

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

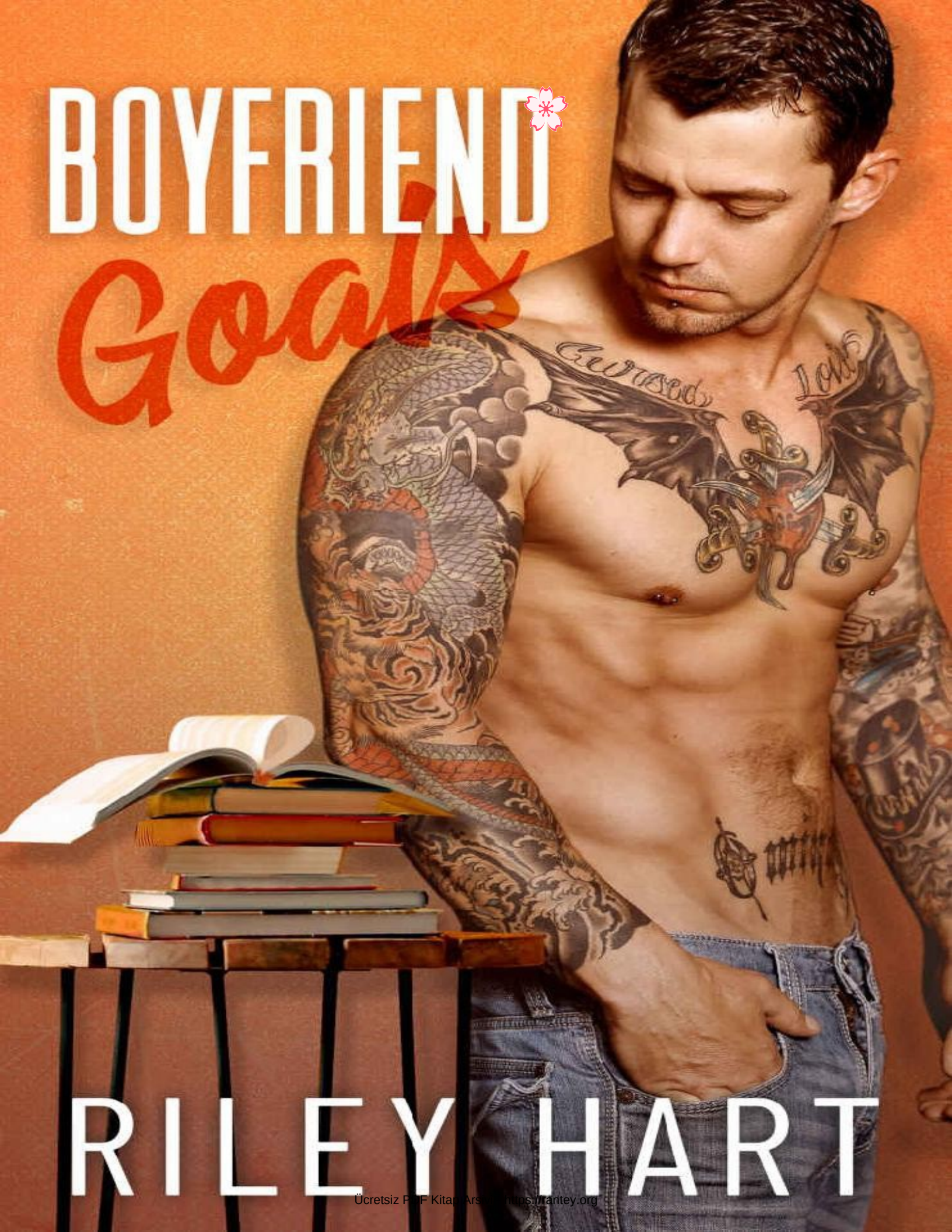
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOYFRIEND

Goals

RILEY HART

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

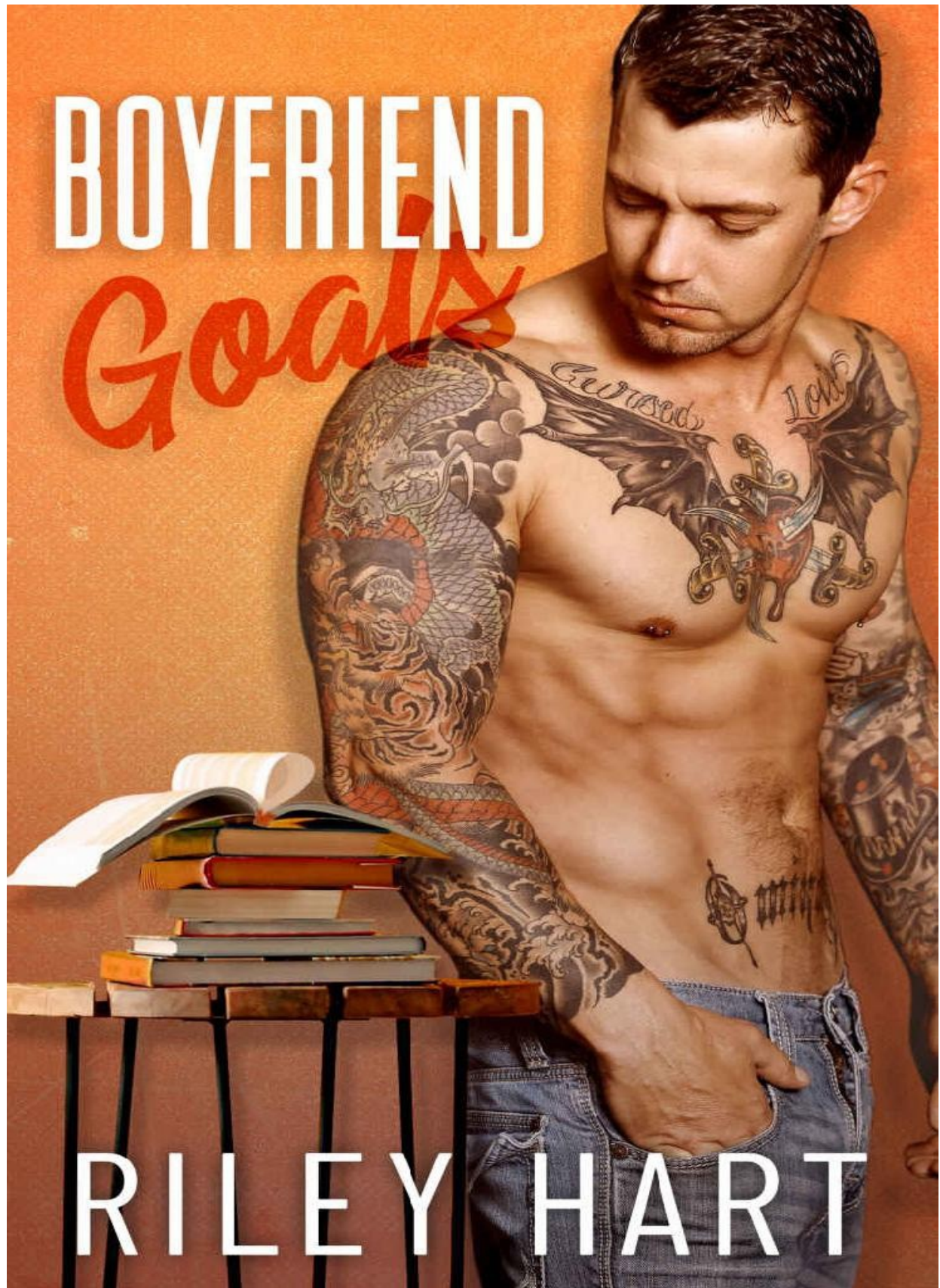
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ERKEK ARKADAŞ HEDEFLERİ

Yazan

Riley Hart

Telif hakkı © 2022 Riley Hart Kindle

Sürümü

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, elektronik veya mekanik dahil olmak üzere, herhangi bir şekilde veya herhangi bir yöntemle,

yazarın önceden yazılı izni olmadan, yasaların izin verdiği durumlar hariç, hiçbir şekilde kullanılamaz, çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

Yayınlayan:

Riley Hart

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır.

Gerçek kişilere, hayatta olan veya olmayan, herhangi bir benzerlik tesadüfidir ve yazarın niyetinde değildir.

Bahsedilen tüm ürünler/marka isimleri/ticari markalar, ilgili sahiplerinin/şirketlerin tescilli ticari markalarıdır.

Kapak Tasarımı: Cate Ashwood

Kapak Görseli: Wander Aguiar

Düzenleme: Keren Reed

Düzenleme

Düzeltilme Yazan Judy's Düzeltilme, KarenMeeus, ve
Lyrical Lines Düzeltilme

Milo

Sıra dışı. Tuhaf. Farklı. Hepsini duydum. Herkesin hoşuna gitmediğimi kabul ettim. Belki de hiç kimsenin.

Doğu Kıyısı'ndaki küçük bir adada bir kitapçı ve daire miras kaldığını öğrendiğimde, yeni bir hayat

yeni bir hayat için bu fırsatı hemen değerlendirdim.

Meğer, dükkanımın yanındaki yeri dövme salonu için kiralayan seksi, dövmeli bir adamı da miras almışım.

dövme salonunu değil, aynı zamanda

dairemi de kiralayan seksi, dövmeli bir

adamı da miras aldığımı öğrendim. Onun

gerçekten çok seksi olduğunu söylemiş

miydim

Ve şaşırtıcı derecede tatlı?

Gideon

Bir ev arkadaşı aramıyordum, ama Milo bir otele sürgün edildiği için onun evinde kalamam.

otelde kalırken onun evinde kalmam mümkün değildi.

Olağandışı dostluğumuz anında başladı. Milo'ya göre, biz en iyi arkadaşlar

gibiyiz. Ve evde pantolon giymiyorsa, ben kimim ki şikayet edeyim?

Milo, tanıdığım hiç kimseye benzemiyor. Onunla gülmek ve flört etmek hoşuma gidiyor. O çok sevimli.

dürüst, hevesli ve sandığından daha seksi.

Şimdi tek yapmam gereken, onu en iyi arkadaşlıktan erkek arkadaşlığa geçme zamanının geldiğine ikna etmenin bir yolunu bulmak.

erkek arkadaş
hedeflerine
geçmenin zamanı
geldiğini ikna
etmenin bir yolunu

Adanmışlık

Kendini hiç uyumsuz hissetmiş olan herkese, bu kitap sizin için.

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Sayfası Kitap](#)

[Hakkında](#)

[Adanmışlık Özel](#)

[Teşekkürler](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[On Birinci Bölüm](#)

On İkinci Bölüm On

Üçüncü Bölüm On

Dördüncü Bölüm

On Beşinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci Bölüm

On Dokuzuncu

Bölüm Yirminci

Bölüm

Yirmi Birinci Bölüm

Yirmi İkinci Bölüm Yirmi

Üçüncü Bölüm Yirmi

Dördüncü Bölüm Yirmi

Beşinci Bölüm Yirmi

Altıncı Bölüm

Yirmi Yedinci Bölüm

Yirmi Sekizinci Bölüm

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Otuzuncu Bölüm

Epilog

Teşekkürler

Riley Hart'ın Serisi Yazar

Hakkında Özel Teşekkür

Duyarlı okuyucularıma: Sam, Abbie ve Davi. Herkes farklıdır ve birinin hikayesini anlatmanın tek bir yolu yoktur

herkesin hikayesini anlatmanın tek bir yolu olmasa da, Milo'nun yolculuğunu olabildiğince gerçekçi bir şekilde paylaşmak benim için önemliydi.

Okuduğunuz, geri bildirimde bulunduğunuz ve sorularımı yanıtladığınız için teşekkür ederim. Yardımlarınız

paha biçilmezdi.

BİRİNCİ BÖLÜM

Milo

PORNO KAFA KARIŞTIRICI.

Ben oldukça beğendim. Amaç seni tatmin etmektir ve denediğim çoğu zaman

biraz zaman alsa da başarılı oldum. Sadece tüm o homurdanma ve yüksek sesleri anlamadım. Tüm o

abartılı sesler ve "beni sik" yalvarışları. Yani, neden diğer adama zaten yaptığı şeyi yapması için yalvarmak zorundaydı?

zaten yaptığı şeyi yapması için yalvarmak zorundaydı? Neden zaten sahip olduğu şeyi istemeye devam ediyordu?

Üstteki adamın yüzündeki zevk ifadesine bakılırsa

yakın zamanda duracağını sanmıyordum, o zaman neden pasif olan adam çenesini kapatıp

ve yolculuğun tadını çıkarmadı?

Elimi penisimde yukarı aşağı gezdirdikten sonra komodinin üzerindeki saate baktım. Onu

Telefonum yanımda olmasına rağmen oradaydı çünkü... şey, sırf öyle olduğu için. Bir nedene ihtiyacım yoktu.

Sadece beş dakikam kalmıştı. O zamana kadar boşalmazsam, işime hazırlanma vaktim olacağı için durmak zorunda kalacaktım.

işe hazırlanma zamanı gelmiş olacaktı. Gece mastürbasyon seansları daha kolay sığdırılabilirdi, ama bugün

bugün yapacak milyonlarca işim vardı ve zaten erken yatmam gerektiğine karar vermiştim.

Bakışlarım tekrar televizyona döndü. *"Evet, siktir. Aman Tanrım. Tam orası. "*

"Kapa çeneni! Sinir bozucusun," diye ekranın karşısındaki adama söyledim. Penisim yumuşuyordu. Kendimi

Böyle kendimi oyundan çıkarmaktan nefret ediyordum. Seks neden bu kadar çok konuşma gerektiriyordu? Yalvarmak? Çığlık atmak? Bu

Sadece garipti ve kafama takılıyordu. Ya da belki de sadece pornoda böyleydi, gerçek hayatta değil, ama

bütün bunları yapmam beklenecekse, kendimden başka biriyle boşalabileceğimden emin değildim.

Asla böyle şeyler *söyleyemezdim* ve onlarla seks yapacak kadar güvенеbileceğim birini asla bulamazdım

ama o anda buna odaklanmamayı tercih ettim.

Serbest elimle uzaktan kumandadaki Sessiz tuşuna bastım. Bazen sinir bozucu müstehcen

, bazen de bitiremezdim. Görünüşe göre bugün ikinci kategoriye girecekti.

Mutlu sessizlik biraz yardımcı oldu. Altta girip çıkan penise dikkatimi verdim

ve... oh, işte yine, sikim tekrar sertleşiyordu. Taşaklarım doluydu, sikim zonkluyordu ve ben

Bunun nasıl bir his olacağını gerçekten merak ediyordum — birinin içinde olmak ya da onun beni içinde hissetmesi... belki.

Hiç pasif olabileceğime karar vermemiştim. Kiminle yatarsam yatayım, onun da bunu kabul etmesi gerekiyordu. Ve o

iyi biri olmalıydı... ve seksi... belki benden biraz daha iri, ama o kaslı tiplerden biri olmamalıydı

çünkü... hayır. İlginç biri olmalıydı. Gerçekten ilginç biriyle seks yapmak istiyordum

ilginç biriyle seks yapmak istiyordum. *Ve* beni rahatsız etmeyen biriyle, ama bu gerçekten zordu.

Çoğu insan beni bazen sinirlendirirdi

bazen sinirimi bozardı, ama o bozmazdı... oh... Daha sıkı sıktım, daha hızlı okşadım, sonra testislerimle oynadım,

bu en sevdiğim şeylerden biriydi.

Sinir bozucu olmayan, garip seks sesleri çıkarmayan ve zaten yaptığı şeyi

zaten yaptığı şeyi yapmasını istememi istemiyordu.

Omurgamdan bir sıcaklık dalgası geçti. Testislerim gerildi, göğsümün her yerine boşalırken görüşüm bulanıklaştı.

Yastıklarına geri düştüm, birkaç derin nefes aldım çünkü bu *çok* iyi gelmişti. Ancak

şimdi cildimdeki yapışkan madde tüm dikkatimi çekiyordu. Genelde garip sıvıların dokunmasından hoşlanmazdım, aslında hiçbir şeyin dokunmasından hoşlanmazdım. Ketçap en kötüsüydü. Kim o şeyi yiyebilir ki? Çocukken bir kez

bir kez elime bulaşmıştı. Yemin ederim, neredeyse ölüyordum.

Ama sperm... Onu sevmiştim. Hiç yemedim ya da başka bir şey yapmadım çünkü sadece kendiminkiyle

— ve bu kesinlikle yapmayı planladığım bir şey *değildi* — ama merak ediyordum. Hoşuma gitti.

cildimde hissediyorum çünkü bu zevki temsil ediyordu, açıklayabileceğimden daha fazla ilgimi çeken bir şeydi

.

Beş dakikam dolduğunda baktım. Mükemmel zamanlama.

Banyoya girdim. Duşu açmadan önce boşaldığım yeri sildim ve

uygun sıcaklığa ayarladım. İç çamaşırımı, iş gömleğimi ve kravatımı almak için yatak odama geri döndüm. Onları yatağın üzerine koydum

, duş aldım, dişlerimi fırçaladım, sonra hazırladığım kıyafetleri giydim.

Pazartesi günüydü, yani iki çırpılmış yumurta, tost ve yulaf ezmesi yiyecektim. Kahve içmedim,

annem bunu anlamıyordu. Eminim onun damarlarında kahve dolaşıyordu.

Her öğünde aynı şeyleri yemiyordum ama kahvaltıda, özellikle de

Pazartesi günleri. Günlerimi belirli bir şekilde başlatmayı severdim ve çalışma haftamın başlangıcı asla değişmezdi.

Sonuçta günün en önemli öğünüydü. Yıllar geçtikçe, öğle ve akşam yemeklerinde daha esnek olmayı öğrendim.

öğle ve akşam yemeklerinde daha esnek olmayı öğrendim.

Yemeğimi pişirip, bir bardak portakal suyu ile birlikte yedim.

Her şeyi hazırladıktan ve artık erteleyemeyeceğimi anladıktan sonra, ön kapının yanındaki rafta duran pantolonumu giydim

ön kapının yanındaki askıda duruyordu, sonra da ayakkabılarımı giydim. Çıkarken kapıyı kilitlediğimden emin oldum

.

San Diego'daki apartmanımın önünde beni bekleyen bir araba vardı. "Merhaba Bradley,"

arka koltuğa oturduktan sonra şoföre selam verdim. "Günaydın anne."
O, yan koltukta oturuyordu.

ben. Aynı binada bir dairesi vardı ve biz de birlikte çalışıyorduk.
Biraz

aşırı koruyucuydu, ama "biraz" kısmı hariç.

"Günaydın, Bay Copeland," diye cevapladı Bradley. "Milo," diye düzeltti, muhtemelen

. İnsanlar hayatım boyunca bana Bay Copeland diye hitap etseler de, ben bu şekilde çağrılmaktan hoşlanmıyordum.

"O sadece profesyonel davranıyor, Milo," dedi annem.

"Evet, ama hoşuma gitmiyor. İnsanlara istedikleri şekilde hitap etmek de profesyonellik değil mi?"

Annem iç geçirdi. Onu sık sık iç geçiriyordum. "Sabahın nasıl geçti?"

"Gürültülü," diye cevapladım, Sessize basmadan önce duyduğum tüm *küfürleri* düşünerek.

Annem kaşlarını çattı ama soru sormadı. Bana ne demek istediğimi sormaması gereken zamanlar olduğunu öğrenmişti

Çünkü ben her zaman dürüst olma alışkanlığım vardı.

Annemin finans şirketine, muhasebeci olarak çalıştığım yere varmam kırk beş dakika sürdü.

kendi teri ve emeği ile sıfırdan bir iş kurmuştu. Bazen çok otoriter olsa da

, dünyada annemden daha çok saygı duyduğum kimse yoktu.

Kimseye ihtiyacı yoktu.

Kimsenin ondan yararlanmasına izin vermezdi.

Babam beni terk ettiğinde, o kaldı.

Yol boyunca iş hakkında konuştuk; ofise giderken neredeyse her zaman iş hakkında konuşurduk

. İkimizin de sosyal hayatı pek yoktu — annem sık sık insanları korkuttuğu ve

Onlar gibi, ben de onlara nasıl davranacağımı her zaman bilmiyordum ve onlar da beni nasıl

beni nasıl kabul edeceklerini bilmiyorlardı.

Asansörle yukarı çıktık. Bu binadaki asansörden rahatsızlık duymuyordum çünkü düzenli olarak kontrol edildiğini biliyordum. "Bu akşam yemeğe gelmelisin," dedi annem.

"Öyle bir şey yapmam gerekmiyormuş gibi"

yine de yapacak başka bir işim

yokmuş gibi. "Olur."

Dışarı çıktığımızda, her birimiz kendi ofisimize doğru ayrı yollara gittik.

Sabah, orada çalışmaya başladığımdan beri yaptığım rutin işleri yaparak geçti.

Sayıları sevmiyordum, ama onlarda iyiydim ve neyi sevdiğimi gerçekten bilmiyordum. Belki de

Hiçbir şey. Çoğu zaman bununla bir sorunum yoktu, ama bazen beni, parmağımı bile koyamadığım kadar rahatsız ediyordu.

Belki de seks yapmak istemek ama kiminle ve nasıl yapacağıma çok titiz davranmak gibi bir şeydi.

Bazen kendimin en büyük düşmanı bendim.

Öğlen vakti, öğle yemeği saatime yarım saat kala, asistanım ön bürodan beni aradı. "Milo,

Portland'dan bir avukat arıyor, birinci hatta."

Kaşlarımı çattım, kim olabilir diye merak ettim. "Bağlayabilir misin?"

"Tabii ki."

Birkaç saniye sonra, bir erkek sesi telefonda duyuldu. "Merhaba, Milo Copeland mı?"

"Evet, konunun ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Adım Chester Harrington. Portland, Maine'de yaşıyorum. Büyükanneniz beni mülkünü temsil etmem için beni tuttu."

Midem burkuldu, ama sonra beynim devreye girip kontrolü ele aldı. Bu bir yanlışlık olmalıydı. "Bu

bir hata olmalı. Büyükannem ve büyükbabam öldü. Ben doğmadan önce bir trafik kazasında hayatlarını kaybettiler."

"Anneniz, Little Beach Island'dan Beverly Copeland..."

"Maine," diye onun yerine cümleyi tamamladım, zihnimde olan biteni anlamaya çalışarak.

"Wilma Allen, Beverly'nin biyolojik annesiydi. Anladığım kadarıyla, aralarında bir ilişki yoktu

ilişkileri yoktu."

Ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı. Düşüncelerim karmakarışık, göğsüm çok sıkışmıştı. "

Anlamıyorum," diye sonunda söylemeyi başardım. Annem evlatlık alınmıştı ve bana hiç söylememişti?

"İlişkilerinin ya da ilişkilerinin olmamasının ardındaki nedenleri bilmiyorum. Ve üzgünüm.

bunu sana ben söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm. Fazla bir şey değil, ama kitapçısını sana bıraktı.

sen—o ve üst kattaki daire, aslında tüm bina—ama yan dükkanı

bir beyefendiye, Gideon Barlow'a kiralyor. O da burayı dövme salonu olarak kullanıyor ve

—

"Bir dövme salonu mu işletiyorum?" Benim dövmem bile yoktu. Neden biri kalıcı olarak

derisine bir şey kazımak istesin ki?

O güldü. "Şey, hayır. Binanın sahibi sensin ve mekan Bay Barlow'a kiralanmış. Vasiyetinde

ve bir de apartmanla ilgili bir sorun var.

dışarıda, ama bunu yüz yüze yapabilirsek daha kolay olurdu. Bu mülkleri ne yapmak istediğinizi bilmiyorum

"Onları istiyorum," diye patladım, kendimi şaşırtarak. Kitapçı, kitapçı dükkanı ve

"Onları istiyorum," diye patladım, kendimi şaşırtarak. Bir kitapçı, bir

bir daire ve... Gideon Barlow ile ne yapacağımı bilmiyordum, ama bir büyükannem vardı ve o bunların benim olmamı istiyordu

onları almasını istiyordu.

Annemin bana hiç bahsetmediği bir

büyükannem vardı. Ölmüş bir

büyükannem.

"Tamam, istersen belgeleri gönderebilirim. Oradan imzalayabilirsin ya da hemen gelmeyi planlıyorsan

"

Ondan sonra sözleri boğuklaştı, Chester Harrington bana bilmem gereken ama şu anda anlayamadığım şeyler söyledi.

ama o anda anlayamadığım şeylerdi. Göğsümdeki baskı arttı. Bu... farklı

ve kontrol edilemez bir durumdu. Bu tür şeyler beni her zaman bunaltırdı.

"Milo? Orada mısın?" diye sordu. Belli ki konuşmuştu ama ben cevap vermemiştim.

Üçten geriye saydım ve garip bir şekilde, Gideon Barlow'u ve büyükannemin neden dükkânı elinde tutmasını istiyordu ama binanın bana kalmasını istiyordu ve... ne tuhaf bir isimdi

Gideon Barlow. Bu dövmeci adam bana zaten garip geliyordu, daha tanışmamıştım bile.

"Ben, şey... oraya geleceğim. Geliyorum. Oraya. Portland'a." Hayatımda hiç Portland'a gitmemiştim.

Belki de hayır demeliyim. Bunu yapamazdım. Neden bunu yapmak isteyeyim ki? Bu benim rutinimden çok uzaktı.

Düşünmeden hareket etmem. Her şeyi çok zorlaştırırdı, ama... Bir büyükannem vardı... ve bana

bana bir kitapçı bırakmıştı ve bu beni meraklandırmıştı. "İşlerimi yoluna koymam için bana bir hafta kadar zaman verebilir misin?"

Gördün mü? Bunu yapabiliirdim. Bunu yapmam gerekiyordu. Bunu yapmak *istiyordum*, bu da beni

daha fazla bağımsızlık için beni ileriye itti.

"Evet, tabii ki. Size numaramı vereyim." Not alırken elim titriyordu ve

. Eşyalarımı topladım, midem gergindi, ama ofisten çıkarken başımı dik tutmaya zorladım

.

ANNEM BANA SÖYLEMEMİŞTİ... Neden söylememişti?

"Marybeth, halletmem gereken bazı kişisel aile işlerim var. Bugünkü işimi iptal ediyorum.

Programımı iptal edebilir misin?"

Ağzı açık kaldı, muhtemelen hiç izin almadığım için. Bu bağımsızlık işini

bağımsızlık işini zaten mahvediyordum. "Evet, tabii ki. Sana araba çağırmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkürler." Koridordan annemin ofisine doğru gittim. "Merhaba Bay

Copeland. Nasılsınız?" Yeni danışmanlarımızdan biri sordu.

"Berbat. Annem bir yalancı." Yalanlardan *nefret* ediyordum. Neden yalan söylendiğini anlamıyordum.

"Oh... Ben..."

Annemin ofisinin kapısını açarken onların cevabını duymadım. "Milo... ne yapıyorsun

yapıyorsun?"

"Bir büyükannem var... yani, vardı. Ve hayatı boyunca aynı adada yaşadı, bu da demek oluyor ki

Onu tanıyordum. O öldü ve bana kitapçısını, dövme salonunu ve Dövmeci Adam'ı bıraktı.

"Tattoo Guy kim?" diye sordu annem. Yüzünü inceledim, üzüntü aradım, çünkü o anda

annemden bahsettiğimi fark ettim.

"Dövmeci adamım," dedim, ki bu hiç mantıklı değildi. Dövmeleri sevmiyordum, dövme yaptırmak da istemiyordum ve o benim

ama ona ne diye sesleneceğimi bulacak kadar düşüncelerimi toparlayamadım.

O içini çekti. "İçeri gir ve kapıyı kapat, yoksa bütün ofis bizi duyacak." O her zaman

başkalarının ne düşündüğünü önemsemişti. İnsanların beni tuhaf bulmasının onu rahatsız ettiğini biliyordum, ama bu

durumda, bu görünüşle ilgili değil, daha çok sevgiyle ilgiliydi. Beni ne kadar kızdırsa da, benim için

benim için yapmayacağı hiçbir şey, savaştırmayacağı hiçbir savaş olmadığını biliyordum, ben kimseyi

gerekirse, kendim yapardım. "Neden bana söylemedin?

Wilma Allen hakkında?"

Sorumdan mı, yoksa isimden mi, yüzünü buruşturdu, sonra tekrar sert bir ifade takındı. "Çünkü o

annem değildi. Ailem bir trafik kazasında öldü. Beni doğurmuş olabilir, ama bu

ilişkimizin bittiği yer."

Biraz üzgün ve çok şaşkın bir şekilde başımı eğdim. "Yine de bana söyleyebilirdin."

"Haklısın," diye itiraf etti annem. "Ve bunu yapmadığım için özür dilerim."

"Ne oldu? Wilma Allen'la? Neden seni evlatlık verdi?"

"Bilmiyorum. Umurumda değil. Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum. Satılık binayı

satışa çıkarmakla ilgili biriyle konuşabiliriz. Çalışanlara, dövmeceye ve

"Hayır," diye sözünü kestim. Ne yapmak istediğimle ilgili varsayımı ve otomatik olarak

Over bana doğru kararı verdiğimi söyledi. Satmak istemiyordum. Onu sattıktan sonra ne yapacağımı bilmiyordum

ne yapacağımı bilmiyordum, ama kendi başıma bir çözüm bulmaya çalışmak

istediğimden emindim. "Little Beach'e gitmeyeceksin," dedi annem.

"Yirmi dört yaşındayım. Ne istersem onu yaparım." Vay canına. O anda, hiç olmadığı kadar

daha fazla konuştuğumdan emindim.

"Burada bir işin var ve..."

"İstifa ettim." Zaten istediğim bu değildi. Yapacak başka bir şeyim olmadığı için yaptım,

çünkü bu işte iyiydim ve annem de bunu yapıyordu.

"Benden iki kat daha uzakta yaşamadın hiç. Franklin'e gittiğinde bile

Üniversitede, benimle evde kaldın. Kendine bakabileceğini biliyorum Milo, ama..."

"Hayır," diye sözünü kestim. "Bilmiyorsun." Bunu hep biliyordum ama hiç yüksek sesle söylememiştim. Benim

akıllı olduğumu biliyordu, ama kendime bakabileceğimi düşünmüyordu. Annem, herkesin onun

kimseye ihtiyacı olmadığını, güçlü ve bağımsız olduğunu bilmesini bekliyordu, ama bunu bende hiç görmemişti.

"Little Beach'in sana sunabileceği hiçbir şey yok, Milo. Küçük ve dar görüşlü bir yer. Ben orada hiç mutlu olmadım.

Orada, ailem hayattayken bile. Hiçbir zaman uyum sağlayamadım. Senin için de aynısını istemiyorum."

Ben de buraya ait değilim. Belki de hiçbir yere ait olmayacağım.

Hayatımdaki neredeyse tüm kararlar annem tarafından benim için verildi — Franklin Üniversitesi'ne gitmem, çünkü

yakın olduğu ve dekanı tanıdığı için. Kariyerim. Dairem. İyi bir anne idi. Babam

bana bir sorun olduğunu söylediğinde, bu konuda nefret dolu davrandığında, annem beni seçti. Ama o asla

benim de kendi kanatlarım olsun. Onu ne kadar sevdiysem de, onunla birlikteyken asla sahip olamayacağımı biliyordum.

belki de bunu ne kadar istediğimi anlamam için bir binayı miras almam gerekti. "Gitmeliyim

Gitmeliyim. Nasıl bir şey olduğunu görmek için. Sen de gittin, değil mi? Kim olduğunu anlamak için?"

Çünkü San Diego'da ben sadece Beverly Copeland'ın tuhaf oğluydum, herkesin tahammül ettiği

çünkü annem önemliydi ve onların cüzdanlarını dolduruyordu.

"Ve orada kendinizi bulacağınızı mı düşünüyorsunuz? Orası hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz. Orası küçük bir ada

ve herkesin birbirinin aynısı olması beklenen bir yer."

Ve ben öyle değildim. İkimiz de bunu biliyorduk. Ama ben pek umursamıyordum. Hala kendi başıma bir şeyler denemek istiyordum

"Belki de işler değişmiştir. Uzun zaman oldu. Ben gidiyorum. Annen için üzgünüm."

"O benim annem değildi."

Onun mesafeli tavrı diğer insanları rahatsız etse de, beni rahatsız etmiyordu. Kendi açımdan bunu anlıyordum, bu yüzden

sadece "Nasıl gittiğini sana haber veririm" dedim.

Oradaydı, annemin gözlerinde—annem benden kalmamı istemek istiyordu. Bunu talep etmek istiyordu. Ama

bunu yapmadı. Onun yapısı böyle değildi.

Annem başını salladı ve ben dışarı çıktım.

İKİNCİ BÖLÜM

Gideon

"NE HABER, GÖT YÜZÜ?" kardeşim Orlando, dövme salonunun kapısından girerken böyle dedi.

Çelişkili Mürekkep. O ve ben tamamen zıttık. O sarışındı, ben esmerdim. Onun cildi benimki ise göğsüm, kollarım ve karnım boyunca dövmeli. Sağ daithim piercingliydi, sol kaşım ve alt dudağımın altında bir labret piercingim vardı; Orlando'nun ise hiçbiri yoktu.

O lisede spor yapıyordu ve ponpon kızlarla çıkıyordu. Ben ise eşcinsel olduğumu saklıyordum ve gizlice

aşık olduğum biseksüel en iyi arkadaşım la gizlice birlikte olmuşum. Orlando, birlikte olduğu kızla evlenmişti.

On altı yaşından beri flört ediyordu, sadece üniversitede beyzbol oynamak ve diplomasını almak için evden ayrıldı, sonra da

hukuk fakültesine gitmek için evden ayrıldı. Ben ise lise mezuniyet partimizde Kris'e hislerimi söyledikten sonra kuyruğumu kıstırıp buradan kaçtım

ama onun için bunun sadece eğlence olduğunu anladım. O da benim onun gibi hissettiğimi sanıyordu

aynı şekilde hissettiğimi sanıyordu - erkeklerin gizlice birbirlerini tahrik etmesi gibi. Beni incitmek onu çok üzmüştü.

Beni sevmediğini

beni sevmemiş olamazdı, ama bu benim Little Beach Island'dan sonsuza kadar ayrılmam için yeterliydi.

.

Little Beach'te eşcinsel olduğunu açıkça söyleyen tek erkek olmama rağmen, artık tamamen eşcinsel olarak yaşıyordum. Hala

Kris ile en iyi arkadaşım ve hala ailemdeki garip çocuk. Babam ve Orlando birbirlerinin kopyasıydılar

. Annem bana göre onlara daha yakındı ve ben sadece... Gideon'dum - üniversiteye gitmemiş

ve vücuduna delikler açıp derisine dövme yaptırmayı seven tek kişiydim. Yine de,

ben onlara tam olarak uyum sağlayamadığımı hissetsem de, hepimiz yakındık.

Ama Orlando aynı zamanda bana "pislik surat" diyen, takım elbisesiyle çok düzgün ve kibar görünen

"Sana hiç kimse senin gülünç olduğunu söyledi mi?" diye sordum, sonunda cevap vererek.

"Neredeyse her gün, kardeşim. İstersen sana *Snacks* diyebilirim."

Gözlerimi devirdim ve içeri girmeden kısa bir süre önce bitirdiğim mürekkep malzemelerini temizlemeye devam ettim.

"Bana Snacks deme."

"Ama çok sevimli! Çocukluğumuzu hatırlatıyor, ellerinde şeker, kurabiye ya da cipslerle

"

Küçükken tatlılara bayılırdım, bir bakıma hala da bayılıyorum. Tatlı ya da tuzlu, ikisi de

benim için yeterliydi. Her zaman fazladan atıştırmalık çalarken yakalanırdım, bu yüzden bu isim takılmıştı. "Kurtaracak bir dünya yok mu

kurtarman gerekmiyor mu? Kazanman gereken bir dava, ağaçtan kurtarman gereken yaşlı bir kadın falan?" Avukat ve dövmeçi. Yine zıtlıklar.

Orlando güldü ve kollarını kavuşturdu. "Sanırım kediyi kastediyorsun."

"Burası Little Beach, yani ne olacağı belli olmaz. Yaşlı bayanlar ağaçlara tırmanıp ağaçlara sıkışırsa şaşırmam, ve eğer olursa, onları kurtaracak kişi de sen olursun."

Ayrıca doğru zamanda doğru yerde olma alışkanlığı vardı, bir keresinde bir araba kazasına tanık olmuş ve

sürücüyü arabadan çıkarmıştı. Bir başka seferinde ise bir restoranda boğulan birine Heimlich manevrası yapmıştı.

Sadece annemle babamın değil, adanın da altın çocuğu. Nasıl rekabet edebilirdin ki?

Öyle mi? İsteyerek yapmadım, ama bu beni çocukluğumdan daha değersiz hissettirmişti. Aramızda bir düşmanlık varmış gibi

a r a m ı z da bir düşmanlık varmış gibi göstermek istemiyorum, çünkü yoktu. Ailem beni Orlando kadar seviyor ve destekliyordu

herkes onun diğerlerinden biraz daha mükemmel olduğunu biliyordu

en azından Maine'de.

"O zaman ağaçlara sıkışmış yaşlı kadınlara dikkat etmeliyim."

"Evet, yapmalısın." Dövme makinesini dolaba koydum ve ellerimi tekrar yıkadım. "

Bu mükemmel ziyaretin sebebi nedir?"

"Ha-ha," diye cevapladı Orlando. "Heather bu akşam arkadaşlarıyla akşam yemeğinde, ben de gelip

gelip sorunlu kardeşim ne yapıyormuş diye bir bakayım dedim."

"Oh evet, ne kötü bir çocuk. Beni ele veren dövmelerim miydi?" diye alay ettim.

"Bence sen kötü çocuk olmak isteyen birisin. O imajı yansıtmak istiyorsun, ama aslında sen sadece

büyük yıgın lapa içinde gönderirken umursamayan, Bay Brooding attitude. Do the guys

dig that?"

"Elbette. Beni elde etmek için sıraya giren onca erkeği görmüyor musun? Gideon Barlow için

Gideon Barlow için geliyorlar. Ayrıca, sadece beni kızdırmak için geldiyse, gidebilirsin."

Orlando güldü. "Bunun için gelmedim. Bu bir avantaj. Sadece en sevdiğim insanlardan biriyle vakit geçirmek istedim.

En sevdiğim insanlardan biriyle takılmak istedim. Başka randevun var mı?"

"Hayır. Takılmak ve randevusuz gelenler var mı diye bakmak istiyordum. Freddy yolda. Ben de o zaman gidebilirim.

O geldiğinde, biz yakınlarda kalırsak, randevusu sırasında biri gelirse bana haber verebilir.

"Kulağa hoş geliyor."

Little Beach'te dövme işi çok iyi gitmiyordu, ama geçinmek için yeterliydi. Bizimki, zenginlerin ya da ailelerin tatil için geldiği

zenginlerin ya da ailelerin yaz tatili için akın ettiği adalardan biri değildik

. Elbette, bazıları vardı; sonuçta bir adadaydık. İnsanlar yavaş yavaş geliyordu ve bizim de kendi

küçük bir turizm sezonumuz vardı, ama Doğu Kıyısı'nda insanların gitmek istediği çok daha fazla yer vardı.

Little Beach'e gitmeden önce ziyaret etmek, benim için sorun değildi. Ama para da fena olmazdı.

Bunu düşününce aklıma hemen Wilma geldi. Tanrım, onu özlemiştim. Bunun, benim dükkanımın ve dairemizin bulunduğu binanın sahibi olmasıyla hiçbir ilgisi yoktu.

benim dükkanımın ve dairem

. Little Beach'te gayrimenkul bulmak kolay değildi, ama o çılgın yaşlı kadını hayatıma geri getirmek için

deli yaşlı kadını hayatıma geri getirmek için hepsini takas ederdim. O çok eğlenceli biriydi, tanıdığım en iyi insanlardan biriydi ve şimdi onun

Büyük şehirden gelen torun ne yapmaya gelecekti? Devralmak mı? Binayı satmak mı? Little Beach Island'ı gentrifikasyona sokmaya mı çalışmak?

Kim bilir?

Lanet olsun, ben onun binayı miras aldığını öğrenmeden önce onun bir torunu olduğunu bile bilmiyorduk.

Little Beach'te herkesin konuştuğu tek şey, Beverly adında bir kadının biyolojik

kızı olduğu ve bunun herkesi şok ettiği konuşuluyordu. Ben Beverly'yi tanıyacak kadar büyük değildim, ama diğerleri tanıyordu. Bu

Little Beach'te saklanan ilk sırdı belki de.

Freddy birkaç dakika sonra geldi. Elli yaşlarındaydı ve buradan biriyle evlenmişti.

dövme işine geç yaşta başlamış ve çalışmak için Boston'a gitmişti. İkimiz de memleketimize döndükten

ve Wilma bana burayı kiraladıktan sonra, ona burada bir sandalye teklif ettim.

"Orlando ile bir şeyler atıştıracağım," dedim ona. "Dövme yaptırmak isteyen biri gelirse bana mesaj at."

"Tamam," dedi Freddy, uzun saçlarını at kuyruğu yaparken. Saçlarına uygun kalın bir sakalı vardı.

Orlando kapıyı açtı ve ikimiz dışarı çıktık. Nereye gideceğimizi bile konuşmadık

, ikimiz de Lighthouse'a doğru yöneldik, bu yerel bar ve ızgara restoranı harika yemekler servis ediyordu.

Bar, işlevsel olmayan ve denize bile bakmayan bir deniz feneri replikasının etrafına inşa edilmişti.

.

Kasaba halkı içeri girdiğimizde başlarını kaldırdı, bazıları merhaba dedi, bazıları el salladı veya gülümsedi.

Bar tezgahı sol uçta, içeriye sığacak şekilde hilal şeklindeydi ve sağda kabinler ve masalar vardı.

. Arkada bılardo masaları, eski bir müzik kutusu ve yerlilerin

.

Orlando ve ben boş bir masa bulduk ve garsonlardan biri olan Patsy ayağa kalktığı anda masaya oturduk.

"Vay, Barlow kardeşler, gece ile gündüz kadar farklılar."

Yüzümü buruşturmamaya çalıştım. Bazen insanların bize gerçekten böyle şeyler söylediğine inanamıyordum.

Yani, evet, farklılıklarımızı vurguladım, ama bunu ben yaptığımda bir şeydi,

insanlar *Orlando ve onun yardımcısı* diyor gibi hissettiğimde, o kadar da iyi olmayan biri

iyi olmayan yardımcısı.

"İyi akşamlar, Patsy," dedi Orlando.

"Hanımefendi," diye ekledim.

"Ne alırsınız çocuklar?" Masanın arkasında, sahte bir ıstakozun pençelerinde menüler vardı

ama ikimiz de onlara ihtiyacımız yoktu.

İkimiz de bira aldık ve Orlando, iyi bir New Englandlı olarak deniz ürünleri sipariş ederken, ben

biraz etobur bir insandım.

"Bina hakkında bir şey duydun mu?" Patsy ayrıldığında Orlando sordu.

"Pek bir şey yok. Avukat, torununa ulaştığını ve yakında buraya geleceğini söyledi. Ve

Wilma'nın en az bir yıl boyunca bana burayı kiralamaya devam etmesini istediğini söyledi.

bunu ailesinde tutmak istediğini anlıyorum, ama bu çok berbat bir durum. Bana ucuza kiraladı ve

çok fazla seçenek yok." Bu da benim ana karaya geri dönmem gerekebileceği anlamına geliyordu.

başkasının dükkanında çalışmak. Öyle olsaydı, muhtemelen taşınırdım. Belki de bu iyi bir fikirdi

. Yeterince uzun süre yaralarımı yaladım. Little Beach'ten kaçtım, sonra da şehirden kaçtım.

Belki de kaçmak yerine bir plan yapıp bir şeye *doğru* ilerlemenin zamanı gelmişti.

"Ne olursa olsun, bir çözüm buluruz," diye cevapladı Orlando. Bu, Orlando'nun tipik bir cevabıydı.

"Half Moon Bay Lane'de kiralık bir daire çıkacakmış diye duydum. Eğer

olmazsa ya da sen beklerken, her zaman annemle babamın ya da benimle Heather'ın yanında kalabilirsin."

Çünkü bu, her 26 yaşındaki gencin en derin arzusuydu. Eve geri dönmek ve sonra . Ara sıra anakaradan gelen arkadaşlarımla takılamayacağım için

"Alınma ama, ölmeyi tercih ederim."

Orlando gözlerini devirdi. "Çok dramatiksin."

"*Sen çok dramatiksin,*" diye alay ettim. Kardeşim her zaman içimdeki on iki yaşındaki çocuğu ortaya çıkarmış gibi görünüyordu.

çocuğu ortaya çıkarırdı.

"Neden bu kadar huysuzsun, Snacks?" O sırtıttı ve ben ona orta parmağımı gösterdim. "Seni tüm varlığımla nefret ediyorum."

"Ben de seni seviyorum, kardeşim."

Gülümsememeye çalıştım. O kadar sinir bozucu biriydi ki.

Patsy biramızı getirdi ve biz de konuyu değiştirip iş ve hayat hakkında konuşmaya başladık.

Kris ve karısı Megan'ı sordu, sanki Orlando ve benim kadar sık görüşmüyorlarmış gibi.

Ama Wilma'nın torunu hakkında düşünmeden edemedim, onun hayatında hiç önemsemediği

ama mirasını almak için Little Beach Island'a yeterince hızlı bir şekilde yolunu bulmuştu.

mirasını almak için Little Beach Island'a gelmek için bir

yol bulmuştu. O pislği şimdiden nefret etmişim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Milo

CHESTER TUHAFTI. Böyle şeyler düşünmemem gerektiğini biliyordum. İnsanlar benim tuhaf olduğumu düşünüyordu ve ben de

bunu bilsem de, neden böyle düşündüklerini anlamıyordum, ama Chester gerçekten öyleydi. Bana tuhaf tuhaf *bakıp* duruyordu.

Ve sürekli dokunduğu tuhaf bir bıyığı vardı. Kenarları kıvrılmıştı ve sanki... neden?

Bunun ne anlamı vardı? Bana bir çizgi film karakterini hatırlatıyordu. Ama beni asıl sinirlendiren şey

Wilma Allen'ın binasını istediğimden emin olup olmadığını, bununla başa çıkabileceğimi düşünüp düşünmediğimi sürekli sormasıydı.

"Beni aptal mı sanıyorsun?" diye sordum sonunda, onun ofisinde, tam anlamıyla eski çorap ve peynir kokan ofisinde, onun karşısında oturarak sordum.

Gözleri, bu soruyu beklemediği için iri iri açıldı. İnsanlar böyleydi; çoğu,

ve her seferinde, kafamdan geçenleri söylediğimde, sanki ben aptalmışım gibi bana bakarlardı.

her seferinde, kafamdan geçen her şeyi söylediğimde, bana deliymişim gibi bakarlardı

delirmişim gibi bakarlardı, bunu beklemiyorlardı ve çoğu zaman suskun kalırlardı.

Herkes doğruyu söylese, dünyada çok daha az sorun olurdu.

"Ne? Hayır," diye kekeleydi Chester.

"Bana beş kez, beş farklı şekilde, bunun istediğim şey olup olmadığını sordun.
İlki, benimle tanıştıktan

benimle tanıştıktan iki buçuk dakika sonraydı. Bunun sebebi benim yeterince akıllı
olmadığımı düşünmen mi?

bir kitapçı ya da dövme salonu sahibi olmadım, ama sanırım o da benim değil,
sadece binası benim, yani hayır,

hiçbir zaman bir iş yeri işletip başkalarına yer kiraladığım ya da ev sahibi olduğum
bir binam olmadı,

ama yapabilirim. Ve herhangi bir nedenle yapamayacağıma veya istemediğime
karar verirsem, sana haber veririm. Tamam,

belki sana değil, çünkü dürüst olmak gerekirse senden hoşlandığımdan emin değilim,
ama birine. Birine haber veririm."

Bana bakıp, ağzını açıp kapıyordu, sanki can çekişen bir balık gibi. Wilma Allen bu
adamı mı seçti?

hayatta olsaydı, onun yargı gücü hakkında onunla konuşurdum - elbette mümkün
olduğunca nazik bir şekilde.

.

"Özür dilerim, Bay Copeland." "Milo,"

diye cevap verdim.

Ondan sonra işler daha sorunsuz gitti. Çok konuşuldu, çok okundu, çünkü

okumadığım belgeleri imzalamaya inanmıyordum ve sonra da çok fazla imza
attım. Telefonum sürekli

zil sesi ç a l maya devam etti, her seferinde ekranda annem vardı. Sesi kapattım. Bu
kadar

"Wilma Allen'in evi yok mu?" diye sordum işimiz bittiğinde.

"Wilma Allen'in bir evi yok muydu?" diye sordum işimiz bittiğinde. O bundan bahsetmemişti. Orada

dükkânın üstündeki daireydi, ama Tattoo Guy orada yaşıyordu. O ve Wilma Allen çok

çok yakındılar.

"Yıllar önce binayı satın almak için sattı. Uzun süre dairede yaşadıktan sonra

"Bir sevgilisi mi vardı?"

"Sevgilisi mi vardı?" Beyefendi arkadaş, birine söylenecek aptalca bir şeydi.

Chester yine kekeledi. İnsanlar seks konusunda çok tuhaftı. Bir yandan, çok fazla

birbirine karışıyordu, bu yüzden bu kısmı düşünürseniz, iğrençlik faktörünün nereden geldiğini anlayabilirdim, ama

sorun bu değildi. Kimsenin konuşmak istemediği bir konuydu; seks hakkında konuşmaktan veya şiddete tanık olmaktan daha rahat hissediyorlardı.

şiddeti tartışmak veya şahit olmak daha rahattı. Bu konuda çok şey

okumuştum. "Onların ilişkilerinin niteliğini bilmiyorum," diye

cevapladı Chester.

"Oh, ona sorarım. Adını ve adresini yazabilir misin?" Planladığımdan daha geç kalmıştım

ve hala Little Beach Island'a gitmem gerekiyordu, bu adın tamamen yeni bir isme ihtiyacı vardı. Ayrıca

kalacak bir otel bulmam gerekiyordu ve otellerden nefret ediyordum.

"Sana onun adını ve telefon numarasını vereceğim," diye cevapladı Chester.

"Bu yeterli."

Bana verdiği tüm belgeleri yanımda getirdiğim çantaya koydum. Artık binanın adresi,

, Dövmeli Adam'ın kira bilgileri ve ihtiyacım olabilecek diğer her şey vardı. Bana anahtarları uzattı

, her birinin hangi kapıya ait olduğu yazıyordu. Bunu yapanın Chester mı Wilma Allen mi olduğunu bilmiyordum

etiketleri *harika bir* fikirdi ve belki de bu, onunla ortak bir yanım olduğu anlamına geliyordu.

bir ortak noktamız olduğu anlamına geliyordu.

"Çok teşekkür ederim." Ona elimi uzattım ve el sıkıştık.
Umarım onu bir daha

onu bir daha görmem gerekmezdi, görürsem de o zamana kadar bıyığını kesmiş olmasını diledim.

Asansörleri pek sevmediğim için, fırsat bulduğumda merdivenleri tercih ettim.

Onları kullanarak aşağı indim ve kiraladığım araç servisinin beklediği park yerine gittim. Eşyalarım

bagajdaydı, arka koltukta da birkaç küçük çanta vardı. Yeni şeyler alabilirdim,

ama eski eşyalarımı seviyordum. Genellikle bir uyum süreci geçirirdim ve zaten bununla başa çıkmak zorunda kalırdım.

Yatak konusunda da öyle. Yerleşince, eski yatağımı nakletmek için para ödeyecektim.

"Bay Copeland," dedi şoför, kapıyı açarak.

"Milo," diye cevap verdim. Bay Copeland olarak çağrılmaktan çok sıkılmışım.

Arabaya bindim ve şoför kapıyı kapattı. Muhtemelen bir uygulama kullanarak araç bulmaya başlamalıyım,

ama Little Beach Island'da pek seçenek var mıydı ki? San Diego'da annemin şoförünü kullanıyordum ve

şu anki şoförüm ise havaalanı ulaşımı için bulduğum bir servisti. Onları sürekli kullanmayacaktım

sürekli kullanmayacaktım ve param vardı ve birikimim de vardı, ama onu boşa harcamak istemiyordum. Ayrıca

annemden para kabul etmek istemiyordum çünkü bunu kendi başıma halledebileceğimi ona kanıtlamak istiyordum

baş çıkabileceğimi kanıtlamak istiyordum.

Yolculuk sırasında manzarayı keyifle izledim. Güney Kaliforniya'da büyüdüğüm için alışık olduğum bir manzara değildi.

Kaliforniya'da büyüdüğüm manzaraya benzemiyordu. Uzaklarda deniz fenerleri olan çok sayıda uçurum ve kayalık, engebeli plajlar vardı; daha

yeşillik vardı.

Feribota gitmek için arabayla gitmemiz gerekiyordu, o da benimle birlikte geliyordu çünkü eşyalarım vardı ve

Otobüse binmek için feribota gitmek zorundaydık.

"Hız sınırını 5 mil aşıyorsun," dedim sürücüye, ellerini direksiyona sıkıca tutturmuştu

"Kusura bakma."

Özür dilemeyi düşündüm — birinin bana yapamayacağı bir şeyi nasıl yapacağımı söylemesinden nefret ederdim.

kendileri yapmalıydılar — ama hız sınırları bir nedenden dolayı vardı. Oradaki her kuralı uyguladığımdan değil

, ama araba kullanmak beni strese sokuyordu, bu yüzden kullanmıyordum. Temel sürüş kurallarına uymayanlar için başka bir kariyer düşünülmeliydi.

bir kariyer düşünmeliydi.

Sonunda feribota ulaştık. Little Beach, şans eseri, kıyıdan sadece otuz dakikalık mesafedeydi.

Okyanusu geçip yeni hayatıma, bir kitapçıya ve

Dövmeli Adam ve muhtemelen yaşayamayacağım bir daire... Dövmeli Adam'ın berbat biri olmaması için gerçekten umut ediyordum.

Chester'dan sonra, Wilma Allen'ın arkadaş seçimlerini sorgulamaya başladım.

Sadece rahatlamak ve pantolonumu çıkarmak istesem de, şoföre otelden önce kitapçımın adresini vermiştim.

kitapçının adresini vermiştim.

Sürücü, deniz köpüğü yeşili detayları olan beyaz tuğlalı bir binanın önüne geldi. İki kapı vardı

—biri kitapçı, diğeri dövme salonu içindi. Bir an orada oturdum, sadece dışarıya baktım.

Pencerenin sol tarafında "*Conflicting Ink*" yazan bir tabela vardı, sağ tarafında ise *Little Beach Books* yazıyordu.

Adın her iki yanında bir yığın kitap vardı. Dövmeci de benzer bir tema kullanmıştı, ancak onun

işareti, insanların derisine çizim yapmak için kullandığı işkence aletini

gösteriyordu. Ve bu isim ne anlama geliyordu? *Conflicting Ink*.

Her mağazanın büyük bir ön camı vardı, kitapçının camının arkasında bir vitrin vardı,

dükkanın kapalı olduğu belliydi.

Sağ tarafta parke taşı döşeli bir alan vardı ve bu, şimdiye kadar gördüğüm en sevimli şeydi.

Wilma Allen'ın oraya masalar koyup koymadığını merak ettim. Müşterilerin dışarıda oturup

dışarıda oturup kitap okumak veya arkadaşlarıyla sohbet etmek için güzel bir yer olurdu.

Sürücünün bana kızgın olduğunu hissettim çünkü hiçbir şey söylemedi, sadece benim

bagajdan çantaları çıkardı. İnsanların sinirlendiği şeyler bazen bana çok yabancı geliyordu. Onu kızdırmak istememiştim

onu kızdırmak istememiştim, ama hız yapan oydu, neden benim hatam olsun ki?

Görünüşe göre otele birlikte gitmeyecektik. Önemli değildi, bir yolunu bulurdum. Onu sevmiyordum ve

onunla birlikte olmak istemiyordum.

Arabadan indim, arka koltuktan kalan çantalarımı aldım ve o, arabasına binip uzaklaşmadan önce

duyamadığım bir şey mırıldandı ve arabasına binip uzaklaştı. Kaldırımında durdum, insanlar

geçiyordu, etrafımda okyanusun kokusu vardı ve tanrım, gerçekten, gerçekten pantolonumu çıkarmak istiyordum.

Ama kasaba çok şirindi. Bana bir kartpostalı hatırlattı — ana cadde, sahil

işletmeler, dondurmacılar, restoranlar ve dükkanlarla doluydu.

Annemin burada büyüdüğünü hayal etmeye çalıştım, ama bu görüntü beynime tam olarak sığmadı.

Bunun için fazla Kaliforniyalı biriydi. Telefonumu bombardımana tuttuğundan emindim, ama yine *de*

.

Çantalarımı alıp kitapçının kapısına doğru yürümeye başladım. Bana Rachel adında bir kadının numarası verilmişti

Rachel adında bir kadının numarası verilmişti. Wilma Allen için çalışmıştı ve benim için de çalışmaya hazırdı. Küçük

Beach Books, Wilma Allen'ın vefatından beri açık değildi.

Çok fazla çantam vardı, muhtemelen fazla fazlaydı, ama öyle olmadığını varsaymaya karar verdim. Çantalarımı

etrafımı sardıklarında, beni adeta hapsettiklerinde, anahtarları cebimden çıkarmak için el yordamıyla aradım

ve ön kapının anahtarını bulana kadar her bir etiketi okudum.

Herkes her şeye etiket yapıştırmalı... ben yapmasam da. Ama başkalarının yaptığına

.

Anahtarı kilide soktuğum a n d a , "Oh, hey. Sen Wilma'nın torunu olmalısın."

Hemen dövmeli adam olduğunu düşündüğüm kişiye döndüm. Onları açıkça daha çok seviyordum.

Ben etiketleri severdim ve o da daha çok kullanırdı. Bileklerinden yukarısı ejderhalar ve rastgele desenlerle doluydu

ve... O bir silindir şapka mıydı?

Şort ve parmak arası terlik giyiyordu, ki bunlar muhtemelen gelmiş geçmiş en kötü icatlardan biriydi.

Ayak parmaklarının arasına bir şey sıkışmış halde nasıl yürüyebilirsin ki? Bu işkence aletleri rahatsız edici

ve gülünçtü, ama ayakları güzeldi. Bu konuda puan topladı.

Baldırlarında ve kaval kemiğinde daha fazla dövme vardı, ama eğilmeden hepsinin ne olduğunu

anlayamadım.

Şortu basketbol şortu gibi naylondan yapılmıştı, ama basketbolcu gibi görünmüyordu.

oyuncu. Basketbolcuların bir bakışı var mıydı? Belki de bu benim yargılayıcı anlarımdan biriydi. Onları yargılamamaya çalıştım

, gerçekten denedim, ama bazen zordu, ben de kesinlikle zor olurdum, yani zor, demek istediğim

Tattoo Guy'a bakmayı bırakmasaydım.

Bu beni durdurdu mu? Hayır. İlk başta gözlerimi piercinglerden başka bir şeye odaklayamadım — dudak,

kaş, kulak. Titredim çünkü bu nasıl acıtmazdı ki? Harika dudakları olduğunu söylemiş miydim? Vay canına,

harika bir ağzı vardı. Hiç kötü çocuklardan hoşlanmamıştım, ama itiraf etmeliyim ki, o

seksi olduğunu kabul etmek zorundaydım.

"Başka birinin anahtarı var mı?" diye kekeledim, kim bilir ne kadar uzun süredir bakakaldığımı fark ederek.

uzun süre bakmış olduğumu fark ettim.

"Ha? Hayır. Bildiğim kadarıyla sadece sen ve ben varız."

"Çünkü benim adımı bilmediğin için, sadece *merhaba, Wilma Allen'in torunu* yerine, onun torunu olmalısın dedin.

Bu yüzden başka birinin anahtarı olup olmadığını merak ettim."

Bana baktı, koyu renk kaşlarını çatmış, ne söyleyeceğini veya ne düşüneceğini bilemiyormuş gibi. Anladım.

çok fazla tepki gösterdi, ama soru sormak ya da sanki kafamdan başka bir kafa çıkmış gibi bana bakmaya devam etmek yerine

başım çıkmış gibi bana bakmaya devam etmek yerine, yavaşça, tembel bir gülümsemeyle "Naber, Wilma Allen'in torunu? Ben Gideon

Barlow. Yanındaki odayı ve üst kattaki daireyi senden kiralıyorum."

Elini uzattı, aramızda çantalar vardı ve vay canına, onun da akışına bıraktığına inanamadım

. Diğerleri öyle yapsalar bile, bana bir şeylerin ters gittiğini

ama Dövmeli Adam öyle yapmadı.

Gözlerim onun eline kaydı. Güzel, güçlü görünümlü, damarları belirgin bir eldi. Damarların

benim ilgimi çekeceğini kim bilebilirdi ki? Ben kesinlikle bilmiyordum. Damarların bile seksi olabileceği düşüncesi tuhaftı.

Dövmeli Adam kolunu indirdi. Kahretsin. Çok uzun süre beklemiştim. Ona uzanmamıştım ve şimdi

benim kaba olduğumu düşünecekti ve "Sen çok çekicisin." Sözler ağzımdan çıkar çıkmaz elimi ağzıma kapattım.

ortaya çıktı. Neden ona bunu söylemişim ki? Evet, gerçeğin önemli olduğunu düşünüyordum ve insanların

insanın duygularını ifade etmesini istiyordum, ama kavga etmekten hoşlanmıyordum ve dayak yemek istemiyordum.

Karate biliyordum — annem kendimi savunabilmem için ders almamı sağlamıştı — bu yüzden muhtemelen bana zarar vermeden önce onu etkisiz hale getirebilirdim

ama bunu yapmak istemiyordum. Şiddeti sevmiyordum. "Bana yumruk atmazsan çok sevinirim.

Bana yumruk atmasan çok sevinirim. Sana iltifat etmeden önce homofobik olup olmadığını ve neden

Yine de buna böyle mi diyorlar? Homojudgmental olması gerekmez mi? Ya da bilmiyorum, sadece pislik mi demeli?

Harika. Saçmalıyordum.

Dövmeli Adam bana yine yavaş, sakın bir gülümseme attı. Bu konuda çok iyiydi. Çok fazla pratik yapıyor olmalı.

. "Sana yumruk atmayacağıma söz veriyorum ve kesinlikle homofobik değilim — ama muhtemelen çocukken

biraz içselleştirilmiş homofobim vardı. Ayrıca, teşekkür ederim. Sen de çok çekicisin."

Bekle. Az önce... O... "İçselleştirilmiş mi? Bu demek oluyor ki sen..."

"Öyleyim." Kollarını kavuşturdu. "*Bana* yumruk atmayacaksın, değil mi?"

"Ne? Hayır!" diye cevap verdim, şaka yaptığını anlamadan önce. "Bence bu sefer gerçekten el sıkışmalıyız

."

"Bence biz de öyle yapmalıyız." İkinci kez elini uzattı ve tekrar kendini tanıttı.

"Ben Gideon Barlow."

"Milo Copeland. Lütfen bana Bay Copeland demeyin. Bundan nefret ediyorum. Ama ben size bazen Tattoo

Guy diye seslenebilirim. Eğer bundan nefret edersen, seslenmemeye çalışırım, ama benim kafamda sen öyle birisin, bu yüzden Gideon'a alışmam biraz zaman alacak

Gideon'a alışmam biraz zaman alacak. Ayrıca, gerçekten çok fazla dövmen var." Yüksek sesle güldü.

Bazen insanlar böyle yaptığında, bana gülüyorlarmış gibi hissederdim, ama Dövmeli Adamda öyle hissetmedim.

Gideon. "Adın biraz farklı."

"Bunu daha önce de duydum. Kafanda çok mu yer kaplıyorum?" Ağzının sağ köşesi yukarı kalktı.

Kaşlarımı çattım. "Ha? Hayır... *oh*." Bu, porno filmlerdeki erkeklerin yaptığı gibi geliyordu... "Bu

flört ediyorlar mıydı? Aman Tanrım. Sanırım öyleydi, ki bu çok garip. Seni tanımıyorum bile ve sanırım sana

seni çekici bulduğumu söyledim, ama vay canına. Daha önce kimse benimle flört etmiş miydi, emin değilim. Yoksa sadece

arkadaşça mı davranıyorsun?"

"Aslında, emin değilim," Dövmeli Adam tereddüt etmeden cevap verdi. "Dostça ve flört edici mi? Flört edici mi?"

öylece oldu."

Çanta denizi bizi ayırdı ve birden daha da terledim. Harika, yakışıklı erkekler

Hava daha da kötüleşiyordu. Bu benim için bir sorun olacaktı... ve yapmam gereken çok şey vardı. En son

endişelenmem gereken şey, benim apartmanımda yaşayan ve benim dükkanımın yanında dükkanı olan çekici dövme erkeklerdi.

"Bir ara konuşmalıyız, ama şu anda kitapçıma bakmak istiyorum. Ve

Chester'a göre - onu tanıyıp tanımadığını bilmiyorum, ama o tuhaf bir adam
—Wilma Allen'ın bir

bir sevgilisi olabilir. Onu aramam lazım. Onun hakkında bir şey biliyor musun?"

"Gene... o iyi bir adamdı. Büyükannenizi çok severdi." Bakışları başka yere kaydı.
"Kaybınız için üzgünüm

. Bunu daha önce söylemeliydim. O harika bir kadındı. Bana çok iyi davranırdı.

bazen saatlerce oturup konuşurduk. Wilma'ya tek dövmesini ben yaptım." Gözlerim

fal taşı gibi açıldı. "Wilma Allen'ın dövmesi mi vardı?"

"Evet. İki pembe laleydi."

Ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı. Sonunda fısıldayarak, "O benim annemin en sevdiği

çiçeği."

"O zaman eminim ikiniz için yaptırmıştır."

Belki de öyleydi. Asla bilemeyeceğim için kendimden nefret ediyordum. Neden onu büyütmediğini bilmediğim için kendimden nefret ediyordum.

Annem ya da aralarında bir ilişki olabilirdi. Kendimi... biraz boş, içi boşalmış hissettim. Sanki içimde

Wilma Allen şeklinde bir boşluk varmış gibi hissettim.

"Ben de otele giriş yapmam lazım. Ve bir araç bulmam."

Diğerlerinin aksine, Dövmeli Adam benimle ve rastgele konu

konu değişikliklerime ayak uydurmak için tökezlemedi. Sadece basitçe başını salladı. "O zaman seni rahat bırakayım. Beni nerede bulacağını biliyorsun."

Beni bir an izledi, sonra yine gülümsedi ve yan taraftaki binaya doğru yöneldi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Gideon

MILO KESİNLİKLE pisliğin teki değildi. Onu tanımlamak için hangi kelimeyi kullanacağımı bilemiyordum, ama ben

Sohbetimizden bu yana birkaç saattir dövme üzerinde çalışıyordum ve hala onu düşünüyordum.

Bunu yaparken de hala gülümsüyordum. Bu bana daha önce hiç olmamıştı, ama Milo'nun birçok insan üzerinde böyle bir etkisi olduğunu hissediyordum.

Milo'nun birçok insanda böyle bir etki yarattığı hissine kapıldım.

Mürekkebi bitirmem bir saat daha sürdü — ateşli bir kafatası. Çalışırken konuştuk, ama

düşüncelerim başka yerdeydi. Milo hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Kasaba halkı elbette annesini tanıyordu.

Ailesi öldüğünde on sekiz yaşında evden ayrılmış ve bir daha geri dönmemişti. Sonra Wilma vefat etti.

uzaklara gitti ve onun biyolojik bir kızı olduğu ortaya çıktı — Milo'nun annesi. Wilma bana

bana ya da duyduğum kadarıyla başka kimseye bahsetmemişti.

Milo dükkânı elinde tutacak mıydı? O kadar çanta varken, kalmayı planlıyor gibi görünüyordu, ama belki

sadece birkaç ay kalıp sonra satacaktı? Ya da belki bu binanın bu tarafına başka bir şey koymak isteyecek

ve ben dükkanımı kaybedecektim. Bu olasılıktan çok korkuyordum. Ama sonra...

"Çok çekicisin."

Kesinlikle düşünmem gereken şey bu değildi.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu Mario, dövme yaptığım adam.

"Yaptığım iş" diye cevap verdim, ama aslında Milo'nun itirafını hatırlamıştım.

bunu hiç beklemiyordum, ama hoş bir sürpriz oldu.

Ayrıca onun ne yaptığını ve o kadar çantayla otele nasıl gideceğini merak ediyordum.

Ve belki de bu adamdan biraz etkilenmiştim, beni öldürün. Gerçekten çok ilginç bir şey vardı.

Onun hakkında ilginç bir şey. Mario dışarı çıktığında, Freddy'ye veda edip yan daireye gittim. Bildiğim kadarıyla

bildiğim kadarıyla, o artık orada değildi, ama denemeden edemezdim. O, Little Beach'te

Little Beach'te hiç kimsenin veremediği bir yenilik hissi uyandırıyor, hatta belki de hayatımda hiç kimsenin veremediği bir yenilik. Bu deneyimi,

bunu, benim geğim kaynağımı elimden alacak güce sahip bir adamdan yaşamak zorunda kalmamdı.

Gideon Barlow'un hayatındaki tipik bir gün.

Camdan içeri baktım ve Milo'yu gördüm. Çantaları kapının yanındaydı ve ön koridorda bir aşağı bir yukarı yürüyordu. Kolları ve elleri her yere uzanıyordu. O telefon ve... evet, kesinlikle mutlu değildi. Telefonun diğer ucundaki kişi tarafında olan kişi azar işitiyordu.

İçeri girmeli miydim, emin değildim, ama ya yardım edebileceğim bir şey varsa?

Camı hafifçe tıklattım ve kafamı sokacak kadar kapıyı açtım.

"Ben yirmi dört yaşında bir yetişkinim ve..." Milo'nun bakışları bana doğru çevrildi ve ayağı halının kenarına takılıp

Ayağı halının kenarına takıldı ve tökezleyerek hafifçe öne doğru sendeledi. Kapıyı itmeye çalıştım.

onu yakalamak için yolumdan saptım, ama çok uzaktaydım ve ayrıca onun buna ihtiyacı yoktu. Kendini düzeltti

gömleğini düzeltti ve "Dövmeli Adam geldi. Gitmem gerek" dedi.

Milo telefonu kapattığında diğer kişinin konuştuğunu duyabiliyordum.

"Anneler, ha?" diye sordum, ellerimi ceplerime sokarak, gergin bir hareketle, ki bu çok garipti

. Neden gergin olacaktım ki?

"Kiminle konuştuğumu nereden bildin?"

"Çünkü benim de bir tane var. Harikalar. Kimse seni daha fazla sevemez, ama bazen olabilirler..."

"Çok mu? Otoriter mi? Sana çocuk mu muamele ediyor?" Ben güldüm. "Evet, sanırım. Hepsi."

"Beni delirtiyor! Bazen sadece... şey... Ne yapmak istediğimi bilmiyorum çünkü bunun içten geldiğini biliyorum. Bence aptallar." Merakla duvara yaslandım, kollarımı kavuşturdum ve "Nedir?" diye sordum.

"Kalpler. Çok karmaşıktırlar ve işleri gereğinden fazla karmaşık hale getirirler. En azından

diğer insanlarda gördüğüm şey bu."

Göğsümde rahatsız edici bir ağırlık vardı. Ne demek istediğini anlıyordum. O kas hayatımda pek çok zorluğa neden olmuştu. "Katılıyorum."

"Neden buradasın?" diye sordu açıkça.

"Ah."

Milo kaşlarını çattı. "Öyle demek istemedim... Kaba mı davrandım? Nedenini sormamın meşru bir nedeni vardı, çünkü ben

Seni burada istemiyorum. Ben de seni tanımadığım için seni istediğimi söyleyemem."

Gülümsedim. Tanrım, bu adam. Onun nesi vardı böyle? "Hayır, kaba değildi. Düşündüğünü söylemeni seviyorum

Yardımcı olabileceğim bir şey var mı diye bakmaya geldim. Mağazada ne yapacağınızı bilmiyorum

ama oteline ya da başka bir yere gitmek için araca ihtiyacın varsa, ben götürebilirim." Aslında, bugün ya da başka bir gün ona yardım etmek

yardım ederdim demek istedim, ama birdenbire mantıklı konuşamıyormuşum gibi geldi.

Başını hafifçe eğdi. Kızıl saçları kısaydı ve düzgünce taranmıştı. Ellerini

benim yaptığım gibi. Nedense, Milo'nun rahatsız veya emin olmadığına asla böyle bir şey yapmadığını biliyordum.

rahatsız ya da emin olmadığına asla yapmayacağını biliyordum. Çiller burnunda ve elmacık kemiklerinde dans ediyordu.

Geniş geyik gözleri vardı,

mükemmel bir bahar gününün gökyüzü rengindeydi ve görünüşe göre şiirsel düşüncelere ilham verme yeteneği vardı

çünkü ben genelde bu şekilde düşünmezdim.

Alt dudağını ısırdı, seksi olmaya çalışmıyordu ama öyle oldu. Düşünüyor, analiz ediyordu.

beni anlamaya çalışıyordu. Milo'nun tüm dünyaya böyle baktığını hissettim, her şeyi

ve farklı kutulara koymaya çalışıyordu. Yargılayıcı bir şekilde değil, sadece düzenli bir şekilde,

böylece her şeyin yerini biliyordu.

"Çok açım," dedi, "ve bana söylendiğine göre, bir anda açlıktan öfkeye geçiyordum"

garip bir deyim, sence de öyle değil mi? Ben pek anlamadım. İnsanlar sık sık şapka düşürür mü? Bu deyim nereden geliyor?

Nereden? Bu akşam araştırıp, bir dahaki görüşmemizde sana söylerim.

İçimde tanıdık olmayan b i r heyecan dans ediyordu, sanki... mutluluk mu? Keyif mi?

Bilmiyordum. Milo çok eğleneliydi. "Hemen şimdi yapabiliriz." Telefonumu çıkardım, ama o başını salladı.

.

"Akşam yemeğinde araştıralım, çünkü biraz açlıktan sinirlenmeye başladım. Yürüeyebilirim,

ama nereye gideceğimi bilmiyorum." Gözlerinde panik gibi görünen bir parıltı belirdi, sanki

ona vurdu, bilmediği bir kasabaya seyahat etmişti ve bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

"Ben yemek konusunda uzmanım. Çok fazla yiyebilirim."

"Ama harika bir vücudun var. Çok fazla yiyormuş gibi görünmüyorsun."

"Bu eski şey mi?" Göz kırptım. "Beğendiğine sevindim. Hızlı bir metabolizmaya sahibim. Kapıları kilitleyip

ve yola çikalım."

"Çantalarımı burada bırakayım mı? Beni otele götürmeden önce geri dönecek miyiz?"

"Yemeğe yürüyerek gideceğiz. Onlar için geri döneceğiz." Zamanını benimle geçirdiğine minnettardım.

benimle birlikte akşam yemeğine gitmeye ve onu odasına geri götürmeme izin vermeye hazır olduğunu söyledi. Belki de

aslında ona yardım eden bendim, ama bunun için minnettar hissetmek aptalca bir şeydi, ama bunun onun için ne kadar tipik bir şey olduğunu merak etmeden duramadım.

bunun onun için ne kadar tipik bir davranış olduğunu merak etmekten kendimi alamadım. Ya da Milo, herhangi bir nedenle bana güveniyor muydu?

O da başını salladı, telefonunu cebine koydu ve anahtarlarını aldı. Ben önce dışarı çıktım ve

Milo'nun kitapçıyı kilitlemesini bekledim.

O benim yanıma geldi, ikimiz de bir an sessiz kaldık. Dışarıda insanlar vardı,

bazıları selam verdi, diğerleri beni isimimle çağırdı ve hepsi Milo'ya baki p onun kim olduğunu merak ediyordu... ya da

annesinin Wilma Allen ile olan geçmişini merak ediyorlardı. Beverly'nin kızı olduğunu

kızının olduğunu hiç kimseye söylememişti?

"Buradaki insanlar çok bakıyor," dedi, beni güldürdü.

"Çünkü yenisin. Küçük kasabalar böyledir. Nerelisin?" "San Diego. Neden parmak arası terlik giyiyorsun?"

Konunun garip bir şekilde değişmesi üzerine başımı ona doğru çevirdim. "Şey... Bilmiyorum.

her zaman giymem. Ayaklarımın bir sorunu mu var?"

Omuz silkti. "Hayır, ayaklara gelince, güzel sayılırlar. Ayaklara pek ilgi duymam ama seninkiler

gözü tırmalayan k a d a r kötü değiller. Hiç kimseyi parmak arası terlik giyerken görmemiş değilim. Her zaman görüyorum

, ama anlamıyorum. Tuhaf... onları herkesin önünde göstermek. Ve ayak parmaklarının arasındaki kısım,

bu dünyanın en rahatsız edici şeyi değil mi?"

"Gözle görülür derecede kötü değil mi? Bana ayak kompleksleri yaşatacaksın. Bilmeni isterim ki eskiden uyurken

Ayak parmaklarını seven ve benimkilerin özellikle seksi olduğunu düşünen bir adamla.

"Aman Tanrım! Onlarla ne yaptı?" Ne düşüneceğini bilmiyormuş gibi bana şaşkın şaşkın baktı.

ne düşüneceğini bilmiyormuş gibi bana baktı. İlgi vardı, belki biraz da tiksinti.

"Eminim bilmek istemezsin." Kahretsin. Neden bahsettim ki?

"İstiyorum," diye cevapladı Milo. "Eğer bana anlatmak istersen tabii, ve umarım anlattırın çünkü...

yani... *ayak parmakları*."

Yine kendimi gülüyor buldum. "Birincisi, başkalarının sapkınlıklarını eleştirme. İkincisi... Tanrım."

saçımı okşadım, aniden utanmıştım. O, beni bu şekilde hissettirme yeteneğine sahipti.

genellikle yapmazdı. Ona doğru baktım. Milo hala yürüyordu ama beni bekleyişle izliyordu ve kahretsin,

onu hayal kırıklığına uğratmak istemedim.

"Onları emmeyi severdi. Onlarla başka ne yapabilirdi ki?"

"Bilmiyorum. Sen çekicisin, ama kesinlikle ayak parmaklarını emmek istemem. Sen bunu seviyor musun?"

Erkeklerin sana bunu yapmasını mı istiyorsun? Sen de ona aynısını yaptın mı? İğrenç değil mi?"

"Tamam, konudan sapıyoruz." Restorana doğru işaret ettim. "Oraya gidiyoruz."

Sadece Milo hareket etmedi. Kaldırıma yapışmış gibiydi, ben de durdum. Başını aşağı eğikti ve

Konuşmamızın konusunu düşündüğüne hiç şüphem yoktu.

"Üzgünüm," dedi, "ama onlar bana göre değil ve onlar senin için bunu yapıp yapmayacaklarını öğrenmeden harekete geçebileceğimi sanmıyorum."

Senin için uygun olup olmadığını bilmeden harekete geçebileceğimi sanmıyorum. Seni yargılayacağım için değil, ama, aman Tanrım, bunu bilmem gerekiyor. Nasıl bilmeyeyim

bilmeden nasıl yapabilirim?"

Bir kadın ve kızı dondurma külahlarıyla yanımızdan geçtiler, bize emin olamıyormuş gibi bakarak.

Ne düşüneceğimi bilemedim. Açıkçası ben de bilmiyordum, ama bu durum ferahlatıcıydı. İç geçirdim.

Onlar duyamayacakları bir mesafeye geldiklerinde, "Hayır, bunu beklemiyorum ve bu beni özellikle

beni tahrik etmiyor, ama sevgilimi tahrik ediyor, bu yüzden onun hoşuna gitmesi ve bundan zevk alması beni tahrik etti. Hayır,

karşılık vermedim ve ayrıca, bir daha asla senin yanında parmak arası terlik giymeyeceğim. Ayak parmaklarım

saklanmaları gerektiğini hissediyorum." Ayak parmaklarımı kıvırdım.

İlk kez Milo'nun güldüğünü duydum. Sesi gibi yumuşak ve netti, bu küçük mutluluk patlaması

beni de aynı şekilde hissettiren bu küçük mutluluk patlaması.

O restorana doğru yürümeye başladı, ben de onu takip ettim. "O kadar da kötü ayak parmakları değil."

"Eskiden öyle düşünmezdim."

"Seni gerçekten güvensiz mi hissettirdim, yoksa şaka mı

yapıyorsun?" Kolumla ona hafifçe vurdum. "Şaka

yapıyorum."

"Her zaman anlayamıyorum."

"Eh, ben de anlayamıyorum. İnsanları anlamak bazen zor olabilir. Bunda yanlış bir şey yok."

Milo yine bana açıkça baktı. Bunu ya da konsantre olmuş bakışını, dudaklarının hafifçe

dudaklarının hafifçe aşağı doğru kıvrılmasını da saklamadı. Bunun mutsuz bir kaş çatma olmadığını, sadece kafasının karışık olduğunu,

sanki bir cevap arıyormuş gibi. "Sen farklısın," dedi Milo.

"Ben de senin için aynı şeyi düşünüyorum."

"Evet, ama çoğu insan benim hakkımda öyle düşünüyor. Senin hakkında da öyle mi düşünüyorlar?"

Bu soru düşüncelerimi biraz karıştırdı. Milo, bana alışık olmadığım şekillerde düşünmemi sağladı

. "Evet ve hayır. Ailemde farklı biriyim. Onlar gibi değilim. Sonra, büyürken etrafımdaki tek eşcinsel çocuk olmak

büyüdüm, bu tür şeyler. Ama sanırım sen bunu kastetmedin."

"Hayır." Başını salladı. "Öyle değil."

Başka bir şey eklemediğinde, ben de ne diyeceğimi bilemedim, bu yüzden

Deniz feneri. "Acıktığın için sinirlenmemek için içeri girecek miyiz?"

O şaşırdı. "Vay canına... Aç olduğum için kızmayı bile unutmuşum. Neden bana hatırlatmak zorunda kaldın

hatırlatmak zorundaydın?"

"Öyleyse acele et, geç olmadan gidelim." Ellerimi omuzlarına koydum ve onu kapıya doğru yönlendirdim.

Milo güldü, kapıyı açtı ve içeri girdik.

Birkaç adım attıktan sonra aniden durdu ve ben ona çarptım. "Kahretsin. Üzgünüm."

"Burası biraz gürültülü."

Bana öyle gelmemişti, ama daha sonra öyle olacağını biliyordum. "Çok mu gürültülü? Başka bir yere gidebiliriz

gidebiliriz."

"Hayır, sorun yok. Belki acele edersek olur?"

"Başka bir yer seçelim." Onu rahatsız etmek istemiyordum.

"Sorun değil. Nazik olmaya çalıştığımı biliyorum, ama sorun yok dedim. İnan bana, sorun olursa sana söylerim.

. Bir şey söylediğimde bana güvenmen gerekiyor. İnsanların beni zorlamasından veya benim için bir şeyleri düzeltmeye çalışmasından hoşlanmıyorum

. Bir şeyi kaldıramazsam, bunu söylerim." Öyle demek istememiştim ve sanırım

yüzümdeki rahatsızlığı okuyabildi, çünkü ekledi: "Yardımcı olmaya çalıştığını biliyorum. Sadece...

benim için önemli."

"Tamam.

Anlaşıldı."

Yüzünde rahatlama belirgindi, bu da içimde garip bir gurur hissi uyandırdı, doğru şeyi söylediğim için.

. Sık sık yanlış şeyler söylediğim için, katılmadığım bir yarışmada beklenmedik bir puan kazanmış gibi hissettim.

"Oturmak mı istiyorsun yoksa geçidi kapatmak mı?" diye tanıdık, şakacı bir ses yanımdan geldi.

"Oturmak mı istiyorsun yoksa geçidi tıkamak mı?" diye tanıdık, şakacı bir ses yanımdan geldi, ama

Milo hemen gerginleşti.

"Yeterince yer var. Hiçbir şeyi engellemiyoruz," diye cevapladı, sırtı dik, kolları kavuşturulmuş

ve başı dik. Milo'nun cevabı Kris'inki gibi şakacı bir tonda değildi.

Kris ve Megan ona baktılar, sonra bana. Kahretsin. En iyi arkadaşımı görmek istemediğim pek sık olmazdı,

ama nedense bu gece onlardan biriydi. "Öyle demek

istemedik... O şaka yapıyordu," dedi Meg.

"Oh. Garip bir şaka. Pek de iyi bir şaka değil," dedi Milo ve ben gülmek için yanaklarımın içini ısırdım.

gülmekten kendimi alıkoydum.

"Milo, bu benim en iyi arkadaşım Kris, kendini komik sanıyor ama değil. Ve bu da onun karısı Megan,

daha iyisini yapabilir ama sanırım ona acıyor."

"Ha-ha." Kris kolunu omuzlarıma doladı ve şakacı bir şekilde beni başımdan tutmaya çalıştı.

Onu ittim. "ocuklar, bu Milo, Little Beach Books'un yeni sahibi."
Ve benim dükkanımın, ama

bunu sylemeyecektim.

Gözlerinde tanıma kıvılcımı çaktı, ardından merak ve şüpheye dönüştü çünkü kimse onun

. Adadaki alanımızı koruyorduk. O yerlerden biri olmak istemiyorduk

gösterişli ve turistik yerlerden biri olmak istemiyorduk. "Tanıştığımıza

memnun oldum," dedi Megan.

"Yemeğe gidiyoruz," diye cevap verdim.

"Birlikte oturmak ister misiniz?" diye sordu Kris.

"Hayır," diye aceleyle cevap verdim ve Milo'nun rahatladığını gördüm, ama gerçekte bunu onun için yapmamıştım. Onu daha iyi tanımak için

Onu daha yakından tanımak için daha fazla zaman geçirmek istiyordum. "abuk olacağız. Sonra Milo'yu otele götürmem gerekiyor."

Kris'in kaşları çatıldı, ama vedalaştılar. Restoranın karşı karşıya oturdu.

Masamıza oturur oturmaz Milo, "Arkadaşın tuhaf biri" dedi.

"Öyle, ama iyi biridir." Menüleri ıstakozun elinden aldım ve bir tanesini Milo'ya uzattım.

Milo'ya uzattım.

"Şimdi vejeteryan olduğumu söylemek için uygun bir zaman mı?"

"Hey, Gideon, arkadaşın kim?" diye sordu Daria. O ve ben liseye birlikte gitmiştik ve şimdi

burada part-time garsonluk yapıyordu.

"Biz arkadaş değiliz," diye cevapladı Milo ve Daria'nın gözleri şaşkınlıktan neredeyse yerinden fırlayacaktı.

.

"Yine duygularımı incittin," diye alay ettim.

"Arkadaş olmayacağımızı kastetmedim, ama biz... biz daha bugün tanıştık. Birbirimizi yeterince tanımıyoruz.

"Milo, Daria'ya baktı. "Wilma Allen benim büyükannemdi. Bana yaşadığı ve çalıştığı binayı bıraktı."

Ona her zaman böyle seslendiğini fark etmişim, ilk ve soyadıyla. Çünkü

hiç tanışmadıkları için mi? Kendini duygusal olarak uzak

tutmak için mi? "Kaybın için üzgünüm."

"Önemli değil. Onu tanımıyordum. Keşke tanısaydım. Yakında sevgilisiyle konuşacağım. Onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyorum

daha fazla bilgi edinmeyi sabırsızlıkla

bekliyorum," dedi Milo içtenlikle.

Gülümsedim.

"Oh... şey... vay canına. Size ne içersiniz?"

"Ben sadece su alacağım ve çok acıktım, salata sipariş edebilir miyim? Sadece sebze olsun lütfen.

Et yok. Peynir olabilir. Ve yanında... hmm... patates kızartması. Ya da mozzarella çubukları. Paylaşmak ister misiniz?

Benimle olanlar?" Bakışları benimkilerle buluştu.

"Tabii." Daria'ya döndüm. "Ben tavuklu sandviç alacağım."

"Tamam. Hemen getiriyorum," diye cevapladı ve gitti. "Gene'i sevmiyor mu?" diye sordu.

"Hayır, bence sadece insanların ona Wilma'nın sevgilisi demesine alışkın değil."

Omuz silkti. "Öyleydi, değil mi? Erkek arkadaş diyebilirim, ama bu onlara da tuhaf geliyor

. Neyse, önemli değil. Yarın sohbet edeceğiz. Sana söyledim mi?"

"Hayır, söylemedin."

"Ayrıca kitapçıda Rachel ile buluşup yeniden açılış planları yapacağım. Öğrenmem gereken çok şey var,

ama..."

"Yani yeniden açmayı mı planlıyorsun? Buralarda kalmayı mı?" Aslında bunu zaten söylemiş olmasına rağmen nefesimi tuttum.

bunu söylemiş olmasına rağmen nefesimi tuttum.

"Tabii ki. Bu Wilma Allen'ın hayaliydi. Ayrıca muhasebeci olmayı sevmiyorum.

henüz kendime ait o özel şeyi bulamadım. Bilirsin, her şeyden çok istediğim şeyi. Sanırım

dünyada yerimi bulmaya çalışıyorum."

"İkimiz de," diye cevapladım, ama nedense ondan bunu beklemiyordum. Milo sanki kim olduğunu biliyor, o kişi gibi görünüyordu ve başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet. Yani, dövme yapmayı sevdiğimi biliyorum. Yapmak istediğim şey bu. Dükkanımı da seviyorum, ama

kariyerim dışında..." Omuz silktim. "Kim bilir?"

Geniş bir gülümsemeyle, "Belki birlikte buluruz." dedi.

Kalbim deli gibi atıyordu. Bunu istiyordum. "Belki de buluruz, ama önce benimle arkadaş olmak isteyip istemediğine

önce benimle arkadaş olmak isteyip istemediğine karar vermelisin." Göz kırptım.

"Üzerinde çalışıyorum. Yakında sana haber veririm." Yanaklarına yavaşça pembe bir renk yayıldı.

Onun evet demesine ihtiyacım yoktu. BEŞİNCİ

BÖLÜM

Milo

Bu otelden nefret ediyordum. Kimseye zarar vermeyeceğimi ve hapse girmeyeceğimi bilseydim, burayı yakıp kül etmek isterdim.

Yazıkl a r olsun, onun evet demesine ihtiyacım vardı.

hayatta kalmam imkansızdı. Ayrıca insanları güvende tutma konusunda da pozitif olmalıydım, çünkü birine zarar verme düşüncesi midemi bulandırıyor

içim bulandırıyor. Ama mesele şu ki, bu şimdiye kadar gördüğüm *en kötü* oteldi.

Gideon'un beni alıp kitapçıya götürmesini beklerken tek düşünebildiğim buydu.

kitapçıya götürmesini beklerken tek düşünebildiğim

Yüzüm yanıyordu, onu düşündükçe bu sıcaklık karnıma kadar iniyordu. Gideon

iyiydi. Önceki gece akşam yemeği boyunca konuşmuştuk ve söz verdiği gibi, deniz feneri henüz çok kalabalık olmadan

bunu çabucak hallettik, b ö y l e c e Lighthouse henüz çok kalabalık olmadan çıkabildik. Gitmek istediğimi söylediğimde

gidip gitmek istediğimi söylediğimde şikayet etmedi ve iki fatura istediğimde soru sormadı, çünkü biz randevuda değildik ve

hala arkadaş olup olmadığımızı anlamaya çalışıyorduk, bu yüzden onun istediği gibi benim için ödeme yapmasını istemedim.

Kitapçıya geri dönerken ve benim eşyalarımı istiflerken sohbetimiz devam etti.

kamyonetindeki eşyaları. Beni bıraktığında, bu sabah beni almayı teklif etti ve bu da

bu otelin bir başka sorunu daha vardı. Mağazadan çok uzaktaydı. Araba servisi çağırabilirdim, ama

bu hizmetin ne kadar güvenilir olacağı ve Little Beach gibi küçük bir adada kaç seçenek olduğu konusunda endişeliydim.

Beach gibi küçük bir adada kaç seçenek olacağı konusunda endişeliyd

Telefonum titredi ve bakmadan annem olduğunu anladım. Sezgim çabucak

doğru olduğu ortaya çıktı.

Hala beni görmezden mi geliyorsun?

Gözlerimi devirdim. Seni görmezden gelmiyordum. Sonra konuşuruz demiştim. Dövmeli Adam'ın beni almasını bekliyorum.

Oh! Wilma Allen'ın bir sevgilisi varmış! Bugün onunla da konuşacağım! Akşam seni ararım. Söz.

Neredeyse anında cevap geldiğinde hiç şaşırmadım. Bu dövmeli adamın nesi var? Gerçek adı ne?

adı?

İç geçirdim. Gideon Barlow. Kendi başımın çaresine bakabilirim.

Ve onun siyah kamyoneti Sleepy Island Lodge'ın önüne geldiğinde, gülümsemeden edemedim.

Çantamı omzuma attım, yanına gittim ve içeri girdim. "Kahvaltıları berbat. Hiç denedin mi? Bugün omlet günü ve omleti mahvetmişler. Bunu nasıl yaparsın ki?

Hiç denedin mi? Bugün omlet günü ve omleti mahvetmişler. Bu nasıl olur ki? Mükemmel omlet yapmanın zor olduğunu anlıyorum

mükemmel yapmak zor, ama bunlar lastik gibiydi. Yumurtalar asla lastik gibi tadı olmamalı."

O, beklenmedik bir şekilde yatıştırıcı olan zengin bir kahkaha attı. "Bu, açlıktan öfkelenen Milo tehlikesi altında olduğum anlamına mı geliyor?"

açlıktan öfkelenmiş durumdayım mı demek?"

"Evet, ayrıca uykusuzluk da var Milo. Yatak gıcırıyor ve yatak çok sert. Ve geceleri çok gürültülü

. İnsanlar her saatte koridorda yürüyor ve gülüyorlar. Uyumaya çalıştım, ama uyuyamadım, bir süre kitap okudum

bir süre kitap okudum, sonra tekrar denedim. İşe yaramadı. Başka bir otele ihtiyacım var. Buna dayanabilir miyim bilmiyorum.

Aslında, sadece bir ev ya da daire kiralamam lazım. Sadece kendim için bütün bir eve ihtiyacım yok.

Daire bulmak zor mu?

Dövmeli Adam çoktan kaldırımından ayrılmış ve yola çıkmıştı. Kaşlarını çattı. "Dürüst olmak gerekirse,

Adada daire bulmak zor, ama teknik olarak, senin zaten bir dairen var.

"Ama sen orada yaşıyorsun."

"Bu, onun senin olmadığı anlamına gelmez. Senin sahip olduğun bir yerde rahatça otururken, sen uyuyamadığın bir otelde acı çekmen adil olmaz.

sen uyuyamadığın bir otelde acı çekmen adil olmaz. Ya da senin başka bir şey bulma mücadelesiyle uğraşman

başka bir yer bulma zorluğuyla uğraşman da adil

"Senin evini almam da adil olmaz. Orada yaşıyorsun. Bu iğrenç olur." Benim

Gözleri aşağıya doğru kaydı ve—"Aman Tanrım! Ayakkabı giyiyorsun! Bunu

benim için mi yaptın?"

Koyu renkli kaşlarını kaldırdı ve dikkatini tekrar yola verdi. "Dün ayakkabı giymiştim

giyiyordum."

"Giymiyordun sanırım. Onlar ayak parmaklarını işkence eden ayakkabılardı. Ayakların spor ayakkabının içinde güvende

sneaker'ların içinde güvende daha rahat hissetmiyor mu? Ayak parmakların mutlaka kötü olduğu için değil, ama bunu d n konuştuk.

Ayrıca, şapka atma hareketi, 19. yüzyılda kavga başlatmak için yapılan bir hareketti.

şapkaları düşürüp sonra ateş ederlerdi."

"Evet, mantıklı. Muhtemelen bunu bilmeliydim." "Ben de aynı şeyi

düşündüm! Bilmediğime inanamıyorum."

"Eh, artık biliyoruz." Eğilip giydiği şortun altından uyluğunu kaşıdı. Onun

benimkinden daha boldu, geniş ama aşırı değil. Mesela, ayağa kalktığında i   amaşının

i   amaşının kenarı üstünden görüneceğini biliyordum, bu da çok

seksi olurdu. Elini salladı. "Merhaba? Milo, dünyaya d n."

şimdi yalamak istediğim uyluklarından gözlerimi ayırdım. Kahretsin. Onu izliyordum... ve

umarım salya akıtmamışımdır. "Evet?"

"Daha iyi bir kahvaltı yapabilmen için bir yerde durmamı ister misin?"

Başımı salladım. "Ben hallederim. Y r yerek ulaşabileceğim yerleri keşfetmek istiyorum.

  zmem gereken çok şey var ve senin yardımına muhtaç olmak istemiyorum." Listem giderek uzuyordu

kitapçı işleri, Wilma Allen işleri, daire işleri ve ulaşım işleri arasında uzayıp gidiyordu, ama

San Diego'da olsaydık, annem benim ihtiyacım olmasa da bu işi üstlenmeye çalışırdı.

Dövmeli Adam, önceki gece de park ettiği binamızın arkasına park etti. "Tamam.

Peki, ben buralarda olacağım."

Gülümsemeden edemedim. Onunla anlaşmanın bu kadar kolay olması hoşuma gitmişti. Akışına bırakıyordu,

bana soru sormuyordu ya da bazılarının yaptığı gibi yardım etmek için çok uğraşmıyordu. Onlar bir şey olduğunu varsayıyorlardı

bana bir sorun yokken sorunluymuşum gibi hissettirdi. Nörolojik farklılık yanlış değildi... sadece farklıydı. Ama o kadar

bana öyle hissettirmedi.

"Vay canına... bir şey iyi olmalı?"

"Hmm?" diye sordum.

"Gülüşün yüzünden daha büyük. Bunu daha önce gördüğümü sanmıyorum."

"Bu mümkün değil."

"İnsan öyle düşünür, ama şu anda sana bakmıyorlar. Çok sevimli—ve işte,

daha da büyüyor. Lanet olsun, bu hareketle turneye çıkabilirsin."

"Bu çok kötü bir şakaydı ve sen çok garipsin." Kaşları saç çizgisine doğru çekildiğinde,

"Ne?" diye sordum, ama onun ne demek istediğini biliyordum: neden onu tuhaf bulan bendi mi? Ama

bu beni hiç rahatsız etmedi. Ne demek istediğini anlıyordum ve yine, birçok insan için sıra dışı olduğumu biliyordum.

Ama Dövmeli Adam'da beni rahat hissettiren bir şey vardı, çünkü tanıdığım başka biri

aynı şeyi yapsaydı, muhtemelen ona

söyledim.

"Ne, ne?" diye sordu.

Başımı salladım ve yüzümde tekrar gülümseme belirmesin diye uğraştım. "Gitmem gerek."

"Kimse seni durdurmuyor."

Haklıydı. Benim dışımda kimse. Onun eğlenceli olması nedeniyle kendimi durduruyordum. Henüz hiçbir şey yapmamıştık

hiçbir şey yapmamıştık ve ben iyi vakit geçiriyordum. Bu yüzden sadece "Haklısın" dedim ve kemerimi

ve kapıyı açtım. "Beni bıraktığın için teşekkürler." "Rica

ederim."

"Bütün gün orada mı kalacaksın?" diye sordum arabadan indikten sonra.

"Bana takıntılı olmayı bırak. Önce kamyonetimden inmek istemiyordun, şimdi de bu."

Kalbim, spor ayakkabılarla kaplı ayaklarımın yakınlarına düştü. Tanrım. Beni bir tür

Takıntılı bir takipçi mi? Ağzımı açıp kendimi savunmak için konuşmaya başladığımda, onun sağ tarafındaki tanıdık kıvrım

"Bunun alaycı bir söz olduğunu biliyorum. Bu konuda çok iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Ben

uzman değilim, ama sen öyle görünmüyorsun."

Gideon, sanki onu ölümcül bir şekilde yaralamadan önce şapkamı düşürmüşüm gibi şakacı bir şekilde göğsünü tuttu.

"Ah. Seni tanımadan önce komik olduğumu sanıyordum. Sen ise sürekli benimle dalga geçiyorsun."

"Senin hayaların göğsünde mi?" diye olabildiğince ciddi bir şekilde sordum, ama o sadece gözlerini devirdi.

"Bildiğim kadarıyla yok, ama daha önce beynimin penisimde olduğunu duymuştum, yani kim bilir."

Birlikte güldük, sonra çantamı alıp kendimi zorla uzaklaştırdım.

Kapıyı açıp kitapçıya güvenle girene kadar, onu

Onu dövme adam yerine Gideon olarak düşündüğümü fark ettim.

* *

İhtiyacım olan tüm şifreler ve bilgiler Chester'ın bana verdiği belgelerde vardı ve

İlk fark ettiğim şey, Wilma Allen'ın muhasebe konusunda çok yetenekli olduğuydu. Dürüst olmak gerekirse

bu konuda gerçekten etkilendim, ama beni biraz endişelendiren şey, onun daha az

daha az para kazanmasıydı. Yani, sonlara doğru, zararda olduğu ortaya çıktı. Bunun bir kısmı, daha az çalışması

ve yardım için daha fazla kişi işe almış olmasıydı. Ben tam zamanlı çalışacaktım, bu da yardımcı olacaktı, ama

omurganın dibinde yerleşen rahatsızlık hissini görmezden gelemezdim.

Bu da beynimin çok hızlı çalışmaya başlamasına ve lanet olası şeyin etrafında çok fazla dūřuncenin koşuşturmasına neden oldu.

Bana başarısız olabilecek bir iř bırakmıştı — mantıken, tūm işler başarısız olabilir, ama bu iř yıllardır istikrarlı bir şekilde

yıllardır kârı dūřüyordu. Ve arařtırmalarımaya gōre, Gideon'a, kendi mekanı ve ūst kattaki dairenin kirası için piyasa

daha az kira alıyordu.

Binanın sahibi olduğu için şanslıydı. Eğer olmasaydı, nasıl yapardı bilemezdim.

bunu sūrdūrmeye devam ettim. Ve bunu yapmaya çok, çok, çok ihtiyaım vardı... bunu bařarmak için, sadece Wilma

Allen için değil, kendim için de. Bunu kendi emekleriyle inşa etmiş ve sonra bana emanet etmişti.

Tanımadığım bu kadını hayal kırıklığına uğratmak istemedim ve Tanrım, bunu yapabileceğimi kanıtlamak istedim.

Dūn çok meřguldūm, bu yūzden pek bir řey algılayamadım. Kitapçı kesinlikle

modası geçmişti. Okuma alanı pek yoktu. İnsanların neden halka açık yerlerde okumayı sevdiklerini pek anlamıyordum

ama bunun bir şey olduğunu biliyordum. Ya da kitapçılara kahve içmeye ve arkadaşlarıyla konuşmaya geliyorlardı ve

Little Beach Books bunun için kurulmamıştı. Kahve servisi olmayan kitapçılar artık var mıydı ki?

Öyle olduğunu düşündüm, ama muhtemelen çok popüler değillerdi.

Kitap stoğu iyiydi. Her türden biraz bulunan tipik bir küçük dükkândı.

En azından, vefat etmeden önce piyasaya çıkan popüler ve yeni kitapların çoğuna sahip olduğu görünüyordu.

en azından.

Her zaman parayla aram iyi olmuştur ve birikimim de vardı. Beynim, kârlı olacağından emin olmadığım bir işe

.

Hayatım boyunca kitapçı olmayı hayal etmiştim, ama yine de, artık olduğumdan oldukça emindim.

Annem bunun berbat bir fikir olduğunu düşünürdü. Satmam ve eve dönmem için

satıp eve dönmem gerektiğini söyleyecekti, ama denemeden nasıl bilebilirdim ki? Hayatımda ne zaman bir şey

gerçekten benim seçimim olmuştu ki? Bunun benim seçimim olmasını istiyordum.

Bu yüzden o t urdum, ajandamı çıkardım ve bir liste yapmaya başladım. Listeler *harikaydı*, tıpkı anahtarlarla

dolu bir anahtarlığın

üzerindeki etiketler gibi.

Bunu bitirdiğimde, ilk listeye ilgili ikinci bir liste yaptım, çünkü gerçekten,

çok fazla olamazdı.

Zamanı kontrol etmek üzereydim ki cam kapı çalındı. Kafamı kaldırıp baktığımda

koyu saçlı, örgülü bir kadın gördüm ve bana gülümsüyordu. Planlar yapmakla o kadar meşguldüm ki

Rachel'ın geleceğini unutmuştum.

Gidip kapının kilidini açtım. "Rachel?" Bana yine

nazikçe gülümsedi. "Benim."

"Ben Milo Copeland. Lütfen bana Bay Copeland demeyin."

"Değil mi? İnsanlar böyle yaptığında kendimi yaşlı hissediyorum... ve... bilmiyorum, çok profesyonelce geliyor.

Yanlış bir şey söylemekten veya yapmaktan korkuyorum."

Gözlerimden kalpler fışkırdığına emindim. Romantik anlamda değil, çünkü Rachel'ın güzel olduğunu görebiliyordum

Rachel'ın güzel olduğunu görebiliyordum, ama ben sadece erkeklerden hoşlanıyordum. Ancak o sözler sanki

. "Aynen öyle. Bunun bir saygı meselesi olduğunu biliyorum, ama insanlara istedikleri isimle hitap etmek de bir saygı göstergesidir

"

"Katılıyorum. Bunu söylemen çok komik. Wilma da aynıydı."

Kafam karışmıştı, hem mutlu hem de üzgündüm, çünkü ortak bir yanımız olduğunu duymak güzeldi

ama bunu birlikte keşfedememiş olmamız da canımı yakıyordu.

Neden annemin hayatında olmadığını bilmek isterdim. İyi bir nedeni olmalıydı.

Ama sonra ona Wilma Allen dememin bir önemi olup olmadığını merak etmeden edemedim, ki ben öyle yaptım.

çünkü... çünkü o benim için öyle biriydi. Onu *tanımıyordum* ve ona Wilma ya da büyükanne demek çok samimi geliyordu, sanki aramızda bir ilişki varmış gibi, oysa yoktu. "Girin," dedim geç kalmış bir şekilde.

O da girdi ve ben de kapıyı arkasında kilitledim. Rachel benim yaşlarımda gibi görünüyordu, pürüzsüz

kremsi, açık kahverengi bir teni vardı, sanki ebeveynlerinden biri siyahi, diğeri değilmiş gibi.

Spagetti askılı bir bluz giymişti ve kollarında birkaç dövme, kulaklarında piercing ve sol burun deliğinde bir halka vardı.

"Dövmelerini Gideon mu yaptı?" diye sordum, muhtemelen yapmamış olsa da. Sanki Maine'deki

tek dövme sanatçısı değildi.

"Bunu o yaptı." *Alice Harikalar Diyarında*'daki Alice, kedi ve silindir şapkalı adamın

Etrafında deli ve çılgın olmakla ilgili bir alıntı ve en iyi insanların nasıl olduğu yazıyordu.

"Aslında ben kitabı hiç okumadım... filmlerini de izlemedim."

Rachel, sanki birbirimizi beş dakikadan uzun süredir tanıyormuşuz gibi koluyla bana dirsek attı. "Kitapçı sahibi olmak ne güzel bir şey.

bir kitapçıya sahip olman iyi. Onu okumalısın, sonra birlikte filmini izleriz. Tim

Burton'ın filmini."

Kalbim heyecanla atmaya başladı. "Bu hoşuma gider... sanırım. Kitabı beğenmezsem, filmi izlemek istemeyebilirim."

filmi izlemek istemeyebilirim."

O güldü. "Bana haber ver."

Başımı salladım. "W'ye yardım ettin..." Ona Wilma demek tuhaf geliyordu, ama şimdi ona Wilma Allen demek konusunda endişelenmeden edemiyordum.

. Bu, başımı biraz döndürdü, bu yüzden konuyu değiştirmek için bir yol buldum.

"Burada çok mu vakit geçiriyorsun?"

"Evet. Burayı seviyorum. Ailemle yaşıyorum ve çevrimiçi okula gidiyorum.

ve Cammy dünyanın en iyi kızı olduğu için bunu geri almazdım ama

işleri zorlaştırdı. Bu, on altı yaşında ilk işimdi ve Wilma her zaman bana destek oldu.

ailem de öyle. Ben diplomamı almaya çalışırken bana yardım ediyorlar. Onlar olmasa ne yapardım

."

İnsanların hikayelerine her zaman ilgi duymuşumdur. Herkesin deneyimlerinin bu kadar çeşitli olması

bazen zordu çünkü ben kuralları ve düzeni severdim, ama insanlar her zaman öyle değildi

öyle değildi, hayat her zaman öyle değildi ve bu beni strese sokarken, diğer zamanlarda beni büyüledi ya da

birini sevmemi veya onlara saygı
duymamı sağlıyordu. "O yedi yaşında,"
diye ekledi Rachel.

"Gürültücü mü? Bazen gürültücü çocuklar beni rahatsız eder."

Yanlış bir şey mi söyledim diye düşünürken, Rachel güldü. "Seni sevdim,
Milo. Ve, pek sayılmaz.

Yani, o bir çocuk, bu yüzden bazen biraz yaramaz olabiliyor, ama çoğunlukla
gerçekten çok havalı bir kız.

"Onunla tanışmayı umuyorum," dedim

içtenlikle. "Ben de umuyorum."

"Kitapçı hakkında bazı fikirlerim var..."

Gülümsemesi genişledi. "Onları duymak için
sabırsızlanıyorum." ALTINCI BÖLÜM

Gideon

Arka odada malzeme stoklarken, kapının açıldığını haber veren zil sesini duydum.

Freddy akşam yemeği almaya çıkmıştı, geri dönen o olabilir.

Binanın ana bölümüne doğru baktım ve kapının bir başın girebileceği kadar açık
olduğunu gördüm.

devam etmek için, ki öyle de oldu, Milo etrafına bakarken, vücudu hala dışarıdayken,
tüm saçları düzgün bir şekilde kestane rengi saçları vardı.

dışarıdaydı. İçeri girmek istemiyor muydu? Öyle görünüyordu.

O kadar sevimliydi ki, bakışları etrafta dolaşırken,

her şeyi kontrol ederken bir saniye izlemekten kendimi alamadım. Bir adım attı, durdu. Sonra bir adım daha attı ve durdu. "Dövmeli Adam?"

Küçük bir kutuyu rafa koyduktan sonra kapı eşiğine adım attım ve kapı pervazına yaslandım.

"Boo."

"Hoo?" dedi sanki bir soruymuş gibi ve ben güldüm. "Şuna

bak. O kadar kötü bir şaka yaptın ki ağladın."

"Denediğim için şanslısın. Genelde denemem, ama bazen insanları güldürürüm, ama bu amaçla değil

ama genelde iyi bir his değildir."

Kollarımı kavuşturdum. Bu sözler hoşuma gitmedi. Milo'nun hiç gülünç

"O insanlar berbat."

"Katılıyorum, ama bazen bunu kasıtlı yapmadıklarını... ya da farkında olmadıklarını düşünüyorum. İnsanlar garip ve

kendi kendilerine bile kafa

karıştırıcıdır." "Bunu tekrar

söyleyebilirsin."

"Çoğu zaman insanları sevmem." Kaşları çatıldı, alnında küçük düşünce kırışıklıkları belirdi

. "Ama seni seviyorum. Bu benim için normal değil, birini bu kadar çabuk sevmek."

Gülümsedim, göğsüm alışılmadık bir şekilde ç a r p ıyordu, sanki içinde kelebekler yarışıyormuş gibi

içimde kelebekler uçuyormuş gibi hissettim. Özel olmakla ilgili bir şey söylemek için ağzımı açtım, o da “Ve Rachel. Onu çok seviyorum

çok seviyorum."

"Bu bana neden geldiğimi hatırlattı. Harika bir gün geçirdik! Sana anlatacak çok şeyim var.

"Bu bana neden geldiğimi hatırlattı. Harika bir gün geçirdik! Sana anlatacak çok şeyim var. Beni otele götürmeden önce

yine birlikte akşam yemeği yiyebilir miyiz? O kadar dalgındım ki, kalacak başka bir yer aramaya

başka bir yer aramaya vaktim olmadı... Bu arada, yarın inanılmaz sinirli olacağım. Bilmiyorum

uyuyabileceğim. Başka bir otel bulmam lazım. Belki de seninle akşam yemeğini iptal etmeliyim. Evet, sanırım

bunu yapacağım. Yarın ya da beni arabayla götüreceğin için yolda sana iyi haberlerimi verebilirim.

Bana neden öyle sırtıyorsun? Ürkütücü. "Ürkütücü bir hava yaratmak

istememiştim."

"Duygularını incittim mi?"

Duvarдан uzaklaştım. "Hayır." Tanrım, o çok ferahlatıcıydı. Onun için başka bir kelime bulamıyordum

. Ne bekleyeceğimi hiç bilmiyordum ve onunla her şey çok saf ve temizdi. Yapamazdım

Onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordum, onun arkadaşı olmak istiyordum ve gerçekten, uzun zamandır

uzun zamandır pek bir şey istememiştim. "İstersen yukarıda hızlı bir akşam yemeği yiyebiliriz. Bu senin dairen

gerçekten, ve sen daha görmedin bile. Bana gününü anlatabilirsin, ve uyku düzenini

düzenlemeyi hallederiz." Bunu söyler söylemez, onun vejeteryan olduğunu hatırladım. "Kahretsin... umarım

. Ben market alışverişini o düşünceyle yapmıyorum." "Evet, öyle yapalım.

Yemek yemeyi çok iyi beceririm."

Tam o sırada Freddy içeri girdi ve Milo ona döndü. Freddy iri bir adamdı. —193 cm boyunda,

geniş göğüslü ve uzun, kalın sakalı vardı. Benden daha fazla dövmesi vardı. Dövmeleri parmaklarından başlayıp

parmaklarından başlayıp ellerine, kollarına ve boynunun üst kısmına kadar

uzanıyordu. Milo, "Bence bundan sonra Tattoo Guy olmalısın" dedi.

"Ha?" Freddy, Milo'dan bana bakarak, açıkça kafası karışmış bir şekilde sordu.

"Gideon'a böyle sesleniyorum. Onunla tanışmadan önce kafamda ona taktığım isim buydu. Henüz

ama ona iki kez Gideon dedim. Ben Milo Copeland'ım, ama lütfen bana Bay

Copeland demeyin. Siz kimsiniz?"

"Şey... Freddy," diye cevapladı, bakışları tekrar bana döndü.

"Freddy burada çalışan diğer sanatçı." Onlara doğru gittim ve çok

"Milo, Wilma'nın torunu."

"Oh, kahretsin. Kaybınız için çok üzgünüm."

"Teşekkürler. Kaba olmak istemem ama şimdi yukarı çıkacağız. Tattoo-

Gideon'a baskın yapacağım." Başını benim yönüme çevirdi. "Sana Tattoo Gideon diyebilirim!" "Bunu yapmak zorunda mısın?"

"Tabii ki hayır. Asla hoşlanmadığın bir isimle seslenmem. Bu aklıma getirdi— Wilma Allen hakkında

Wilma Allen hakkında bir sorum var, ama sadece ikimiz kaldığımızda sorarım."

Freddy'nin buruşuk yüzü, ne düşüneceğini bilmediğini gösteriyordu ve ben de bazen öyle hissediyordum.

Milo ile olan ilişkisi, Freddy'den bunu görmek hoşuma gitmedi. Milo'ya karşı hissettiğim o sevgi yoktu.

Ama Milo, kendine bakabilecek yetişkin bir adamdı ve ayrıca, onu pek tanımadığımı

, kendime hatırlattım. Onu korumak için hiçbir nedenim yoktu. "Burada iyi misin?" diye sordum Freddy'ye.

"Kafam karışık ama iyiyim."

"Ben insanlara böyle etki ederim," dedi Milo. "Gidelim. Heyecanlıyım."

İçimde meraklı bir heyecan uyandı. Ne söyleyeceğini bilmek istedim ve umarım

satacağı ya da bunun gibi çılgınca bir şey olmadığını umuyordum.

"Yarın görüşürüz, bu gece herhangi bir müşteri gelirse, bana mesaj atıp gelmek isteyip istemediğini sorabilirsin."

Aşağı gel. Milo'nun ne zaman çıkacağını bilmiyorum."

"Tamam," diye cevapladı Freddy. "Tanıştığımıza memnun

oldum, Milo." "Ben de," dedi Milo.

Kapıya doğru yürüdük, sonra binanın etrafından dolaşp arka taraftaki merdivenlere çıktık. Ben önce çıktım, kilidi açtım

ve kenara çekilip ona girmesi için işaret ettim. Milo girdi.

"Oh, bak. Ayak parmaklarını işkence edenler." Kapının yanındaki terliklerimi işaret etti. "Benimkini de çıkarmam

"Hayır, sorun yok, sen de nazik ol. Ben onları seviyorum

"Hayır, sorun değil, sen nazik ol. Ben onları seviyorum."

"Sadece ayakların için endişeleniyorum."

O içeri girerken etrafına bakınarak ilerlediğini izledi m . Daire büyüktü. Oturma odası

Oda, yemek odası ve mutfak açık konsepttendi. Mutfak solda yer alıyordu ve uzun bir kahvaltı

bar, mutfağı sağdaki yemek alanından ve ön taraftaki odadan ayırıyordu. Ön taraftaki oda, aşığıdaki caddeye bakan dört resim

pencerelerle sona eriyordu.

Sol tarafta iki küçük yatak odası ve bir banyo bulunan kısa bir koridor vardı.

bunu tasarlayan kişinin, uyudukları yerden ziyade ana alanlarda daha fazla alan istemiş olduğı açıktı.

"Bu biraz mükemmel, değil mi?" Milo sordu, eliyle bara dokunarak yanından geçip

pencerelere doğru ilerlerken sordu.

Suçluluk duygusu içimi kemiriyordu. Burası onundu. Burada yaşaması gereken ben değil, oydu. " yle. Dinle, sana  unu söylemek istedim

"

"Dur!  nce sana iyi bir haberim var. Ve yemek yapmamız lazım. Mutfa ını kullanabilirim

mutfağında kendimi evimde hissedebilirim. Umarım sakıncası yoktur. Zaten kendimi oyalamam lazım."

Başımı eğdim ve buzdolabına doğru ilerleyip hem buzdolabını hem de dondurucuyu açmasını izledim.

"Neyden dikkatini dağıtmak istiyorsun?"

"Söylemek istemem. Pek uygun değil." Bana bakmadı, yaptığı i e odaklandı.

.

Bana olan ilgisinden mi bahsediyordu? Çünkü bunun uygunsuz olduğunu d   nmedim.

bunun seksi olduğunu d   nm   t m. "Tamam, tabii ki mecbur değilsin, ama istersen bana her şeyi anlatabilirsin."

"Biliyorum... bu garip. Salata için malzemelerin var... ve... kabak. Marinara sosun var mı?

Mozzarella var."

Nereye varmak istediğini hiç anlamadım, ama dolaba gidi p bir kavanoz çıkardım.

"M kemm ! Bunları uzunlamasına dilimleyip, üzerine biraz sos ve peynir koyup fırında pi irebiliriz.

küçük peynirli pizzalar."

"O pizza değil."

"Bu farklı bir pizza. Farklı olan iyi olabilir."

Hâlâ göz teması kurmuyordu. Söylediklerinin ötesinde bir anlam olup olmadığını, sadece kabak ve marinara sosundan

sadece kabak ve marinara sosundan daha fazlasını konuşup konuşmadığımızı merak etmeden edemedim.

"Haklısın. Benzersiz olanı severim. Her şeyi daha eğlenceli hale getirir." Bana bakıp sırtıttığında, ekledim

"Hadi yapalım."

"Pizza hamurun varsa onu kullanabiliriz."

"Yok. Ayrıca yeni şeyler denemeyi severim."

Milo malzemeleri buzdolabından çıkardı. Ona fırını önceden ısıtmak için sıcaklığı sordum ve

bana söyledi, sonra ellerimizi yıkadık ve çalışmaya başladık, kabak pizzası ve salata yaptık. Ben

yalan söyleyeceğim. Eti özleyeceğime emindim, ama o gittiğinde biraz yiyebileceğimi düşündüm... eğer giderse.

"Ee... heyecan verici haberin nedir?" diye sordum, ikimiz yan yana durup birlikte çalışırken.

"Neredeyse unutuyordum, inanamıyorum. Kitapçıyı yeniden dekore etmek istiyorum. İzinler ve yapmam gerekenler hakkında biraz araştırma yaptım.

ve ne yapmam gerektiğini araştırdım. Dükkan harika, ama pek güncel değil. Little Beach halkının muhtemelen sevdiği

Little Beach halkının muhtemelen sevdiği benzer hissi koruyarak yapabileceğimi düşünüyorum, ama alan çok daha iyi

rahat koltuklar ve okuma alanı için daha iyi hale getirilebilir. Çocuklar için bir alan da düşündüm, ama geri dönüp

çünkü çocuklar gürültücü ve bazen benim için fazla oluyorlar. Gerçekten bir kafeye ihtiyacımız var. Büyük bir şey değil,

kahve, hamur işleri ve insanların buluşup sohbet edebilecekleri veya çalışabilecekleri masalar. Rachel ile konuştum ve o

bazı harika fikirler de var. Ayrıca, ailesiyle birlikte yaşadığı için işe geri dönmek zorunda da değil.

. Bence bu değişikliklerle alanı yine de iyi bir şekilde kullanabiliriz ve

Çelişkili Mükkekepi etkilemeyiz. Asla böyle bir şey yapmam."

Yapmazdı ve nedense b u n u zaten biliyordum. Ne olacağı konusunda çok endişelenmişim

ne olacağı konusunda çok endişelenmişim ve şimdi Milo buradaydı ve birdenbire o endişem ve düşünmememden dolayı suçluluk duymaya başladım.

işinin. "Bunu takdir ediyorum, ama senin için en iyisinin ne olduğunu da düşünmelisin. Benim alanım

seninkinden daha küçük, ama genişlemek için duvarı yıkmam gerekiyorsa, yıkmalısn. Ben başka bir yer bulurum

başka bir yer bulabilirim."

Kesmeyi bırakıp bana baktı. "Ne? Hayır. Sen orada olmazsan tuhaf olur."

"Sadece bir gün oldu."

"Evet, ama şimdi kafamda bu fikir var. Eğer hoşuma gitmeseydi, başın belaya girerdi, ama hoşuma gitti ve

Şimdi başka türlüünü hayal edemiyorum. Bunu düşünmek bile beni strese sokuyor. Her şeyi kendi istediğim gibi seviyorum

ve Conflicting Ink'in yanındaki kitapçımı seviyorum ve vay canına... bu çok havalıydı.

otomatik olarak *benim* kitapçım olarak düşündüm. Belki de ben böyleyim."

"Beğendiğine sevindim, ama kim olduğunu anlamak için bir kitapçıya ihtiyacın yok, Milo. Seni

seni uzun süredir tanıyor olabilirim, ama bu doğru."

"Evet ve hayır... ve bu her zaman benim seçimim olan bir şey değil. Bazı insanlar bazı şeyleri saklayabilir

kendileri hakkında. Yapamıyorum." O yer değiştirdi. "Bu tamamen uygunsuz bir şey gibi, ama şu anda pantolonumu çıkarmamak beni öldürüyor."

pantolonumu çıkarmamak beni öldürüyor."

"Ha? Ah! Kahretsin!" Bıçakla parmağımı kestiğimde parmağımda bir yanma hissi uyandı.

"Aman Tanrım. Çok üzgünüm. Kendini kesmene neden oldum." Milo bileğimi tuttu ve beni lavaboya çekti.

lavaboya çekti. Musluğu açtı ve elimi suyun altına tuttu. "Çok acıyor mu?"

Onu izledim, yeni arkadaşım olan bu adamdan çok etkilenmiştim. "Hayır. Derin bir kesik değil. Sadece

küçük bir kesik. Pantolon konusuna geri dönebilir miyiz?"

Yanakları ve çilleri kızardı. "Sana seks teklifinde bulunmuyorum. Sadece pantolonlardan nefret ediyorum

şortlardan da nefret ediyorum. Onları giydiğim zamanları kafamdaki kutulara yerleştirebiliyorum. Mesela... gerçekten

Onlar olmadan marketi dolaşmak istiyorum, ama evdeyken onları çıkarmak her zaman

ilk yaptığım şey. Bir şey bana evde olduğumu söylüyor, bu yüzden onları çıkarmam gerekiyor, ama bu garip

çünkü ben evde değilim. Kutularım dağınık hale geliyor ve bundan hoşlanmıyorum."

Serbest eliyle yüzünü ovuşturdu, rahatsızlığı yüzünden okunuyordu. Onun bu yönünü daha önce görmemiştim

daha önce görmemiştim, gerçekten. Bir adım geri attı, sonra bir adım daha attı ve lanet olsun, o

lanet olası kutuları düzeltmek istemiyordum. Yapabilseydim beynine girip, onun istediği şekilde düzenlerdim.

"Ya öyle olsaydın?" diye sordum.

"Ne olsaydım?"

Suyu kapattım. "Ev. Yani, teknik olarak, kutuların dağınık değil. Bunlar senin.

bina, bu yüzden bu daire senin. Bütün gün bunu düşündüm ve... Otelde kalırken ya da nadiren ortaya çıkan bir adada kiralık daire ararken burada kalmak doğru gelmiyor.

Buna ek olarak, araba kullanmıyorsun, bu da işe gitmeni kolaylaştırır. Burada yaşamalısın, Milo. Ailem

araba kullanmıyorsun, bu da işe gitmeni kolaylaştırır. Burada yaşamalısın Milo. Ailem

Little Beach'te. Ben her zaman onlarla ya da kardeşim ve yengemle kalabilirim." Bu düşünce

göğsümde ağır bir yük oluşturdu, midemi sıkıştırdı çünkü bu daireyi seviyordum, ama doğru olan buydu.

“Ailenle mi, kardeşin ve yengelerininle mi yaşamak istiyorsun? Taşınmak mı istiyorsun?”

"Bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum."

"Bana öyle geliyor. Bekle." Dönüp koridora doğru gitti, sormadı, sadece banyoya göz attı,

sonra yedek yatak odasının kapısını açtı, ardından da benimkini. "Sanırım yapabilirim. Sanırım seninle burada yaşayabilirim

. Önce odaları görmek istedim ve hiç oda arkadaşım olmadı, bu yüzden muhtemelen can sıkıcı olacağım

ve *sen de* muhtemelen sinir bozucu olacaksın, ama denemeye hazırım."

"Ben..." Bu fikri gerçekten çok sevdim, ama emin olması gerekiyordu. "Arkadaşın olmayan biriyle

arkadaşın olmayan biriyle yaşayabilir misin?"

"Sarkastik olup olmadığını anlayamıyorum, ama sanırım artık arkadaşız. Bu garip.

daha önce Rachel'dan bahsederken, ikinizi de sevdiğimi ve normalde bunun daha uzun sürdüğünü

daha uzun sürer. Yani, sen benimle arkadaş olmak istiyorsan, biz arkadaşız."

Gülümsedim. Duruma göre çok fazla mutlu olan aptalca, geniş bir gülümsemeydi. "Senin

arkadaşın olmak istiyorum."

"Oda arkadaşı olmak ister misin?"

"Hoşuna gitmezse bana söyleyeceğine söz verirsen. Ya da benim yaptığım bir şey seni rahatsız ederse

bana söyleyeceğine söz verirsen." Bunun onun için, bizim için iyi sonuçlanmasını istiyordum. Milo'nun benim için

rahat hissetmeyeceği ya da kendini yabancı hissedeceği bir fedakarlık yapmasını istemedim. Onun kutularının

"Tabii ki. Neden olmasın?"

Gülümsedim. "O zaman anlaştık." Elimi uzattım. "Onu

sıkmayacağım. Az önce kanıyordu."

"Elimi yıkamak için tuttun."

"Bileğın, ama o anlık bir şeydi ve şimdi o an geçti ve tek düşünebildiğım

senin kanın üzerime bulaşmış olabileceğı. Alınma ama ben kimsenin kanının üzerime bulaşmasını istemem."

Tanrım, o gerçekten harikaydı. "Peki, o zaman anlaşmayı yaptığımızı varsayalım. Yemeğı bitirelim mi?"

"Sen değil. Bu gece işin bitti. Ben... yapamam. Üzgünüm. Band-Aid var mı? Aid var mı? Artık kanamadığını biliyorum

kanaması yok ama beni strese sokar."

"Tamam, yeni plan. Sen bize yemek yap. Ben bunu bandajlayayım."

"İkinci anlaşma." O da başını salladı.

Tuvalete gidip dediğimi yaptım. Nabzım, bunun için ne kadar heyecanlı olduğumu gösteren düzensiz bir şekilde atıyordu

ne kadar heyecanlı olduğumu gösteriyordu... bir oda arkadaşım olacaktı... yirmi dört saat önce tanıştığım bir adam.

Yeni arkadaşım.

Hayatımda ne haltlar dönüyordu böyle? Bu ben değildim.

Ama mutfağa geri döndüğümde Milo'yu gömlek ve boxer şortuyla tezgahın başında mutlu bir şekilde sebzeleri doğradığını gördüğümde, gülümsemeden

edemedim. YEDİNCİ BÖLÜM

Milo

GIDEON, ertesi sabah kalktığımda uyanmamıştı. Dün akşam yemeğinden sonra — benim kabak pizzamı beğendiği bir akşam yemeğinden —

benim kabak pizzamı beğenmişti — otele gidip eşyalarımı alıp çıkış işlemlerini yaptık. Orada bir yatak vardı.

oteldekinden pek de iyi olmayan bir boş oda vardı, ama bir dahaki sefere onu gördüğümde

ona bunu söylememeye çalışacaktım. Bunun kaba bir davranış olarak algılanıp algılanmayacağını bilmiyordum.

Çoğunlukla dükkanda çalıştığını söyledi, ama çalışma saatleri randevulara veya gelen müşterilere bağlı olduğu için

Randevular veya randevusuz gelen müşteriler buna bağlıydı. Bazen Freddy, o izinliken ona mesaj atardı ve Gideon

dövme yapıp yapmayacağına karar verirdi.

Oh, ve dün gece pek uyuyamadığımda, ona Gideon diye seslenmeye karar verdim.

O artık benim arkadaşım ve oda arkadaşımdı — *ah*, ya oda arkadaşlığı konusunda beceriksiz olursam?

bunun olacağı oldukça açıktı, ama Gideon'la bu işi gerçekten yürütmek istiyordum. Eğer yürümezse, taşınırdım

çünkü onu evinden atmak doğru gelmiyordu.

Ama aynı zamanda onun arkadaşı olmayı da seviyordum ve arkadaşlar birbirlerine isimleriyle hitap etmelidir, değil mi?

Onu bunun için yeterince iyi tanıdığımı hissediyordum.

Neyse ki buzdolabında birkaç sebze vardı, bu sayede omlet yapabildim.

Onun izni olmadan yiyeceklerini yemenin kabalık olabileceğinden endişelendim, ama Gideon bana kendimi evimdeymiş gibi hissetmemi söyledi

. Aldığım her şeyin yerine yenisini alacağımı da garanti ediyordum.

Ona da omlet yapmaya yetecek kadar sebze kestim ama uyanmadı. Biraz kitap okudum ama hala uyuyordu.

Oda içinde dolaştım... ve bekledim... ve bekledim... Gideon'un yataktan kalkması ya da

Kaliforniya'daki annemi arayabileceğim kadar geç olmasını bekledim.

Telefonum saat 10'u gösterdiğinde, annem işe gitmeden önce onu yakalamak için mükemmel bir zamandı

kanepede bağdaş kurup oturdum.

"Vay, en sevdiğim oğlum beni arıyor. Çok şaşırdım."

"Anne... İki gündür yoktum ve dün konuştuk." "Beni görmezden geldikten sonra!"

"Çünkü yapmam gereken şeyi yapmama izin vermedin!" Diye iç geçirdim. Bazen çok zorluydu.

Beni çocuk gibi hissettirirdi ve bundan daha çok nefret ettiğim bir şey yoktu.

"Milo, biliyorsun ki sadece endişeleniyorum."

"Biliyorum, ama benim hatalarımı yapmama ve kendi hayatımı yaşamama izin vermelisin. Bir plan yaptım ve

iyi düşündüm." Yani, kitapçı kısmını. Gideon'la yaşamak konusunda pek düşünmedim.

. Sadece evet dedim çünkü, şey, çünkü istedim. "Sana ne olduğunu söyleyeceğim ve

Eleştirmeden dinlemen istiyorum. Yaptığım seçimleri kabul etmelisin."

Telefonda uzun bir sessizlik oldu ve ben bekledim; sonunda, "Deneyeceğim" dedi.

"Kitapçıyı yeniden düzenleyeceğim ve..."

"Bu, birikimlerinin çoğunu tüketebilir! Karlı olup olmayacağını bile bilmediğin ve bir haftadan az bir süre öncesine kadar umursamadığın bir iş için." "Şimdiden sözümü kesiyorsun! Ve yargılıyorsun! Kapatıyorum."

"Hayır! Üzgünüm, ama..."

"Biliyorum. Beni aptal mı sanıyorsun?"

Nefesini tuttu. "Hayır. Tanıdığım en zeki insanlardan birisin."

“O zaman öyle davran. Mağazayı yeniden düzenleyeceğim ve yapabileceğim işleri kendim yapacağım.

Büyük bir tadilat değil ve harcamalarımda tutumlu olacağım. Bunu yapmak istiyorum ve

bunun işim için en iyi adım olacağını düşünüyorum.”

Bir süre daha sessizlik oldu ve bana ilerlemem için tüm nedenleri

ama "Tamam" dediğinde gurur duydum. "Ve üst kattaki daireye taşındım."

"Ama o adam orada yaşıyor, değil mi?"

"Evet." Gözlerimi kapattım, dünyanın ya da en azından annemin kafasının patlamasını bekledim.

"Tanımadığın bir adamla mı yaşıyorsun?"

Ayağa kalktım ve pencereye doğru yürüdüm. "Onu tanıyorum. Tamam, onu çok iyi tanıyorum

ama ona güveniyorum."

"İnsanlar Ted Bundy'ye de güveniyordu, ama bak ne oldu!" "Gideon

seri katil değil!"

"Kimse Ted Bundy'nin seri katil olduğunu düşünmüyordu."

"Aman Tanrım. Tamam, o bir seri katil olabilir, ama sokakta yanından geçtiğim herhangi biri de olabilir, ya da

biriyle çıktığımda da olabilir... tabii erkeklerle çıkarsam. Mesele şu ki, herkes beni öldürebilir, ama

Gideon'un yapacağını sanmıyorum. O... iyi biri. Ve komik. Restoranda gürültü çıkmadan önce gitmem gerektiğini söylediğimde

restoran gürültülü hale gelmeden önce gitmem gerektiğini söylediğimde beni garip hissettirmedi. İlk gün parmak arası terlik giymişti, ama ben şikayet edince, bir sonraki gün spor ayakkabı giydi

vejetaryen yemeğimi yedi, beni arabayla gezdirdi ve..." "Ah, Milo."

"Oh, Milo, ne oldu?" Böyle bir şey söylediğinde, bu asla iyiye işaret değildi.

"Ona aşık mı oldun? Dikkatli olmalısın. Kalbinin kırılmasını istemem. Onun eşcinsel olup olmadığını

Eşcinsel olup olmadığını biliyor musun?"

"O eşcinsel. İlk gördüğümde ona ilgi duyduğumu söyledim ve sonra

bana vurmaması için yalvardım. Ayrıca ayak parmaklarını emen bir erkekle çıktığını söyledi, ama bu konumuzun dışında

. Ona aşık değilim. Evet, çok seksi ve ona bakmayı seviyorum, çok seviyorum, ama

bunu fark ettiğini sanmıyorum, fark ettiyse de bu konuda kötü davranmadı. O benim arkadaşım. Ve benim

çok fazla arkadaşım yok, hatta hiç yok, ama Rachel'la da tanıştım ve onu çok seviyorum. Ona güveniyorum. Henüz anlamadım.

nedenini bilmiyorum, ama öyle hissediyorum." Onun bunu benim için mahvetmesini gerçekten, gerçekten istemiyordum. Kendimden şüphe etmemi

. "Akıllı ve dikkatli olacağım ve Gideon'un erkek arkadaşım olacağı gibi aptalca şeyler düşünmeyeceğim

sadece bir arkadaş istiyorum."

"Senin erkek arkadaşın olduğu için çok şanslı olur. Sen benim dünyadaki en sevdiğim insansın ve

bunu sakın unutma. Her erkek seninle birlikte olmaktan onur duymalı."

Ama benim birini bulacağımı düşünmüyordu. Bunu söylemesine gerek yoktu, ben zaten biliyordum ve gerçekten

Onu suçlayamazdım. Benim için sorun yoktu, ama seks yapmak istiyordum. Hem de çok.

"Biliyorum." Bu yalan değildi. İnsanlar beni anlasa da anlamasa da, ben iyi bir avdım. "Bir servisi arayacağım

Yatağımı taşımak için bir servis çağıracağım — buradaki yatak gerçekten çok rahatsız — ve

diğer eşyalarımı da gönderteceğim."

Annem beni yeterince tanıyordu, neden başka bir yatak almadığımı sormadı. "Tamam... ve beni haberdar et.

Yardıma, paraya veya başka bir şeye ihtiyacın olursa..."

"Bunu kendi başıma yapmam gerekiyor." Nefesi biraz titriyordu. Onu üzümüştüm, ama

"Özür dilerim."

"Özür dilemene gerek yok. Sana güveniyorum Milo ve seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum anne." Telefonu kapattım.

"Yatak için üzgünüm," dedi Gideon arkamdan. Hemen ona döndüm.

naylon şort ve tişört giymişti, saçları uykudan dağınıktı.

"Sana söylemeyecektim! Kaba olmak istemedim."

"Önemli değil. Eski bir yatak." Bana yarı gülümseyerek başını salladı. "Herkesi gösteriyorsun."

kasaba iç çamaşırlarınla nasıl görüldüğünü."

"Kimse göremiyor," diye cevap verdim, ama pencereden uzaklaştım. "Eğer seni rahatsız ediyorsa şort giymeyi deneyebilirim."

. Sadece iç çamaşırlarımla olmayı çok seviyorum."

"İç çamaşırın sana yakışıyor. Şikâyet etmiyorum," diye cevapladı ve yüzüm kızardı. Bu

ama sonra Gideon bana herkesle flört eden türden bir insan olduğunu hatırlattı.

O sadece böyle dost canlısı biriydi.

"Sana kahvaltı için sebzeli omlet yapacağım, sonra da yapılacaklar listeme başlamadan önce duş alacağım."

yapılacaklar listeme başlayacağım."

"Umarım önce giyinirsin." Gideon göz kırptı. "Bu komik

bir şaka değildi."

O gülümsedi. "Sanırım öyle değildi. Bana kahvaltı hazırlamana gerek yok. Genelde kahvaltı yapmam."

"Gideon! Kahvaltı yapmalısın! Bu önemli. Güne başlamadan önce zihnini ve vücudunu beslemelisin."

güne başlamadan önce zihnini ve vücudunu beslemelisin." Mutfağa gidip yumurtaları çıkardım. "Market alışverişine gitmeliyiz."

Bu çok eğlenceli. Bir ev arkadaşım olmasını seviyorum, muhtemelen sadece sen olduğun için. Umarım beni çok rahatsız etmeye

çok fazla sinir etmezsin."

Bar taburesinden birine oturdu. "Canımı sıkmamak için elimden geleni yapacağım. Ve sen kahvaltı hazırlıyorsan, akşam yemeğini ben yaparım."

sen kahvaltıyı hazırlarsan."

Donakaldım, içimi hafif bir panik duygusu kapladı. "Şey... tamam."

Gideon kollarını tezgahın üzerine koydu ve eğildi. "Sen benim senin için yemek pişirmemi istemiyorsun."

"Öyle demedim." Yumurtaları çırtım.

"Gerek yoktu. Sebze bokunu kendim de araştırabilirim."

"Aman Tanrım. Bu sebze yemeği değil. Kulağa iğrenç geliyor. Lütfen bir daha böyle bir şey söyleme."

"Tamam, ne demek istediğini anlıyorum, ama yapabilirim. Senin için yapabileceğim bir şeyler bulurum."

İç geçirdim. Bazen bazı konularda bu kadar seçici olduğumdan nefret ediyordum. "Seninle alakalı değil... Bilmiyorum..."

sorun yok. Sorun yok." Çoğu zaman sorun yoktu, ama belirli bir ruh haline girdiğimde sorun olabilir.

"Gerçekten istemiyorsan, yapmayacağım," diye cevapladı ve ben biraz erimiş olabilirim. Hiçbir fikrim yoktu.

bu mümkün ya da iyi hissettireceğini düşünmüyorum. İçimin erimesi, istemediğim bir hastalık gibi geliyor

"Ya da ben planlayabilirim, fikrini değiştirirsen sorun değil."

Bu... işe yarayabilir. Aslında mükemmeldi. "Öyle yapalım. Bu fikir hoşuma gitti."

"Anlaştık."

Ocağı açıp tavayı ısıttım, sonra yumurtaları döktüm. "Bugün dövmen var mı?"

"Var. Üç tane. Hepsi oldukça küçük. Kris'le de öğle yemeğinde buluşacağım."

"Bu çok tuhaf! Evli bir çift gibiyiz!" dedim ve sonra elimi ağzıma kapattım.

"Seninle evlenmek istemiyorum."

"Ah," diye cevapladı Gideon. "Sen hep benim hayalarımı patlatıyorsun."

"Senin hayalarına bir şey yapmıyorum. Sadece sana aşık olduğumu söylemeye çalışmadığımı bilmeni istedim.

Sana aşık olduğumu falan söylemeye çalışmadığımı bilmeni istedim. Senin için yemek yaparken günümüzü konuşmamız çok komik."

"Kahretsin, seninle arkadaş olduğumuzu kabul ettiremiyorum bile. İnan bana, bana aşık olduğunu düşünmüyorum

"

"İyi."

"Tamam." Gülümsedi.

"Bana her zaman gülümsüyorsun. Alaycı bir şekilde de değil. Kafam karıştı. Dün de bana neden gülümsediğini sormak istedim. Hatırlıyor musun? Kapıda dururken bana gülümsemiştin.

dün de bana neden gülümsedin diye sormak istedim. Hatırlıyor musun? Kapıda dururken,

Conflicting Ink'te beni izlerken."

"Muhtemelen senin çok sevimli olduğunu düşünüyordum, ki şu anda da öyle düşünüyorum."

Sebzeleri tavaya koydum ve utanç verici bir şekilde, penisimin biraz şiştiğini hissettim. Neyse ki,

tezgah engelledi.

"Wilma hakkında bir şey mi soracaktın?"

Kahretsin. Dün gece bunu sormayı unutmuştum. Ona bakmadım, sadece konuşurken yemeğini yapmaya devam ettim.

konuşmaya devam ettim. "Ona Wilma Allen diyordum... Sanırım kafamda o kişi o olduğu için.

bir hafta öncesine kadar onu tanıımıyordum ve bu seninle olan durum gibi... Sen Tattoo Guy

ama onunla henüz öyle olmadı. Ve bu

ölü olduğu için belki de hiç tanıyamayacağım. Bu beni üzüyor çünkü onu tanımak ya da ona Wilma ya da hatta büyükanne diyecek kadar rahat hissetmek istiyorum.

Wilma ya da hatta büyükanne diye hitap edecek kadar rahat hissetmek istiyorum. Dün Rachel ile konuşurken,

Wilma Allen'ın bana benzediğini söyledi. Bayan Allen diye çağrılmak istemiyormuş ve şimdi ben

ona saygısızlık ettiğimden endişeleniyorum. Belki de bundan hoşlanmamıştır? Rachel'ı ona soracak kadar iyi tanıımıyorum

yeterince tanıımıyorum, bu yüzden sana sormaya karar verdim. Sence bu onun umurunda olur mu?

Sanki yüz yıl sürmüş gibi hissettiren bir sessizlik oldu, ben de omleti çevirdim ve

ona bir bakış attı. Gideon beni izliyordu, kaşları hafifçe çatılmış, başı

. Fazla değil, yoksa aptalca görünürdü. Sadece çok, çok seksi ve belki biraz

kafası karışık ama meraklı görünüyordu.

"Bence onun için en önemli şey senin rahatın olurdu. Sana hazır olmadığın bir isimle seslenmeni istemezdi.

hazır olmadığın bir isimle hitap etmeni istemezdi. Eskiden çok konuşurduk. Ona ve Gene'e

ve kitapçıda çalışarak ona ve Gene'e yardım ederdim. Onu, Wilma Allen diyebilecek kadar iyi tanıyordum

Wilma Allen diyebileceğimi söyleyecek kadar iyi tanıyordum. Ayrıca, bu kadar çok önemsemen,

seni seviyorum Milo, arkadaş olduğumuz için mutluyum."

Milo, arkadaş olduğumuz için mutluyum."

Alt dudağımı ısırdım, göğsüm ve karnım gülünç bir şekilde titriyordu. "Senden hoşlanıyorum ve

arkadaş olduğumuz için mutluyum."

"Güzel. Peki, omletlerini genelde yakar mısın, yoksa ben özel miyim?" "Hay

aksi." Tavayı ocaktan çektim. "Ben hiçbir şeyi yakmam. Asla." "Eh, genelde

şansım böyle. Teşekkürler. Yaptığın için."

Yemeği tabağa koydum ve ona uzattım.

"Oh, sana sormak istedim, dün Gene'i aradın mı? Hiç bahsetmedin."

Aramadım ve bu kasıtlıydı. "Cesaretim kırıldı. Çok heyecanlıydım, ama sonra

çok zor geldi. Ya benimle konuşmak istemezse? Ya Wilma Allen'ın

bana mağazayı bıraktığı için kızgınsa? Ya annemle neden hiç ilişkisi olmadığını ve bunun gerçekten kötü bir şey olduğunu söylerse?

Ya o iyi bir adam değilse? Sana karşı iyi olabilir, ama ya bana karşı iyi değilse?"
Bunlar,

bazen kafama takılan düşüncelerdi.

"Tüm bu duygular tamamen anlaşılabilir. Bu büyük bir şey. Hiç bilmiyor muydun?"

Kafamı salladım. "Annemin evlatlık olduğunu bile bilmiyordum."

"Burada kimse bilmiyordu. Ama haberler yayılır ve o vefat ettikten sonra, dükkânını

dükkânını, kimsenin varlığından haberdar olmadığı bir torununa bıraktığı haberi yayıldı. Herkesin senin annen olduğunu

annen olduğunu nasıl öğrendiklerini bilmiyorum."

"Hikayeyi bilmek istiyorum, ama aynı zamanda bilmek beni de tedirgin ediyor."

"Anlıyorum. Acele etme. Dün de söylediğim gibi, Gene iyi bir adamdır

. Seninle konuşmak isteyecektir. Wilma seni sevdiği için o da seni sevecektir."

Teşekkür ederim sözcükleri dilimde takıldı, ama onları söylemek için uğraştım.

Gideon bir ısıruk aldı. Onu izlemem garip miydi? Yutkunduğunda boğazının hareket edişi

ve onun da sevdiğine dair bir işaret umuyordum. "Yüzümde

yemek mi var yoksa?"

"Yüzümde yemek kalıntıları *var*, ama hayır. Yemek yeme konusunda bir sapkınlığım da yok.

Dışarıda birçok benzersiz

fanteziler var. Bunlar hakkında okudum. Ama benim böyle bir fantezim olduğunu sanmıyorum, olsaydı da,

sadece senin iyi bulup bulmadığını görmek istedim."

Gideon güldü, burnundan soludu ve belki de burnuna yumurta kaçırdı.

Anlayamadım. "Sen

tanıdığım en harika insan olabilirsin."

Yine dudağımı ısırardım. Bu yeni bir şeydi... ve sinir bozucuydu. Anlamadım. Onun beni sevdiğini bildiğimden

harikaydı, ama bunun neden yüzümde bir gülümseme oluşturduğunu anlamadım.

"Ve evet, çok lezzetli."

O omleti bitirirken ben orada kalıp onu izledim ve onunla sohbet ettim.

Onun beğenmesi benim için çok önemliydi

ama o bitirdiğinde, kendimi zorlayarak ona "Şimdi işe gidiyorum" dedim.

Tezgahın etrafından dolaştım.

Beni baştan aşağı süzdü ve... o da benden hoşlanıyor muydu? Beni çekici bulduğunu söyledi.

çekici olduğumu söyledi. "Önce giyinmek ister misin?"

"Oh, kahretsin. Evet. Duş almam lazım. Eep! Geç kaldım."

"Belirli bir saatte orada olman gerekmiyor."

"Yine de geç kaldım," dedim ve odama koştum. Eşyalarımı topladım ve banyoya gittim.

Banyoyu paylaşmak zorunda olduğumuz için onun da kullanması gerekmediğini umuyordum. Hızlıca temizlendim, giyindim ve

dişlerimi fırçaladım, hepsi yirmi dakikadan az sürdü.

Gideon, ben dışarı çıktığımda odasında kapısı kapalıydı, ben de çıktım. Onu daha sonra...

işte ya da evde, çünkü birlikte yaşıyorduk. Düşünmesi çok garip.

Aşağı kata, kitapçıma indim. Telefon görüşmeleri yaptım, fiyat teklifi ve

diğer ufak tefek işler için randevular ayarladım. Oradan ölçüleri aldım ve kendim yapabileceğim şeyler için malzeme listeleri hazırladım

şanslıydım ki ellerimle her zaman iyiydim.

Gençken,

İnternette inşaatla ilgili videolar izledim, sonra videolarda öğretilenleri yaptım, umarım bu babamın

benimle daha fazla ilgilenmesini umuyordum. Ama öyle olmadı ve ben babamdan vazgeçtim, ama öğrenmeye ve bir şeyler yapmaya devam ettim. Annem

benim için derslere kaydoldu, böylece inşaat becerilerimi geliştirebilecektim, bunu benim için bir kariyer olarak gördüğü için değil

ama aşırı koruyucu olmasına rağmen, gerektiğinde kendime bakabilmemi

kendime bakabilmemi istiyordu.

Bütün gün ya Gideon'u ya da Gene'i düşünüyordum. Gideon'u çünkü yakışıklıydı ve benim

arkadaşımdı ve beni harika buluyordu, Gene ise Wilma Allen'ın sevgilisiydi, bana bana onun hakkında çok şey anlatabilen biriydi.

Onu arayacaktım. Bir ara arayacağımı biliyordum, ama aniden

O, Gideon'u bile aklımdan çıkarmıştı ve tek düşünebildiğim onunla yaşamış ve onu sevmiş olan adamdı.

Ve belki de, şimdi bu fırsatı değerlendirmesem, yine korkup vazgeçerdim.

Yine de Gene'i aramadım çünkü... nedenini bilmiyordum.

Cam kapı açılmadan önce birisi kapıyı çaldı. Rachel'ın mini Rachel'la birlikte içeri girdiğini gördüm.

. Harika. Garip bir ruh halindeydim. Umarım Cammy sakın biridir.

"Bu civardaydık, biz de uğrayıp merhaba diyelim dedik," dedi Rachel, kızı bana yaklaşıırken.

"Merhaba Milo," dedi Cammy.

Onu merakla süzdüm. "Merhaba Cammy."

"Annem genellikle bay veya bayan dememi ister, ama sana öyle demememi söyledi."

Rachel en iyisiydi. "Evet, bundan nefret ediyorum." "Bu seni yaşlı hissettiriyor mu?"

"Evet, ve çok sıkıcı. Okumayı sever misin?" diye sordum kendimi.

"Evet. Annem ve ben her gün birlikte okuruz. En sevdiğin kitap hangisi?"

Birkaç tane saydım.

"Onları duymadım."

"Belki bir gün okursun. Çok sakın birisin."

"Gerektiğinde nasıl davranmam gerektiğini biliyorum. Annem sana karşı iyi davranmamı söyledi."

Rachel güldü. "Evet, ama her zaman dinlemiyorsun."

"Çocuklar böyle yapar," diye cevapladı Cammy, ve ben onu şimdiden sevdiğime karar verdim.

"Aslında tam da seni aramayı düşünüyordum," dedim Rachel'a. "Gene'in adresini biliyor musun?"

"Biliyorum ve bu konuşmanın gidişatını beğendim."

"Gerçekten mi? Tanrıya şükür. Benim kötü fikirlerimden biri olduğunu düşünmüştüm, mesela bir şey yaparım ve

insanlar bunu beğenmezler diye endişeleniyordum."

"Bir keresinde yataktan atladım ve bileğimi burktum. Annem bunun kötü bir fikir olduğunu söyledi," diye ekledi Cammy

diye ekledi.

"Öyleydi," diye cevapladım.

"Bence Gene bunu sevecek," dedi Rachel.

"Dondurma alabilir miyiz?" diye sordu Cammy.

Üçümüz de güldük. "Tabii ki, tatlım." Rachel ona sarıldı, sonra bana adresi verdi.

"Hoşça kal Milo! Tanıştığımıza memnun oldum." Cammy bana sarıldığında kaskatı kesildim. "Ben de tanıştığımıza memnun oldum."

El sallayarak yola çıktılar.

Yolu haritada buldum ve yürünecek kadar yakın olduğunu gördüm. Kapıyı kilitledim ve o yöne doğru yola çıktım.

okyanusun ve balıkların kokusu duyularımı doldurdu.

Geçtiğim herkese gülümsedim. Little Beach şehir merkezi kalabalıktı ve herkes el sallayarak selam verdi.

ya da karşılık olarak sııttım. Bazı insanlar bakıp fısıldaşıyordu, muhtemelen benim

Wilma Allen'ın gizemli torunu olduğumu biliyorlardı. Bunun, onun yürüdüğü yolun aynısı olup olmadığını merak etmeden edemedim

yolun aynı olup olmadığını, işe bu yoldan mı gittiğini yoksa arabayla mı gittiğini merak etmeden edemedim.

Ev, sessiz bir sokakta bulunuyordu ve küçük, kısa beyaz bir çiti vardı. Ev

beyaz boyalıydı ama gök mavisi panjurları vardı. *Bu garip değil, bu garip değil, bu garip değil.*

Gideon beni heyecanlandıran şeyler söylediğinde, dudaklarımdan daha çok yüzümü ısırmak isteyecek bir köpekleri

Gideon beni heyecanlandıran şeyler söylediğinde dudaklarımdan daha fazla ısırmak isteyecek bir köpekleri olmamasını umarak geçtim.

Basamaklar biraz gevşekti, bu da özellikle Wilma Allen gibi yaşlı biri için tehlikeli bir durumdu.

Elimi kaldırıp kapıyı çaldım, içeriden derin bir ses geldi ve sonra

kapı açıldı ve karşımda benim boyumda, gri saçlı ve gözlüklü bir adam duruyordu.

"Verandanızdaki gevşek tahtaları sizin için tamir edebilirim. Çocuklarınız ya da başka biri

belki de bunu kendiniz yapabilirsiniz, ama yapamıyorsanız, ben yapabilirim." Kahretsin. Yanlış çıkmış

yanlış çıkmıştı. Önce kendimi tanıtmalıydım. "Ben..."

"Milo mu?" diye sordu, yüzünde nostaljik bir

gülümsemeyle.

"Evet," diye cevap verdim, içim mutlulukla doluydu. "Ben Milo."

"Sonunda tanıştığımıza çok sevindim! Benim Wilma'ma çok benziyorsun. İçeri girmek ister misin?"

Bir adım atmaya çalıştım ama hareket edemedim, henüz ona bu kadar yaklaşmaya hazır değildim. "Hayır, sadece

seninle tanışmak istedim."

Kaşları çatıldı ama başını salladı. "Annemden

haberini var mıydı?"

"Biliyordum. Her zaman biliyordum. Wilma seni internette buldu. Nasıl buldu bilmiyorum, belki annen sayesinde. Senin Instagram sayfanı

Instagram sayfanı takip ederdi."

Oh, vay canına... Buna nasıl cevap vereceğimi bilemedim. "Neden annemi terk etti?"

"Bu uzun bir hikaye ve..."

Elimi kaldırdım ve o durdu. "Bekle. Bunu sormak istememiştim. Hazır değilim."

"Sorun değil. nce birbirimizi tanıyabiliriz."

Gideon haklıydı. Gene iyi biriydi. "Seninle daha fazla konuşmak istiyorum, ama henüz yapabileceğimi sanmıyorum.

Konuşabileceğimi düşündüm ama sonra gerildim. Sonra tekrar zamanının geldiğini düşündüm ama yavaş yavaş ilerlemek istiyorum.

yavaş yavaş ilerlemek istiyorum."

"Öyle yapabiliriz. Ne istersen, ne zaman istersen. Ben..." Gene birkaç damla gözyaşını sildi. "Sen

Bana onu hatırlatıyorsun. Wilma'yı tüm kalbimle sevdim. O da seni sevdi. Bunu bilmeni istiyorum

bunu bilmeni istiyorum."

İçimde ağlama ihtiyacı birikti. Bu nadiren olurdu ve olduğunda da bundan nefret ederdim. "Teşekkür ederim.

Ben... gitmem gerek."

Gene, dönüp uzaklaşırken beni durdurmadı. BÖLÜM

SEKİZ

Gideon

Öğle yemeği için Lighthouse'a vardığımda KRIS VE ORLANDO beni bekliyorlardı. Milo ve benim paylaştığımız masaya

Milo ve benim oturduğumuz masanın yanındaydı. Kardeşimin yanına, en iyi arkadaşımın karşısına oturdum.

"Naber, pislikler?"

"Eminim ki, dışarıda işini gören tek kişi sensin," diye alay etti Orlando. "Anladın mı?"

Naber pislikler?"

"Ha-ha," diye cevap verdim, ama bu şakaya kendimi nasıl açık bıraktığımı görebiliyordum.

"Hey, denemeden yargılama," diye cevapladı Kris, bu beni şaşırttı çünkü biseksüel olduğunu

bilinmiyordu. Tabii ki ben biliyordum, çünkü lise boyunca dilini boğazımda hissetmiştim

ve Megan da biliyordu çünkü onunla Kris'in ilişkisi böyleydi. Birbirlerine karşı

birbirlerine karşı açıktılar ve birbirlerine güveniyorlardı, bu yüzden Kris kimliğinin bu kısmını ondan saklamıyordu.

bildiğim kadarıyla, başka kimse

bilmiyordu. "Peki sen denedin mi?" diye

sordu Orlando.

"Bilmek istemez misin?" Kris kaşlarını oynattı.

"Senin hakkında değil, özellikle Snacks hakkında değil, ama bu benim

Heather'dan denemesini istemeliyim? Kaçırarak istemiyorum. Strap-on'un var mı?

. Yatak odasında bana patronluk taslamayı seviyor."

Başımı Orlando'nun yönüne çevirdim. "Um, çok fazla bilgi verdin ve bana Snacks deme

Snacks deme."

"Eğer bu kadar iyiye, neden sadece eşcinseller kış sevgisini yaşasın ki?" Orlando, gözlerinde şakacı bir

gözlerindeki ışıltıyla alay etti.

Ona orta parmak gösterdim ve Orlando ile Kris ikisi de güldü. Arkadaşıma da orta parmak gösterdim. "Siktir git

" Orlando'ya döndüm. "Ve evet, çok şey kaçırıyorsun." "Hmm. Heather'a

haber vermem gerekecek."

"Bunu sen başlattın," dedim Kris'e.

Omuz silkti. "Ve yine yapardım. Eğlenceli."

Bugün garsonumuz Patsy'di. Üç soda getirdi, yani muhtemelen ben gelmeden önce

. Sipariş verdik ve Milo'nun yaptığı omleti yediğim için az sipariş ettim. Kardeşimin söylediğinin aksine

artık Snacks bana uymuyordu. "Peki, geçen gün o adam

neydi?" diye sordu Kris. "Hangi adam? Küçük kardeşimin

erkek arkadaşı mı var?"

Gözlerimi devirdim. "Kaç yaşındasın

sen?" "Kalbi genç, bebeğim."

O yorumu görmezden geldim. "Ne demek ne var ne yok?" diye Kris'e sordum.

"Kimin nesi var? Hala o adamın kim olduğunu bilmiyorum," dedi Orlando. "Kendimi dışlanmış hissediyorum."

"Milo," diye cevap verdim, Kris'in dediği gibi, "Sadece biraz tuhaf görünüyordu."

Sinirlenerek, "Ona öyle deme. O tuhaf değil. O sadece... Milo," dedim.

"Uh-oh," dedi Kris, kardeşim alay ederken, "Vay canına... senin bir erkek arkadaşın var. Gid ve Milo,

ağacın üzerinde oturuyorlar."

"Aman Tanrım. Kes sesini. Erkek arkadaşım yok ve *uh-oh*'un ne anlama geldiğini de biliyorum. Hoşlanmıyorum.

Onu o şekilde. Onu beş dakikadır tanıyorum. Çok sevimli, ama çoğunlukla birlikte olmak çok eğlenceli

. Biz arkadaşız." Ve şimdi onlara onun benimle yaşadığını söylemek zorundaydım, ki bu durum birdenbire hiç de hoşuma gitmedi

istemiyordum. "Cidden, ona öyle şeyler demeyin."

"Üzgünüm. Öyle demek istemedim," diye özür diledi Kris ve ben onun samimi olduğunu biliyordum. Gerçek şu ki,

Milo farklıydı ve bunu görebiliyordum, ama bu onu tuhaf ya da yanlış yapmıyordu. Herhangi bir teşhisi olup olmadığını bilmiyordum

Herhangi bir teşhis konmuş muydu bilmiyordum ve dürüst olmak gerekirse, umurumda da değildi. O sadece beni gülümseten Milo'ydu.

"O Wilma'nın torunu," diye kardeşimle bilgi paylaşımında bulundum. Kardeşim koltuğunda neredeyse zıplıyordu;

bu durumdan habersiz olmak onu çok rahatsız

ediyordu. "Oh, lanet olsun. Yani pislik değil

mi?"

"Kesinlikle pislik biri değil. Aslında kitapçada küçük bir tadilat yapacak.

Little Beach'in mevcut cazibesini korumak, ama biraz yenilemek ve insanların takılmak isteyeceği bir yer haline getirmek istiyor.

Ve şu ana kadar beni dkknımdan ya da dairemnden atmayı planlamıyor.
Hatta,

benimle birlikte taşındı." Son kısmı olabildiğince hızlı mırıldandım.

"Yani... bekle... sevimli dediğin adam... savunduğun adam... ve sevmediğine yemin ettiğin adam...

Onu sadece beş dakikadır tanıyorsun, ama şimdi oda arkadaşın mı oldu? diye sordu Orlando.

"Evet. Öyle sayılır."

"Sen oda arkadaşlarından nefret edersin," dedi Kris.

"O otelde kalırken ben onun dairesinde kalamazdım, değil mi?"

"Kiracı olarak belirli haklarla korunuyorsun, yani evet, kalabilirdin. En azından bir süreliğine."

"Benim söylediğim bu değildi, sen de biliyorsun." Bilerek anlamazdan geliyordu.

"Onunla tanışmam gerek," dedi Orlando. "O senin

kayınbiraderin sayılır," diye ekledi Kris.

Beni ne kadar sinirlendirmelerine rağmen, gülümsedim. "İkinizi de

nefret ediyorum." "Plajda düğün yapmalısın," diye devam etti Kris.

"Daha önce hiç erkek arkadaşlarından biriyle tanışmadım. Genellikle tüm bunları yapmak için ana karaya gidiyorsun.

"Bana anal seksin bu kadar harika olduğunu sylememiştin."

"Bekle, sen ve Heather... yapmıyorsunuz, değil mi?" Kris bir eliyle bir daire çizdi ve diğer eliyle

işaret parmağını içeri ve dışarı hareket ettirdi.

"Hayır, yani, ben attım, ama dediğim gibi, strap-on takıp benim almam gibi bir şey yapmadık."

Yüzümü ovuşturup inledim. Tamamen mahvolmuştum. Milo onlar hakkında ne düşüneceğini bilemezdi

ve nedenini anlayabiliyordum. Çoğu zaman, onlar hakkında ne düşündüğüme karar veremiyordum.

ya da. "Hayatım bok gibi." Sanki çok komikmiş gibi kahkahalar attılar. "Onunla tanıştığınızda

böyle olamazsınız."

"Nasıl yani? Ben sadece kendimim," diye cevapladı Kris. "Sen de onun için öyle dememiş miydin?"

"Milo *sadece kendisi* olabilir çünkü onu seviyorum. Seni

sevmiyorum." "Aman!"

"Bence Milo'yu seviyor olabilirsin," diye şaka

yaptı Orlando. "Ben gitsem iyi olacak."

Orlando omzuma elini koydu. "Sana sataşyoruz, biliyorsun, değil mi?"

"Evet." Biz hep böyleydik. Şimdi durmalarını beklemiyordum. Bu

bu canımı sıkıyordu.

"Senin sağıcın ben olacağım, değil mi?" diye ekledi Orlando ve ben g÷lmekten kendimi alamadım.

onlarla birlikte. Aptallardı, ama onları seviyordum.

"Cidden ama... onu g÷rmek için rastgele benim daireme ya da kitapçıya uğrama."

"Yemin ederim," diye cevapladı Orlando. "Kesinlikle,"

diye ekledi Kris.

Neyse ki, Patsy kollarında üç tabakla gelerek bizi kurtardı. Yemek yedik ve normal

sohbet ettik. Annem ve babam seyahatleydiler — emekli olduktan sonra çok seyahat ediyorlardı — ve yakında

yakında eve döneceklerdi. Milo ile tanıştıklarında ne düşüneceklerini merak ettim, ki bunun için hiçbir nedenim yoktu.

bildiğim kadarıyla, tanışmayacaklardı. Birbirimizi gördüğümüzde, genellikle onlar benim daireme uğramak yerine

benim daireme uğramak yerine genellikle onların evinde görüşürdük.

Ödeme sırası bize gelmişti ve sıra bende olduğu için ödemeyi hallettikten sonra dükkana geri döndüm.

kitapçıya dönmeden önce ödemeyi hallettim. Kitapçının kapısını açmaya çalıştım ama kilitliydi. İçeriye baktığımda

Milo'yu görmedim.

Öğleden sonra, 19 yaşındaki bir kadına kelebek dövmesi ve bir erkeğin pazısına kabile dövmesi yaptım.

. Kendimi sürekli pencereye bakarken buluyordum, sanki Milo

geri dönüp dönmediğini sihirli bir şekilde anlayacakmışım gibi. *Önemli değil... neden önemli ki?* Belki de tuhaf davrandığım için beni terk etti.

tuhaf davrandığım içindi.

Saat beşi biraz geçe işimi bitirdim ve her zamanki gibi orada kalmadım. Randevusuz gelenler oldukça

çok yaygındı ve paraya ihtiyacım vardı, ama aynı zamanda onu da görmek istiyordum.

Doğruca kitapçıya gittim ve bu sefer kapıyı denediğimde kilitli değildi.

Kapıyı hafifçe iterek açtım ve içeri bir adım attım. "Milo? Burada mısın?"

Kasanın bulunduğu tezgahın arkasından bir tıkırtı sesi geldi ve ardından saçları ortaya çıktı, ardından yüzü görüldü. "Evet," diye cevapladı.

Kaşlarımı çatarak yanına gittim. "Her şey yolunda mı?" Orada sandalye yoktu, bu yüzden yerde oturuyordu

yerde oturuyordu.

Bana sanki birdenbire ikinci bir kafam çıkmış gibi baktı. "Evet, neden olmasın ki?"

"Bilmiyorum. Tezgahın arkasında, yerde oturuyorsun."

"Oh. Ben iyiyim. Her zaman sandalyeleri sevmem, bazen daha küçük alanları severim, o yüzden burada takılıyordum."

burada takılıyordum."

Tamam, neyse, onu mutlu eden neyse. "Ne yapıyorsun?"

"Önce *Alice Harikalar Diyarında'nın* bir kısmını okudum. Rachel okumamı söyledi. Sonra bunu çizdim."

Bana bir defter uzattı. Defterde kitapçının içi çizilmişti: kafenin nerede olacağı, oturma alanları, rafları nasıl düzenlemek istediği, her şey düzgün ve mükemmel bir şekilde etiketlenmişti.

"Vay canına. Yenileme için birçok plan yaptın mı?" Bu fikri bu kadar çabuk bulamazdım.

Çizim yapmada iyiyimdir, işim için gerekliydi, ama bu harika bir şeydi.

Kaşlarını çattı. "Hayır. Neden?"

Gülümsedim. "Sadece çok iyi."

"Oh, şey, ben de fena çizemem. En iyisi değilim ve çizmeyi de pek sevmem.

eğlenmek için tasarım dersleri aldım ve giriş seviyesinde oldukça fazla inşaat işi yaptım. Hızlı öğrenirim

ve eskiden YouTube videolarını çok izlerdim. Yapmam gereken her şeyi yapabilmek istiyorum,

anlatabildim mi?"

Ona bakmadan edemedim, ihtiyacım olan kelimeleri bulmaya çalıştım ama aklıma gelmediler. O

O sadece... çok havalıydı. Onu başka nasıl açıklayacağımı bilemedim.

"Yine bana o tuhaf gülümsemeyi yapıyorsun," diye ekledi.

"Üzgünüm."

Kaşlarını çattı. "Özür dileme. Güzel bir gülümseme." "Garip

olduğunu düşünmüştüm?"

"O da var, ama aynı zamanda beni tahrik ediyor ve arkadaş ve oda arkadaşı olduğumuz için bunun iyi bir şey olup olmadığını bilmiyorum.

"

Eh, benim aletim bunu fark etti, kan kasıklarına akmaya başladı. Tamamen tahrik olmak için yeterli değildi

ama onu tahrik etme fikri beni biraz heyecanlandırdı. "Yani kısacası, sana her zaman gülümsemem

. Anlaşıldı."

Gözlerini devirdi ve ayağa kalktı. "Sen insanlarla flört etmeyi seviyorsun."

Omuz silktim. "Evet. Büyürken pek yapma fırsatım olmadı. Ayrılmadan hemen öncesine kadar kim olduğumu saklıyordum.

Boston'a taşındığımda çok flört ettim."

"Bir ara bana anlatmalısın, ama önce market alışverişine gitmek ve sana günün nasıl geçtiğini anlatmak istiyorum."

Gülümsedim, neredeyse onun kendini daha önemli gördüğü için onunla dalga geçecektim, ama zaten geçmişimden bahsetmektense onun gününü dinlemeyi daha çok istiyordum.

"Öyleyse öyle yapalım. Sen bana kızmadan önce eve biraz yiyecek almalıyız."

"Şimdi şaka yapıyorsun, ama gördüğünde şaka yapmayacaksın," dedi şakacı bir şekilde.

"Şimdi şaka yapıyorsun, ama gördüğünde şaka yapmayacaksın," dedi şakacı bir şekilde. Şaka yapmasını seviyordum.

Milo çantasını aldı ve omzuna astı. Kapıyı kilitledi ve sonra benim evime geldik.

kamyonla, Little Beach Island'daki tek marketine doğru yola çıktık.

"Costco var mı?" diye sordu. "Burada yok.

Ana karada var tabii." "Belki bir ara

gidebiliriz."

"Tabii." Bir dakika sessiz kaldı, ben de "Ee... günün nasıl geçti?" diye sordum.

"Oh. Gene'in evine gittim. Kapıyı açar açmaz kim olduğumu anladı.

sadece kasabaya yeni gelen bir adam olduğum için değil. Ona sordum. Bana, Wilma Allen'ı hatırlattığım için olduğunu söyledi

ve ona benzediğimi söyledi... ve görünüşe göre Wilma Allen beni internette takip etmiş, bu da açıkça

Sosyal medyada bu mümkün, ama yine de Instagram hesabımı tekrar gözden geçirmeme neden oluyor. Muhtemelen

silme yetmez.

Şaşırdım. "Ne? Şok oldum. Senin de o adamlardan biri olduğunu bilmiyordum."

"Ne tür adamlardan? Instagram'da seksi erkekler var! Birçoğunu takip ediyorum. Orada popolar var,

Gideon. Çok çok fazla popo var."

Ağzımdan o kadar spontane bir kahkaha çıktı ki, neredeyse kendimi korkuttum. "Ve görünüşe göre popoları seviyorsun."

"Herkes sevmez mi?"

"Haklısın. Akıllıysalar, severler. Şimdi asıl önemli soru şu: Instagram'da poponu

? Eğer öyleyse, o kullanıcı adını hemen öğrenmem gerek."

Güldü, sonra kaşlarını çatı. "Şaka mı yapıyorsun, yapmıyorsun?"

"Yüzde yüz şaka yapmıyorum... tabii bu seni rahatsız ediyorsa, çünkü ben asla ... ve iznin olmadan asla çıplak kıkına bakmam."

"Oh, peki, eğer istersen, sorabilirsin. Ama internette yok. Yabancı erkeklerin beni çıplak görmesine izin verecek kadar cesur olduğumu sanmıyorum."

"

Ama o izin verirdi. *Kes şunu!* Ondan etkilendiğimi inkar edemezdim, ama onun dostluğuna gerçekten çok değer veriyordum

arkadaşlığını çok değer veriyordum. Erkekler konusunda pek iyi bir geçmişim yoktu ve bunu

bunu mahvetmek istemiyordum, bu yüzden bu düşüncüyü kafamdan atmam gerekiyordu. "Belki Wilma ve

Gene hakkında tekrar konuşmalıyız."

"Ah, evet! Unutmuşum. Onunla konuşmak gerçekten çok güzeldi. Sadece birkaç dakika kaldım ve içeri girmedim

içeri girmedim. Bana pek bir şey anlatmadı ama anlatabilirdi. İlk başta tüm hikayeyi öğrenmek istediğimi düşündüm ama

buna hazır olduğumu sanmıyorum. Ve kendi annemden önce öğrenmek rahatsız edici geliyor. Bu ağır ve

çok fazla gibi geliyor. Bunun sadece *benim* için mi böyle olduğunu bilmiyorum."

"Hayır. Bence bu sana özgü bir şey değil," dedim, uzanıp elimi ensesine koydum.

benim için tipik bir sevgi gösterisi değildi ve bunu yaptığım anda, neredeyse elimi geri çekecektim

geri çekmek üzereydim. Bunu yapamadan, bakışları benimkilere çarptı ve sanki havadaki statik elektrik cızırdadı ve

içimde patlamış gibi hissettim. Bu belki de şimdiye kadar düşündüğüm en saçma şeydi. Ben, insanlar arasında elektrik gibi şeyler hissettiğini düşünen türden bir adam değildim

, ama bana küçük bir gülümseme attığında

küçük bir gülümseme verdiğinde, ben de ona gülümsemekten kendimi alamadım.

"Gözlerin çok güzel, ama bence şimdi yola bakmalısın. Kalbim biraz fazla hızlı

atıyor."

Elimi geri çektim ve yola baktım.

"Önceden haberim olmadan dokunulmaktan her zaman hoşlanmam, ama bu sefer sorun değildi."

Kahretsin. "Özür dilerim."

"Hayır, sorun değil. Hoşuma gitti."

Oh... öyle dediğine göre...

"İyi." Park edip motoru durdurana kadar sessiz kaldık.

"Teşekkürler, Gideon. Arkadaşım olduğun için," dedi Milo.

"Teşekkür edecek bir şey yok."

Asıl ona teşekkür etmesi gereken bendim.

BÖLÜM DOKUZ

Milo

GIDEON VE BEN iki hafta bir gün boyunca oda arkadaşydık. Şimdiye kadar, beni sadece bir kez

bir kez... belki iki kez sinir etmişti. Beni sinir edip etmediğini söylememişti. Buzdolabına, bir şey biterse kullanmak için bir beyaz tahta

kullanmak için beyaz bir tahta astım, böylece diğer kişi yemek planı yapmadan önce bunu bilebilirdi.

yapamadıkları bir şeydi. Ayrıca, birbirimiz olmadan mağazaya gittiğimizde, neyin bittiğini

Birkaç kez araba servisi kullandım ve bir keresinde Rachel ile bile gittim. Gideon'un

bana bakmak zorunda olduğunu hissetmesini istemedim, çünkü öyle değildi, ama Rachel'ı ne kadar sevdiysem de, onunla

onunla market alışverişine pek meraklı değildim. Gideon'la çok daha iyiydi.

Alışveriş dışında, onunla vakit geçirmek çok eğlenceliydi. İki kez Cammy'yi de yanımızda getirmişti.

Bir keresinde biraz gürültücüydü, ama o bir çocuktü ve ben de kendime bunun

bunu yaptıklarını kendime hatırlatmak zorunda kaldım.

Her neyse, Gideon son portakalı ve tüm çilekleri yedi ve bunları listeye yazmadı.

açtım ve meyve salatası yapmayı planlıyordum, ikisini de gerçekten istiyordum, ayrıca çileksiz meyve salatası

ileksiz meyve salatası sevmezdim. Onu listeye eklememiş olması gerçekten sinir bozucuydu.

Üzerinde silinebilir

m a r k er vardı! Conflicting Ink'e gidip onunla konuştuğumda bunu ona söylemiştim.

Akşam çalışıyordu ve bütün gecem m a h volmuştu, ama sonra ertesini gün uyandım.

gün ve sadece ilek ve portakal almamış, salata da yapmış ve şimdi cüzdanımda sakladığım yapışkan not kağıdına küçük bir

hangry canavarı çizmişti. O çizimi şimdi cüzdanımda saklıyorum. O zaman ona kızdığım için kendimi kötü hissettim ve

düşündüm de, onu kızdırdıysam, muhtemelen o gün olmuştur. Ama en azından Milo Hangry

Canavarı çok sevimliydi.

Onunla paylaşmadığım tek bir sorun vardı... ya da belki iki. İlki, onunla ne kadar çok

onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, fiziksel olarak ona o kadar çok ekildiğimdi. Onu sevmiyordum ya da onun

erkek arkadaş falan değildi. Bunun için birbirimizi yeterince iyi tanımıyorduk. Muhtemelen

zor bir erkek arkadaş olurum ve bunun benim için mümkün olmayabileceğini kabul etmiştim. Ama o gerçekten

Çok yakışıklıydı... ve nazikti. Ve nedense nazik olması onu daha da

yakışıklı yapıyordu. Garipti.

İkinci sorunum, taşındığımdan beri hiç porno izlememiş olmamdı. Görsel uyarı olmadan orgazm olmak benim için zordu.

Görsel uyarı olmadan orgazm olmak benim için zordu. Penisime dokunmak iyi geliyordu, ama kendime gerçekten

kendimi çekici bulmuyordum. Seks sesleri beni rahatsız etse de, seks ya da seksi insanları *görmek* beni gerçekten tahrik ediyordu.

ben, ama porno izlerken mastürbasyon yaparken içeri gireceğinden o kadar korkuyordum ki, kendimi buna zorlayamadım.

kendimi buna zorlayamadım.

Ve orgazmları özlüyordum... çok özlüyordum. Bu beni huysuzlaştırıyordu, o kadar ki, bir sonraki adımda

ejakülasyona aç bir canavar çizmek zorunda kalacağı noktaya kadar.

İyi haber, yatağım ve diğer eşyalarım gelmişti, bu yüzden daha iyi uyuyabiliyordum, ama boşalmak için can atıyordum.

Sikim bana çok kızgındı ve onu suçlayamazdım.

"Bu rengi gerçekten çok beğendim," dedi Rachel, aldığı boyalar örneklerine bakarak. Kitapçada

kitapçada birlikteydik. Gideon'un yardımıyla her şeyi boşaltmış ve bir depoya koymuştuk.

beni kafe alanındaki tezgah için ihtiyacım olan malzemeleri ve bunun gibi birkaç şeyi almaya götürdü.

.

"Gideon'dan bir süreliğine gitmesini istesem kabalık olur mu? Mesela birkaç saatliğine.

Birkaç saat falan. Geri dönmeyeceğinden emin olmam lazım. Dükkânda olsa bile,

rastgele zamanlarda yukarı çıkıyor. Kaba biri olmak istemiyorum... bu onun dairesi... ama gerçekten

yalnız kalmam gerekiyor."

Koyu renk kaşlarını oynattı. "Birini buldun mu?"

"Hayır. Başka biriyle hiç seks yapmadım. Normalde sadece kendimle yaparım."

"Bekle. Ne? Sen bakir misin? Bakir olmak mı istiyorsun?"

"Yirmi dört yaşındayım. Ne dersin?"

Rachel güldü. "Haklısın. O zaman neden yapmadın? Sen seksisin Milo. Sana garanti ederim ki

seninle seks yapmak isteyecek bir erkek bul."

Ben de yapabileceğime inanıyordum, ama seçiciydim. Ve güvendiğim biriyle seks yapmak istiyordum.

Yabancı birinin öpücüğü, dokunuşu veya spermi beni iğrendirir diye endişeleniyordum. Yani, ağzıma bir yabancıнын tükürüğünün gelmesi nasıl sorun olmazdı? Ya üzerime boşalırsa ve ben çıld

Bir yabancıнын tükürüğünün ağzıma girmesine nasıl razı olabilirdim? Ya üzerime boşalırsa ve ben çıldırırsam? Şimdiye kadar boşalmaya razıyım

, ama sadece kendiminkiyle karşılaşmıştım. Olası iğrenç şeyler çok fazlaydı

ve ben bu riski almak istemiyordum. Ayrıca, erkekler kapımı kırıp girmiyorlardı.

Bunun beni tuhaf gösterecek şeylerden biri olduğunu düşündüm, bu yüzden bunu onunla paylaşmak istemedim

"Veto."

"Ha?" Kollarını kavuşturdu.

"İstemediğim bir tartışmayı veto ediyorum. Sadece porno izlerken onun gelip beni yakalama riski olmadan nasıl izlemek istediğimi konuşmak istiyorum.

. Bilmezsem kafam çok karışacak ve orgazm olmak çok zor olacak

orgazm olmak çok zor olacak." Gideon'un porno izlediğimi bilmesinin beni neden utandırdığını bilmiyordum

. Bu normal, insani bir şeydi. İnsanlar seks ve zevk istiyordu, ama sanırım ben sadece kontrol etmek istiyordum. "Seni çok seviyorum," dedi Rachel gülümseyerek.

"Neden?" Kaşlarımı çattım. "Porno sevdiğim için mi?"

"Hayır, çünkü ben seviyorum. Gideon kapıyı çalmadan yatak odana giriyor mu?"

"Hayır. Asla."

"O zaman işte."

"Beni hiç tanı mıyorsun. Bu yardımcı olmuyor."

Kadın güldü. "Tamam, o zaman hayır, bunun kaba olduğunu düşünmüyorum. Ona, eve gelmeyeceğini bildiğin bir yere birkaç saatliğine gitmen gerektiğini söyle.

Gideon iyi biridir. Bunu anlayacaktır."

Saygı duyardı. Ama ben meyve konusunda çoktan çıldırmıştım ve onun benden bıkmasını istemi yordum.

"Belki onunla konuşurum. Şimdilik, dikkatimi başka yere vermem lazım. Gözlüklerini ve kaskını tak."

"Odun taşıyoruz. Onlara ihtiyacım yok." "Önce güvenlik! Baret ve gözlük yoksa, iş yok." "Artık seni sevmiyorum."

"Seni çok seviyorum. İlk arkadaşlarımdan birisin, ama beni sevmek için henüz çok erken."

Zamanla olacak bu, benim için sorun değil."

"Ah, Milo. Seni yine seviyorum. İnsanlar berbat, üzgünüm. Senin arkadaşın olduğum için mutluyum."

Gülümsedim. "Ben de senin arkadaşın olduğum için mutluyum... ama Gideon en iyi arkadaşım olacak, sanırım."

En azından öyle umuyorum. Sorun olur mu? Ona söylediğimi söyleme."

Beni kucakladığında donakaldım çünkü... neden? Bunu neyin tetiklediğini bilmiyordum, bu yüzden

kollarımı yanıma yapıştırıp öylece durdum. "Evet, sorun değil. Her şeyi kesinlikle onaylıyorum."

Milo ve Gideon akraba.

"Harika. Bu arkadaşlık işini çok iyi yapıyorum. Her şey çok yolunda gitti." Kız güldü. "Kesinlikle öyle."

"Baret ve gözlük."

"Ugh. Fikrimi değiştirdim." Ama onları taktı ve işe koyulduk. İçeride ihtiyacım olan bazı

kereste ve içeride ihtiyaım olan diğerk eşyaları taşımama yardım etti. Birkaç çeşit testere satın almak zorunda kaldım ve bir masayı

içeride ve dışarıda projeler yapmak için bir tane sakladım. Gideon, ailesinden bazı aletleri ödünç alabileceğimi söylemişti,

ama bana ait olmayan bir şeyi kırma riskini almak istemedim. Ayrıca, onları hiç tanımamıştım.

Ailesi seyahatten döndükten sonra bir kez onların evine gitmiş ve kardeşi

ama onlar daireye hiç gelmediler ve Conflicting Ink'e gittilerse, onları özledim.

Rachel, "Gene ile tekrar konuştun mu?" diye sorduğunda, U şeklindeki tezgahın çerçevesini oluşturmaya yeni başlamıştım.

"

"Hayır, ama sana sorduğunu varsayıyorum."

"Birkaç günde bir soruyor."

"Her birkaç günde bir soruyor." Bu, daha önce unuttuğum

. "Bir keresinde gidip merdivenlerini tamir ettim, ama kapıyı almadım ve o da dışarı çıkmadı.

Cep numaramı bıraktım. Bana *teşekkür* mesajı attı." "Cevap

verdin mi?"

"Evet! O kadar da aptal değilim."

"Ama ona sormadan ya da bir şey söylemeden merdivenlerini tamir ettin?"

"Şey, tanıştığımız ilk gün ona bunu yapabileceğimi söylemiştim. Evet demedi, ama neden

"Önemli mi?"

"Haklısın, sanırım."

"Bugün iki tane yedim. Bu tahtayı kesmem lazım," dedim, az önce ölçtüğüm tahtayı tutarak.

Ölçtüğüm tahtayı tutarak.

Beni takip ederek, malzemeleri sakladığım binanın arkasına geldi. "Sen çok tatlı bir adamsın,

Neden onunla konuşmuyorsun?" "Veto. Bugün

de iki tane oldu."

"Tamam, imayı anladım."

Saat beşe kadar çalıştık, sonra bana "Gidip dondurma yemeye ne dersin? Cammy'ye söyleme

Cammy'ye akşam yemeğinden önce tatlı yediğimi söyleme."

"Söylemem, hayatımda dondurmayı reddedeceğim bir an asla olmayacak."

Önce yukarı çıkıp düş almamak gerçekten zordu, ama elinden geldiğince talaşı silip

kitapçının tuvaletinde temizlenmek için elimden geleni yaptım. Sonra dondurma dükkanına doğru yürüdük, orası daha az

bir blok öteden daha fazla. Büyük, üstü kapalı bir açık alanları vardı. Oldukça fazla insan vardı, ama

çok kalabalık değildi. Rachel külah aldı, ama ben milkshake aldım çünkü buz

elime eridiği için milkshake aldım. Dışarıda bir masa bulup oturduk. Birkaç dakika orada kaldık

bir adam masaya yaklaşıp "Sanırım sen benim yeni kayınbiraderimsin" dedi.

"Ha?"

Adam güldü, sesi tanıdık geliyordu. "Ben Gideon'un kardeşi Orlando. Sen Milo'sun, değil mi?"

Elini uzattı ama ben bir anlığına ona baktım. Neden bana kayınbiraderim desin ki?

Gideon ve benim çıkıyor olduğumuzu düşünmediyse tabii? Hayali ben. "Evet, ben Milo Copeland. Lütfen bana

Bana Bay Copeland demeyin. Ama Gideon ve ben çıkmıyoruz. Demek istediğiniz bu muydu?"

Hafifçe kaşlarını çattı, ama bunu saklamaya çalıştığını görebiliyordum. Ya da belki de bunu yaptığının farkında bile değildi

. İnsanlar bazen böyledir; bir şeyler düşünürler ama bunun yüzlerine yansıdığının farkında olmazlar

Orlando da benim hakkımda merak ediyordu, o da benden etkilenmişti.

"Hayır, şaka yapıyordum. Ona sataşıyordum, hepsi bu."

Benimle çıkmak onun alay konusu olacağı bir şey miydi?

Orlando elini indirdi. Kahretsin. Neden elini sıkmamıştım ki? Gideon'un kardeşinin beni sevmesini istiyordum.

"Sonunda tanıştığımızıza sevindim," diye ekledi Orlando. "Little Beach Island'da herkes senden bahsediyor,

özellikle de kardeşim. Ama o, kitapçıya ya da daireye uğramadan

seninle görüşmemem için yemin ettirdi."

O güldü, ama ben gülemedim. Midem rahatsız edici bir şekilde kıpırdadı. "Gideon bizim

Tanışmamızı istemiyor mu?" Benden utanıyor muydu? Öyle görünmüyordu. Birlikte alışverişe gittik ve bazen

yemeğe çıkardık, ama çoğunlukla evde yemek yapmayı severdik.

"Bence öyle demek istemedi," dedi Rachel, Orlando da "Hayır, tabii ki hayır.

Aniden her şeyi mahvettiğimi hissediyorum.

Bunun onun değil, benim hatam olduğundan emindim. Keşke **b u** konuşmayı veto edebilseydim.

Orlando devam etti. "Muhtemelen aptalca bir şey söyleyeceğimi düşündü ve eminim ki öyle de oldu

ama bizim tanışmamızı istemediği için değil." Sesi yumuşak ve kararsızdı, ama

nedense bu beni çok sinirlendirdi. Ya da belki de *beni* sinirlendiren, onun Gideon'un kardeşi olması ve Gideon'un

arkadaşımdı. Gideon'un beni neden sevdiğini merak etmesini istemedim. Gideon'un

bizi tanıştırmak istemediğinde haklı çıkmasını istemiyordum. "Kitapçıyı yeniden düzenlediğini

ve bazı işleri kendin yapıyorsun."

"Ben yetenekliyim. Aptal değilim," diye tersledim. Kalbim çok hızlı atıyordu, kulaklarım biraz

yankılanıyordu.

"Aptal ya da beceriksiz olduğunu ima etmeye çalışmıyordum. Etkilendim. Ben yapamazdım. Gid

el becerisi olan kişi." Orlando rahatsız bir şekilde güldü ve bir adım geri attı.

çabucak kaçmak istiyordu çünkü ben dağınaktım ve her şeyi mahvetmiştim.

Rachel, "Kahretsin. Geç kalacağım. Gidelim, Milo," dedi. Beni kurtarmak için bunu yapıyordu.

Bu, arkadaşların yaptığı türden bir şeydi ve her zaman bunu istemişimdir, ama o anda, beni kurtarmaya çalışmak zorunda kaldığı için ona kızgındım

beni kurtarmaya çalışmak zorunda *kaldığı* için ona kızgındım. Ve kendime de kızgındım çünkü o da bunu yapmak zorunda kalmıştı.

Yardım elini geri çevirmeyecektim.

Gideon benden utanıyordu ve kardeşinin benimle buluşmasını istemiyordu, bu yüzden sakın kalmak için kendimi zorladım

benimle tanışmasını istemiyordu ve haklıydı; her şeyi mahvetmiştim ve ya o da öğrendikten sonra benimle arkadaş olmak istemezse

benimle arkadaş olmak istemezse ne olacaktı? Onu kaybetmek istemiyordum.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Ayağa kalktım ve kendimi zorlayarak elimi uzattım. Orlando elimi tuttu,

el sıkıştık ve sonra Rachel ve ben ayrıldık.

"Gideon'a söyleme," kaldırıma vardığımızda ona söyledim.

"Söylemem. Hey, bu akşam bizim evde yemeğe gelmek ister misin? Ya da ben senin

"

"Bu çok fazla. Şu anda yalnız kalmam lazım."

Sessizce geri yürüdük. Rachel arabasında bana veda etmek için sarıldı. Yukarı çıktım ve kapının kilidini açtım

Kapıyı açtım. İçeri girince ayakkabılarımı çıkardım ve ayakkabı rafına koydum. Sonra pantolonumu çıkardım ve

doğrudan odama gitmediğim zamanlar için oraya koyduğum askıya astım.

Her şeyi mahvetmişim. Gideon benden utanmak için haklıydı. ONUNCU BÖLÜM

Gideon

KARDEŞİM Conflicting Ink'e geldiğinde bana kaşlarını çatmıştı. Kafamı eğdim ve sessizce

Orlando'nun konuşmak istediğini veya ciddi olduğunu anlamakta oldukça iyiydim.

bir şey. Ortak noktamız çok fazla olmayabilir, ama birbirimize yakındık ve birbirimizi anlıyorduk.

Malzeme odasına girdim ve daha önce gelen yeni mürekkep teslimatını yerleştirmeye başladım.

O, benimle birlikte kapıdan girmeden önce Freddy'ye merhaba dediğini duydum. "Ee... Milo ile tanıştım."

Lanet olası kardeşim. Her şeyi mahvettiğinden emindim. İnleyerek başımı geriye attım.

"Ne yaptın?"

"Bir şey yapmak istemedim! Sadece şaka yapıyordum ve ona senin kocan dedim.

sonra mağazada yaptığı işten bahsettim ve o da benim

onu çok aptal ya da yeteneksiz gördü. Dürüst olmak gerekirse, ne olduğunu bilmiyorum. Hemen oradan ayrıldı

. Ama üzgün olduğunu anlayabiliyordum. O... beklediğim gibi değildi."

Göğsümde bir öfke dalgası yükseldi. "Bu ne anlama geliyor?" "Tanrım, hiçbir şey ifade etmiyor. Sakin ol."

Haklıydı. Aşırı tepki veriyordum. Milo hakkında kötü bir şey söylememişti ve Milo da benim

beklediğim gibi değildi.

"Umarım onu bir şekilde kırmamışımdır. Gerçekten pislik olmak istememiştim, ama belki de öyle bir izlenim bırakmışımdır

öyle göründüm. Tek bildiğim şey, benim mizah anlayışımı takdir etmediği."

Bunu anlamak benim için zordu çünkü Milo'nun tuhaflıklarını hala öğreniyordum, hatta

şaka yapsa da, ya da benim alaycı tavrımı nasıl yorumlayacağını bilemese de, bana her zaman söylerdi.

Benim

aptalca bulsa bile bana söylerdi. Orlando'nun dediği gibi gitmedi. "Çünkü senin

şakaların boktan olduğu için."

"Erkek arkadaşın da sana katılıyor." "O

benim erkek arkadaşım değil."

"Henüz." Kaşlarını oynattı ama onu görmezden geldim. Milo için endişeleniyordum.

"Bana haber verdiğin için teşekkürler," dedim ona.

Orlando başını salladı ve umduğum gibi dışarı çıktı. Mürekkebi kaldırmayı bitirdikten sonra

dükkanında biraz oyalanmaya başladım. Milo benim gibi biriyse, bir süre yalnız kalmak isteyecekti.

Üzgün olduğumda insanların etrafımda olmasını hiç sevmezdim. Tekrar başkalarının yanında olmak için

tekrar diğerlerinin yanına gitmek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Ama aynı zamanda gergindim ve yerinde duramıyordum, lanet olsun, sadece onunla konuşmak istiyordum. "Bir süre

"Tamam dostum. Geri dönecek misin?" "Emin değilim."

"Emin değilim."

"Tamam." Bana bakmadı, tüm konsantrasyonu yaptığı işe vermişti. Freddy

renk konusunda inanılmazdı; onda bu yeteneği hayranlıkla izliyordum.

Daireye girdiğimde, Milo'nun pantolonunun askıda asılı olduğunu gördüm. Evde giymekten nefret ettiğini söylerken

Asla giymiyordu. San Diego'da misafirleri varken ne yaptığını merak ettim.

ama bu yüzden onları kapının yanına bırakmıştı, biri kapıyı çalarsa ve giyinmesi gerekirse diye.

giymesi gerekirse diye. "Lo? Burada mısın?"

"Hayır!" diye yatak odasından seslendi ve ben gülümsedim.

O tarafa doğru yürüdüm ve hafifçe kapıyı çaldım, her ne kadar benim geleceğimi biliyor olması gerekse de. "O zaman

bana nasıl cevap verdin?"

"Bu alaycı bir cevap. Merak ediyorsan, bunun ne olduğunu biliyorum."

Kaşlarımı çattım. Evet, bazen benim alaycı olup olmadığımı anlamakta zorlanıyordu, ama

ona bunu anlamadığını düşündüğümü hissettirmemiştim. "İçeri giriyorum.

"

Cevap vermediğinde, kapıyı yavaşça açtım. Odası her zamanki gibi temizdi. Üç

kitap, sanki her zaman yaptığı bir şeymiş gibi, mükemmel bir şekilde hizalanmış olarak bir komodinin üzerinde duruyordu

ama benim daha önce orada gördüklerimden farklıydılar.

Ama dikkatimi çeken bu değildi. Gözlerim onu gördüğü anda dişlerimin arasından hava emdim

çünkü son birkaç haftadır Milo'yu her gün pantolonsuz görmüş olsam da, onu

Onu yatakta yatarken, pantolonsuz ve gömleksiz, bana sevimli bir şekilde kaşlarını çatmış halde gördüm. Karnı düzdü

ama çok belirgin değildi, meme uçları açık kahverengi ve sivriydi. Göğsü, ince belinden biraz daha genişti

ince belinden biraz daha genişti. Spor salonunda ya da bütün gün fiziksel işlerde çalışarak elde edilen türden kasları yoktu

ama belirgindi — kollarını kavuşturduğunda her iki pazıdaki küçük kaslar daha sıkı görünüyordu.

İç çamaşırının bandının altından aşağıya doğru uzanan mutlu iz, saçları ile aynı kırmızı renkteydi.

kafası, ama asıl sevdiğim şey omuzlarında ve muhtemelen sırtında da bulunan çillerdi

sırtına kadar yayılmış çillerdi. Tadı nasıl acaba diye merak etmeden edemedim. *Kes şunu! Onu tatmak istemeyi düşünmemelisin.*

Onun arkadaşın ve üzgün.

"Bana tuhaf tuhaf bakıyorsun," dedi, beni onun vücudunu takdir etmekten alıkoyarak.

"Seninle birlikteyken hep tuhaf şeyler yapıyorum."

Kaşlarını çatı. "Hayır, yapmıyorsun."

"Artık bana kaşlarını çatmıyorsun." Yanına gidip yatağın yanında durdum. Saçları ıslaktı,

sanki duştan yeni çıkmış gibi.

"Kardeşinle tanıştım." Başını ters yöne çevirdi.

"Duydum. Anlaşılan, bu durumdan pek memnun değilsin... ve belki de bana da memnun değilsin, çünkü

Bana bakmıyorsun bile. Neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum ama, eğer söylemek istersen, bilmek isterim."

Aramızda bir dakikalık ağır bir sessizlik oldu. "Eğer o, kocası meselesi ya da söylediği başka bir şeyle seni bir şekilde kırdıysa, bu sadece kardeşimin aptallığıdır.

kocamla ilgili ya da söylediği başka bir şeyle seni kırdıysa, bu sadece kardeşimin aptallığıdır.

Mizah anlayışı berbat.

. Ona bunu sürekli söylüyorum."

"Bu beni ilk başta şaşırttı," diye itiraf etti, sonra içini çekti ve bacak bacak üstüne atarak oturdu.

bacak bacak üstüne atarak oturdu. Sık sık böyle oturduğunu fark ettim. Ben de ona katıldım ama yatağın kenarında, ona

"Çevremdeki her şeyi her zaman kontrol edemeyeceğimi biliyorum. Ve bu sorun değil.

Buna alışkınım. Bununla nasıl başa çıkacağımı biliyorum

bununla nasıl başa çıkacağımı biliyorum, ama o orada olduğu için biraz dengesizdim ve yaptığı ilk şey

beni kayınbiraderi olarak çağırmasıydı. Ne düşüneceğimi bilemedim. Sanki... benim bilmediğim başka akrabalarım mı vardı?

Onun senin kardeşin olduğunu anlamam bir saniye sürdü, ama o zamana kadar çoktan telaşlanmışım ve sonra,

Ona çıkmadığımı söyledim, o da sadece sana sataşmayı sevdiğini söyledi, ben de benimle çıkmanın

birini kızdırmak için bir şey olacağından endişelenmeye başladım.

Kahretsin. Bu, onun düşünmesini istediğim son şeydi. "Hey, hayır. O bunu kastetmemiştii ve

doğru olmazdı."

"Şimdi bunu biliyorum ve belki mantiken o zaman da biliyordum. Emin değilim, ama o anda,

zaten kafamda o vardı, bu anlama geliyordu. Sonra senin ona gelmemesi için yemin ettirdiğini söyledi

ve tek düşünebildiğim senin benden utandığın olduğuydu, bu yüzden kardeşin

bana sorduğunda ona ters cevap verdim. İnsanların böyle bir şey yapabileceğime şaşırdıklarını biliyorum, ama yapabilirim ve

muhtemelen ondan ya da senden daha iyiyim. Sonrasında biraz kötü hissettim, ama tamamen değil, çünkü gerçekten

ne yaptığımı biliyorum ve..."

"Dur, dur, dur. Yavaş ol. Bunların hepsini halledeceğiz, ama devam etmeden önce seninle utanç duyma meselesini halletmemiz gerekiyor. Bu fikri nereden çıkardın?

senden utanmıyorum, Lo."

"Neden bana öyle sesleniyorsun? Bu ikinci kez oluyor."

"Bilmiyorum. Öyle oldu işte. Durmamı ister misin?" Bana gülümsediğinde, gülümsemesinin tadı nasıldır diye merak ettim.

"Hayır. Hoşuma gitti. Bana bir takma ad takmana izin veriyorum."

"Teşekkürler. Şimdi, sana söylediklerime inanıyor musun?" Çünkü ona böyle hissettirecek bir şey yaptıysam

böyle hissettiren bir şey yaptıysam, bunu düzeltmek istedim. Utanmıyordum. Onun için utanmam için

utanmam için hiçbir neden yoktu.

"Daha önce de insanlar vardı. Babam da öyleydi. İnsanları etrafımda tutabilmek için buna alışmışım,

ama artık değilim." Her kelimeyi söylerken parmağını göğsüme batırdı: "Ben. Bunu. Hak.

Bunu."

"Hiç öyle düşündüğümü sanmıyorum." Kendi değerini bildiği için onu tebrik ediyorum. Çoğu insan bunu bilmiyordu.

bunu yapmadığından emin değildim. "Sana söz veriyorum, senden utanmıyorum. Bu düşünce aklıma bile gelmedi

"

"O zaman neden Orlando ile tanışmamı istemedin?"

"Tanışmanı istemediğimden değil, sadece, şey, o ağzını açıp ayağını sokma alışkanlığı var

Ayağını ağzına sokma alışkanlığı var. Seninle de aynısını yapmasını istemedim. Ayrıca uğrayıp seni iç çamaşırınla yakalamasını da istemedim.

iç çamaşırınla yakalamasını istemedim. Aptalca bir şey yapacağına dair bir his vardı içimde, ki aynen öyle de oldu ve

istemiştin..."

Başını eğdi, sonra salladı. "Bunu yapamazsın. Eğer arkadaş olacaksak, beni

Beni dünyadan korumaya çalışmamalısın. Ben her şeyi mahvetsem ya da çıldırsam bile, bana bu hakkı vermelisin. Beni

. Bu, bana başkalarından farklı davrandığın **a n l a m ı n a** gelir ve ben bunu istemiyorum.

Bu, bana başkalarından farklı davrandığın anlamına gelir ve ben bunu istemiyorum . Asla."

"Ben..." Ne diyeceğimi bilemedim çünkü o haklıydı. Ve bunu talep ettiği için ona büyük saygı duydum.

. "Bir daha olmayacak. Söz veriyorum." Babası kim olursa olsun, siktir et onu.

O adam hakkında Milo'ya sormak istedim ama şimdi uygun bir zaman olduğundan emin değildim.

"Teşekkür ederim. Belki biraz aşırı tepki göstermiş olabilirim, ama gerçekten çok gerginim.

Senin yüzünden haftalardır orgazm olamadım."

Ağzım açık kaldı. Milo elini uzattı, parmağını çenemin altına koydu ve ağzımı kapattı.

"Beni oraya götürmen gerekecek çünkü bunun benim hatam olduğunu anlamıyorum."

"Orgazm olmak için görsel uyarılmaya ihtiyacım var ve sen yanımdayken porno izlemek beni rahatsız ediyor.

Bir kez sen evde yokken denedim, ama beynim sürekli senin her an yukarıdan inebileceğini söyleyip durdu

yukarı çıkabileceğini söyleyip durdu, bu yüzden orgazm olamadım. Rachel'a, senin dışarı çıkıp çıkamayacağını sormamın kabalık olup olmayacağını sordum.

birkaç saatliğine ve geri gelmeyeceğine söz ver. Birkaç kez gelirim gerginliğimin azalacağına inanıyorum.

birkaç kez boşalabilirsem gerginliğim azalır.

Hala kelimeler beni etkiliyordu, ama sikim kesinlikle dikkatini vermişti, Milo'yu burada

burada porno izlerken mastürbasyon yaparken ya da kendini siktiğini düşünerek kesinlikle dikkatini veriyordu.

"Seni kırdım mı?" diye sordu, ne kadar süredir sessiz kaldığımı merak etmeme neden oldu.

"İlk olarak, evet, bana eve gelmememi söyleyebilirsin ve ben gelmeyeceğim.

İkincisi, ben yan odadayken porno izleyebilirsin. Taşındığından beri hiç boşalmadın

? Ben her gece yan odada sen varken mastürbasyon yapıyorum."

Şimdi Milo'nun ağzı açık kalmış, gözleri sevimli olmaması gereken bir şekilde

ama öyle oldu. "Keşke izleyebilseydim."

Kan kasıklarına hücum etti, arzu ağrısı başımı döndürdü. "Bekle. Ne? Evdeyken mastürbasyon yapamıyorsun

ama benim yapmamı izlemek mi istiyorsun?" Kafam çok karıştı.

"Kafa karıştırıcı, değil mi? Beynim tuhaf. Bir ara benim kafamın içinde yaşamayı denemelisin."

Gülümsedim ama onun mastürbasyon yaptığı düşüncesini kafamdan atamadım — ikimizin birlikte mastürbasyon yaptığı

.

Milo yüzünü buruşturdu, sonra hareket etti ve bakışlarım, birkaç dakika önce o kadar büyük olmayan

"Sertleşmişim."

"Görüyorum." Sesim bir oktav daha alçalmıştı, derin ve kısık. "Oops?"

"Ben de aynı sorunla uğraşıyorum."

"Öyle mi? Görmek istiyorum! Üzgünüm. Bu kabaydı. Sana seni izlemek istediğimi söylemek de öyleydi.

mastürbasyon yapmak. Umarım seni rahatsız etmemişimdir. Asla senin isteğin dışında bir şey yapmam.

Bazen ağzımı açıyorum ve kelimeler kendiliğinden çıkıyor."

"Tanrım, Lo. Bunun için özür dilemene gerek yok. Bu çok seksi... birlikte mastürbasyon yaptığımızı düşünmek."

"Birlikte mi? Beni çıplak görmek istemediğini sanıyordum." "Um...

bunu kim söyledi?"

"Instagram'da popolar hakkında konuşurken, beni görmek istersen sorman yeterli dedim, ama

sen sormadın. Bana öyle söyleseydin sorardım... sadece söylüyorum."

Evet, şimdi tamamen sertleştim. Sıcaklık ve arzu içimi kapladı, testislerim ağrımaya başladı. Onun dürüstlüğü

Çok ferahlatıcıydı. Ona ilgi duymasam bile, bu beni tahrik ederdi.

Gözlerim Milo'yu buldu, ama o benim kasıklarımı, sanki kot pantolonumu delip geçmeye çalışır gibi bakıyordu

ve lanet olsun, bunu yapacaktık. Bunun kötü bir fikir olup olmadığını düşünmeye kendimi izin vermedim.

"Seni çıplak görebilir miyim?" diye sordum.

Dudaklarını ısırđı ve lanet olsun, bunu onun için yapmak istedim. Bunun onun sunduğu Şeyin bu olmadığını kendime hatırlatmam gerekiyordu.

"Evet. Seni ıplak gorebilir miyim? Ve mastürbasyon yaparken de, lütfen. Teşekkürler."

"Evet," diye cevap verdim, bunun bir hata olmaması için dua ederken, ama onun hayır demesini de hiç istemiyordum.

Milo tereddüt etmedi. Dizlerini kaldırdı, i çamaşırını aşağı doğru çekip çıkardı sonra tekrar kıının üzerine çöktü. O... kahretsin, o çok seksiydi. Kendini bakımlı tutuyordu

—orada daha koyu olan kıızıl saçları düzgünce kesilmiŐti. Milo tamamen ereksiyon olmuştu, uzun ve kalındı, başı

düzgünce kesilmiŐti. Milo tamamen ereksiyon halindeydi, uzun ve kalı n d ı, başı testislerinden başına kadar yalamak ve onu ağzımın derinliklerine almak istedim.

"Gideon! Bakıp duruyorsun, soyunmuyorsun! Acele et! Ben de görmek istiyorum." "Sabırsız bir Őeydin, değil mi?"

"Bekle? Benim aletim küçük m? İzlediğim pornolarda öyle görünmüyor."

Glerek gömleğimi çıkarıp sandalyeye attım. "Hayır, küçük değil. Hiç de değil.

sadece... Aslında ne olduğunu hiç bilmiyorum. Kendime not: bir daha sana küçük Şey deme."

"Hala yeterince hızlı soyunmuyorsun."

"Sen beni sadece vücudum için istiyorsun," diye alay ettim, sonra spor ayakkabılarımı çıkardım ve pantolonumun düğmelerini açtım

. Nedenini bilmiyordum, ama onun beni görmesinden biraz utanacağını düşünmüştüm, ama açıkça

. Milo yastıklarına yaslandı, bacaklarını açtı ve testislerini avuçladı.

"Testislerimle oynamayı seviyorum," dedi.

"Evet, iyi hissettiriyor." Bunu kaç erkekle yaptığını, kaç kez yaptığını merak ettim.

Oysa benim bunu düşünmem ya da umursamamam gerekirken, erkekleri mastürbasyon yaptım, oral seks yaptım ya da sikiştim.

Kot pantolonumu ve boxerımı bacaklarımdan aşağı çektiğimde, keskin bir nefes aldı.
"Vay canına."

"Olağanüstü, değil mi?" diye alay ettim.

"Benimki daha uzun."

"Bir erkeğin egosunu şişirmenin iyi bir yolu, Lo."

"Oh. Özür dilerim. Öyle mi yapmam gerekiyordu? Vay canına... bu gerçekten çok seksi bir penis... çok... büyük... çok fazla

çok... kıllı."

"Birincisi, çok fazla değil. Sadece seninki kadar kısa tutmuyorum. İkincisi,

çok etkilenmiş görünmüyorsun." Sözlerimde şakacı bir tonun yansımısını umuyordum. Kendime yavaş, tembel bir

okşadım.

"Etkilendim... Tanrım, etkilendim. Sen benden daha kalınsın. Şu anda boşalmak istiyorum.

gerçekten güzel bir siki var. Ben sadece... hepsini içime alıyorum... ve bunun gerçekten olduğunu kendime inandırmaya çalışıyorum.

Yanımda uzan. Vücudunun ısını hissedebilirsem belki yardımcı olur."

Penisim o fikri beğenerek seğirdi.

"Vay canına. Bu benim söylediğim şey yüzünden oldu, değil mi?" O öne eğildi, yüzü çok

ereksiyonuma çok yakın olduğundan, bu karşılaşmadan sağ çıkabileceğimden hiç emin değildim. Üzerime üflediğinde,

penisimin etrafında sıcak hava dolaştığında, inledim. "İyi değil mi?"

"Gerçekten çok iyi. Mastürbasyon yapacağımızı sanıyordum?" Daha fazlasını yapmak istiyorsa, ben de varım, ama

Milo'nun istediği şey olması

gerekiyordu. "Hayır, öyle yapacağız.

Otur."

"Evet, efendim."

O kenara kaydı ve ben de yanına oturdum. Kabul etmeliyim ki, haklıydı. İkimiz yan yana uzanırken

daha iyiydi.

"Yağım var. Hem de çok." Milo yuvarlandı ve iki şişe çıkardı, birini bana uzattı ve diğerini kendine aldı.

"İki tane mi lazım?"

"Toplu olarak almak daha ucuz. Ama bazen zamanında kullanamıyorum, bu da amacına ters düşüyor."

Gülüşüm dudaklarımdan çıkmadan önce göğsümde hissettim. "Sen çok eğlencelisin ve

bu iki kelimeyi bir arada hiç kullanmadım, bu da sana bir şey anlatmalı."

"Ve sen gerçekten çok seksisin. Penisini seviyorum. Çok fazla damar var. Şimdi mastürbasyon yapmalıyız."

"Bu plana varım."

İkimiz de kendimizi toparladık ve şişeleri masaya koyduk. Lise yıllarımdan beri Kris ile takılmaya başladığımdan beri, sadece birinin yanına oturup mastürbasyon yapmamıştım.

. Bir bakıma, bu kadar ateşli olmamalıydı.

bu kadar ateşli olmamalıydı. Çok seks yapmıştım, ama lanet olsun, Milo'nun sol eliyle taşaklarını okşarken

topa k larıyla oynarken diğer eliyle sikini okşamasını izlemek bile sinir uçlarımı ateşledi.

"Siktir, çok seksisin," dedim ona.

"Bekle. Ne? Benden hoşlandığını söyledin, ama beni seksi mi buluyorsun?"

"Evet, ve sen durdun. Kendini tatmin ettiğini görmeme izin ver, Lo."

"Oh..." Gözle görülür şekilde titredi. "Senin ön sıvın benimki kadar fazla değil. Kafana dokunmayı seviyorsun

daha çok dokunmayı seviyorsun. Bunu görebiliyorum, bunu yaparken uyluklarının nasıl gerildiğini görebiliyorum. O bölgeye çok dikkat ediyorsun."

Siktir... bu neden bu kadar tahrik ediciydi? Beni mastürbasyon yaparken izlediğini duymak mı? "Bu pornodan çok daha iyi."

Porno filmlerden çok daha iyi." Eli hızlandı ve ben inledim.

Bir an sessiz kaldık, sadece orada yatıp mastürbasyon yapıyorduk. Çok iyi hissettiriyordu, ama

parmaklarım Milo'nun elini benimkiyle değiştirmek, o boşalana kadar onun taşaklarıyla oynamak için

...ya da daha iyisi, üzerime boşalana kadar onun

taşaklarıyla oynamak için. "Gideon?"

"Evet?"

"Hayır dersin sorun değil, ama gerçekten sikine dokunmak istiyorum... yani seni mastürbasyon yapmak istiyorum."

"Tanrım." Onun sorusuna neredeyse ateş ediyordum, bu da beni öldürebilirdi. Birinin bana masaj ve mastürbasyon yapmak istediğini duymak için bu kadar heyecanlanmamalıydım.

"Sadece arkadaş olarak... çünkü sana güveniyorum. Senin erkek arkadaşın olmak istemiyorum."

"Sadece arkadaş olarak... çünkü sana güveniyorum. Senin erkek arkadaşın olmak istemiyorum."

Tanıdık olmayan bir şey göğsümü deldi, beklemediğim bir tür acı, ama o anda bunu

"Bunu bana açıklamanı istiyorum." "Şimdi mi?" Sesi yüksek ve

keskin çıkmıştı.

"Hayır, sonra, ve evet, ama ben de sana dokunabilir

miyim?" "Evet. Tanrım, evet. Dokun bana, lütfen."

Hayır deme şansım yoktu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Milo

ENDİŞELENİYORDUM Rüya görüyor olabileceğimi düşündüm, ama bu mümkün olamazdı, değil mi? Orlando'nun önünde kendimi rezil ettiğimi biliyordum

ve sonra eve gelip duş alıp somurtmaya başladım, bu da buraya geldi.

uykuya dalacağımı ve rüya göreceğimi düşünmemiştim çünkü bunun için çok kızgındım. Ama bu o kadar güzeldi ki, bir

fantezi olmalıydı, çünkü ne zamandan beri yatağında seksi olduğumu söyleyen yakışıklı, çıplak erkekler oluyordu ki? Ama sonra,

bu Gideon'du, tanıdığım en iyi insandı. Çok kısa bir sürede, sahip olduğum en iyi arkadaşım olmuştu.

Ve Tanrım, çıplak hali inanılmazdı. Beklediğimden bile daha iyiydi. Kaslı olmasını , karın kaslarının belirginliği ve tanrım, penisi çok kalındı. Ve şimdi onu saracağım

Elimi etrafına doladım ve onu mastürbasyon yaptım ve... "Aman Tanrım." Oturmak için kendimi yukarı ittim.

"Ne oldu? Bir sorun mu var?" diye sordu, sesinde panik belirgindi.

"Hayır. Sana dokunmayı düşünerek neredeyse orgazm olacaktım, ama bunu istemedim çünkü

henüz yapmadık... ve sen bana dokunmadın."

Parmakları omuzlarımda dans ederken gülümsedim. "Bunu istemeyiz, değil mi?"

"Hayır, istemeyiz. Bana dokunduğunda hoşuma

gidiyor." "Çillerini seviyorum."

Gülümsedim. "Teşekkürler. Ama gerçekten dokunmak istiyorum. Sanırım sorun yok, ama önce

önce senin sakinle oynamama izin vermelisin, böylece bu şansı kesinlikle yakalayabilirim."

Yüzüne değil, kasıklarına bakıyordum, ama nedense Gideon'un gülümsediğini hissettim. "Tamam."

Yavaşça elimi uzattım. Sanki bedenimin dışında, dışarıdan izliyormuşum gibiydim, ama aynı zamanda içerdeydim

ve parmaklarım onun ereksiyonunu kavradığı ve onun sıcak, sert uzunluğunu hissettiğim anda, inledim. Eğer

Gideon dışında başka biri olsaydı, utanç verici olurdu, ya da belki de olmazdı, çünkü ne olursa olsun,

sadece kendimdim.

Onu sıkıca ama çok sıkı değil tutmaya çalıştım. Hissetmesini istedim ama yanlışlıkla penisini ezmek için

. Bunu kendinden başka biriyle yapmak zordu. "Böyle mi?" diye sordum, elimi yukarı

ve aşağı kaydırarak sordum.

"Evet, bu iyi geliyor. Herkese yaptığın gibi yap."

"Bunu, ya da hiçbir şeyi, kendimden başka kimseyle yapmadım." Gideon sertleşti.

"Sen bakır misin?"

Durdum, ona muhtemelen bir aptal gibi baktım çünkü, "Evet, bunu nasıl bilmiyordun?"

bunu bilmedin?"

"Bilmiyorum, çünkü bana söylemedin mi?"

"Gid! Ben buyum!" Gülümsedi. "Ne?"

"Bana Gid dedin."

Oh... Öyle demiştim, değil mi? "Bu garip. Genelde insanlara böyle takma adlar takmam. Yani,

sen Tattoo Guy'dun, ama o aynı tür bir takma ad değildi ve biz birbirimizi tanı mıyordum.

sadece seni tanımlamak için önceden oluşturduğum bir kavramdı ve öyle kaldı. Ama sen bana Lo dedin, ben de sana

Gid diye çağıracağım; her zaman değil, ama bazen. Eğer bundan nefret etmezsen. Eğer nefret edersen, bana söyle. Etmezsen,

mastürbasyon yapmaya devam edebilir miyiz?

"Evet, bir daha *sana mastürbasyon yapmaktan* bahsetmediğin sürece."

Bana güvendiği için çok mutlu oldum, Gid'in açıkça soruları vardı ama bizi durdurmadı ya da bana zorlamadı

, kendi kararlarımı verebileceğime güvenmediğini hissettirmedi.

Elimi tekrar onun üzerinde yukarı aşağı gezdirdim, avucumda onun dokunuşunun tadını çıkardım.

"İstersen biraz daha sıkı sıkabilirsin."

"Tamam. Senin istediğin şekilde kafanla oynayacağım." "Tanrım,

Lo. Beni öldürebilirsin."

"Lütfen ölme. Bir daha böyle bir şansım olmayabilir."

O güldü, ama benim ilk kez dokunmama izin veren adamı öldürmemde neyin komik olduğunu anlamadım.

. Başını okşadım, elimi üzerinde gezdirdim ve gövdesine doğru indirdim. Ağır ağır nefes alıyordu

ağır nefes alıyordu, göğsü inip kalkıyordu...

"Bunu daha önce de söyledim, ama sen gerçekten çok seksisin, Gid."

"Sen de öyle." Elini uyluğuma koydu ve penisim seğirdi. Neredeyse testislerim

patlayacak gibi hissettim; o kadar doluydu ki, bu hiç de hoş bir görüntü değildi. "Geri çekildin. Ne oldu?"

"Testislerimin patlayıp odayı spermle kaplayacağına dair rahatsız edici bir görüntü gördüm."

"Ah." Diğer elimle onun testislerini okşadım. "Evet, aynen öyle. Çok iyi hissettiriyorsun

iyi hissettiriyorsun."

Tanrım, seks hakkında konuşuyordu ve... şu ana kadar umurumda değildi. Hiç rahatsız etmiyordu.

"Çok sertsin, ama cildin çok yumuşak. Harika bir his. Yani, buraya taşınmadan önce sürekli kendiminkine dokunduğum için

biliyorum çünkü buraya taşınmadan önce sürekli kendiminkine dokunuyordum, ama başkasında aynı değil.

Vay canına... şimdi bir ton ön sıvı akıtıyorsun." Başparmağımla sildim ve, hmm, Gideon'un sıvısı

O kadar da kötü değildi. Bu iyiye işaretti. "Her okşadığımda, kalçaların sıkılaşıyor... ve dövmelelerini seviyorum

dövmelerini seviyorum... ve ben dövmeleri sevmem, bu yüzden bu çok garip."

"Ben de sana dokunmak istiyorum." Gideon'un eli bacağımdan yukarı kayd, sonra aşağı indi, sonra tekrar yukarı çıktı. "Seni

"Evet. Kesinlikle." "Tekrar uzan."

"Yine uzan."

Dediğini yaptım. Bu konuda uzman olan oydu. Gideon yanına döndü, bana doğru. Elim

hala onun penisi üzerindeydi, ama hareket ettirmiyordum, ve sonra... "*Siktir... s iktir.*" O

penisimin tabanını sıkıca kavradı ve yukarı kaydırđı. "Uzun süre dayanamayacağım."

"Sorun değil."

"Bu *harika.*" Gözlerimi kapatma isteği vardı, ama aynı zamanda açık tutmak da istiyordum.

Gideon'un bana dokunmasını izlemek istedim. Zevk kasıklararımda birikti, oradan havai fişekler gibi fırladı

tüm vücudumda patladı. "Başka birinin sana dokunması, kendi kendine dokunmaktan nasıl bu kadar farklı hissettirebilir?"

"Belki de ben o kadar iyiyimdir," dedi şakacı bir şekilde.

"Belki de ben o kadar iyiyimdir," dedi şakacı bir şekilde.

"Olabilir. Tartışacak halim yok. Um... daha sıkı, lütfen... ve biraz daha hızlı."

"Bana ne istediğini söylemekten korkmana gerek yok."

Sırt üstü yattım ve Gideon pozisyonunu değiştirip diğer eliyle testislerimi avulayarak

onlarla oynayıp kasıklarımı okşarken, onu bıraktığımı, sadece uzanıp

bana verdiği zevki aldığımı fark ettim.

"Tamam... bu iyi... biraz ek. Bunu seviyorum." O da öyle yaptı ve ben neredeyse yataktan fırlayacaktım. "Evet!

Böyle."

"Emir verici birisin, değil mi?"

"Lütfen beni boşalt." Onun yumruğuna doğru ittim. Bu belki de hayatımın en güzel anıydı.

Bütün vücudum hassastı, ama kendimi güvende hissediyordum... güvende ve önemsenmiş, çünkü o Gideon'du ve o benim

arkadaşımdı. Ona her şeyi söyleyebilirdim ve o beni yargılamazdı ya da benimle ilgili bir sorun varmış gibi hissettirmezdi

yanlış bir şey varmış gibi hissettirmiyordu.

Ve şimdiye kadar, o da bana dokunmaktan hoşlanıyor gibiydi, bu da bir artıydı.

"Boşaldığını görmek için sabırsızlanıyorum. Seni boşaltırken yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum

. İşte böyle, elimi sik." "Bu sinir bozucu değil... Neden

sinir bozucu değil?" "Ha?" Durdu.

"Durma!" diye bağırdım ve o güldü. Gideon beni tekrar sarsarak, sıkı yumruğuyla sikimi kavradı

ve ben onun dediğini yaptım, ona girerek dünyanın paramparça olmasına neden oldum. Tüm vücudum karıncalanmaya başladı

ve hafifleşti, sanki yataktan uçacaktım gibi. Tekrar taşaklarımı çektiğinde, kendimi tutamadım

. Yataktan kalkıp bağırdım. Ne dediğimi bile bilmiyordum, ama kendimi porno filminde izliyor olsaydım

beni izliyor olsaydım, kendimden nefret ederdim.

Sperm karnıma ve göğsüme sıçradı. Nedense her zamankinden daha iyi hissettim, belki de

bunu bana Gid yaptırdığı içindi.

Baktığımda, elinde benim spermim varken bana gülümsüyordu ve bu onu rahatsız etmiyor gibiydi.

onu rahatsız etmiyor gibiydi. Onunki beni rahatsız eder mi diye merak ettim. "Hareket edebilecek miyim bilmiyorum, ama bunu gerçekten yapmak istiyorum

. Ayrıca, bu hayatımın en güzel anıydı. Şimdi seni mastürbasyon yapacağım ve sonra sonra öleceğim."

"Ben tamamen seninim," dedi. Bu sadece seks konuşmasıydı. Bunu biliyordum, ama içimi ısıttı.

Gideon uzandı, ben de yanına yuvarlandım, ona bakarken onu tekrar elimde tuttum.

Onu daha önce yaptığım gibi okşadım, glansına çok dikkat ettim. Benim yaptığım gibi hareket etti, kalçalarını hafifçe kaldırdı

, ciğerlerinden keskin nefesler alıyordu, bu da içimde gurur dalgaları uyandırdı. İnanamıyordum.

benim onu öyle hissettirmemdi.

"Senin menini sevmeyebilirim. Çoğu zaman sıvıları sevmem. Benimki sorun değil, belki seninki de

da öyle olur. Eskiden kayganlaştırıcıyla da sorunum vardı, ama artık sorun yok. Belki de zevk kısmına

"Belki," diye cevapladı. "İstersen bitirmeden hemen önce durabilirsin, ben

"Belki," diye cevapladı. "İstersen bitirmeden hemen önce durabilirsin, ben devralırım."

"Hayır!" diye bağırdım. "Denemek istiyorum. Belki öpüşmeliyiz. Sence öpüşmeli miyiz?"

"Bence öpüşmeliyiz."

"Umarım tükürüğün sorun olmaz. Üzgünüm, birçok tuhaflığım var." Ugh. Şu anda kendimi bile sinir ediyordum.

.

"Buraya gel, Lo. Hoşuna gitmezse geri çekil."

"Hayır, yapma! Vücudumda sorun yok ama

saçımda spermimin olmasını gerçekten istemiyorum." *Lütfen bunu mahvetmeme izin verme.*

"Tamam." O başını salladı ve ben kendim eğildim. Dudaklarımı onun dudaklarına bastırdım ve oh... bu çok güzeldi

, hiçbir şey yapmasak da. "Rahatla."

Birine rahatlamasını söylemek genellikle ters etki yapardı, ama Gideon'da öyle olmadı. Ben de öyle yaptım, eriyerek

ona eriyip gittim. Dilim kesinlikle onun ağzındaydı ve bu beni hiç de iğrendirmiyordu. Bu... oh lanet olsun,

tekrar sertleşiyor muydum?

Dudaklarımız birbirine değiyordu. Ağzını keşfetmeme izin verdi, ben de aynısını onun için yaptım.

Gideon'un tükürüğünü... çok sevdim. Öpüşmek bazen görüldüğü kadar iğrenç değildi.

Dilini

tekrar ağzıma kaydırdığında, bunu da sevdim.

Bir ses çıkardım ve o da onu yuttu. Elini benimkinin üzerine koyup beni yönlendirene kadar okşamayı bıraktığımı fark etmemiştim.

ve bana yol gösterene kadar okşadığımı fark etmemiştim. Hayatımda ilk kez, başka bir erkekle çıplak olarak öpüşüyordum.

O beni her yere boşaltmışken, ona dokunup onu tatmin ettim.

Bunun hiç bitmemesini istedim, ama sadece birkaç dakika sonra Gideon geri çekildi ve şöyle dedi

"Boşalacağım. Üzerine boşalmamı istemiyorsan, geri çekil." Elini çekti, böylece

ama... ben istemiyordum. Denemek istedim çünkü, tekrar söylüyorum, bu Gideon'du ve onun ilgisi

her şeyi çok daha kolaylaştırıyordu. Devam ettim, onu okşamaya devam ettim, sırtının benimki gibi

benimki gibi yatağa doğru eğilmesini izledim ve göğsüne beyaz iplikler fişkırdı, sıcak sıçramalar elime çarptı,

ve... *hiç de iğrenç değildi*. Bu, gördüğüm en seksi şeydi.

O bittiği anda, kendi penisimi tuttum ve ikinci orgazmıma ulaşana kadar kendimi okşadım. Bu

bu sefer, benim yüküm Gideon'un *üzerine*, karnına, kasıklarına ve sikine geldi.

"Vay canına." Sırt üstü düştüm. "Bu inanılmazdı." "Öyle

diyebilirim. İki kez boşaldın."

"Uzun zaman oldu." Bir süre öylece yatıp, ikimiz de sessiz kaldık. Beynim biraz dönmeye başladı

ve vücudum iğrenç ve yapış yapış hissediyordu. "Gitme... ya da kıpırdama. Sadece... hemen döneceğim." Banyoya koştum

banyoya koştum, bir bez ıslattım ve kendimi temizledim. Onu çamaşır sepetine attıktan sonra,

başka bir tane ıslattım ve odama geri döndüm. Gideon hala çıplak ve sperm

ve dövmelerle kaplı halde yatıyordu.

Onu temizlemeye başladım. "Ben

yapabilirim."

"Ben yapmak istiyorum." Ben onu temizlerken o uzandı, karnındaki yapışkan pisliği sildim,

kasıklarındaki koyu renkli kıllar ve yumuşak penisi... Bu nasıl oluyordu? Ve bu hissi sevdim, ona bakma hissini.

Ona bakmak hoşuma gitti. Birine bakıyormuş, onu şımartıyormuş ve

ihtiyaçlarını karşılamak gibi hissettiğim pek sık olmazdı. Garip bir şekilde çok güçlü bir duyguydu.

İşimi bitirdiğimde, bezi çamaşır sepetine koydum ve yine çıplak olarak yanına oturdum.

Gözlerim meme piercinglerine takıldı, uzandım ve birini parmağımla okşadım.
Merak ettim

Onlara dilimi sürmek gibi olurdu.

"Bakirelik konusunu konuşabilir misin?" diye sordu Gideon.

"Evet, ama ne söylememi istediğini tam olarak anlamadım. Çok fazla arkadaşım yok... gerçek arkadaşım yok

sen ve Rachel dışında. Hiç erkek arkadaşım olmadı. Seks için para ödemeyi reddediyorum.

Uygulamalarda birkaç erkekle tanıştım

ama konuştuğumuzda pek ilgilenmediler. Sanırım beni tuhaf buldular."

"Sanırım onlardan nefret ediyorum."

Gözlerimi devirdim. "Onları tanımıyorsun."

"Yine de onlardan nefret edebilirim."

"Sanırım." Omuz silktim. "Yani, onlar yapmasaydı muhtemelen fikrimi değiştirirdim, çünkü

güvendiğim biriyle seks yapamam. Ve kesinlikle onların dilini ve tükürüğünü ağzımda

ağzımda olmasını ya da üzerimde olmasını kesinlikle kabul edemem. Seninkini bile seveceğimden emin değildim. Porno filmlerdeki insanlar çok terliyor ve ben

biriyle terlemek beni gerçekten rahatsız ediyor. Düşündüğünde, seks gerçekten iğrenç bir şey ve

bunu rastgele biriyle yapmak... ya da onları vücuduna almak ya da onların vücuduna girmek?" Titredim. "Ben

Sadece... birini tanımam lazım. O kişiye güvenip, onun yanında rahat hissetmem lazım, ama ben bunu hiç

bunu hiç yaşamadım."

O oturup, eğilip, yavaşça ve tembelce beni tekrar öptüğünde şaşkınlık beni sardı.
Gideon'un

dili ağzımı dolaştı, benimki de aynısını ona yaptı. Çok geçmeden, geri çekildi.

"Öpüşmede iyi miyim?" diye sordum.

"Çok."

"Ve benimle orgazm olmaktan hoşlandın mı?"

Gülümsedi. "Oh evet."

Bu belki de dünyadaki en mükemmel durumdu. "Tekrar yapmak ister misin? Şimdi değil

Çünkü iki kez boşaldım, ama düşünüyordum da... Eğer hoşuna gidiyorsa, belki devam edebiliriz.

Her türlü seks türünü denemek istiyorum. Özellikle oral seks ve sikişmekle ilgileniyorum, ama

senin ağzıma boşalmana izin verebileceğimi sanmıyorum ve muhtemelen önce seninle sevişmem gerekecek çünkü

Başka birinin vücudumun içinde olmasına karşı çekincelerim var. Ama sen olduğun için belki yapabilirim. Gideon'un, ona aşık olduğum için

ona aşık olduğumu düşünmesinden, benimle takılıp kalacağından ve bu yüzden hayır demesinden korkuyordum.

bunun sadece orgazm için olduğunu bilmesini çok istedim.

Ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi bir saniye bana baktı. Panik beni sardı, ağırlık yapıyordu

. "Zorunda değilsin. Hayır demek istersen sorun değil... ya da, yaparsak ve ben iyi değilsen ya da

sıkılırsan, bana söyleyebilirsin ve dururuz. Eğer beceriksizsen, ben de sana

söylerim." "Bundan hiç şüphem yok."

Rahatladım. Beni tanıyan ve kabul eden,

bir şeyde iyi olmadığını söylemem umurunda olmayan biri olması çok güzeldi.

"Önce arkadaşlık, çünkü çok fazla arkadaşım yok ve

merak etme, senin erkek arkadaşın falan olmak istemiyorum. Bunu daha önce de söyledim, ama doğru.

sadece seks yapmak istiyorum. Hem de çok. Ve sen benim tek şansım olabilirsin."

"Şey... teşekkürler?"

Gözlerimi devirdim. "Bunu kastetmediğimi biliyorsun. Sana ilk önce seni çekici bulduğumu söyledim ve

beni çıplak görebilirsin demiştim. Sadece sana aşık olduğumu falan düşünmeni istemiyorum.

Sen benim en iyi arkadaşımsın... ve biz bu konuda gerçekten çok iyiyiz, Gideon. Biz en iyi arkadaşlar gibiyiz, ama aynı zamanda senin penisine de gerçekten

ilgilieniyorum."

Yüksek sesle güldü, bu da beni biraz rahatlattı. "Yani kısacası, çok fazla seks yapıyorum

bir adamla çok fazla seks yapıyorum ve aynı zamanda onunla vakit geçirmekten de hoşlanıyorum? Nereye yazılmam gerekiyor?"

" Anlaşmayı yazılı hale getirmemiz gerekmiyor. Eğer bir sözleşme istiyorsan, yazabilirim

."

Ağzı yine benimkine indi. Gideon öpüşmeyi gerçekten seviyor olmalı. "Sana yardımcı olmayı çok isterim."

Mutluluk göğsümde balon gibi şişti, ama sonra... "Bekle. Başkalarıyla seks yapacak mısın?

Çünkü o zaman şöyle düşüneceğim... Ya onların spermlerini yutarsan ve ben bunu bilmezsem ve

sen eve gelip seni öpersem ne olur?"

"Biz bitirene kadar başka kimseyle seks yapmayacağım." "Ben de." Tabii ki. "Bunu el sıkışarak onaylamalıyız."

"Bunun yerine öpüşmeliyiz."

Bu fikir hoşuma gitti. Gideon ağzımı kapattı, beni sırt üstü yatırdı ve üstüme uzandı ...ben yine boşaldım.

Harikaydı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Gideon

Bir hafta geçmişti. Milo ve ben neredeyse her gün, bazen günde iki kez birbirimizi mastürbasyon yapardık.

Bir keresinde, dokunulmak istemediği için, ben kendimi tatmin ederken o da kendi işini halletmek istedi

dokunulmak istemiyordu, ya da onun deyimiyle, *insanlarla uğraşmak* istemiyordu. Bir başka sefer ise annesiyle yaptığı bir telefon görüşmesi yüzünden *orgazm olamayacak kadar sinirliydi*.

Ne olduğunu bilmiyordum ama annesinin onu istediği açıktı.

Milo'nun hayatında neler olup bittiğini bilmek ve bu konuda söz sahibi olmak.

Henüz daha ileri gitmemiştik . Onun liderliğini takip ediyordum, ama onun gibi ben de

Eğer hiç gerçekleşmezse, benim için de sorun olmazdı. Sadece Milo ile vakit geçirmeyi seviyordum

Milo ile vakit geçirmeyi seviyordum, bu en önemli şeydi, onunla orgazm olmak ne kadar iyi hissettirse de. Ve gerçekten de öyle hissettiriyordu.

Yuvarlanıp iç çamaşırımı giydim ve yataktan çıktım. Dairede bir tur attıktan sonra

Milo'nun o gün kitapçıya gittiğini anladım. Büyük ilerleme kaydediyordu. Keşke ben de

kalıp ona yardım etmek istedim, ama o gün zorunlu aile plaj günüydü.

Duş alıp hazırlanarak kitapçıya gittim. Kapı kilitli değildi, ben de içeri girip

içeri girdim ve Milo'yu merdivenin üzerinde, tabancayla arka duvara bir tahta çivilediğini gördüm.

Onu bir saniye izledim. Elleri ve inşaat işlerinde iyiydi ve bu beni şaşırtmıştı.

Bundan nefret ediyordum. Ne kadar istemese de, ben de bir insandım ve insanlar hakkında kendi önyargılarım vardı

. Bu, aktif olarak yapmamaya çalıştığım bir şeydi, özellikle de onunla tanıştıktan sonra.

İşini bitirince aşağı indi ve beni fark etti. "Gözlük ve baret lütfen."

"Ben çalışmıyorum, hatta sana yakın bile

değilim." "Gideon!"

"Tamam, tamam." Yanımda fazladan malzemelerin bulunduğu bir masa vardı, ben de onları taktım. "Burası gerçekten çok güzel görünüyor

."

"Teşekkürler. Geride kaldığımı hissediyorum ve bu sabah üç tane düzgün olmayan kesim yaptım, ki bunu

genelde yapmam. Sanırım seni buraya getirmek için çok geç saatlere kadar ayaktaydım. Sekiz saat kesintisiz uyumaya çalışıyorum."

"Oops?" diye alay ettim ve o güldü.

" Eğlenceliydi. Daha geç kalkabilirdim, ama bu beni başka şekillerde sinirlendirirdi,

bu yüzden olan oldu."

"Mümkün olsaydı kalıp yardım ederdim. Eskiden Gene ve Wilma'nın evinde sık sık tamirat işleri yapardım."

"Verandanın merdivenlerini kaçırdın," dedi sesinde hiç mizah yoktu. "Bana öyle

söyledin. Onlar istemediği işi yapmadım." Gözlüklerinin arkasından gözleri

büyüdü. "Bu kabalık mıydı?"

"Hayır." Başımı salladım. "Sorun yok. Bugün izin alıp benimle eve gitmek ister misin?"

sormak istememiştim, ama sorduğuma memnun

oldum. "Neden bunu yapmak isteyeyim ki?"

Kaşlarımı çatmamaya çalıştım, ama başarabildiğimden emin değildim. "Bilmiyorum. Sadece izin almak isteyebileceğini düşündüm

ve bir gün izin alıp benimle eve gitmek isteyebileceğini düşündüm, hepsi bu." Ve bir noktada, eğer taşınmazsa, ailemle tanışacaktı. Little Beach'teki herkesi görmemek zordu

ama gerçek şu ki, sadece onunla vakit geçirmek istiyordum. Ailem

harikaydı, birbirimizi seviyorduk, ama yine de kendimi onların arasında garip hissediyordum. Öyle olabilirdi

yanında olmak hoş birisi... Milo'nun yanında hiç böyle hissetmemiştim, değil mi? Sanki oraya ait değilmişim gibi.

"Oh. Teşekkürler, ama hayır, teşekkürler. Bugün kendi kişisel işlerim var."

"Kişisel işlerinde iyi eğlenceler, sanırım." Sözlerim istediğimden daha sert çıktı ve bu beni rahatsız etti. Neden sinirlendim ki?

"Bana kızgınsın ve ben bunun nedenini gerçekten anlamıyorum. Beni bir yere davet ettin ve ben hayır dedim,

teşekkürler."

"Siktir." Saçımı elime geçirmek istedim ama şapkamı düşürdüm. "Sana kızgın değilim.

sadece aptallık ediyorum. Beni boş ver."

Milo başını eğdi, gözlerini hafifçe kısararak beni inceledi. "Sen "Hayır," yalan söyledim.

Çünkü yalan söyleseydim

bile, neden benim için

gününü yeniden

düzenlesin ki?

"Hayır," yalan söyledim. Çünkü istesem bile, neden benim için gününü yeniden düzenlesin ki?

Özellikle de iyi bir

neden olmadan.

"Tamam. İstersen gelebilirim, çünkü biz arkadaşız ve arkadaşlar birbirleri için bunu yapar."

Kafamı salladım. "Sen iyisin, Lo. Yapman gereken işler var, o yüzden yapabilirsin. Belki de yeterince uyumadım

yeterince uyumamışımdır ya da sen bir şekilde beynimi testislerimden boşaltmışsındır. Hayatımda bu kadar tutarlı bir şekilde

bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

O sırtıttı. "Tek başına orgazm olmak her zaman harikaydı, ama başka biriyle orgazm olmak çok daha

harika."

Gülerek, "Ben çıkıyorum. Akşam evde görüşürüz," dedim. "Akşam yemeği yaparım."

"Ama o zaman et olmayacak."

"Tofu kullanabilirim...?"

"Hayır. Tanrım, hayır. Bu iğrenç. Yaptığın yemeklerin çoğunu seviyorum, ama bir daha asla tofu yemeyeceğim.

Neredeyse beni öldürüyordu."

Milo gözlerini devirdi. "Ve insanlar *benim* dramatik *olduğumu* düşünüyor." Ayaklarıma işaret etti. "Yine

işkence aletlerini giyiyorsun."

"*Sen* dramatiksin ve *ben* plaja gidiyorum."

"Umurumda değil. Zavallı ayak parmakların. Ve bunları burada giymek güvenli değil. Çık dışarı!" Güldüm. "Gidiyorum, gidiyorum."

Hala gülümsediğimi fark etmeden önce, kamyonetimle ailemin evine doğru yola çıkmıştım.

* * *

"Neyin var?" diye sordu Kris. "Son zamanlarda çok içine kapanık davranıyorsun." Arka bahçede oturuyorduk

anne ve babamın plajdaki özel bölümüne açılan arka bahçede oturuyorduk.
Kris ve Meg sık sık

Aile toplantılarımızda. Ebeveynlerimiz hayatımız boyunca birbirlerine yakındılar, bu da muhtemelen

en iyi arkadaş olmamızın bir parçasıydı. Doğum günlerimizi birlikte geçirerek ve ailelerimizle vakit geçirerek büyüdük.

ailelerimiz bir araya geldiğinde takılırdık. Annesi ve babası birkaç yıl önce taşınmıştı.

ve dağlara taşınmışlardı.

"Ben hep kendime saklanırım." Tamamen değil. Bir araya gelir, yemeğe çıkar ya da

içki içerdik, ama onun hayatı Orlando'nun şu anki hayatına daha yakındı — pazartesten cumaya, dokuzdan

beş arası çalışmak, evlilik, ipotek, emeklilik için para biriktirmek gibi şeyler. Ben henüz o aşamada değildim.

Milo'nun emeklilik için para biriktirdiğini hissediyordum. Bu, onun yapacağı türden bir şey gibi görünüyordu.

tuhaflikları olabilir, ama aynı zamanda işlerini de iyi yapıyordu.

"Ama son zamanlarda daha da fazla. Meg, bir süredir uğramadığını söyledi." "Evet, sanırım öyle. Milo ile çok vakit geçiriyorum."

"Siz ikinizin nesi var?" Annemin Heather ve Megan ile konuştuğunu görmek için başımı çevirdim.

Elini uzatıp Heather'ın altı aylık hamile karnını okşadı. Babam ve Orlando ızgaranın yanındaydılar,

hukuk, davalar ve benim hiç ilgilenmediğim ama onların çok sevdiği tüm o saçmalıklar hakkında konuşuyorlardı. Dikkatimi Kris'e verdim.

dikkatimi Kris'e verdim.

"Hiçbir şey, gerçekten. Biz sadece arkadaşız, iyi arkadaşız, ama hepsi bu."

"Bu çok hızlı oldu. Genelde insanlara bu kadar çabuk iyi arkadaş dersin. Aslında, ondan önce, sanırım

senin tek iyi arkadaşın bendim." İkimiz de güldük. "Ortak yönleriniz çok mu var? Siz

uyumsuz bir çift gibi görünüyorsunuz."

Omuz silktim. Ortak yönlerimizin ya da ne kadar uyumsuz olduğumuzun gerçekten önemli olup olmadığından emin değildim.

Bazen insanlar hayatına uyum sağlar ve garip bir şekilde Milo benim hayatıma uyum sağladı. "Bilmiyorum Kris. O

ve muhasebe diploması var, dövmesi yok ve benim parmak arası terlik giymemden nefret ediyor.

listeler ve programlar yapıyor, telefonuna hatırlatıcılar koyuyor. Ayrıca, meyveleri hepsini yeme ve

alışveriş listesine yazmazsan, Milo çok kızar." Gülmekten kendimi zor tuttum. "Ama

beni güldürüyor ve dünyaya farklı bir gözle bakmamı sağlıyor. Onunla vakit geçirmeyi seviyorum." Onunla

orgazm olmayı da seviyordum, ama Kris'in bunu bilmesine gerek yoktu.

Hala tam olarak anlayamadığım bir şekilde, Milo ile oturup konuşurken kendimi daha rahat, daha kendim gibi hissediyordum

konusurken kendimi daha rahat hissediyordum, kendi ailemle, hatta kendi kardeşim ve en iyi arkadaşım ile olduğumdan daha rahat.

İlişkiler çok karmaşıktı. Kris'i seviyordum ve Orlando bir erkeğin isteyebileceği en iyi kardeşti

. Hepimiz birbirimize sataşır, birbirimizin arkasını kollardık. Benim için her şeyi yapacaklarını

ve ben de onlar için yapardım, ama onlarla birlikteyken, o şeyi hissetmiyordum... Bunu nasıl ifade edebilirim ki?

Sakinlik? Memnuniyet? Mutluluk? Milo ile birlikteyken hissettiğim şeyi.

Kris'e bakmadan önce oturduğumuz ekstra uzun piknik masasında daireler çizdim.

Cevap ver. "Ne?" diye sordum.

"Hiçbir şey."

"Ah, küçük kardeşim nasıl?" Orlando bana kafama vurdu, sanki on yaşındaymışız gibi.

Annem, babam, Heather ve Meg'in de yaklaştığını gördüm. "Neden tek çocuk olamadım?" diye sordum.

tek çocuk olamadım?" diye sordum.

"Ama ben daha büyüğüm, yani tek çocuk olsaydık, o da ben olurum. Zaten ben Barlow kardeşlerin daha havalısıyım

"

"Bebek doğduğunda iki çocuğa nasıl bakacağım bilmiyorum. En azından yeni doğan bu kadar ilgi gerektirir." Heather Orlando'yu işaret etti ve herkes güldü.

Orlando kollarını Heather'ın omuzlarına doladı. "Sen beni olduğum gibi seviyorsun. Sevmediğini iddia etme."

Babam ve annem masaya tabakları koydular. Orlando yanıma, Heather da onun yanına oturdu.

Megan ve ailem Kris'in diğer tarafına oturdu.

Hepimiz yemeğe başladık. Tavuk, patates salatası ve ızgara mısır vardı.

"Dükkan nasıl?" diye sordu annem. Babam genelde hiç denemezdi. Umursamadığı için değil, ama

asla aklına gelmeyecek bir şeydi. O ve Orlando aynı şeylerden hoşlanıyorlardı,

bu yüzden her şey kendiliğinden gelişti. Evet, üçümüzün birlikte yaptığı şeyler vardı — kamp yapıp balık tutarak büyüdük.

balık tutarak ve bir şeyler şeyler yapardık — ama ne zaman
zaman geldi konu konu konuşmalar söz
konusu olduğunda, babam ve Orlando

her zaman konuşacak daha fazla şeyleri vardı.

"İyi gidiyor. İşler yeterince istikrarlı. Daha iyi olabilirdi, ama idare ediyorum."

"Evet, zor olacak, adada bir dövme salonu. İyi olan şey,

büyük bir tatil beldesi olmamamıza rağmen, yine de turistler geliyor ve eminim bu yardımcı oluyordur," dedi babam.

"Öyle."

"Uzun vadede ne kadar sürdürülebilir olacağını bilmiyorum ama..."

"Lando," dedi annem, onu kardeşimden ayırmak için takma adını kullanarak, ve ben sessizce

ona teşekkür ettim. İşimin muhtemelen başarısız olacağını duymak için hiç havamda değildim.

Bana sorarsan, bu konuyu

defalarca konuşmuştuk.

"Haklısın canım. Eminim her şey yoluna girecek," diye cevapladı babam. "Orlando, sana bir müşterim hakkında

seninle bir müşteri hakkında konuşmamı hatırlat. Tavsiyene ihtiyacım var."

Kardeşim başını salladı. Ben de yemeğimi yiyerek kendimi meşgul ettim.

"Kardeşin, Wilma'nın torunuyla arkadaş olduğunuzu söyledi. Beverly'nin onun kızı olduğunu hiç bilmediğimize inanamıyorum.

Beverly'nin onun kızı olduğunu bilmediğimize inanamıyorum. Eminim bu onun için çok zor olmuştur." Annem, bunun ne kadar trajik bir olay olduğunu vurgulamak istercesine başını salladı.

"Evet, kesinlikle. Milo da bunu anlamaya çalışıyor."

"Evet, kesinlikle. Milo da bunu anlamaya çalışıyor."

"Ve," annem başladı... Kahretsin. Bunun olacağını biliyordum ve neden söylemediğimi bile bilmiyordum.

Milo hakkında onlara — "Küçük Sahil Dedikodu Hattı'ndan onun seninle yaşadığını duymak zorunda kaldım.

Gideon, neden bize söylemedin?" Annem Orlando'ya döndü. "Sen de."

Kardeşim ellerini kaldırdı. "Bana bakma. Bunu söylemek benim işim değil."

Annem dikkatini Kris'e çevirdi, o da şöyle dedi: "Beşinci maddeyi kullanıyorum. Gid benim en iyi arkadaşım. Onu suçlayamam

suç layamam."

"Ne hakkında, seni ahmak?" diye sordu Orlando.

"Hey, ben Gideon'u savunuyorum, ağzını kapalı tutamayan senin aksine. Milo'yu köşeye sıkıştıran sensin," diye Kris alay etti.

Milo'yu köşeye sıkıştıran sensin," diye alay etti Kris.

"Köşeye sıkıştırmak mı? O ne demek?" diye sordu babam.

"Hiçbir şey," dedim. Eve gitme zamanı gelmiş miydi? Oyalamak için patates salatasından bir ısırık aldım. "Herkes söylediğim gibi

, o daire onun. O daireye benden daha fazla hakkı var. Ama evet, biz arkadaşız. O iyi biridir."

"Onun aynı zamanda... eşcinsel olduğunu duydum. İkiniz...?" Annem çekinerek sordu.

İç geçirdim. "Eşcinsel diyebilirsin, bunu söylerken kelimeleri uzatmana gerek yok. Evet,

O eşcinsel, ama biz heteroseksüeller gibiyiz; aynı cinsel yönelime sahip olduğumuz için birbirimizi istemek zorunda değiliz.

aynı cinsel yönelime sahip olduğumuz için birbirimizi sevmek zorunda

Sözlerim istediğimden daha keskin çıkmış olmalı ki Orlando beni dirsekledi ve babam

"Hey, o bunu kötü anlamda söylemedi. Seni seviyoruz, destekliyoruz ve kardeşinden

farklı davranmı y o r u z . Eğer Heather olmasaydı ve birdenbire bir kadınla yaşamaya başlasaydı, annen

aynı şeyi sorardı."

Haklıydı, öyle yapardı. Özür dilemek için mırıldandım ve annem ekledi, "Sadece mutlu olmanı istiyorum.

senin birine sahip olmanı istiyorum. Ve ikiniz sadece arkadaş olsanız bile, onu bugün davet edebilirdin.

onu bugün davet edebilirdin."

Ona Milo'nun gelmek istemediğini söylemeden başımı salladım.

Herkes yemek yerken bir an sessizlik oldu, biraz garip bir sessizlik. Sessizliği bozan Megan oldu

. "Bir haberimiz var. Kris ve ben bebek bekliyoruz."

"Aman Tanrım!" Annem çığlık attı. "Sevilecek iki küçük bebek mi?" Megan'a sarıldı, Heather ve

Orlando ve ben de aynı şeyi yapmak için ayağa kalktık. Konuşma benden bebelere kaydı.

Yemeği bitirdim.

Kris için mutluydum, Meg için de tabii ki, ama aynı zamanda kendimi durgun hissettim. Sanki herkes

ben olmadan ilerliyor gibi hissettim.

Karnımız doyduktan sonra, başımı okyanusa doğru eğdim. "Orada yarışalım," dedim Orlando

ve Kris'e "Orada yarışalım" dedim.

Kardeşim hazır olmadan koşmaya başladı, Kris ve ben hemen arkasından, ona hileci diye bağıarak.

Denize doğru sendeleyerek ilerlerken, birden aklıma bir düşünce geldi: Milo yüzmeyi sever miydi acaba?

yüzmeyi sever mi diye merak ettim.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Milo

Gene'in evinin verandasında duruyordum, Wilma Allen ile paylaştığı ev, benim biyolojik

büyükannem. Ayak parmaklarım kapı eşiğine çarptı ve Gideon'un ayaklarının nasıl olduğunu merak ettim.

haftalardır parmak arası terlik giymemişti, ama bugün anne babasının evine giderken giymişti. Onları tekrar giymeye

tekrar giymeye alışması gerekebilir. Ona bunu yapmak zorunda olmadığını, benim için

benim için onları giymekten vazgeçmesi, ayak parmakları arasındaki

ayak parmakları arasındaki sinir bozucu şeyi daha da kötüleştirebilirdi.

Gideon'u düşünmenin sırası değil, dedim kendime, bu düşünceleri kafamdan silerek. Ben

Bunu neden ertelediğimi biliyordum. Wilma Allen hakkında bilgi edinmek istiyordum. Little Beach'e gelmemin nedenlerinden biri de buydu

, ama yine de bahaneler uydurmaya devam ettim. Bu benim tarzım değildi ve bundan bıkmıştım

, bu yüzden en az yarım gün çalıştıktan sonra eve gidip duş aldım ve yürüdüm.

Şimdi sadece kapıyı çalmak gerekiyordu.

Kapı ben vurmadan açıldı ve karşımda Gene vardı, büyükannemi seven adam.

"Merdivenler sağlam," dediğim ilk şey buydu.

"Basamaklar dayanıyor," dedi. "Onları sormadan tamir ettiğim için tekrar özür dilerim.

Tehlikeli bir durumdu ve senin yaşında çok güvenli değildi."

Gene güldü. "Benim yaşında çoğu şey pek güvenli değil. Ben büyükannenizden daha yaşıyım."

Kahretsin. Bu muhtemelen kabaydı. İnsanlar yaşlarını hatırlatılmaktan hoşlanmazlar. "Beni içeri davet eder misin?" diye sordum.

içeri davet etmek ister misiniz?" diye sordum.

"Tabii ki." Gene kenara çekildi. "Girin."

Eve girdim. Benim zevkime göre biraz dağınık olsa da temiz ve ev gibi bir yerdi. Fazla

fazla eşya, örneğin biblolar gibi. Mobilyalar eskiydi ama iyi durumdaydı. Annem bundan nefret ederdi, ama

O benimkinden farklı bir şekilde seçiciydi. Wilma Allen de öyle miydi acaba diye merak ettim.

"Sen benim biyolojik büyükbabam mısın?" Beynim bana bunun belki de sormak için en iyi yol olmadığını ve

bunu yavaş yavaş yapmam gerektiğini söylüyordu, ama ben her zaman bu düşünceleri dinleyip nasıl davranmam gerektiğini hatırlamakta

Çoğu zaman, doğru hissettiğim şeyi yapardım. "Keşke öyle

olsaydım diyebilseydim, ama hayır, değilim."

"Oh." Oturma odasından geçerek, duvarlarda Gene ve Wilma Allen'ın fotoğraflarına baktım.

"Biyolojik büyükbabamı tanıyor muydun?"

"Hayır. Susadın mı? Çay ve portakal suyu var."

"Portakal suyu kahvaltı içindir. Çay lütfen. Şekersiz." Gene sııttı.

"Ne?"

"Wilma da çayında şeker olmasını sevmezdi."

"Oh," dedim yine. Son zamanlarda en sevdiğim kelime olmaya başlamıştı. Wilma Allen ve benim

çok ortak noktamız vardı... şey, iki tane. Şu ana kadar iki ortak noktamız vardı.

"Hemen dönerim."

Mutfağa doğru kayboldu. O gittikten sonra, Wilma Allen'ın fotoğrafını

duvarın önündeki plajda. Çok güzeldi. Saçları anneminki gibi sütlü çikolata rengindeydi.

Aynı gülümsemeye sahiptiler, ama annemin yüzü temizken, Wilma Allen'ın yüzünde benim gibi çiller vardı.

"Onu geri koyabilirim," Gene odaya geri geldiğinde ona söyledim.

"Sorun değil. İstedine bakabilirsin. Wilma mutlu olur."

Bardağı ondan aldım. "Annem ona çok kızgın. Gelmeyi istemedi... Hiç

Little Beach'te kalmak ya da geri dönmek istedi. Wilma Allen'ı duyana kadar bunu anlamamıştım

Allen'ı duyana kadar anlamadım."

Adam başını salladı, gözlerinde hüzünlü bir anlayış vardı. "Onun da kendi duyguları var. Eminim bunu anlaması zor

Ancak Wilma onu seviyordu. Beverly'yi bu dünyadaki her şeyden daha çok sevdi.

Hayat bazen karmaşıktır."

"Nedenini söyleyebilir misin? Neden annemi terk etti?" Annemi düşündüm, beni ne kadar koruduğunu

, kocası yerine beni tercih ettiğini düşündüm. Bazen çok zorlayıcı oluyor ve çok fazla kontrol etmek istiyordu

kontrol etmek isterdi, ama bunun için beni sevdiğini hep bilirdim.

"Öyle değildi. Şey, sanırım öyle yaptı, ama yapmak istediğı şey bu değildi. Tek istediğı

istediğı, annen için en iyisiydi."

Çayımı içtim, fotoğrafa tekrar baktım. "Bana anlatacak mısın? Hikayeyi? Ben...

ona yakın hissetmek istiyorum, burada olmasa bile, ama bu benim için zor çünkü onu tanımıyorum ve

anlamıyorum. Kafamda o, annemi inciten kişi, ama aynı zamanda bana

bir kitapçıya gitti ve beni çevrimiçi olarak izledi, ve umursamıyor olsaydı bunu yapmazdı."

"Çok önemsiyordu." Gene yavaşça kanepeye doğru yürüdü ve oturdu. Ben de koltuğa oturdum

karşısına geçtim ve içkimi yanımda kalmaya koydum. "Annen doğduğunda Wilma on yedi yaşındaydı

on altı yaşındaydı. O zamanlar insanlar böyle şeyler yapmazdı. Ailesi fakirdi

ve henüz okulu bitirmemişti. Kendine bakamıyordu, bir bebeğe bakması imkansızdı. Ailesi

onu reddederdi. Hamile kaldığı için neredeyse reddedeceklerdi.

Hepsi mantıklıydı. Annem altmış yaşındaydı. Beni otuz altı yaşında doğurmuştu. Planlı bir

çünkü çocuk istediğini düşünmemişti. Babam da istememişti. Doğum kontrolü kullanıyordu

ama görünüşe göre ben hevesli bir yüzücüydim, ki bu düşünmesi gerçekten iğrenç bir şeydi, bu yüzden

bu düşünceleri daha başlangıcında kestirdim. Ama Wilma öldüğünde yetmiş yedi yaşındaydı ve o kadar yıl önce,

on altı yaşındaki bir kızın hamile kalmasının kabul edilebilir olduğunu hayal edemiyordum.

Ben hiçbir şey söyleyemeyince, Gene devam etti. "Wilma... Tanrım, o mükemmeldi. Onu seviyordum.

onu, ama o biraz tuhaftı. Zamanlar farklıydı ve insanlar şimdi olduğu gibi

. Benzersiz olan her şey yanlış sayılırdı ve Wilma'nın yaşında bebek sahibi olması uygun olsa bile

iyi bir anne olamayacağına, bunun bebek için iyi olmayacağına inandırdılar.

Bu yüzden, karnı belirginleşmeden önce ailesi onu evden gönderdi. Teyzesinin yanına taşındı.

Bu arada, adada yaşayan Meyers ailesiyle evlatlık vermeyi ayarladılar. Onlar iyi insanlardı

insanlardı ve Wilma, onların Beverly'ye iyi ebeveynler olacağını biliyordu.

"Yıllarca uzakta kaldı, teyzesinin yanında okulu bitirdi, üniversiteye gitti, bunun için ama Wilma bir şeye karar verdiğiğinde, onu durduracak hiçbir şey yoktu.

yapamadı. O, dünyaya durdurulamaz olduğunu kanıtlamaya kararlıydı ve öyle de oldu."

Elini titreyerek gözyaşını sildi. "Ne

zaman geri döndü?"

" Annen o zamanlar on beş yaşındaydı. Wilma onunla çok gurur duyuyordu. Akıllı ve

güçlü olduğunu ve kimsenin saçmalıklarını dinlemediğini söyledi."

Gülümsedim. "Hâlâ öyle."

"Beverly mutluydu ve iyi bir hayatı vardı. Yasal olarak Wilma, onun annesi olduğunu söylememeliydi

Beverly'nin annesi olduğunu söylememesi gerekiyordu ve kendisi de buna hakkı olmadığını düşünüyordu. Beverly'yi büyütmişler ve ona

hayatı vermişlerdi. Ama burası Little Beach, tabii ki sık sık görüşüyorlardı.

Wilma kütüphanede çalışıyordu ve annen her zaman oradaydı, ders çalışıyor ya da kitap ödünç alıyordu.

Edebiyat hakkında konuşurlardı. Kızının büyümesini görmek onu mutlu ediyordu, ama aynı zamanda

ona söyleyememek kalbimi parçaladı. Ne kadar istese de, bu Meyers ailesine haksızlık olurdu.

Ben başımı salladım, hala tüm bunları kafamda nasıl oturtacağımı düşünmeye çalışıyordum.

"Annen ona Stanford'a kabul edildiğini söylediğinde çok mutlu olmuştu. Kızına yakın olabildiği en mutlu anlarıydı

diye söylemişti, kızına yakın olmanın. Sonra Beverly'nin ailesi trafik kazasında öldüğünde,

belgeleri buldu. Wilma ile yüzleşti. Wilma'nın orada olup da ona hiçbir şey

bunu ona söylememesine çok kırılmış ve kızmıştı. Bence bunun bir kısmı, evlat edinen anne babasını da kaybetmenin acısıydı." "Sanki aynı anda üç ebeveynini birden kaybetmiş gibi," dedim.

Annemin de bu şekilde düşündüğünü görebiliyordum. Ve Wilma'yı anlamakta zorlanacağını biliyordum.

onu vazgeçmek. Onun için bu, umursamadığı anlamına geliyordu. Bunu anladım çünkü çoğu zaman olayları siyah ve

aynı şekilde siyah ve beyaz olarak görürdüm, ama bunu değiştirmek için çaba sarf ettim. Dünya gri tonlarıyla doluydu.

Gene'i dinlerken, yüzünde üzüntü ve pişmanlık görebiliyordum ve Wilma'nın

duygularının onda yaşadığını anladım.

"Wilma ona gerçeği söyledi mi? Ne oldu?"

Başını salladı. "Pişman oldu. Bence, en iyisini yapmaya çalışsa da

Beverly, bu yüzden kendini hep nefret etti. Vazgeçmiş gibi hissediyordu, ama hayır, vazgeçmedi, çünkü

Beverly'nin kararından dolayı kendinden nefret etmesinde haklı olduğunu düşünüyordu.

Gerisini biliyordum. Annem bundan sonra Little Beach'ten ayrıldı ve bir daha geri dönmedi. Göğsüm ağrıyordu. Her şey bir trajediydi.

Zavallı
annem.

Zavallı
Wilma.

"Peki ya babası?"

"O bir denizciydi. Wilma onu seviyordu ve onun da kendisini sevdiğini düşünüyordu, ama Wilma'nın hamile olduğunu öğrenince onu terk etti.

Hamile olduğunu öğrendiğinde onu terk etti."

Benim babam gibi, ama o ben on iki yaşındayken terk etti.

Göğsüm ağırlaşmıştı, bu derin melankoli kemiklerimi ağırlaştırıyordu. "Sanırım gitmem gerek."

"Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Ayağa kalktım ve ona fotoğrafı uzattım. "İsterseniz saklayabilirsiniz."

Fotoğrafa, Wilma'ya baktım, çünkü artık benim için o, Wilma'ydı. Allen'a ihtiyacım yoktu.

"Evet. Teşekkür ederim. Tekrar gelebilir miyim? Daha fazla hikaye ve fotoğraf için? Ayrıca evinizde

ve vergi zamanı geldiğinde, onları da halledebilirim."

O gülümsedi. "Bu hoşuma gider, Milo. Vergilerimi halletmen gerekmez, ama teklifini kabul edebilirim

Gideon da yardım ediyor."

Gideon. Onu özlemiştim, bu da kafamı karıştırmıştı ve bunu onunla paylaşmak istedim.

Gene beni kapıya kadar geçirdi. Fotoğrafi tüm yol boyunca göğsüme sıkıca bastırdım.

Daireye geri dönerken, Gideon'un orada olup benimle konuşmasını umuyordum.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Gideon

"GIDEON? Evde misin? Seninle gerçekten konuşmak istiyorum," diye bir ses duydu. Duştan yeni çıkmıştım

duştan çıkmış ve ailemle geçirdiğim günün ardından üstümü değiştirmiştim.

"Evet, buradayım." O pantolonunu çıkarıp

arkasını bana dönerek pantolonunu çıkarıp askıya asıyordu. "Tam zamanında geldim," diye alay ettim.

"Çünkü popomu mu seviyorsun? Yoksa bir şeyi mi kaçırıyorum?"

"Çünkü poponu seviyorum."

"Teşekkürler. Seninki de güzel. Ve göğüslerin. Gömlek giymediğinde hoşuma gidiyor. Yani, çıplakken de hoşuma gidiyor

çıplak olmanı seviyorum, giyinirken de çekicisin ama gömleksiz olmak günlük yaşam için daha gerçekçi

yaşamak için daha gerçekçi."

Tezgaha yaslanıp ona gülümsedim. Milo'nun yanında kötü bir ruh hali içinde olmak imkansızdı.

"Evdeyken gömleksiz olmamı mı istiyorsun?"

"Evet. Lütfen. Teşekkürler. En azından zamanlama uygun olduğu sürece."

Ona doğru yürüyüp yanağını okşarken kıkırdadım. "Beni sadece vücudum ve çılgın orgazm becerilerim için seviyorsun."

"Bunda bir sorun mu var?" diye sordu, sesi ve bakışları ciddiye. "Ben... seni küçük pislik." O gülmeye başlayınca kışını çimdikledim.

"Ah! Dur. Bu çok iyiydi. Seni kesinlikle kandırdım." Onu kendime yaklaştırdım. Milo

başparmağını meme ucuma sürttü. "Piercinglerin ve dövmelelerin seksi olacağını hiç düşünmemiştim."

"Çünkü daha önce benimle tanışmamıştın."

"Çok kibirli birisin."

"Sadece haklı olduğumu bildiğim zaman."

"Sana bir şey göstermem lazım." Konuyu değiştirerek uzaklaştı. İsteddiği zaman böyle yapabiliyordu, ama diğer zamanlarda bir şeylere aşırı odaklanıyordu.

Milo, rafta benim görmediğim bir şeyi aldı ve bana uzattı. O şey, bir fotoğraf

Wilma gençken, siyah bir mayo giyiyordu. Bunu daha önce Gene'in evinin duvarında görmüştüm

duvarında görmüştüm.

"Oraya gittin mi?"

"Gittim. Sana anlatabilir miyim?"

Göğsüm, onun bunu yapmak istediğini bildiğim için titredi. Milo'nun benimle bir şeyler paylaşmasını,

günü ve aklındakileri anlatmasını seviyordum. Bu beni önemli hissettiriyordu.

"Evet." Elini tutup onu kanepeye çektim. Milo kolayca geldi. Oturduk ve

hemen çapraz bacaklı oturmak için yer değiştirdi.

"Gene, Wilma'nın annemi evlatlık verdiğini anlattı."

Sadece ilk adını kullandığını, soyadını kullanmadığını fark ettim, bu da içinde bir değişiklik olduğunu gösteriyordu.

Wilma'ya geldi. Tattoo Guy yerine Gideon diye seslendiği zamanki gibi.

Parmaklarım onu dokunmak, ona yaklaşmak ve onu teselli etmek için kıpırdadı, ama

emin değildim. Milo, bizim arkadaşlık ilişkimizin faydalı olduğunu açıkça belirtmişti ve ben de bunu istiyordum

... sanıyordum. Ya da, kim bilir? Şaka yaparken onu kucaklamak, şimdi yapmak

Şaka yaparken onu kucaklamakla şimdi yapmak

arasında bir fark vardı. Çok erkek arkadaşça

geliyordu. "Eğer paylaşmak istersen ben

buradayım."

"Zaten paylaştığımı söyledim, aptal. Sadece düşüncelerimi düzenliyorum, böylece her şey bir anda

."

Ben başımı salladım ve onun işini yapmasına izin verdim. Saniyeler dakikalar oldu ve sonunda şöyle dedi: "Annem on altı yaşındayken

annem on altı yaşındayken hamile kaldı."

O hikayeyi anlatırken ben de büyük bir dikkatle dinledim. Wilma bir denizciyle tanışmış, hamile kalmış,

ailesi onu neredeyse reddedip Beverly'yi doğurması için onu evden kovdu ve evlatlık verdi; Wilma'nın

tepkisi.

Boynu eğikti, bakışları aşağıya doğru, sesi yumuşaktı. Bitirdiğinde Milo yüzünü sildi

yüzünü sildi, cildine bulaşan gözyaşını sildi.

"Hepsi gerçekten çok üzücü, değil mi?" diye

sordu. "Evet, öyle. Nasıl hissediyorsun?"

Omuz silkti.

"Bu da benim aptalca sorularımdan biri miydi?" Ondan bir gülümseme koparmak istedim.

Milo'nun gülümsemeleri

"Hayır. Bu soruyu

beğendim."

"Buraya gel." Her ne sebeple olursa olsun, çizdiğim hayali bir çizgiyi aşmış gibi hissetmek önemli değildi.

neden çizdiğim hayali bir çizgiyi aşıyor gibi hissetmek önemli değildi.

Milo'nun kolunu nazikçe tuttum ve kanepeye yürüdüğümüz zamanki gibi, beni yönlendirmeme izin verdi.

Geriye yaslandım ve onu benim üstüme yatana kadar kendimle birlikte çektim. O bacaklarımın arasında dinlendi,

benim kollarım onun etrafındaydı, yanağı göğsüme bastırılmıştı, ten tenine.

"Keşke onunla tanışabilseydin," dedim ona, parmağımı onun pazı üzerinde ileri geri gezdirerek.

"Ben de öyle. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

"Gene anlatır. Ben de anlatabilirim. Onunla ilgili hikayelerim var." Pürüzsüz yüzü göğsüme sürtündü.

Şu anda uygun bir zaman olmadığı için penisimin sertleşmemesi için kendimi zorladım. "Annene söyleyecek misin?"

"Evet, ama o zor biridir. Tanıdığım en inatçı kişidir. Kafasına bir şey koyduğunda

başka bir şey görmesini sağlamak zordur. Doğru zamanda doğru şekilde yapmam lazım, ama

bunu her zaman iyi yapamıyorum, göreceğiz."

Başının üstüne öptüm. "Bir yolunu bulursun," dedim, sonra kendimi sorarken buldum, "Çocuk

istiyor musun?"

"Hayır, sanmıyorum. Çoğu zaman başa çıkması zor insanlar, ama bazen başkalarının

bazen hoşuma gidiyor. Cammy çok hiper olmadığına havalıdır. Sen ne dersin?"

"Hayır, sanmıyorum. Ben de diğer insanlarınkini seviyorum. Heather hamile. Megan da hamile olduğunu açıkladı

."

"Bu seni yalnız hissettiriyor mu?"

Sorusu nefesimi kesti. Nasıl biliyordu? "Evet."

"Böyle şeyler bazen beni yalnız hissettiriyor. Ama beni değiştirecek kadar değil."

Yine başının üstüne öptüm, ona ailem hakkında daha fazla konuşacaktım ama o şöyle dedi:

"Bu çok güzel. Ben de daha önce hiç böyle bir şey

yapmamıştım." "Ne şanslıyım."

Başını kaldırıp gözlerime bakabildi. "Bence erkekleri yatağa atmakta çok iyisin.

. Çok flörtözsün ve iltifatlarda cömertsin. Bana da bunu öğretmelisin."

Gözlerimi devirdim. "Bunu söylerken seninle yatmaya çalışmıyordum. Ciddiyim, ama

oyunuma saygı duyduğunu görmek güzel. İstedğim zaman seks yapmakta hiç sorun yaşamadım,

burada olduğum ve benim tarzımda erkekler olmadığı zamanlar hariç, seks yapmak istediğimde hiç sorun yaşamadım."

"Neden kimse erkeklerle seks yapmak istemesin ki? Çok seksi adamlar!"

Gölerek, "Evet, kadınlar da güzeldir ve heteroseksüel erkekler neden onlarla yatmak istemediğimizi

onlarla yatmak istemediğimizi anlamazlar."

"Haklısın. Ayrıca, bu gece Wilma hakkında daha fazla konuşmak istemiyorum, üzölmek istemiyorum. Bana

günün hakkında daha fazla şey anlat."

Esprî yapmadan güldüm. "Gerçekten mi?"

"Başka bir şey ister miyim ya da yapar mıyım?"

Gölümsemiyordum ama gülümsüyormuşum gibi hissetti m . Milo'nun

i çime mutluluk enjekte etti. "Haklısın. Ben büyük bir bebek g i b i davranıp kendime acıyordum,

sonra eve geldim ve seninle konuştum, ve şimdi her şey çok önemsiz geliyor."

"Öyle olabilir, ama bu, o duyguları hissetmene engel olmaz. İnsanlar ve

çünkü bu çok kafa karıştırıcı bir konu. Mantıklı olmasa bile, duygular geçerlidir."

"Ben..." Milo Copeland'ın belki de dünyadaki en sevdiğim kişi olduğunu düşündüm.

"Sen insanları

insanları sandığından daha iyi anlıyorsun."

"Yine benimle flört mü ediyorsun?" Dudakları şakacı bir şekilde kıvrıldı, gözlerinde bir mizah kıvılcımı dans ediyordu.

"Eğer soruyorsan, gerçekten o kadar iyi miyim?"

"Oyalanıyor musun? Bence oyalanıyorsun."

Gülüştüğümüzde vücutlarımız birlikte titredi ve onun sevinci içimde yankılandı.
"Aptalca. Ben sadece...

bazen aileme ait değilmışım gibi hissediyorum. Babam ve Orlando avukat, ben ise dövme

sanatçiyım."

Kaşlarını çattı. "Bunun nesi yanlış? Yaptığın işte iyisin ve işin insanları

mutlu ediyor."

"Kahretsin. Yaptığım şeyin insanları mutlu ettiğini daha önce hiç bu şekilde düşünmemiştim." Bu

gerçekten saçma; elbette mutlu ediyordu. Bana, yeterince önemsedikleri bir şeyle geliyorlardı.

kalıcı olarak vücutlarına takıyorlar.

"Bu konuda çok iyiyim. Kim bilebilirdi ki? Başka ne var benim için?" Kollarını göğsüme koydu

göğsüme, karnını kasıklarımaya dayadı, izliyor ve bekliyordu.

"Sanırım bir canavar yarattım." Ama bunu sevdim. "Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Babam

Orlando ile konuştuğu gibi benimle konuşmuyor. Beni seviyor ve destekliyor, ama kardeşimle kurduğu türden

bağımız yok. Bunun farkında mı, emin değilim. Konuştuğumuz gibi, ben

çocuk istemiyorum, bu da annemi üzüyor, her ne kadar bir torunu yolda olsa da ve şimdi

Meg hamile, bu yüzden sanki bir başkası gibi. Onlarla birlikteyken kendimi dışlanmış hissediyorum ve sanki

başka biri olmamı istiyorlarmış gibi hissediyorum ve kahretsin, kulağa çok saçma geliyor. Artık konuşmayı keseceğim."

Onun güleceğini bekliyordum, ama gülmedi. "Uyum sağlayamadığını hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum, sanki insanlar

başka biri olmanı istediklerini hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Bu, başka kimsenin anlaması gereken bir şey değil çünkü

içinden gelen bir şey. Bence... Bence insanlar herkesin aynı olması konusunda çok endişeleniyorlar, ya da

sanki *kendi* duyguları tek *doğru* duygularmış gibi, anlarsın ya? Sanki benim hissettiklerim senin de hissetmen gerekenlermiş gibi.

ya da yanlış ya da aptalca. Ama aslında hepimiz benzersiziz ve çoğu duygu, deneyim, düşünce,

dışlanmış ya da yalnız ya da yas tutuyor ya da tutmuyor olsak da, durum ne olursa olsun, bunlar

yanlış olamaz, çünkü bunlar insan olmanın bir parçasıdır ve hiçbir deneyim bir diğerine benzemez. Yani... bu

saçma değil ve bana güvendiğin için teşekkür ederim. Uyum sağlayamadığını hissettiğinde, benimle uyum sağladığını bil.

Bunun yardımcı olup olmayacağından emin değilim. Ben de sana öyle davranırım. Eğer garip bir şey söylediysem ya da biri

Bana tuhaf bir şekilde bakıyorsun, ben sadece seninle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu düşünüyorum," dedi Milo.

"Yanlış bir şey mi söyledim?" diye ekleyene kadar, cevap vermediğimi, sadece

orada oturup ona baktığımı, kalbimin o kadar hızlı attığını fark ettim ki, belki de göğsümden fırlayıp

ve onun kalbine çarpacak sandım.

Beni düşündü ve bu yardımcı oldu. Yalnız ya da üzgün hissettiğinde, benimle olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etti

benimle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal ederdi. Ben bunu birine nasıl yapabilirdim? "Hayır. Sen mükemmel bir şey söyledin."

"Vay canına... her şeyin bir ilki vardır." Güldük ve gülerken vücutlarımız hareket etti.

birlikte. Penisim üstümdeki seksi adamı fark etti ve ona karşı sertleşti.

"Oh," dedi Milo. "Sanırım penisin dışarı çıkıp oynamak istiyor. Benimki de öyle."

Ellerimle yüzünü kavradım. "Sen tanıdığım en çılgın insansın. Penisim

kesinlikle ilgileniyor, ama seninki benim ağzımda oynamaya ne der diye merak ediyordum."

Yemin ederim, bu soruya gözleri parladı. "Bana oral seks yapmak mı

istiyorsun?" "Evet."

"Evet, lütfen. Hemen yapalım. Sikimi emmeni istiyorum." "Tanrım, çok

eğlencelisin. Otur."

O da öyle yaptı, kalkarken gömleğini çıkardı. "Sen de kıyafetlerini çıkar. Çıplak Gideon'u istiyorum."

"Çıplak Gideon hemen geliyor." Ayağa kalktım, şortumu ve iç çamaşırlarımı aşağı çektim, tekmeledim.

onlardan. Sikim zaten acı verecek kadar sertleşmişti. Milo dudaklarını yalarken ben de sikimi yavaşça okşadım.

"Hayatım boyunca seks yapmadan nasıl yaşadım bilmiyorum. Sana da oral seks yapabilir miyim?"

"Yüzde yüz evet." Önünde diz çöktüm, iç çamaşırını çıkardım.
Milo'nun sık

sert ve sızan bir şekilde karnına çarptı, testisleri çok sıkı ve doluydu.

"Çok güzel bir siki var." Sıcak sikini elimle kavradım ve Milo tısladı.

"Seninki de öyle. Çok beğendim. Sanırım bundan sonra tüm penisleri seninkiyle karşılaştıracam."

Rahatsızlık beni bağladı, boğazımı sıkıca kavradı. Milo'nun benden başka kimseyle

"Hiçbiri benim kadar iyi olamaz."

"Hayır," dedi nefes nefese, ben eğilip dilimi onun glansının etrafında dolaştırırken.
"Oh, lanet olsun!

çok uzun süre dayanamayacağım."

"Sorun değil. Bunu penis emme becerilerime bir iltifat olarak kabul edeceğim."

"Gerçekten, muhtemelen daha önce hiç oral seks yapmadığım içindir."

"Her zaman beni kızdırıyorsun, Lo." Kısa kasık kıllarını burnumla okşadım. Belli ki yakın zamanda tekrar kesmişti.

Derin bir nefes aldım, onun misk kokusunu içime çektim.

"Hey! Ne yapıyorsun? Duş almadım! Muhtemelen orası terli."

Onun kasıklarına gülümsedim. "Umurumda değil. Aslında, terlemiş olmanı tercih ederim. Bu çok seksi. Ama tabii ki,

durmamı istersen, dururum. Sadece bunun çok seksi olduğunu bilmeni isterim."

"Oh." Bazen bu onun en sevdiği kelimeymiş gibi geliyordu. "O zaman durma."

Onu tekrar kokladıktan sonra, kıcı kanepenin kenarından sarkacak şekilde onu öne doğru çektim. Benim

dilini testislerine değdirdi. Derisinin tuzlu tadını, uyarılmasının kokusunu, nefes alıp verişinin hızlanmasını, dudaklarından çıkan keskin sesleri sevdim.

nefes alıp verme şeklini, dudaklarından çıkan keskin sesleri

sevdim. "Onları, şey... emebilir misin, lütfen?"

"Evet. Testislerinin ilgiyi ne kadar sevdiğini biliyoruz."

"Çok... çok seviyorlar. Siktir! Gid..." Son kısmı, testislerini ağzıma alıp

emip sevdiğimde söyledi.

Vücudunun tadını çıkarırken, penisini yukarı aşağı okşadım. Onun çıkardığı her ses beni daha da tahrik etti,

ona daha fazlasını vermek istememi sağladı çünkü Milo'nun zevk almasını izlemek gibisi yoktu.

Dilimi onun başının üzerinde gezdirip, yarıkla oynayıp, ön sıvısını tadarken bakışlarımız buluştu. Onun

Gözleri geriye devrildi ve penisi seğirdi. Kesinlikle uzun süre dayanamayacaktı.

Ereksiyonunun ucunu öptüm ve bana küçük bir gülümseme attı. "Teşekkür

ederim." "Seni emdiğim için mi?"

"Beni sevdiğin için."

Kalbim yine göğsümde çarptı, o kadar büyüdü ki, onu kontrol edebileceğimden emin değildim.

Bunu şimdiye kadar kimsenin almadığı en iyi oral seks yapmaya kararlıydım, b u yüzden bu düşünceleri

bir kenara ittim.

"Bu konuda çok iyiyim." Göz kırptım, sonra onu ağzıma aldım, boğazımın derinliklerine kadar,

Onun için açtım ve burnum onun düzgün saç yuvasına girene kadar durmadım.

"Gideon... Tanrım... vay canına... em beni... Seks konuşması yapıyorum, ama elimde değil, ve... vay canına...

söyledim, değil mi? Ama vay canına."

Çekildim, sonra onu tekrar yuttum, bazen elimi de kullanarak, onun

Milo'nun bir eli koltuğun koluna yumruk atılmış, diğeri yastığın üzerindeydi, sonra

bırakıp saçlarıma gömdü. Çekerek yakıyordu ama bunu yaptığının farkında olup olmadığını bilmiyordum.

Onu emmeye devam ettim, tadını ve hissini tadını çıkardım ve her bir *hayranlığını* içime çekerek. Bu

Hayatımın en seksi anıydı.

Kalçalarını sallayıp, sikini boğazıma soktuğunda, öğürdüm. "Aman Tanrım!

Özür dilerim! Porno filmlerde yapıyorlar bunu!"

"Ağzımı sikebilirsin Lo. Sadece beklemiyordum. Sikle boğulmak seksi olabilir. Yap. yol göster."

Gözlerinde arzu dolu bir parıltı belirdi, dediğimi yapmadan önce elini saçımda sıkılaştırdı.

Milo kalçalarını itti, zevkini aldı, benden zevk aldı, ben de ona zevk vermekten mutluydum ve bu

Onun yüzündeki farkı görmem çok uzun sürmedi, gözleri parladı ve yüzünde tuhaf bir gülümseme belirdi

gülümseme belirdi.

"Ben... eğer istemiyorsan... Bekle, yutuyor musun? Çünkü eğer yutmuyorsan..." O çekilmeye çalıştı,

ama ben izin vermedim, başımı onun kucağına eğdim ve ona onun yükünü tatmak istediğimi göstermek istedim.

Hepsini yutmak ve bütün gece ağzımda onun tadını hissetmek istedim.

"Geliyorum... Gid, ben..." Sıcak sıvısının ağzıma sıçramasından önce cümlesini bitiremedi.

ağzımı doldurdu. Boğazımdan aşağı kaymasına izin verdim, bir sonraki fişkırmayı açgözlülükle yuttum, o ise beni kullanarak

boşalmak için beni kullanmaya devam etti, hala saçımı çekiyordu. "Aman Tanrım," diye nefes nefese söyledi. "Bunu zaten söylemiştim, değil mi?"

"Birkaç kez." Ben de acı çekiyordum, testislerim gergin ve ona olan arzumla doluydu.

"Uyumak istiyorum, ama aynı zamanda açım ve seni de gerçekten denemek istiyorum."

"Buna gerek yok."

"İstiyorum. Ayağa kalkabilir misin? Bence bu çok seksi olur."

Ona hak verdiğimi söylemek zorundaydım. Ayağa kalktım, sikim onun yüzünün önünde sallanıyordu.

"Senin ağzımı benim ağzımı siktiğim gibi sikebilir misin bilmiyorum. Unutma, yutmak istemiyorum."

Buna alışmam lazım. Belki göğsüme boşalabilirsin, sonra tadına bakarım. Daha önce tatmış olmam gerekirdi

ama..."

"Şşş. Sorun yok, Lo. Sana söz veriyorum, bana ne yaparsan yap, seveceğim."

Üzerine gelmeyi denemedik. Bununla bir sorunun olmayacağından emin misin?"

Başını salladı, eğildi ve dilini penisime hızlıca sürdü. Hiçbir şey söylemedi

tekrar yaptı, sonra başını ağzına çekti. "O kadar da kötü değil."

"Teşekkürler?"

"Üzgünüm. Her şeyi mahvediyorum. Bunu yapmak istiyorum. Gerçekten çok istiyorum. Aslında bunu yapmayı hayal ettim,

ama çok fazla."

"O zaman yapmak zorunda değilsin. Ya da daha sonra deneyebilirsin."

Uzaklaşmaya çalıştım, ama elini kalçama koyarak beni durdurdu. "Hayır! İstiyorum, seni istiyorum."

senin bana yaptığın gibi seni de mutlu etmek istiyorum ve... şey, beynim karışık olsa da,

her zaman penis emmeye gerçekten ilgi duymuşumdur. Testislerinden başlayacağım."

O bunu yaparken ona baktım, önce dilini hızlıca salladı, sonra daha yavaş

Onları. Kafasının yanını nazikçe tutarak onu okşadım, umarım bunu benim istediğim şekilde bir teselli olarak algılamıştır.

.

Yine benim sikime doğru hareket ettiğinde, tabandan başlayarak yukarı doğru yalamaya başladı ve lanet olsun,

o olduğu için dizlerim titredi. "Siktir, bu çok iyi. Çok iyi."

Gülümsedi, benim ona yaptığım gibi penisimin başını öptü, sonra ağzına aldı.

Ne kadar saçma gelse de, titredim. Hayatımda yaşadığım en iyi duyguydu.

"Ağzın inanılmaz." Sözlerimle, elini de kullanarak beni daha derine aldı, sarsarak

beni emiyordu. Teknik olarak şimdiye kadar yaşadığım en iyi oral seks değildi, ama Milo'ydu ve

bunu o kadar çok istiyordu ki, her hissi milyon kat daha iyi hale getirdi.

Milo boğazıma kadar almadı, denemedi bile, ama umurumda değildi çünkü benim sikim onun ağzındaydı

. Bana güvenerek bunu ilk kez bana yaptırdı ve ben de bu an için sonsuza kadar minnettar kalacağım

.

"Evet, aynen öyle," dedim, o daha sert emdiğinde, daha hızlı okşadığında. "Tanrım, senin ağzına alışabilirim

bana izin verecek misin? Birlikte boşalmak istediğimizde beni emmeye devam edecek misin

"

İnledi, bu his içimde bir tatmin dalgası yarattı.

ekildiğinde ve "Tadını seviyorum... dilimde hissetmeyi seviyorum" diye fısıldadığında, benim

orgazm, onu zar zor tutan lanet kapıyı yumrukladı.

"Siktir. Boşalacağım." Geri çekildim, elimi sikime doladım ve yüzünden uzaklaştırmak için

ama Milo avucunu yaladı ve benimkini itti. Beni sevdiğimi bildiği şekilde

benim hoşlandığımı bildiği basınçla beni yakaladı ve birkaç kez okşadı, sonra testislerim gerildi ve ben boşaldım, sperm şeritleri

boynuna ve göğsüne çarptı, derisi üzerinde akarken beni üçüncü kez boşaltmaya zorladı.

Bana baktı, gözleri fal taşı gibi açılmış, dudakları şişmiş, benim ykmle boyanmış, ve dedi ki, "İyi miydi?

Yutamıyorum ama?"

Bir an için dilim tutuldu. Bu kadar zorlandığım halde nasıl fark edemedi?

"Yaptığım şeyi yutman önemli değil. Unutma, bu porno değil ve herkesin zevki farklıdır

farklı şeyleri sever. Bu hayatımın en iyi oral seksi

idi." "Bundan şüpheliyim."

"Bana yalancı demeyi kes." Eğilip yanağına öptüm, böylece kendi tadını

. "Üzerinde benim spermim varken çok seksi görünüyorsun."

"Senin menin üzerimdeyken seksi *hissediyorum*... gerçekten

seksiymişim gibi." "Öylesin."

Parmağını benim spermime batırdı, yaladı ve öğürdü. "Hayır. Üzgünüm. Bu iğrenç. Yapamam!

Asla."

Gülerek cevap verdim, çünkü bu gerçekten önemli değildi. Onu seviyordum. "Bazı insanların aksine

başkalarına inandırmak isteyebilir, yutmak iyi bir oral seks için ön koşul değildir. Bunun yerine her seferinde

sana boyayacağım."

O başını salladı. "Yemekten bahsetmişken, ben acıktım. Akşam yemeğini ben pişireceğimi söylemiştim ama

benimle birlikte patlıcan parmesan yapmak isteyebileceğini düşündüm."

"Bunu yapabilirim, ama yine de tavuklu olmasının daha iyi olacağına inanıyorum." Yaptığı yemekler

gerçekten çok iyiydi, ama ona sataşmayı seviyordum. Milo'nun bunu bildiğinden emindim.

"Şikâyet ediyorsun ama her zaman yiyorsun." Ayağa kalktı. "Et sevmiyorum." "Benim etimi seviyorsun." Kaşlarımı oynattım ve sikimi tuttum.

"Aman Tanrım. Bu çok kötüydü. Gerçekten, gerçekten kötüydü." Ama gülüyordu. "Çıplak kalalım.

ama ellerimizi yıkama süresini iki katına çıkarmalıyız.”

"Evet, ama senin önlüğün var. Benim yok." O, sık sık iç çamaşırlarıyla yemek pişirdiği için önlüğü vardı.

"Oh. Sana bir tane aldığımı söylemeyi unuttum, ne olur ne olmaz diye."

Odasına gitti ve kendisinininkiyle aynı önlükle geri geldi ve şöyle dedi:

Bana ne giydiğimi sorma

Ne giydiğimi sorma.

"Benimkini aldığım Kaliforniya'daki dükkandan sipariş ettim." Milo önlüğü ona attı. "Hadi ama Gid.

Yarım saat önce yemek yemeliydim. İyi ki oral seks yaptım. Çok mutluyum, açlıktan sinirlenmeyeceğim.

"Her gün Milo'nun sikini em. Anladım." Mutfığa gidip onun yanına oturdum ve işe koyulduk.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Milo

El işlerini geride bırakmıştık ve her ne kadar çok iyi hissettirse de, artık ağzımda bir sık varken

, Gideon'u her zaman bu şekilde boşaltmak istiyordum. Son iki haftayı, her fırsatta birbirimizi emerek geçirdik.

birbirimizi emerek geçirdik. Genelde oral stimölasyonu başlatanın ben olduğumu itiraf ediyorum,

ama bir erkek yirmi dört yıl boyunca sikine bir ağız değmeden yaşayınca, bu gerçekleştiğinde biraz heyecan verici oluyor

ve söz konusu ağız seninle birlikte yaşıyor ve çok istekliyse, bu biraz heyecan verici oluyor. Gideon'un nasıl

benim spermimi yutmayı sorun etmezdi, ama o sorun etmiyordu, bu yüzden ben de şikayet etmeyecektim.

Kitapçada epey iş bitirmiştım. Aslında birkaç hafta içinde bitmesi gerekiyordu

ve sabırsızlanıyordum. Bugün, benim yapamadığım bazı işleri işçilere yaptırıyordum. Zaten

alt kata üç kez inmiştim, ama kendimi onları rahat bırakmaya zorluyordum. Tabii ki Gideon

uyuyordu. Çoğu gün saat on ya da on bir'e kadar uyuyan yirmi altı yaşında birini tanıımıyordum, ama

Dükkanı öğlene kadar açılmıyordu ve alt katta bulunuyordu, bu yüzden bunu yapması mantıklıydı.

Ama ben *sıkılmıştım* ve sıkıldığımda, alt kattaki çalışanları mikro yönetme ihtiyacımı

Bu bir gerçektir. Kusurlarımı itiraf etmekten çekinmiyordum.

Rachel'ı arayıp takılmak isteyip istemediğini sormayı düşündüm, ama bunun yerine kendimi

Gideon'un yatak odasının kapısını açarken buldum. İç çamaşırlarıyla uyuyordu, battaniyeleri tekmelemiş ve

beni çıldırtacak şekilde yatağın yarısından sarkmıştı. "Gideon," diye fısıldadım. O uyanmayınca

hareket etmedi, boğazımı temizledim. Hiçbir şey olmadı. Nasıl oldu da uyanmadı?
Bir adım geri çekildim,

onun odasından gizlice çıkmayı planladım, ama yine *sıkıldım*. Bu yüzden tamamen
sahte bir öksürüğe başvurdum ve onun

adını söyledim. *Öksür, Gideon, öksür.*

Gözleri yavaşça açıldı. "Oh,

uyanmışsın."

"Bu nasıl olmuş olabilir acaba?"

Omuz silktim. "Bilmem," dedim ve yatağına uzandım. "Huzursuzum... ve huzursuz
olduğumda, insanları rahatsız ederim

insanları rahatsız ederim."

"Bunda bir şaka var ama onu bulmak için çok yorgunum. *Karınca. İnsanları* rahatsız
etmek.
insanları rahatsız etmek. Anladın mı?"

"Komik olmaya çalıştığın zaman çok sevimli oluyorsun." Bu, onun en sevdiğim
özelliklerinden biriydi.

"Belli ki başarısız olduğumu düşünüyorsun." Kolunu bana doladı ve beni kendine
çektii. "Geri dönelim

Yatağına."

"*Gideon*. Hayır. Yapamam. Ayrıca sabah nefesin çok kötü."

Dirseklerinin üzerine doğruldu ve bana baktı. Ben sırt üstü yatmış, onu izliyordum.
"En azından

sen etrafta olduğun sürece asla kibirlenmeyeceğimi biliyorum."

Kahretsin. Onu kırmıştım. Neden bazen ne söyleyeceğimi bulmak bu kadar zordu?
Sadece

doğruyu söylemek istedim. Ama Gideon en sevdiğim insandı. Onu asla incitmek istemedim. "Özür dilerim.

seni üzmem istemedim."

"Yapmadın. Şaka yapıyorum, Lo." Boynuma burnunu sürttü. "Oyun oynamak ister misin? Önce dişlerimi fırçalayayım.

Gerekirse hızlıca duş bile alırım."

Gülerek, sikim çoktan sertleşmişti. "Garip ama terini seviyorum.

bunu hiç beklemiyordum. Ve her zaman sevişmek isterim, ama evdeyse, aşağı inmeden

alt kata inmeden konsantre olamam ve işçiler benden nefret ediyor galiba. Her şeyi kontrol etmek istiyorum."

"Hayır! Sen mi? Hiç tahmin edemezdim."

"Alaycı bir ton hissediyorum. Bana kötü

davranmayı bırak." "Bana nefesimin koktuğunu

söyledin!"

"Sabah nefesi dedim. Arada fark var." Sonra ne olduğunu, nasıl

oradan birbirimizi gıcıklayarak ve güreşerek yuvarlanmaya başladığımızı açıklayamıyorum, ama öyle oldu. Bunu yüzde yüz

yüzde yüz nefret etmem gerekirdi, ama o kadar çok gülüyordum ki, karnım ağrıyordu ve göğsüm tuhaf bir şekilde doluydu, sanki

birisi bir pompa kullanarak onu şişiriyormuş gibi, rahatsız edici olması gereken ama tam da... doğru olan bir şekilde.

Üzerime yuvarlandı, beni sırt üstü yatırdı ve kalçalarımın üzerine oturdu. Gideon bileklerimi

. O anda penisim ereksiyon halindeydi. Kıçını ona dayaması durumun

—hiç yardımcı olmadı. "Plaja gitmek ister misin?" diye sordu, yanmış bal rengi gözleriyle bana bakarak.

beni içeri aldı. O çok çekiciydi ve ilk kez değil, onun burada benimle ne yaptığını merak ettim.

"Evet," diye cevap verdim, olması gerekenden daha nefes nefese. Gideon, başparmağını sağ bileğimdeki nabzıma dokundururken gülümsedi.

sağ bileğimdeki nabzı okşayarak gülümsedi.

Etrafımızdaki hava garipti... farklı... kafa karıştırıcıydı.

Buzzzzz! Cebimdeki telefonumun çalmasıyla kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Aman Tanrım. Bu

korkuttun." "Boş

ver."

"Ya aşağıdaki adamlarsa ve yardımına ihtiyaçları varsa?" Telefonu cebimden çıkarmayı başardım.

Gideon üzerimden kalkmadan... ki bu hoşuma gitti, çünkü Gideon'un üzerimde olmasını istiyordum. Belki de

böyle yaşamak ve her şeyi bu şekilde yapmak için bir yol bulabiliriz. *Özür dileriz, birbirimize yapışık durumdayız*

çünkü o benim en iyi arkadaşım ve bu hoş bir his.

"Annem arıyor," dedim ama yine de cevap verdim. "Merhaba anne."

Gideon yanımdaki yatağa yığıldı.

"Bir haftadır beni aramadın! Her zaman seni arayan ben oluyorum. Sadece iyi olduğunu bilmek istiyorum

senin iyi olduğunu bilmek istiyorum, Milo."

İç geçirdim. Öyle olduğunu biliyordum ve artık Wilma ile olanları anladığım için, belki de bunun bir parçası

nedenin bir parçasıydı. Yine de, ben başka biri olsaydım da böyle yapar mıydı diye merak etmeden edemedim. "Daha çok çaba göstereceğim.

İşler çok yoğundu." "Gene'i tekrar

gördün mü?"

"Evet." Ona birlikte vakit geçirdiğimizi söylemiştim. Bir keresinde ona bilmek isteyip istemediğini sormuştum.

hikayesini anlattım, ama o hayır dedi, ben de bir daha sormadım. Ayrıca, bunun iş yerinde yapılan türden bir şey olduğunu düşündüm

bunu yüz yüze yapabileceğini düşündüm, ama emin değildim. "İşten önce kahve içiyor musun?" İçtiğini biliyordum, ama konuyu değiştirmek istedim.

konuyu değiştirmek istedim.

"Evet. Sabahları seninle konuşmayı özledim. Sen ne yapıyorsun?"

"Gideon'la yatakta güreşiyordum. Birazdan plaja gideceğiz."

"Ah, lanet olsun," diye fısıldadı Gideon.

Annem sessizdi, onun için fazla sessizdi...

"Seks yapmıyorduk! Öyle olsaydı cevap vermezdim. Ve henüz

. En azından tam olarak değil."

"Tanrım," dedi Gideon. Bir an bana kızdığını sandım, ama sadece yüzünü göğsüme gömdü, omuzları gülmekten kendini tutuyormuş gibi titriyordu. "Siz ikiniz bir çift misiniz?"

"Hayır. Biz sadece arkadaşız. İnsanlar bunu yapar anne. Bu normal bir şey." Elbette, daha önce arkadaşlarımla

, ama çoğu insan yapıyordu, neden olmasın ki? Gideon ve ben bir örnekse, bu herkesin yapması gereken bir şeydi. Mükemmeldi ve birlikte çok eğleniyorduk.

"Senin istediğin bu mu?"

"İkisine de evet - onunla arkadaş olmak ve onunla seks yapmak istiyorum. Sana söyledim anne, o benim en iyi arkadaşım

arkadaşım." Her konuştuğumuzda bunu konuşuyorduk, ama genellikle seks kısmı hariç.

O içini çekti ve görmeden de, hoşuma gitmeyeceğini bildiği bir şey söylememek için dilini ısırıldığını anladım

"Senin incinmeni istemiyorum."

"Gideon beni asla incitmez." İncitmezdi. Bunu iliklerime kadar biliyordum. O kaldırdı

başını eğdi ve göğsümü öpmeden önce anlamadığım bir gülümseme attı. Keşke gömleğim olmasaydı

giymemiş olmayı diledim, böylece tenimiz tenimize değecekti.

"Bu her zaman olur, Milo. İstemese bile, bu yapmayacağı anlamına gelmez."

"Her zaman oluyorsa, o zaman benim de yaşamam gereken bir deneyim, değil mi? Bu hayatın bir parçası. Beni sonsuza kadar koruyamazsın."

sonsuza kadar beni koruyamazsın."

"Deneyebilirim," dedi annem üzgün bir şekilde. "Sanırım oraya gelmek istiyorum."

"Hayır!" diye bağırdım. Bunun kulağa nasıl geldiğini fark ettim ve ekledim, "Seni üzmem istemiyorum, ama

sadece... kendi ayaklarım üzerinde durmaya çalışıyorum. Belki kitapçı tamamlandıktan ve işler yoluna girdikten sonra."

Aramızda bir sessizlik oldu, sonra annem, "İşe hazırlanmam lazım. Seni seviyorum, Milo."

"Ben de seni seviyorum." Telefonu

kapattım. "İyi misin?" diye sordu

Gideon.

"Evet. O üzgün ve ben onu bu şekilde hissettirmek istemiyorum, ama bunu yapmam gerekiyor ve eğer o

buraya gelirse, kontrolü ele alacak. Mikro yönetim becerimi ondan öğrendim."

Gideon başını salladı ve nedense anladığını biliyordum. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim. Ve seni

seni asla kasten incitmem. Söz veriyorum."

Bunu hiç yapmayacağına söz veremezdi. Hayat öyle işlemiyordu. "Seni hiçbir şekilde incitmeyeceğime söz veriyorum

"

Gideon dirseklerini tekrar yere dayadı, çenesini bir elinin üzerine koydu. "Anlaştık. Şimdi beni bırak da

duş alayım da en iyi arkadaşımı plaja götüreyim."

"Ve dişlerini fırçala!" diye bağırdım, o yataktan kalkarken.

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı geri.

Hayır, sevmiyordu. Bunu ben bile

biliyordum. ON ALTINCI BÖLÜM

Gideon

Dişlerimi fırçaladım ve hızlıca duş aldım. Milo'nun annesiyle yaptığı konuşmayı düşünmemeye çalıştım

. Onu incitmek, en son isteyeceğim şeydi. O benim için... kahretsin, benim için tahmin edebileceğimden çok daha fazla şey ifade ediyordu

belki de olması gerekenden daha fazla.

İşimi bitirdiğimde Milo beni bekliyordu. "Sana kahvaltı için smoothie hazırladım. Yeterli mi?"

"Bana bir şey hazırlamana gerek yoktu Lo. Benim için böyle şeyler yapman gerektiğini hissetmeni istemiyorum.

"

"Zorunda değilim. Yapmaktan hoşlanıyorum. Sandaletlerimi nasıl buldun? Ayak parmaklarımda hiçbir şey olmayan parmak arası terlikler! Sadece

Ayağımın üstüne bir kayış. Sen de bir çift almalısın." "Ama benim

parmak arası terliklerim beni rahatsız etmiyor. Sadece sen

ediyorsun."

"Şaka yapıyorum. Onları giymekten endişe etmeni istemiyorum, hatırladın mı? Hadi gidelim. Yolda

kitapçıya uğrayabiliriz." Kapının yanına bir şort bırakmıştı ve şimdi sandaletlerini çıkarıp

tekrar giymeye hazırlanıyordu.

"Evet, ama onları gerçekten kontrol etmek zorunda mıyız?"

"Evet, Gid. Evet, bakmamız gerekiyor." Omuzlarına bir çanta yükledi. "Havlu, güneş kremi ve şapka aldım

aldım. Keşke bir plaj şemsiyemiz olsaydı. Plaj şemsiyen var mı?

Hazırlıklı olmak iyidir."

Milo her zaman hazırlıklıydı. Henüz birlikte plaja gitmemiş olsak da, onun dışarı çıktığımızda her şeyi hazırlayan kişi olması gerekiyordu, aksi takdirde

"Aslında var. Bir de plaj battaniyesi. Aşağıdalar."

Conflicting Ink'teki ekstra depo odalarından birinden plaj şemsiyesini aldık. Milo'nun dükkana uğramamasını sağlamaya çalıştım

Milo'nun mağazaya uğramamasını sağlamaya çalıştım, ama işe yaramadı. Her şeyin doğru yapıldığından emin olmak için her şeyi kontrol etmesi gerektiği için oradan çıkmamız yirmi dakika sürdü.

çünkü her şeyin doğru yapıldığından emin olmak için her şeyi kontrol etmesi gerekiyordu.

Plaja yürüme mesafesindeydik. Şemsiyeyi omzuma astım ve Milo

çantayı taşıdı. Neyse ki, o gün çok kalabalık değildi. Kumla r aileler, gruplar , bekarlar vardı, ama yer bulmanın zor olduğu kadar çılgın bir kalabalık yoktu.

"Kaliforniya'da olsaydık, başımız belaya girerdi," dedi Milo battaniyeyi sererken.

"Özlüyor musun?" Şemsiyenin ucunu kuma sapladım.

"Annemi özlüyorum. Biliyorum, o çok zor biridir, ama hayatımda her zaman benim yanımda olan tek kişi odur.

yanımda olan tek kişi."

"Bu iyi. Onun olması ne güzel."

O da başını salladı ve oturduk. "Gömleğini çıkar. Sana güneş kremi sürüp, sen de bana sürebilirsin."

Yemin ederim, sanki sikimin kulakları vardı ve Milo'nun herhangi bir imada bulunmasını bekliyordu.

Ona mı? Evet, lütfen!

O çantamızdan şişeyi çıkarırken ben dediğini yaptım, sonra o da benim omuzlarıma ve sırtıma sürmeye başladı. "Ne zaman dövmeleeri sevdiğini anladın?"

"Her zaman ilgimi çekmişlerdir. Dövmesi olan erkekleri seksi bulurdum. Gençliğimde izlediğim tüm porno filmlerde

"Dövmem olmasını ister

miydin?"

"Ne? Hayır. Kesinlikle hayır. Seni olduğun gibi seviyorum."

"Bu iyi, çünkü bununla başa çıkabilir miyim bilmiyorum. Eğer bir tane istemeye karar verirsem, sana gelirim

sana gelirim."

"Anlaştık."

"Seksi... sana yakışıyor... ve piercinglerin. Özellikle meme uçlarındakiler. Onları dilimle okşamayı seviyorum

dilimle okşamayı seviyorum."

Ağzımdan bir "Siktir" çıktı. "Beni utandırma."

"Hayır, ama benim vücudumdaki şeyleri emmekten bahsetmeye devam edersen sertleşirim." "Ugh. Tamam. Öne dön de önünü yapayım."

Döndüm ve ona kaşlarımı kaldırdım. "Bunu kendim de yapabilirim, biliyorsun, değil mi?" "Evet, ama sana dokunmayı seviyorum."

Ben de onun bana dokunmasından hoşlanıyordum. Güneş kremi göğsüme ve kollarıma sürdü, ama ben sınırimi çizdim.

bacaklar. Bunu kendim de yapabilirdim. Ben de ona iyilik yaptım, losyonu ön tarafına, arkasına, sonra yanaklarına,

burnuna ve alnına sürdüm. "Bu güzel yüzün yanmasını istemeyiz."

Kızarmaması imkansızdı.

"Kaliforniya'da sık sık plaja gider miydin?" diye sordum, yan yana uzanmışken. yan yana uzandığımızda sordum.

"Küçükken giderdim. Yetişkin olarak tek başına ya da annemle gitmek tuhaf oluyor."

Milo'nun neden arkadaşı olmadığını anlamıyordum. Onunla vakit geçirmekten daha çok hoşlandığım kimse yoktu

daha fazla vakit geçirmek istediğim kimse yoktu.

"Arkadaşlarım vardı Gideon," dedi, düşüncelerimi okuyarak. "Tamamen yalnız değildim."

yalnız; sadece... uzun süreli bir ilişki kurduğum ya da bağlandığım kimse yoktu. Beynimin gerçek bir

arkadaş olarak nitelendirebileceğim kimse yoktu, çünkü onlara fazla yük olacağımı biliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, bu durum benim için sorun değildi. İnsanlar

zor. Sen değilsiniz, ...ya da Rachel. Bu an klasik bir Bunu daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım."

Aramızda bir şey olmuştu, değil mi? "Çünkü ben harikayım."

"Neden erkek arkadaşın yok?" Sorarken gözlerime bakmadı, ama ben

bakışlarımı ondan ayıramadım.

Tanrım, bana böyle şeyler söylediğinde içim parçalandı. Bana, masada olmayan şeyleri istediğimi,

masada olmayan şeyleri istediğimi, onun bizim daha fazlası olabileceğimizi hiç düşünmediğini fark ettim. "Bana çıkma mı teklif ediyorsun?" diye alay ettim.

Gözleri benimkilere dikildi. "Tanrım, hayır, bunu asla yapmam."

"Bazen benden nefret ettiğini düşünüyorum." Gülümsemem şaka yaptığımı anlamasını sağlamış olmalı ki,

yüzünü ellerinin arasına gömdü ve güldü.

"Özür dilerim. Ben berbat biriyim. Demek istemedim... Demek istediğim..."

"Sorun değil, Lo." Kendini açıklamasına gerek yoktu. Arkadaşlık ve seks istiyordu.

bunda yanlış bir şey yok. Bizim düzenlememizden oldukça memnundum, ancak bazen erkek arkadaşıyla da

"Peki neden senin yok?"

"Fark ettin mi bilmiyorum ama Little Beach'te eşcinsel, uygun erkekler gerçekten çok az."

"Haklısın. Daha önce sevgilin oldu mu?"

"Burada gençken mi, yoksa şehre taşındığımda mı?" "Her ikisi de. Her şeyi. Seninle ilgili her şeyi bilmek istiyorum."

Ben de onunla paylaşmayacağım bir şey olduğunu düşünmüyordum. "Eve dönmeden yaklaşık bir buçuk yıl önce

Cidden ciddi bir ilişki olduğunu düşünüyordum ve evlenmeyi, çocuk sahibi olmayı, tek eşlilik konusunda aynı fikirdeydik. Ama onun neredeyse

"Neden biri seni aldatmak istesin ki?"

"Neden biri seni aldatmak istesin ki?" "Değil mi? Hiç mantıklı değil. Ben iyi biriyim."

"Onu seviyor muydun?" Milo parmağının ucuyla battaniyenin üzerinde daireler çizdi.

"Hayır. Ama onu çok seviyordum. Onu sevebileceğimi düşünmüştüm. Ama kaderimde yokmuş."

"Hiç aşık oldun mu?"

Nasıl cevap vereceğimi bilemeden iç geçirdim. "Bu zor bir soru. Kris'i tanıyor musun? Biz hayatımız boyunca en iyi

arkadaşı z. Gençken, birbirimizle denemeler yapmaya başladık. O,

"O biseksüel mi?"

"Evet, karısı biliyor ama bunu pek çok kişiyle paylaşmıyor, bu yüzden bu sır

aramızda kalması gerekiyor." Milo'ya bu sırrı emanet ettim ve Kris'in benim kararımı güvenip

sorun olmayacağını biliyordum. "Ama evet... Onu sevmiştim ve bu durum kafamı karıştırıyordu çünkü o benim en iyi

arkadaşımdı ve bu sevginin ondan mı geldiğini yoksa ona gerçekten aşık olup olmadığını bilmiyordum. Sonunda

ikincisi olduğuna karar verdim, ama Kris aynı şekilde hissetmiyordu. Onun için bu, arkadaşlık ve fayda ilişkisiydi.

Zordu çünkü kendini kötü hissediyordu, beni hayal kırıklığına uğrattığını düşünüyordu, çünkü beni incitmişti ve beni eskisi gibi görmüyordu.

Ama hissettiklerini engelleyemedi, ya da hissetmediklerini,

sanırım." "Bu yüzden mi ayrıldın?"

"Sebeplerden biri. Ama ben her zaman ada dışında bir hayat yaşamak istemişimdir. Geri döneceğimi

düşünmüyordum."

"İkiniz arasında garip bir durum var mı?" diye sordu sonra, ben de başımı salladım.

"Hayır. O benim en iyi arkadaşım." Onu dürttüm. "Şey, onlardan biri. Artık iki tane var."

Milo alt dudağını ısırdı ve sırttı. Bu, içimde bir şeyler uyandırdı, beni iyi bir şekilde heyecanlandırdı.

"Seks yaptınız mı?"

"Seksin ne anlama geldiğine bağlı. Birbirimizi mastürbasyon yaptık, oral seks yaptık ve

tabii biraz sürtündük, ama aslında sevişmedik."

Gözlerini kaçırdı, sırt üstü yattı. "Hâlâ seviyor musun? Yani onu seviyor musun?"

"Onu seviyorum, ama bir arkadaş olarak, aile gibi. Artık ona aşık değilim. Şimdi anlıyorum ki

Böylesi daha iyi. Kris ve ben birbirimize uygun değiliz ve ben de öyle olmak istemiyorum. Aşkta şanslı olduğumu düşünmüyorum.

Belki de aşk bana göre değildir."

"Aşkın sana göre olmadığına inanmıyorum. Eğer bunu hak eden biri varsa, o da sensin."

Kalbim bir şekilde yumuşamış gibi hissettim, belki de sadece onun için. O çok tatlıydı. Milo

benim onun düşündüğü gibi biri olmamı istiyordu. "Şimdi seni öpeceğim," dedim ona.

"Herkesin içinde mi?"

"Senin için sorun olur mu?"

O başını sallayınca, yavaşça, çok yavaşça eğildim, ikimiz için de bu anı uzatmak için...

"Milo!"

Ayağa fırladı ve kafasıyla yüzüme çarptı. "Kahretsin." Burnumu tuttum. Gözlerim yüzümde bir ağrı hissettim ve gözlerim hemen yaşardı. "Aman

Tanrım! Çok üzgünüm! Ben... Ben...

"Merhaba Milo!" Rachel'ın kızı Cammy kayarak durdu, kumları battaniyemize fırlattı, annesi

hemen arkasında durdu.

"Özür dilerim. Sanırım bir şeyi böldük?" dedi Rachel.

"Gid, iyi misin?" Milo ellerimi itti ve burnumu inceledi. "Çok kızarmış."

"Gerçekten acıyor."

"Sana biraz buz

getireyim." "Ben iyiyim,"

diye cevap verdim.

"Çok üzgünüm," sözleri yine dudaklarından döküldü ve onun bu kadar üzülmesi beni kötü hissettirdi.

"Lo, ben iyiyim. Söz veriyorum." Sanki yaralanan oymuş gibi burnunun ucunu öptüm, umarım

seyircilerimiz olduğu için onun umursamayacağını umarak burnunun ucuna öptüm.

Rachel'ın gözlerinin üzerimizde olduğunu hissettim. Milo'nun ona bizim hakkımızda ne kadarını anlattığını bilmiyordum, ama

yukarı baktığımda, kesinlikle meraklıydı.

"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu Cammy.

"Gideon'la takılıyorum," diye cevapladı Milo. "Bugün pek enerjik değilsin, değil mi?"

"Milo."

"Cammy."

"Annem saçımı yaptı. Beğendin mi?" Saçları, uçlarında boncuklar olan örgüler halindeydi.

"Beğendim. Güzel olmuş. Bunları sevdim." Milo örgülerinin alt kısmını işaret etti. Çocuklarla arası iyiydi.

Çocuklarla arası iyiydi. Bunun farkında mıydı acaba? Cammy onu açıkça çok seviyordu.

"Gideon neden burnunu öptü? Ve ben geldiğimde neden yüzüne bu kadar yakındı? O senin erkek arkadaşın mı?"

Milo'nun ağzı açık kaldı.

Rachel güldü. "Tatlım, meraklı olma," dedi kızına. "Milo, cevap vermekten çekinme."

Bana göz kırptı.

"Hayır. Gideon benim erkek arkadaşım değil. Biz sadece..."

"Çok yakın arkadaşız!" Onun seks yaptığımızı söylemeyeceğini umarak, sözünü hemen kestim.

Bana döndü ve sesini alçaltarak, "Söylemeyecektim," dedi. "Sadece emin olmak istedim."

Dikkatini tekrar onlara verdi. "Biz en iyi arkadaşız. Siz de bizimle takılmak ister misiniz?"

Bizi tanımlamak için bu terimi ikinci kez kullanıyordu. Çok sevimliydi ve tam Milo'ya yakışır bir davranıştı.

"Evet!" Rachel ve Cammy ikisi de cevap verdi. Onları ne kadar sevdiğim halde, cevapları beni biraz hayal kırıklığına uğrattı.

Oturmadan önce Milo, battaniyedeki kumu silkelemek için beni ayağa kaldırdı. Dördümüz

Biraz takıldık. Cammy'nin Milo'nun etrafında bu kadar çok olduğunu fark etmemiştim, bu

Rachel ve Milo'nun

benim ve Milo'nunkiyle benzer bir ilişkiye sahipti, ama tabii ki seks hariç. Birbirleriyle dalga geçtiler ve

her şey hakkında konuştular. O, herkesin kitapçıya girerken takmasını zorunlu kıldığı baret ve gözlüklerden şikayet etti.

giydirdiği kask ve gözlüklerden şikayet etti.

Onu onlarla birlikte izlemek eğlenceliydi ve Kris ve Meg

ya da Heather ve Orlando ile de böyle olabileceğini merak ettim. Onların da Milo'yu benim tanıdığım gibi tanımasını, onun ne kadar eğlenceli olduğunu ve onu neden

onun bu kadar sevdiğimi anlamalarını istedim.

Sonunda okyanusa vardık ve biraz yüzdükten sonra geri dönüp dinlenmek için

battaniye.

"Yakında ilk kitap siparişimi vereceğim. En yeni kitaplardan bazılarını almak istiyorum," dedi Milo.

"Mağaza için büyük bir açılış etkinliği planlamalıyız," diye cevapladı Rachel.
"Birkaç hafta içinde hazır olur, değil mi?"

haftaya hazır olur, değil mi?"

"Evet, ama partilerden nefret ederim."

"Ama iş için iyi olur," diye cevapladı Rachel ve haklıydı, ama ben Milo'yu zorlamak istemedim.

zorlamak istemiyordum.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu bana, çünkü tabii ki soracaktı.

"Rachel'ın haklı olduğunu düşünüyorum, ama aynı zamanda senin için doğru olanı ve kendini rahat hissedeceğin şeyi yapman gerektiğini düşünüyorum.

rahat hissettiğin şeyi yapman gerektiğini düşünüyorum." Gürültücü insanları pek sevmezdi, özellikle de kapalı mekanlarda. Diğer sesler

onu çok rahatsız etmiyordu, çünkü inşaat ekipmanları konusunda sorun yaşamıyordu.

"Planı sen yapar mısın?" Milo Rachel'a sordu. "Ve orada olur musun?"

"Tabii ki. Elimden geldiğince yardım ederim, ama Gideon'a katılıyorum, istemiyorsan yapma."

Kafasını salladı. "Hayır, bence bu akıllıca. Ayrıca, kasabada daha fazla insanla tanışmam gerekiyor.

Gene'i davet edeceğim." Bana döndü. "Ailene bundan bahseder misin?" "Tabii ki."

Elini uzattı, elimi tuttu ve bırakmadı. O zaman göğsüm doldu. ON YEDİNCİ

BÖLÜM

Milo

SONRAKİ İKİ HAFTA çok çabuk geçti. Kitapıda meşguldüm. Rachel çoğu zaman benimle birlikteydi ve

Gideon dövme salonunda olmadığında o da yardım ediyordu.

Gideon... Onu düşününce gülümsedim. Her açıdan neredeyse mükemmel görünüyordu.

Bazen sinir bozucu şeyler yapıyordu, örneğin alışveriş listesine ürünleri yazmayı unutuyordu, ben sıkıldığında uyuyordu

sıkıldığında uyuyordu ve aman Tanrım, birbirimize oral seks yaptıktan sonra onun odasında biraz uyuyakaldım

ve onun *horladığını* fark ettim. Genellikle ben odama giderdim ya da o benim odama gelirdi

, bu yüzden daha önce hiç duymamıştım. İhtiyacım olursa diye kulak tıkaçlarını her zaman yanımda tutuyordum.

Orada tekrar uyuyakalırsam diye odasına da biraz koydum.

Ama sinir bozucu şeyler bile *sevimli* geliyordu. Nefret ettiğim şeylerin, o yaptığı zamanlarda nasıl biraz

sevimli bulabilirdim? Bu hiç mantıklı değildi.

beyin kısa devre yapar.

Gideon ve benim yaşadıklarımız arkadaşlıktan ve orgazmlardan daha fazlası gibi geliyordu, ama acaba

durumu yanlış yorumladığımı merak ediyordum. Bana çıkma teklif ettiğimde benimle dalga geçtiğini düşündüm,

şaka yaptığını düşünmüştüm, ama ona, aramızdaki ilişkiyi yanlış anlamadığımı göstermek için her zaman çok dikkatliydim.

Benim çok yapışkan olduğum için onun ilişkiyi bitirmesini istemiyordum.

Kıtapçı tamamlanmıştı ve bu akşam büyük açılış kutlamamızı yapacaktık.

Rachel bunu hazırlamak için çok çalışmıştı ve ben de bunun için mutlu olmak istedim — arkadaşlar böyle yapar

bunu yapardı — ama aslında, sadece kusmak istiyordum. Parti gibi hissettiriyordu ve ben partileri pek sevmezdim.

en nefret ettiğim şeylerin başında geliyordu.

Yatağıma uzandım ve gitmek zorunda olmamayı diledim.

"İyi misin?" diye sordu Gideon kapıdan.

"Pantolonumu giymek istemiyorum."

"Giymediğin takdirde kesinlikle çok dikkat çekeceksin."

Ben iç geçirdim ve Gideon yanıma gelip oturdu. "Sanırım bu iyi bir fikir değildi. Birçok

insan bir anda benimle tanışmak isteyecek. Hepsiyle konuşup sorularını yanıtlamam gerekecek ve... bu

çok şey." Ama bunun çok şey olmasını istemiyordum. Bunu yapabilmek istiyordum. Beni engelleyecek hiçbir şey istemiyordum

.

"Lo... eğer çok fazla geliyorsa, gitme. Rachel halledebilir. Ben ona yardım ederim. Ve eğer oraya gidip

eğer çok zor gelirse, eve gel, ben hallederim. Little Beach

Books'u yeniden düzenlemek, yeni site ve sosyal medya gibi şeylerle uğraşmak için
ç o k çalıştın, başarını

başarılarının tadını çıkarmanı çok isterim. Bana ihtiyacın olursa, yardım etmek için
orada olacağım. Çok fazla okumam ve

senin kadar zeki olmadığımı biliyorum, ama..."

Bana şaka mı yapıyor? "Sen akıllısın. Özellikle hayat konusunda. Akıllı olmanın
birçok yolu vardır.

sen nazıksın. Ve herkes seni seviyor. En iyi arkadaşımın yanımda olduğunu bilmek
bana yardımcı oluyor." Başını salladı,

başparmağıyla alt dudağını ovuşturdu, derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.
"Ne?"

"Biz en iyi arkadaşız, değil mi? Denemek ister misin? Yoksa senin için bir bahane
uydurmamı mı istersin

? Hasta olduğunu söyleyebilirim."

Bunu yapmaya istekli olması hoşuma gitti. Çoğunlukla, insanların benim için
bahaneler uydurmasını istemedim.

annemin sık sık yaptığı gibi, bana özenle davranılmasını istemiyordum. Ama diğer
yandan,

o kadar iradeli biriydi ki, bazen istemediğim halde beni zorlardı. Gideon

bunu yapmadı. Kararı bana bıraktı ve bu yardımcı oldu. "Bunun tadını çıkarmak
istiyorum. Bunun tadını çıkarmayı hak ediyorum.

gerçekten çok çalıştım."

"Tabii ki çalıştın. Sana 'siktir' dediğinde ne kadar seksi olduğunu söylemiş

miydin?" Gülümsedim. "Mesela... 'daha sonra ağzını sikebilir miyim?'

desem?"

Göğsünden derin bir homurtu yükseldi ve dışarı sızdı. Belki seks konuşmak o kadar da kötü değildi... Hala

porno filmlerdeki gibi yapmaktan emin değildim. "Lütfen

sonra ağzımı sik."

"Şanslıysan." Göz kırptım, flört etmeye çalışarak ve aptal gibi görünmemiş olmayı umarak. Gerçekten,

şanslı olan bendim.

Ayağa kalktım ama Gideon bileğimi yakaladı ve beni bacaklarının arasına çekene kadar geri çekti

. Bugün hava sıcaktı ama güzel görünmek istediğim için kısa kollu düğmeli bir gömlek ve

papyon giydim. Büyük elleriyle uyluklarımı yukarı aşağı okşadı. "Seninle gerçekten gurur duyuyorum Milo ve ben sadece...

Beni de yolculuğa dahil ettiğin için teşekkürler."

Cildim çok sıcak bir şekilde kızardı, ama cinsel anlamda değil. İçimdeki ateş yanıyordu, tüm ısı

göğsümde toplanıyordu. Onsuz yolculuk olamayacağını bilmiyor muydu? Benim için ne kadar

benim için ne kadar önemli olduğunu bilmiyor muydu? "Öyle görünmüyorsun, ama çok tatlısın."

O güldü. "Bu belli olmadığı sürece, itibarım zarar görmez. Gidelim."

Gideon elimi tuttu ve kapının yanındaki askıya ulaşana kadar tuttu, pantolonumu oraya asmıştım.

daha önce. Ama onları takınca, bir daha elimi aramadı ve bu da beni bu gece onun yanında nasıl davranmam gerektiğini merak ettirdi.

nasıl davranmam gerektiğini merak ettim. Plajda elini tutmuştum ama... bu farklıydı. Ailesi

orada olacaktı ve benimle seks yaptığını, ya da oral seks ve

mastürbasyon yaptığımızı bilmelerini istemeyebilirdi. Bu seks sayılır mıydı? Herkes penetrasyon veya

penetrasyon yapılmasını sevmezdi.

Bu soru kafama takıldıktan sonra, tek düşünebildiğim şey bu oldu.

Orlando'nun önünde kendimi zaten rezil etmiştim. Ya bu gece de aynısını yapıp Gideon'u utandırırsam?

Ya o bizim seksimizi sır olarak saklamak istiyorsa ve ben onu öpersem ya da ona dokunursam ya da onu tutmasını istersem

ben mi? O benim için orada olacağını söylemişti ve ben ona inandım. Gideon bana yalan söylemedi, ama aynı zamanda

o kadar nazıktı ki, kendi istediği olmasa bile benim için bir şey yapabilirdi.

Nefesim hızlandı ve Gideon, binanın önüne varmadan hemen önce bizi durdurdu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet." Doğru değildi, ama iyi olmak istiyordum. Bu gecenin mükemmel olmasını istiyordum.

Elini yanağıma koydu, başparmağını gözümün altına sürdü ve alnımı öptü. "Başarabilirsin."

Başımı salladım, ama içimden şöyle düşündüm: "Acaba gerçekten öyle miyim?" Bana güvendiği için mutluydum, çünkü ben kendime güvenmiyordum.

Rachel çoktan kitapçıya gelmişti. Ailesi Cammy ile birlikte gelecekti. Kapılar saat altı gibi açıldı, çünkü kısa bir akşam etkinliği iyi olur diye düşündü. Yeni masaları

koyduk ve Gideon ile ben kafesli çıkıntıya peri ışıkları astık.

"Hâlâ burayı ka b ullenemiyorum," dedi Gid. Kafe alanına doğru yürüdü, mavi

tezgahın üzerinde gezdirdi. Mekanın tamamında plaj teması kullanmıştık, bolca beyaz, açık mavi ve

mercan rengi kullanmıştık.

"Bunu daha önce görmüştün."

"Hala hayranlık duyuyorum." Göz kırptı ve midem garip bir şekilde kıpır kıpır oldu.

Rachel tamamen işine odaklanmıştı. "Herkes gelmeden önce yiyecekleri hazırlamalıyız." O, işini nasıl yapacağını

işi halletmeyi biliyordu. Onun bu yönünü çok seviyordum.

Bir sürü parmak yiyeceği vardı, bazıları vejetaryen, bazıları değil, ama ben zaten yemeyecektim

. Başkalarının yediği tabaktan yemek almayı sevmiyordum. Bu beni rahatsız ediyordu.

Üç kez düzenledik, ilkinde Rachel düzenlememizi beğenmedi, ikincisinde ben beğenmedim ve

Sonunda ikimiz de üçüncü yolu kabul ettik. Gideon geri çekildi ve işini yaptı çünkü umursamıyordu.

Camda bir vuruş duyuldu ve gelen, Rachel'a bazen Cammy'nin ebeveynleri meşgul olduğunda yardım eden

. Barista olarak deneyimi vardı, bu yüzden onu kafeye işe almıştım.

Sonunda Gideon, "Saat altı oldu. Kapıları açmamı ister misin?" dedi.

Ona bakmadan başımı salladım. Gideon yanımdan geçerken yanağıma öpücük kondurdu ve

bu, aptalca bir şekilde, içimi rahatlattı. Bir öpücük beni nasıl rahatlatabilirdi ki?

Zil çaldığında, kısa bir süre gerildim, sonra derin bir nefes alıp omurgamı düzelttim

"Merhaba, Little Beach'e hoş geldin... Oh, tanrım. Sadece sensin, Gene."

Yaşlı adam güldü. "Beni gördüğüne sevinmedin mi?"

"Hayır! Öyle değil. Sadece tanımadığım biri olduğunu sandım ve sana selam vermek için cesaretimi toplamam gerekti.

seni selamlamak için kendimi hazırlamam gerekti."

Bazen kendime bile mantıklı gelmiyordum. Çoğunlukla her gün dükkanda çalışmak benim için sorun değildi

iyiydim, ama bu, eğlendirmem gereken planlanmış bir etkinlikti ve bu tamamen farklı bir şey gibi görünüyordu.

"İkinci şansını yakalayacaksın," dedi Gid, iki kişi ve iki çocuk içeri girmeden hemen önce

. Onların bir aile olduğunu düşündüm.

"Merhaba. Little Beach Books'a hoş geldiniz. Uğradığınız için çok mutluyuz. Ben yeni sahibi

Milo Copeland, ama lütfen bana Bay Copeland demeyin." İşte. O kadar da kötü değildi.

"Sizinle tanışmak çok güzel!" dedi kadın. "Yeniden açılacağınızı duyduğumuzda çok sevindik. Özledik

Bu yer. Büyükannen özel bir kadındı."

Lütfen annem veya evlat edinilme konusunda soru sorma, lütfen annem veya evlat edinilme konusunda soru sorma.

"Teşekkürler. Gene bana hikayeler anlatıyordu. Onlar..." "Partnerlerdi," diye

Gideon sözümü kesti.

Ortaklar. Doğru. Bu kelimeyi kullanmalıyım. Sevgililer, çocukları utandırabilir.

"İstedığınız gibi etrafa bakabilirsiniz," diye ekledim. Onlar uzaklaştığında, "Herkes böyle selam vermem

herkese böyle selam vermem gerekiyor mu?"

"Hayır, tatlım. Sen iyisin. Ben insanları selamlayacağım," dedi

Rachel. "Oh, Tanrıya şükür. Ben çoktan vazgeçtim bile."

Gideon güldü.

Sonraki yarım saat boyunca insanlar gelip gitti ve o kadar da kötü değildi. Autumn kahve yapmakla meşguldü

ve Rachel çoğunlukla konuşmayı üstlendi, ancak insanlar ara sıra bana da yaklaşıyordu

.

Bir ara otuz yaşlarında görünen bir beyefendi içeri girip, "Wilder Welles'in *The Street*

Vendor's Son kitabınız var mı?" diye sordu.

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Aman Tanrım! Evet. O kitabı çok severim!"

Ve bu da tuhaf bir kitaptı. Belki de Gideon burada sandığı kadar yalnız değildi.

"Benimle gelin. Size göstereyim." Onu oraya götürdüm ve rafta bulunan kitabı onun için aldım,

sonra birlikte kasaya yürüdük ve siparişini kaydetmeye başladım. "Okudunuz mu?" sordum.

Gideon yakındaydı ve bizi izlediğini gördüm. Ona başparmağımı kaldırdım.

"Hayır, ama hakkında çok iyi şeyler duydum." Bana gülümsedi. Hoş birine benziyordu. "Ben Milo Copeland."

"Nelson. Tanıştığımıza memnun oldum." "Ben de."

"Kitap kulübü kurmayı düşünüyor musun? Eğer öyleyse, ben de katılmak isterim."

Bu çok heyecan vericiydi! Yeni arkadaşlar edinmeyi çok sevdim. "Evet, var. En iyi arkadaşım —aslında onlardan biri

—bana *Alice Harikalar Diyarında*'yı okuttu. Ben pek hayranı değildim. Film de garipti, bu yüzden seçimlerde

seçimler konusunda seçici davranırdım, ama kesinlikle

listemde var." "O zaman geri gelip bununla ilgili bilgi

almalıyım." "Umarım alırsın."

Bana utangaç bir el sallama hareketi yaptı, sonra dışarı ıktı. "Gideon!

Gördün mü? Çok nazikti. Onu tanıyor musun?"

Kaşlarını atmıştı. "Hayır, onu daha önce hiç görmedim. Turist olabilir."

"Kitap kulübüne katılmak istediğini söyledi, bu yüzden buraya yeni gelmiş olmalı."

Gideon kollarını kavuşturdu.

"Ne oldu?"

"Burayı çok güzel düzenlemişsin!" diye bir kadın sözümüzü kesti. "Büyükannen

Çok sevimli biriymi. Onun ve Beverly'nin ilişkisini

bilmiyorduk." "Beverly de bilmiyordu."

"Oh..." diye cevapladı. Cevabımı beğenmemiş olabileceğini düşündüm, ama umursamadım.

Gideon kolunu benim koluma doladı ve vay canına, bu çok hoştu. Nabzım hemen yavaşladı

.

"Bizi izin verirsiniz," dedi ona.

Oradan daha fazla insan bize yaklaştı. Biraz bunaltıcıydı — tüm bu ilgi ve

sorular — ama neyse ki kimse bana dokunmaya çalışmadı.

Gideon yanımdan ayrılmadı. Masadaydık, o mini sandviç alırken

"Naber, Snacks?" diye bir ses duydum. Bu sesin onun kardeşi olduğunu tanıdım. Kafamı kaldırıp baktığımda Orlando'yu gördüm.

yuvarlak hamile karnı olan güzel bir kadın; sonra Kris ve karısı olduğu belli olan kadın,

Megan ve sonra Gideon'un ebeveynleri olduğu belli olan iki yaşlı insan.

Mide bulantısı hemen vücudumla savaşa girdi, bağırsaklarımı şiddetli ve acımasızca saldırdı. Gideon

benim en iyi arkadaşımdı. Ailesinin beni sevmesini istiyordum. Onların, onun neden benim gibi biriyle takılmak istediğini merak etmelerini istemiyordum.

benim gibi biriyle takılmak istediğini merak etmelerini istemiyordum.

Bunu mahvetme, bunu mahvetme, bunu mahvetme.

"Bana öyle demenden gerçekten nefret ediyorum," dedi Gideon. Tabii ki, aynı anda, yaklaşık on

daha fazla insan geldi. Yemeklerin önünden çekildik ve o bana döndü. "Çocukken

"Oh... peki, sorun değil. Vücudun harika. Öyle olmasa bile sorun olmazdı.

"Oh... peki, sorun değil. Harika bir vücudun var. Olmasa bile sorun olmazdı. Bence

toplum olarak fiziksel özelliklere ve birinin kilosuna çok fazla önem veriyoruz." diye baktım.

Orlando. "Sen öyle yapmıyorsun. Senin öyle bir şey yaptığını ima etmeye çalışmıyordum. Ben sadece..."

Kapa çeneni! Yapman gereken şey bu, çeneni kapatmak.

"Onurumu koruduğun için teşekkür ederim." Gideon elini ensemin arkasına koydu ve

destek olmak için. "Ayrıca, duydun mu? Vücudum harika," dedi kardeşine.

Kimse bir şey söylemeden önce — ve kimse derken, ben demek istiyorum — Gideon devam etti. "Anne, baba,

Heather, bu Milo. Lo, aptal kardeşimle, Kris ve Meg'le Lighthouse'da tanıştın, ama bu

Heather, babam Orlando ve annem Annemarie."

"Seninle tanışmak çok güzel, Milo. Gideon bize senden çok bahsetti," dedi. Herkesin

Gideon'un boynumdaki eline doğru baktıklarını gördüm, bu yüzden ondan uzaklaştım.

"Teşekkürler. Ben de sizinle tanıştığımıza memnun oldum." Dikkatimi Heather'a verdim. "Bebegin

kız mı erkek mi olduğunu biliyor musun?" Bunu anlayabilirlerdi. Bebek kim olursa olsun, bir gün

doğru tahmin ettiklerini bir gün anne babasına

söyleyeceklerdi. "Oğlan," diye cevapladı.

"Adı belli mi?" "Jacob."

"Merhaba, bebek Jacob," dedim yumuşak bir sesle, mesafemi koruyarak ve ona dokunmadan.

Hamile kadınların karnına dokunan

İzin almadan hamile kadınların karnına dokunmak kabalıktı. Ben bile

bunu biliyordum. Herkesin bana yönelttiği sıcak bakışları hissettim, bu da beni aşırı ısınmış gibi hissettirdi. Bu

garip miydi? Bebeği bu şekilde dahil etmek istemek? "Özür dilerim, sorun olup olmadığını sormadım."

"Özür dilemene gerek yok. Çok tatlı bir hareketti. Artık doğduğunda sesini tanıyacak ve sana, ona merhaba demek isteyen ilk kişi olduğunu hatırlayacak." Heather'ın gülümsemesi

beni biraz rahatlattı.

Gideon'a baktım, o da bana göz kırptı. Elini uzattı, sanki bana dokunacakmış gibi ama sonra geri çekti. Kaşlarımı çatmamaya çalıştım, acaba şimdiden bir hata mı yapmıştım?

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gideon

MILO VE BEN ailemin yanında nasıl davranacağımızı konuşmamıştık, ama itiraf etmeliyim ki, o çekildiğinde

ve bu, kesinlikle ilgilenen adamı saymıyorum bile.

ilgi duyan adamı saymıyorum bile. Onu daha önce hiç görmemiştim, ama onu sevmediğime karar vermiştim bile. Kendime,

sadece arkadaş olduğumuzu, birbirimizle seks yapmaktan hoşlanan arkadaşlar olduğumuzu, ama yine de arkadaş olduğumuzu hatırlatmam gerekiyordu.

Teknik olarak, benim kollarımdan kurtulmakta haklıydı. İhtiyacımız olan son şey, ailemin bizim hakkımızda

daha fazla fikir edinmesiydi.

"Adaya taşınmadan önce ne yapıyordun?" diye sordu babam.
Üniversite onun için önemliydi

. Bu, her zaman sorduğu ilk sorulardan biriydi. Bana hiç söylememiş olsa da,

hayal kırıklığına uğradığını biliyordum, ama ben yüksek öğrenimin herkes için uygun olduğuna gerçekten inanmıyordum.

Bu, ne kadar zeki veya başarılı olduğunuzun bir ölçütü değildi.

"Oh, finans sektöründeydim. On altı yaşında üniversiteye başladım. Yirmi iki yaşında

Franklin Üniversitesi'nden mezun oldum ve annemin şirketinde çalışmaya başladım."

Aman Tanrım... *on altı* yaşında mı? "Gerçekten mi? Bana hiç söylememiştin." Şimdi kendi boynumun arkasını

, bu çok çılgınca bir şeydi.

"Sanırım hiç diplomalardan bahsetmedik. Seninki ne?" diye sordu Milo.

"Üniversiteyi bitirmedim," diye cevap verdim, hayatımda ilk kez bu konuda kendimi güvensiz hissederek.

"Oh, bunu da bilmiyordum."

Bu önemli mi? diye sordu içimden bir ses, ama bu Milo'ydu. O böyle şeyleri umursamazdı

.

"Sen ve Gid çabuk anlaştınız," dedi Kris.

"Öyle. O... şey, o benim en iyi arkadaşım. Senin de en iyi arkadaşın olduğunu biliyorum, o yüzden öyle demek istemedim,

özellikle de birbirinizi hayatınız boyunca tanıdığınız için." Milo'nun hafif paniklemiş bakışları

bana doğru kaydı. Onu rahatlatmak, şakağına öpücük kondurmak ve nefes almasını söylemek istedim, çünkü gayet iyiydi.

ama aynı zamanda benden uzaklaştığında çizdiği sınırı da aşmak istemiyordum.

"Onu paylaşabiliriz." Kris kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine çekip

alnıma bir öpücük kondurdu. Bu bizim için garip bir şey değildi, ama Milo'nun gözlerinde bir anlık tereddüt gördüm

bir adım geri attığını gördüm.

"İğrenç, dudakların nerelerde dolaştı bilmiyorum," diye şaka

yaptım. "Hey, dur bakalım," dedi Meg.

"Oops, pardon. Seni sevdiğimi biliyorsun. Beni endişelendiren, erkekler konusunda şüpheli zevkin," dedim.

dalga geçildi, Milo hariç herkes güldü. Ona iyi olup olmadığını sormak için dilimin ucunda bir dürtü vardı

dilimin ucundaydı, ama onu şımartıyormuşum gibi görünmek de istemedim. Kendimden nefret ediyordum ve onun

bu konuda güçlü hisleri olduğunu biliyordum.

Muhtemelen bedava yemek ve kahve için gelen gürültücü bir grup genç içeri girdi. Gülüp

konuşuyorlardı, sesleri zaten gürültülü olan odada yüksek sesle yankılanıyordu.

Annem Milo'ya mağaza ve Kaliforniya'da yaşadığı bölge hakkında birkaç soru sordu.

birkaç dakika sonra Nadine Anderson kitap kulübü hakkında konuşmak için ona yaklaştı.

Mağazadaki toplantılar... Herkesin kitap kulüpleriyle ne alıp veremediği vardı?
Sonra Janet Hughes

bunu duydu ve onun dikkatini, kendisinin de orada yaptığı örgü grubu toplantısına çekti.

Tanımadığım genç bir adam ona iş sordu. Ailem onun etrafında mağazadaki değişiklikler hakkında konuştular.

Onun gerginliğinin arttığını hissedebiliyordum. Biri onunla her konuştuğunda, cevapları daha hızlı,

daha kesik kesik oluyordu. Benim kulağıma bile oda giderek gürültülü geliyordu ve bu, bir bebek aniden

ağlamaya başlamadan önceydi.

Biri ona çarptığında irkildi.

"Lo?" diye yumuşak bir sesle sordum, ama o başını salladı, belli ki bu konuyu büyütmemi istemiyordu.

Ellerini birbirine sürttü, sonra birini göğsüne sürterek kalbini masaj yaptı. İnsanlar yaklaştılar, o da gülümsedi ve konuştu, ama bu benim ondan alışı ı m gülümseme değildi.

gözlerine ulaşmıyor ve tüm odayı aydınlatmıyordu.

Kimse fark etmemiş gibiydi, ama kimse onu benim tanıdığım kadar iyi tanımıyordu. Kendini tutmaya çalışıyordu

birlikte tutmaya çalışıyordu. Ona yardım etmek için ne yapacağımı bilmiyordum ve yine, sınırı aşmak,

onu kurtarılması gereken biri gibi hissettirmek istemiyordum.

Bir çarpma sesi duyuldu ve o irkildi. Baktığımda, bir şekilde, meyve suyu kasesi masadan düşmüş olduğunu gördüm.

"Sen... şey... Ben gitmeliyim." Milo hemen oraya koştu. Aileme hızlıca baktım ve endişeli bakışlar gördüm.

"Ona yardım edeceğim." Ona doğru yürürken kalbim çok hızlı atıyordu.

Rachel de oradaydı. Milo, karışıklığı temizlemeye çalışırken aceleci ve beceriksiz hareketler yapıyordu.

"Karış. Biz bununla ilgileniriz," dedim ona, o da başını salladı ve insanları oyalama çabasına başladı.

"Lo?" Onun yanına diz çöktüm. Yere eğilmiş, dizlerinde kırmızı yumruklar vardı. Gözleri

gözleri kapalı, aşağıya bakıyor ve ileri geri sallanıyordu. "Milo?" Elimi yine ensesine koydum,

sorun olmadığını umarak.

"Yapamıyorum. Üzgünüm. Yapamıyorum... Yapamıyorum... Yapamıyorum..." diye tekrar tekrar söylüyordu.

"Hey, her şey yolunda. Sen iyisin. Hadi buradan çıkalım." Üzerimize bir gölge düştü ve

Orlando'yu gördüm.

"Bir paspas alıp temizlik yapmanıza yardım edeceğim."

"Teşekkürler. Pantolonuna punç döküldü ve anahtar bende, onu yukarı çıkaracağım."

Zayıf bir bahaneydi. Anahtarı ona verebilirdim, ne de olsa o orada yaşıyordu, anahtarı da onda olacaktı

kendi anahtarı vardı, ama o anda aklıma gelen tek şey buydu.

"Sorun değil. Ben hallederim." Orlando gülümsedi. Milo'yu ayağa kaldırırken kardeşime sessizce teşekkür ettim.

ayağa kaldırdım.

Konuşmadı, ama nefesleri hızlı ve kısaydı, vücudu gergindi.

Çok bariz olmak istemedim, bu yüzden elini tuttum, parmaklarımızı birbirine geçirdim ve

sahte bir gülümseme takındım ve Milo'yu arka çıkışa, üst kata ve içeriye götürdüm.

Kapalı kapının arkasında güvende olduğumuzda, kollarımı ona doladım, saçlarını kokladım

saçını kokladım ve şakağına öptüm. Titredi, vücudu o kadar şiddetli titriyordu ki benimki de onunla birlikte titriyordu. "

Sadece biz varız. Biz iyiyiz, Lo. Sen iyisin." Hayatımda hiç kimseyi bu kadar teselli etmek istememiştim. Ben

Bunu yapmalı mıyım, hatta nasıl yapmalıyım, emin değilim. Ben kimdim ki, gerçekten? Ona orgazm yaşatan bir arkadaş mı?

"Özür dilerim."

"Hey, neden özür diliyorsun? Özür dilemen için hiçbir neden yok."

"Çıldırmaaya iki saniye kalmıştı diye mi? Bunu yapmamalıydım. Çok gürültüldü.

Kulak tıkaçlarımı kullanmalıydım. Ve çok fazla insan vardı. Hepsi bana sorular soruyor, bana dokunuyor

ve bana çarpıyorlardı ve..." Gerildim, bu durumda hoşlanmadığından ona dokunmamam gerekip gerekmediğini merak ettim

bu durumda hoşuna gitmediğini düşündüm, ama sonra yüzünü boynuma gömdü. "İyi olmak istedim. İstiyorum

ailen beni sevmeli ve benimle neden arkadaş olduğunu merak etmemeli.

"Seni seviyorlar. Babamın, diploman hakkında konuştuğunda gözlerinin parladığını gördün mü?

Onlar neden benim nazik, komik,

akıllı... ve çok seksi birini sevdiğimi merak etmeyecekler."

Umduğum gibi gülmedi. "Pantolonum beni rahatsız ediyor... ve üzerlerinde

. Yapamam. Çıkarmam lazım. Yapış yapış olmayı sevmiyorum."

Milo geri çekildi ve düğmeye uzandı, ama ben elimi üzerine koydum. "Yapabilir miyim?"

Yavaşça başını salladı, ben de diz çöküp düğmeleri açtım. Önce bir ayakkabısını çıkardım, sonra diğerini.

çorap, sonra diğerini çıkardım ve giysi askısının yanına koydum. Sonra pantolonunu aşağı çektim, onu pantolonundan çıkarmaya yardım ettim

sonra onu da yerine koydum.

Ona baktım, o da bana bakıyordu. "Beni diğerlerinden daha fazla kafam karıştırıyorsun

daha fazla kafamı karıştırıyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Bu pek iyi gelmiyor." "Öyle."

Ayağa kalktım. Onu öptüm, ama yavaşça, dilimi kullanmadan.

"Lütfen aşağıya geri döner misin?" dedi Milo. "Sana ihtiyacım olmasını istemiyorum. Her şeyi kendi başıma halletmem

Kendi başıma halletmem önemli. Partinin iyi geçeceğinden emin olacağına güveniyorum." Hiç gitmek istemiyordum ama "Tabii ki" diye cevap verdim.

"Ailene başımın ağrıdığını söyler misin? Yalan söylemek istemiyorsan anlarım, ama şu anda

, bu yüzden sen de yalan söylemeyeceksin."

Kabul ettim, sonra kapıya uzandım ve sırtımı ona dönerek durdum. "Biliyorsun... bazen birine ihtiyaç duymak

bazen birine ihtiyaç duymak normaldir, Milo. Kendi ayakların üzerinde durmak istemek de normaldir, ama birine ihtiyaç duymak

seni zayıf yapmaz. Bu sadece sana özgü bir şey değil."

Cevap vermedi, ben de dışarı çıkıp aşağı kata indim. Orlando ortalığı

temizlemişti ve Rachel, insanlar alışveriş yaparken kasadaydı. "Arkadaşın nerede?"

Annem, ben tekrar onlara katıldığımda sordu.

"Başı ağrıyordu. Onu daireye almak zorunda kaldım." Yüzlerindeki ifade, bana inanmadıklarını açıkça gösteriyordu.

bana inanmadıklarını açıkça ortaya koydu. "O iyi," dedim, sesim keskin ve savunmacıydı.

"Biliyoruz," diye cevapladı annem.

Kardeşimle göz göze geldim ve yine sessizce ona teşekkür etmeye çalıştım, o da bana göz kırptı.

"Bu yeni bir şey," dedi Kris. "Ne yeni?"

"Seni bir erkek arkadaşla görmek."

"Değil mi?" Meg de aynı fikirdeydi.

"Siz çok tatlısınız!" diye ekledi Heather.

Of. Hayatım mahvoldu. Bunun olacağını biliyordum. "O benim erkek arkadaşım değil." Bu sözler göğsümde bir

gerçek bombası gibi patladı. Kahretsin. Milo'nun erkek arkadaşım olmasını istiyordum. Hayal kırıklığına uğramıştım.

değildi ve onun da olmak istediğinden emin değildim. Bu, Orlando ve Kris'in daha önce bana onun hakkında takıldıkları zamankinden farklıydı.

daha önce onun hakkında benimle dalga geçtikleri zamankinden farklıydı. Artık daha yakındık ve evet,

"Ona bunu söyleme ya da bu konuda onunla dalga geçme, tamam mı? Biz sadece arkadaşız."

tamam mı? Biz sadece arkadaşız."

"Senden utanıyor, değil mi?" Kris, ikinci cümlemi tamamen görmezden gelerek şaka yaptı.

"Ha-ha, pislik," diye karşılık verdim. "Rachel'a kasada yardım edeceğim." Çünkü bunu yapmayı

etmeyi tercih ediyordum.

Ben de öyle yaptım ve ailem kısa bir süre sonra oradan ayrıldı. Son kişi mağazadan ayrılana kadar neredeyse üç saat geçti.

mağazadan ayrılması neredeyse üç saat sürdü. Tezgaha yaslanarak

iç geçirdim. "Çok yorucu oldu." "Milo nasıl?" diye sordu Rachel.

Omuz silktim. "Emin değilim." Ama bilmek istiyordum. Beni gönderdiği için biraz üzgündüm.

Bunu anlıyordum, ama yine de üzülmüştüm.

"Sen yukarı çık. Ben burada işleri halledip dükkânı kapatırım." Rahatlama hissi

damarlarıma yayıldı. "Teşekkürler. Sana borçluyum."

Yukarı çıktığımda daire karanlık ve sessizdi. Milo'nun pantolonları kapının yanındaki yerinden

. Onu çamaşır makinesine koymuş olmalıydı. Sabaha kadar dağınıklığı bırakamadığına

bırakamaması beni şaşırtmadı.

Yatak odasının kapısının önünde durdum, ama kendimi içeri girmemeye zorladım. Bana biraz zaman istedi, bu yüzden

Ona verirdim.

Bunun yerine doğrudan banyoya gittim, hızlıca duş aldım ve sadece havluyla sarınmış halde odama gittim.

. Işığı açtığımda, battaniyenin altında bir yumru ve yastıkların üzerinde tanıdık bir kızıl saç vardı

saçlı tanıdık bir kafa vardı.

O, uyumak için odama gelmişti.

Bunu kendi başına hiç yapmamıştı. Orgazm olduktan sonra uykuya dalmıştı, ama bu seferki farklıydı. Hoşuma gitti. Çok hoşuma gitti

çok hoşuma gitti.

Yüzümde bir gülümsemeyle havlumu çıkardım, ışığı kapattım ve yatağa tırmandım, uyumak için

onun beline kolumu dolayarak uykuya daldım.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Milo

Gideon ışığı açar açmaz UYANDIM, ama hareket etmemeye çalıştım. Yatağımı daha çok seviyordum.

Daha rahattı ve uyuması daha kolaydı. Onunki oteldeki gibi değildi, ama yine de benimki değildi.

Ona yakın olmak istediğim için ona tırmanmıştım ve bunun hakkında ne hissettiğimden emin değildim... ya da

birbirimizi öpüp durmadığımız için ne yaptığımı merak edip etmeyeceğini bilmiyordum.

Dudakları omzuma nazikçe değdiğinde gülümsedim. Gideon'un öpücükleri en iyisiydi.

sevgi doluydu ve bana karşı sevgi dolu davranmaktan hoşlanıyor gibiydi. Benim gibi sarılmayı seven biri olacağımı hiç düşünmemiştim

benim için çok önemliydi) ama Gideon'la sarılmayı seviyordum. Bu muhtemelen

Kötüye işaret. Ona olan hislerimin çok fazla büyüdüğünden endişelendim.

"Her şey yolunda gitti mi?" diye sessizce sordum. Aptalca bir paniğe kapıldım. Bazen beynime çok kızıyordum.

"İyi gitti. Annem, bir ara benimle birlikte gelmeni çok istermiş."

Kalbim göğsümde o kadar hızlı atıyordu ki, yerinden çıkıp Gideon'un eline düşecek sandım.

Çoğu zaman insanların benim hakkımda ne düşündüğünü umursamazdım; ne önemi vardı ki?

ne önemi vardı ki? Değiştiremeyecektim. Ama Gid'in ailesi sıradan insanlar değildi. Onlar onundu, o da benimdi...

yani, *benim* değildi, ama bazen öyleymiş gibi hissediyordum. "Garip bir şey fark etmediler mi?"

"Lo."

Ona doğru döndüm. Odası ön sokağa bakıyordu, bu yüzden ışıklardan yumuşak bir parıltı geliyordu.

dışarıda. "Gid, ben nörolojik farklılığım. Her zaman herkes gibi davranmıyorum. Sorun değil. Farklı davranırsan beni yatıştırmaya çalışıyormuşsun gibi hissediyorum.

sen farklı davranırsan beni yatıştırıyormuş gibi hissediyorum."

O iç geçirdi. "Hiçbir şey söylemediler. Ama söyleselerdi bile, sana karşı hissettiklerim değişmezdi."

Başımı salladım.

Eli kıcıma kaydı. Üzerimde sadece iç çamaşırım vardı ve beni kendine çekti, bu da

hemen sikim uyanmaya başladı. Sırıttı. "Bir anda sertleşiyorsun."

"Bu bizim en sevdiğimiz söz," diye alay ettim. Ama haklıydı. Seksle ilgili şeyleri gerçekten seviyordum ve mümkün olduğunca çok yapmak istiyordum.

mümkün olduğunca çok yapmak istiyordum. Gideon'u da çok seviyordum, belki de gerekenden fazla. Bu gece beni

nemsendiğimi hissettirmişti, ama bunu baskıcı bir şekilde ya da beni küçümseyerek değil,

nemli hissettirmişti. Onun hareketini taklit ederek, elimi aşağı kaydırıp kalçasının kıvrımına yerleştirdim.

"ıplaksın."

"Belki de yatağımda seksi bir adam olacağını umuyordum." "Ya da az önce duş aldın."

"Duş almadım," diye cevapladı Gideon. Burnumun ucunu öptü ve yanaklarımın

kızardığından emindim. Bu tamamen samimi bir hareketti. O benim penisimi ağzına almıştı, ama bu hareket neredeyse daha

kişisel hissettirdi. Onunla daha da samimi olmak istiyordum.

"Seninle en iyi arkadaş olmak hoşuma gidiyor."

Gideon başını yavaşça kaldırdı, bakışları bana doğru eğildi. Bir an için, fikrini değiştirip

fikrini değiştireceğinden, az önce iyi olup olmadığımı soracağından korktum, ama sormadı.

Sadece "Ben de senden

hoşlanıyorum" dedi.

"Seninle seks yapabilir miyim, lütfen? Penetrasyonlu seks," diye açıklığa kavuşturdum, kendimi şaşırtarak. "Seni hissetmek istiyorum

seni hissetmek, o şekilde sana bağlı olmak istiyorum, sanki birbirimizin bir parasıymışız gibi. Ayrıca orgazm olmaktan da zevk alıyorum."

Gülünce nefesi yüzüme çarptı, nane diş macununun kokusu duyularımı doldurdu.

"Sen doymak bilmezsin."

"Telafi etmem gereken çok şey var."

"Evet," diye cevapladı Gideon ve dudaklarını benimkilere bastırdı. Bir süre öpüştük, dillerimiz

birbirimizin ağızlarına dalıyorduk. Gideon ile bunun iğrenç yönlerini artık düşünmüyordum,

birbirimizle vücut sıvılarımızı paylaşıyorduk. Sadece, belki de onun dışında kimseyle sonunda, üstüme çıktı, boynumdan, göğsümden,

ve karnımı öptü, sonra külotumu çıkardı ve sikimi ağzına aldı.

Kalçalarım yataktan fırladı, sikim boğazına giriyordu. "Yapma! Bunu yapamazsın, yoksa ağzına boşalırım

. Ve bunu istemiyordum. İçine boşalmak istiyordum... şey, prezervatifin içine, onun içine.

"Her zaman boşalmak için çok acele edersin." Sesinde şakacı bir ton vardı. O kadar çok şeyi tanıdım ki

Gideon'un anlattığı, ona özgü küçük şeyler, örneğin ne zaman şaka yaptığını veya gülümsemelerinin ne anlama geldiği gibi.

"Başlangıçta olduğundan çok daha uzun süre dayanıyorum."

Kasıklarımı okşadı ama emmedi. "Seninle çok eğleniyorum."

İçimdeki mutluluk patlamasını bastıramadan gülümsedim. "Ben de seninle eğleniyorum. Şimdi

senin poponla eğlenmek istiyorum."

Gideon güldü, üzerime çömeldi ve dudaklarıma hızlıca bir öpücük kondurdu. "Popom tamamen senin."

ama sırt üstü uzandı ve ben de buna aldırmadım. Dilimi sağ meme ucuna

, sonra da sol göğüs ucuna. Soğuk metalin dilime değdiği hissi çok hoşuma gitti. "Piercing

. Önce onları isteyeceğini biliyordum."

Onlarla ne yapacağımı da biliyordum. Daha önce hiç birinin içine girmedim, bu yüzden

gergindim. "Bildiğin gibi, bir sürü porno izledim, ama bana nasıl yapılacağını anlatmanı istiyorum. Sana

seni incitmek istemiyorum, ama her şeyi kendim yapmak istiyorum. Parmaklarını kıkırda görmek muhtemelen çok seksi olur

. Bunu başka bir güne saklayalım."

"Sürprizlerle dolusun. Komodinimden kayganlaştırıcı ve prezervatif al."

Çekmeceyi açtım ve önce yağlayıcıyı, sonra da küçük, kare şeklindeki paketi çıkardım ve masanın üzerine koydum.

masanın üzerine koydum.

"Böyle uzanmamı ister misin? Beni öperken beni açabilirsin ya da istersen

ve sen sadece kıcıma odaklanabilirsin."

"Evet, lütfen. Hepsini istiyorum." Gideon'la geçirebileceğim her anı içime çekip sonsuza kadar tutunmak istiyordum.

"Bunu halledebilirim. Parmaklarını yağla ve başla."

Gideon'un dediğini yaptım. Bacaklarını açtı, benim için geriye doğru tuttu ve ben de bacaklarının arasına diz çöktüm.

dilimi kullanarak onu öpmedim, bunun yerine piercingli meme ucunu yalarken, parmağımla deliğini okşadım.

"Böyle mi?"

"Evet, Tanrım, evet. Biraz daha sert bastırabilirsin, deliğimin etrafını daireler çizerek ovup, hazır olduğunda parmağını

hazır olduğunda parmağını sokabilirsin."

Bu sefer bana talimat verdiği için minnettardım. İyi bir iş çıkarmak istiyordum, Gid'in ona yaptığı

her şeyi beğenmesini istiyordum.

Diğer meme ucuna geçtim, deliğini masaj yaparken metal çubuğu dişlerimle ısırdım. O

duşundan gelen sabun kokusu, cildinin kokusu beni daha da tahrik ediyordu. Yüzümü boynuna gömdüm

boynuna gömdüm, orayı da ısırdım, sikim sertleşmiş ve sızıyordu, onun deliğine çok açtım.

Parmağımın ucuyla içeri ittim. Gideon'un kolları beni sardı, beni kendine çekti

ben parmağımı içeri ve dışarı kaydırırken. Ağzım boynuna yöneldi, derisini tatmaya ve emmeye başladı.

Birlikte seviştik, siklerimiz birbirine sürtünüyordu, ben onun vücuduna, rahatlamış ama yine de bir şekilde zevkle titrediği haline

rahatlamış ama yine de bir şekilde zevkle titriyordu. Deliği içten içe sıcaktı. Yapabileceğimden emin değildim

sikimle hiç uğraşmadım. İkinci parmağımı ona soktuğumda, bana doğru eğildi ve

"Lo... Lanet olsun, aynen böyle."

İçimde derinlerde kıvılcımlar çıktı, her birinde daha parlak ve daha uzağa sıçradı. Kıcı

çok iyi hissettiriyordu, teninin tadı mükemmeldi. Onun her bir parçasını istemiştim, arzum ağzımdan gelen emişi güçlendiriyordu

ağzımdaki emişi güçlendirdi.

"Siktir... siktir."

Geri çekildim. "Üzgünüm." Kahretsin. Onu

ısırmıştım. "Biraz diş izi iyidir, ama çok fazla

olmamalı."

"Anladım." Onun yerine ağzına gittim, dilimi ona uzattım, tadına baktım ve Gideon'u öpme ayrıcalığına sahip olmadığım bir dünyada nasıl yaşamıştım?

Gideon'u öpme ayrıcalığına sahip olmadığım bir dünyada nasıl yaşamıştım? Nasıl hayatta kalmıştım? Mutlu olmuştum

Öyle mi? Boşalmaya çok yakındım, bu yüzden geri çekildim. "Şimdi görmek istiyorum." Gideon karnına döndüğünde lambayı yaktım, sonra ellerim ve dizlerimin üzerine çıktım. Gideon'un karnına döndüğünde lambayı yaktım, sonra

Gideon karnının üzerine döndü, sonra ellerini ve dizlerini yere koydu. Her ihtimale karşı biraz daha kayganlaştırıcı ekledim

, eğildim ve parmaklarımla hafifçe açtığım deliğine baktım. "Beni oraya alacağına inanamıyorum

. Gerçekten çok güzel bir delik."

"Ah, o da seni seviyor. Sikişini beni genişletmesini hissetmek için sabırsızlanıyorum." Mesele şu ki, ben biliyordum

Gideon genellikle daha çok üstte olmayı severdi. Vers olduğunu ve altta olduğunu söylüyordu, ama seçme şansı olsaydı

üstte olmayı tercih ederdi. Ama nedense, seks yapan arkadaşlar olarak kalmaya devam edersek, sonsuza kadar

ve onun beni sikmesine asla izin vermezsem, Gideon'un bununla bir sorunu olmayacağını biliyordum. O öyle bir adamdı.

Öne eğildim ve kışını öptüm. "Bir gün sana da yapmana izin vereceğim."

"Buna ihtiyacım yok."

"Belki benim ihtiyacım var." Belki Gid'in beni o şekilde

yapmasına ihtiyacım vardı. "Hadi Lo, beni sik."

İki parmağımla başladım, parmaklarımla onun içine girmesini izledim, sıkı, buruşuk kışığı gerginleşiyordu

"Bu çok seksi... ve ilginç, vücutlarımızın birbirini kabul etmek için uyum sağlama şekli."

O güldü. "Oh, bebeğim, yatakta bana insan vücudunu anlat."

Şakacı bir şekilde kışına vurdum. "Nazik ol... Vay canına. Bunu yaptığında deliğin benim etrafımda seğirdi."

Gideon omzunun üzerinden geriye baktı. "Sen tanıdığım en saçma sapan insansın.

Taşakların patlayacak gibi görünüyor ve beni sikmeden önce vücudumu incelemek için bol bol zaman ayırıyorsun.

beni sikmeden önce vücudumu incelemeye zaman ayırıyorsun."

Haklıydı. "Tamam, o zaman." Üçüncü parmağımı da eklerken ona odaklanmaktan kendimi alamadım.

Çok dardı, ama her itiş onu gevşetmeye yardımcı oluyordu. "Seni sikerken izlemek istiyorum." Sikim

sarsıldı. "Tanrım, evet. Sikimin içinde girip çıktığını görmek istiyorum, beni nasıl aldığını ve

her hareketimde vücudunun nasıl tepki verdiğini görmek istiyorum. Bana bu şekilde neyi sevdiğini gösterirsin.

Kaslarının

sıkışması, titrmen ve..." Bekle. Ben müstehcen konuşuyor muydum? Kesinlikle niyetim o değildi, ama

bunu yaptığımdan

emindim. "Tanrım, bu

çok seksi."

"Öyle mi? Burada oturmuş bunun seks konuşması olup olmadığını anlamaya

çalışıyordum." "Çok fazla seks konuşması. Siktir beni Lo. Kıcımı al."

Evet, gerçek hayatta pornodan çok daha iyiydi. Parmaklarımı vücudundan çıkardım, el yordamıyla

titrek ellerimle prezervatifi açıp penisimin üzerine geçirdim.

Ben de kayganlaştırıcıyı sürdükten sonra, arkasına diz çökerek yaklaştım, penisim sanki ona "Bu tarafa!" diyor gibi kıcına doğru yönelmişti.

"*Bu tarafa!*" der gibi. "Gid?" dedim, ucum onun açık deliğine baskı yaparken.

"Evet?"

"Teşekkürler."

Bana dönüp gülümsedi. "Rica ederim." Söyleyebileceği en mükemmel şeydi.

Bana bunun için teşekkür etmeme gerek olmadığını söylemek istediğini biliyordum, ama söylemedi çünkü benim için gerek vardı

ve o da buna saygı gösteriyordu.

Yavaşça ilerledim ve... "Aman Tanrım. Tanrım. Çok seksisin. Çok darsın. Eskiden seks konuşmaktan nefret ederdim

konuşmaktan nefret ederdim, ama şimdi duramıyorum çünkü aman Tanrım, ölebilirim... Gid... vay canına."

O güldü, bu da vücudunu titretti ve zevki doğrudan testislerime gönderdi. "Lanet olsun."

Gözlerim geriye devrildi. Kasıklarım onun kıkına değene kadar vücudunun beni nasıl aldığını tadını çıkararak itmeye devam ettim. "

Hareket edemiyorum."

"Sonunda hareket etmen

gerekecek." "Sonsuza kadar

burada yaşayabilir miyim?"

"Bunun gerçekçi olduğunu

sanmıyorum."

"İkimizden ciddi olanın ben olmam gerektiğini sanıyordum." Gideon eline

kayganlaştırıcı sıvı sıktı ve kendini okşamaya başladı. "Siktir beni."

Bunu ona reddetmeyecektim. Kalçalarımı tekrar tekrar ileri doğru itmeden önce geri çekildim

. Vücudum, sanki patlayacakmışım gibi titriyordu, zevk ve mutluluk içimde dolaşıyordu

. Vücudumuzun her kayması beni yaşayan en şanslı adam gibi hissettiriyordu, sanki kimseye sahip olmadığım bir şeye sahipmişim gibi.

başkaları da yaptı, ve bu muhteşem ve mükemmeldi, gerçekten boşalmak istedim.

Bu... garip ve farklıydı, kendimi birinin *içinde* hissetmek, onun vücudunda olduğumu bilmek, ama

aynı zamanda dünyada buna benzer başka hiçbir şey yoktu. Gideon ve ben birbirimizin bir parçasıydık, kafamda onunla bağlı hissettiğim

benim kafamda ona bağlı hissettiğim gibi, sanki bu her zaman olması gereken bir şeymiş gibi

olması gereken bir şey gibi, paylaştığımız bağın bir uzantısı

gibi. "Gid..."

"Neredeyse geldim, Lo. Beni daha sert sik. Adını haykırarak boşalmamı sağla."

Um... evet, lütfen. Kalçalarını tuttum, daha sert ve daha hızlı bir şekilde ona çarptım. *"Oh Tanrım, evet!"* Sanki

sözlerim sihirli bir düğmeye basmış gibi, Gideon'un kıcı etrafımda sıkılaştı, spazm geçirdi.

Nefes alış, üzerime boşaldığı zamanki gibi hızlandı.

"Milo... çok güzel." Sırtı kıvrıldı, nefes alış keskinleşti, her kasılmanın onun

elime ve yatağa boşaldığını

biliyordum. Bunu ben yapmıştım.

Vücudumla.

Testislerim boşaldığında omurgamdan bir karıncalanma geçti. Fıskırarak orgazm oldum ve orgazmım beni ele geçirip

prezervatifi doldurdum.

Sonra yatağa yığıldık, ben Gideon'un sırtına, ve onun da pisliğin içinde yattığını biliyordum. Onu

onu ters çevirdim, göğsüne yaslandım, onun spermi bizi birbirimize yapıştırdı. "Seks, şimdiye kadar yaşadığım en güzel şey

yaşadığım en iyi şey."

Başımın üstünü öptü. "Birlikte iyiyiz."

"Öyleyiz." Gideon'un dostluğunu kaybedersem ne yapardım bilmiyordum.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Gideon

MILO, sonraki hafta boyunca beni iki kez daha becerdi ve her iki seferinde de onun yatağında birlikte uykuya daldık.

. Nerede seks yaptığımız ya da sonrasında nerede uykuya daldığımız umurunda değildi ve onun

ben de otomatik olarak oraya gittim. Mesele şu ki, onunla yattığım geceler sadece o geceler değildi.

Başka bir sefer de orada konuşuyorduk, sonra o ışıkları kapattı ve yatağa gittik.

Dün gece satranç oynadıktan sonra -bana öğretmeye çalıştığı ama benim berbat olduğum bir şey- ayağa kalktı

ve "Bu gece benim odamda uyumanı istiyorum, ama seks için çok yorgunum" dedi. Ben şaşırdığım için hemen cevap vermediğimde

, o da "Bu gece benim odamda uyumanı istiyorum, lütfen" diye düzeltti.

odamda yatmanı istiyorum, lütfen."

Sonuna o nazik cümleyi eklemesine gerek yoktu. Ben yine de yapardım. Aslında,

Milo için yapmayacağım hiçbir şeyin olmadığına emindim ve bu... beklenmedik bir şey miydi?

Endişe verici mi? Harika mı? Henüz bir cevaba ulaşmamıştım, sadece bunun doğru olduğunu biliyordum.

Bugün dükkana gitmeden önce Kris ile erken bir öğle yemeği için buluşacaktım.
İlk dövme

randevum saat birdeydi.

Lighthouse'a vardığımda, arkadaşım çoktan gelmiş, bir masada oturuyordu. Bana el salladı

ben de onun karşısına oturdum. "Hayat nasıl?" diye sordu.

"Şikayet edemem." *Beni aldırmayın, sadece içimden çıldırıyorum çünkü Milo için*

ve bunun ne anlama geldiğini kendime itiraf etmekte zorlanıyorum.

"Meg nasıl?"

"Sabah bulantıları onu öldürüyor. Neden buna sabah bulantısı diyorlar bilmiyorum

sabah bulantısı diyorlar, çünkü bütün gün sürebiliyor, ki onun durumunda da öyle olmaya başladı. Onun

midesini boşaltmasını ya da sürekli mide bulantısı çekmesini görmek kalbimi parçalıyor."

"Kahretsin, çok kötü. Doktoru ne diyor?" Önümdeki masanın üzerine konulan su bardağından bir yudum aldım.

"Bazı kadınlar sadece hiperemesis geçiriyor, sanırım. Bebeğin durumunun iyi olduğunu

"Bazı kadınlar hiperemesis geçiriyor, sanırım. Bebeğin durumunun iyi olduğunu söylediler.

Onu hamilelik sırasında güvenli olduğu söylenen bu ilacı kullanmaya başlayabilirler. Bu çok garip çünkü ilk başta

sadece sabahları oluyordu, ama geçen hafta bütün gün oldu." Kris yüzünü ovuşturarak

"Üzgünüm dostum. Yapabileceğim bir şey olursa haber ver."

"Üzgünüm dostum. Yapabileceğim bir şey olursa haber ver."

"Veririm."

Garson gelip siparişlerimizi aldı. Ben kocaman bir hamburger aldım. Artık et yemediğimden değil

et yemediğimden değil, ama bazen Milo'nun yediğini yemek daha kolay oluyordu.

"Milo nasıl?" diye sordu ve aptalca bir gülümseme yanaklarımı neredeyse

kulaklarıma kadar çekilmesine neden oldu. Kris güldü. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm."

"Öyle mi, ne?" Ne demek istediğini bilmiyormuş gibi yaptım. "Ondan

hoşlanıyorsun."

İnkâr etmek için bir neden olmadığı için omuz silktilim. İstesem bile Kris yalanımı anlayacaktı

. "Evet, seviyorum. O..." Kahretsin, Milo'yu nasıl açıklayacağımı bile bilmiyordum. "O hayatı daha güzel hale getiriyor,"

düşünebildiğim tek cevap buydu.

"Evet, Meg de öyle. Bana hissettiğin gibi değil, değil mi?"

Kris'in bu konuyu açmasına şaşırmadım. Oldukça açık sözlü olabilirdi. Onu bu yüzden saygı duyuyordum. "Hayır, ama

bunu uzun zaman önce fark ettim. Belki başka bir dünyada daha fazlası olabilirdik, ama arkadaş olarak daha iyiyiz

daha iyiyiz."

Kris başını salladı. "O da sana deli oluyor. S ana hayranlık duyuyormuş gibi bakıyor, sanki

yapamayacağın hiçbir şey yokmuş gibi."

Gülümsedim. "Oh, yapamadığım çok şey olduğunu biliyor. Bana satranç öğretmeye çalışıyor, ama işler pek yolunda gitmiyor."

Birlikte güldük, ama benim gülüşüm iniltiye dönüştü. Koltuğa yaslandım. "Onunla gerçekten onunla birlikte olmak istiyorum." Ama Milo'nun bunu isteyeceğinden emin değildim. "Zaten öylesin."

"Hayır, pek sayılmaz. Annesi ile telefonda konuşuyordu ve annesi ona doğrudan sordu. O da benim onun erkek arkadaşı olmayacağını söyledi.

asla onun erkek arkadaşı olmayacağını söyledi."

Kris kaşlarını çatı. "Ouch. Bunu senin önünde mi söyledi?"

Onu evime davet ettiğimde, neden bunu yapması gerektiğini sorduğu zamanı düşündüm. "O

dürüst biri. Bazen bir şeyler söyler ve bunların başkalarını nasıl hissettirdiğini fark etmez. Kasıtlı olarak

incitmek istemiyor; sadece olayları aynı şekilde algılamıyor."

"Yine de... belki onunla konuşmalısın."

"Ne? Bu durumda yetişkin gibi davranmamı mı kastediyorsun? Neden böyle çılgınca bir şey

?

O ağzını açmadan önce, Kris'in bana attığı ciddi bakışı görebiliyordum. "Çünkü o zaman

mutlu olabilirsin ve bence bunun mümkün olduğunu ya da bunu hak ettiğini fark etmiyorsun."

Göğsüm ağırlaştı, sanki her kelime ona daha fazla ağırlık yüklemiş gibi. Tanrım, emin değildim.

buna nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Kris daha önce bana hiç böyle bir şey söylememişti.

Bu doğru değildi, değil mi? "

Böyle hissetmek için bir nedenim yok."

"İnsanların birçok şeyi hissetmek için bir nedeni olması gerekmez. Bazen sadece hissederiz. Bu bizim

böyle çalışırız, DNA'mızda bir yatkınlık ya da her ne haltsa. Öyle işte. Şu 'lanetli aşk' dövmesine bak. Öyle hissediyorsun, değil mi?" O kelimelerin

işlenmiş kelimeleri işaret etti.

Bir bakıma öyle hissediyordum. Yirmi altı yıllık hayatımda, gerçekten

. Biri Kris'ti, o da aynı şeyi hissetmiyordu; diğeri ise

beni aldatan pislik. Milo'dan önce en az iki kişi. Onu kaybetmeyi kaldıramayacağımı düşündüm

ve ondan sonra onunla sadece arkadaş olmak çok daha zor olurdu, Kris ile olduğum gibi

Milo özel biriydi, sanki göğsümün içinde, o keşfedene kadar orada olmayan gizli bir yeri işgal ediyordu

.

"İşte çocuklar," Patsy konuşmamızı bölerek önümüze tabakları koydu. Tanrıya şükürler olsun ki

çünkü ona nasıl cevap vereceğimi bilemiyordum.

Kris yemeğinden bir ısırık aldıktan sonra çatalıyla beni işaret etti. "Bu arada, güzel bir öpücük izi."

Gömleğimin yakasını kaldırıp onu örtmeye çalıştım. "Kapa çeneni." O güldüğünde, ben de gülmekten kendimi alamadım.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Milo

Sanki üzerine bir işaret lambası takılıymış gibi, tezgâhın üzerindeki kitap yığınının başımı kaldırdığımda

Gideon önünden geçiyordu. Elleri ceplerindeydi ve bana dönmedi, ama yine de

kalbim deli gibi atıyordu. Onu görmek bile kalp krizi geçiriyormuşum gibi hissettirdi.

Her gün göğsümde büyüyen o tuhaf his.

Aptal değildim; ona aşık olduğumu biliyordum. Bu benim ilk aşkım değildi. Bu seferki sadece

dünyada benim için en önemli kişilerden biri, tesadüfen seks yaptığım ve

ve kaybetmekten çok korktuğum biriydi. Bunun bir aşktan daha fazlası olduğundan da endişeleniyordum. Bu,

en iyi arkadaş olduğumuzu vurguladığımın bir parçasıydı. Elbette öyleydik, ama bu, Gideon'un benim için daha önemli olduğunu düşünmemem

Gideon'un benim için daha önemli olduğunu düşünmemem ve ayrıca onun da bizi olduğumuzdan daha fazla bir şey olarak görmediğimi düşünmemesi içindi

daha fazlası olarak görmediğimi düşünmemesi iç

Bu düzenleme gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu, yani muhtemelen öyleydi. Bir sonraki

ve onunla konuşma isteği içimde, sanki beni oraya itecekmiş gibi çırpınıyordu,

ama mağazada müşterilerimiz vardı. Autumn, birkaç kişinin dizüstü bilgisayarlarıyla çalıştığı kafe bölümündeydi

dizüstü bilgisayarlarıyla çalışıyorlardı ve muhtemelen olan biteni izleyebilirdi, ama... neden Gideon'u görmeye gitmem gerekiyordu ki?

Birkaç saat önce onu yatağıma kıvrılmış halde

bırakmıştım. Benim yatağıma.

Gideon benim yatağımda

uyuyordu. İğrenç. Aşık

olmak berbat bir şeydi.

Kapının üzerindeki zil çaldı. "Merhaba, hoş geldiniz... oh, sadece sensin."

"Tanrım, beni gördüğüne çok sevinme," dedi Rachel.

"Üzgünüm. Seni gördüğümde neredeyse her zaman mutlu olurum, ama seni bir müşteriymişsin gibi karşılamama gerek yok.

"Haklısın."

Kitapları bir arabaya istifledim ve hazırladığım vitrine götürdüm.

yaz okumaları için ön cephe. Gideon bana plaj havlularından bazılarını kullanmama izin verdi ve biz de dolar mağazasına gidip

dükkanına gidip kova, kürek ve diğer güzel şeyler aldık. İç geçirdim.

"Ne oldu tatlım?" diye sordu Rachel.

Cevabımı neredeyse geri çektim, ama arkadaşlarımı arkadaşlar için olması gereken şeyleri yapmak için kullanmazsam

arkadaşların yapması gereken şeyleri yapmak için kullanmazsam ne anlamı var ki? "Muhtemelen hiç erkek arkadaşım olmayacak," diye itiraf ettim. Önceden

beni rahatsız eden tek şey seks yapamamak olmuştu. Şimdi biriyle orgazm oluyordum ve

daha fazlasını istediğimi fark ettim. Başka biriyle seks yapabileceğimi bile bilmiyordum çünkü

Gideon'a güvendiğim gibi güvenebileceğim birini bulmam çok zordu. O en iyi erkek arkadaşım olacaktı.

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu, ben kitapları düzenlerken.

"Çünkü kendimi tanıyorum." Birçok insan benimle başa çıkamazdı ve ben de birçok insanla başa çıkamazdım,

bu da şansımı oldukça düşük hale getiriyordu.

Bir an sessiz kaldı, düşüncelere daldı, sonra "Gideon senden hoşlanıyor" dedi.

Fazla heyecanlanmamaya, onun haklı olduğunu ummamaya çalıştım. "Gideon iyi bir insan, aynı zamanda

arkadaşım ve benimle seks yapmayı seviyor."

Ağzı açık kaldı ve harika bir ölü balık taklidi yaptı. "Bekle. Biraz yavaş ol

yavaşla dostum. Gideon'la seks mi yapıyorsun?"

Rafları inceledim. "Bu tamamen yanlış. Saçma görünüyor. Sanırım yeniden düzenlemem gerekiyor."

"Hayır. Üzgünüm. Kesinlikle olmaz. Böyle bir bomba atıp sonra da keyifle işine devam edemezsin

işine bakamazsın. Yani, ikinizin yakın olduğunu biliyordum, el ele tutuşma olayı vardı...

ve sana çok dokunuyor... oh, ve Tanrım, sana bakışları."

"Ha?" Yaptığım şeyi bıraktım. "Gideon bana özel bir şekilde mi bakıyor?
Ve benimle seks yapmamda

Onunla seks yapmamın bir sakıncası mı var?"

"Tabii ki onunla yatmanın bir sakıncası yok. Sen bunu hak ediyorsun ve ben de

. Hepimiz birinin bize öyle bakmasını isteriz."

Bu benim dikkatimi çekti. "Nasıl? Bana nasıl bakıyor?"

Gülümsedi. "Seni canlı canlı yemek istemesiyle..." "İğrenç. Hiç de iyi gelmiyor kulağa."

Rachel, şekillendirilmiş siyah kaşlarını oynattı. "Oh, ama öyle."

Aniden farkına vardım. "Benimle seks yapmak istediği gibi mi?"

Etrafına bakındı ve ben de bunu çok yüksek sesle söylemiş olabileceğimi fark ettim. "Sanki o anda seninle seks yapmazsa ölecekmiş gibi."

"

Rachel'ın hayal gücü çok kuvvetli olabilir diye düşündüm. "Gideon'a sürekli bakıyorum ama

kitapçının ortasında kıyafetlerimi yırtmak istediğini fark etmiyorum. Ayrıca, bu onun

benim erkek arkadaşım olmak istediği anlamına gelmez. Bu, benim penisimi sevdiği anlamına gelir." "Vay canına, onu sen mi domine ediyorsun?"

"Rachel!"

Ellerini kaldırdı. "Üzgünüm! Haklısın, beni ilgilendirmez. Ama lafımı bitirmeme izin vermedin. O

sana b a k işları... Bilemiyorum, sanki bazen senin gerçek olduğuna inanamıyormuş gibi.

Kafamı salladım. "Muhtemelen beni tuhaf bulduğu içindir."

"Demek istediğim o değil." Bunu biliyordum, ama ağzımı kapalı tuttum. "Gideon sana, senin etrafında olabildiği için

senin etrafında olmanın bile şanslı olduğunu düşünüyormuş gibi bakıyor, Milo, sanki odadan çıkarsan, seninle birlikte tüm iyi şeyleri de götürecekmışsin gibi.

gibi. Sanki sensiz nasıl hayatta kaldığını bilmiyormuş gibi."

Midem birdenbire jimnastik yarışmasına katılmaya karar verdi, ters döndü ve

tekrar. "İnsanlar diğerlerine gerçekten öyle bakmazlar. Bu kitaplarda, fantezilerde, romantik filmlerde olan bir şey."

"Peki, senin aşkın Gideon."

Birlikte güldük ve ben gerçekten, gerçekten Gideon'a bakıp onun haklı olup olmadığını görmek istedim. Belki

bir şekilde gözümden kaçmış olabilir, ama bunun doğru olduğuna inanmıyordum. Emin olana kadar kendimi deliye çevirecektim

"Bunu bitirir misin lütfen?" "Evet, tabii. Nereye

gidiyorsun?"

"Gideon'a bakmaya." Bakışlarım tezgaha kaydı. "Biri onu kontrol etmeye gidiyor ."

"Teşekkürler Milo. Bütün işlerini ben yapayım." Sesi yumuşak ve alaycıydı ve

sarılmak en sevdiğim şey olmasa da, aniden Rachel'a sarılmak istedim. Öyle de yaptım. Hızlıca. Sonra

sanki bana mikrop bulaştıracakmış gibi geri

çekildim. "Hemen dönerim."

Bu belki de hayatımda yaptığım en aptalca şeydi, ama hayatım boyunca çok dikkatli davranmıştım.

çok aptalca şeyler yapmadım, bu yüzden şimdi bir tane yapmayı hak ettim.

Mağazadan çıkıp doğrudan Conflicting Ink'e gittim. Duvarın bir kısmını yıkıp ve aramıza bir kapı koymamız gerekiyordu.

İçeri girdiğimde Gideon'un kahverengi gözleri bana doğru çevrildi. Beni canlı canlı yemek mi istediğini

beni canlı canlı yemek mi istediğini yoksa kendini şanslı mı hissettiğini anlamaya çalıştım ama hiçbir şey göremedim. Sadece şaşkınlık.

"Hey, ne haber?" diye sordu, bir adamın omuz kemiğine dövme yaparken. "Hiçbir şey. Sadece seni görmeye geldim."

Gülümsedi. Gözlerimi kısarak baktım, ama bana normal bir gülümseme gibi geldi. "Bir sandalye çekebilirsin

İstersen. Bu Colton. Karısı Little Beach'ten ve her yaz tatil için buraya geliyorlar.

tatil için geri geliyorlar. Colton, bu benim

arkadaşım Milo." "Tanıştığımıza memnun

oldum," dedi Colton.

"Ben de." Gideon ve ben yalnız kalabilmek için onun gitmesini istediğimi söylemek istedim, ama

bunu söylememem gerektiğini biliyordum.

"Bu kasabada olduğum sürece her zaman Gideon'dan dövme yaptırırım," dedi, ama ben sadece Gid'e baktım. O

beni izlemiyordu, yaptığı işe odaklanmıştı, ki bu iyi bir şeydi.

birinin cildine kalıcı olarak mürekkep koymaktı.

"Herkes Gideon'un işinde en iyisi olduğunu söylüyor. Eğer dövme yaptırırsam, bunu onun yapmasını isterim."

Gideon başını hafifçe eğdi, ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Eğer yaptırmasaydın, duygularım incinirdi."

"

"Oh, duygularını incitmek istemezdim." "Biliyorum."

Göz kırptı. "Seninle dalga geçiyorum."

Ve Rachel deliydi. Gideon kesinlikle beni canlı canlı yemek istemiyordu ya da sanki aşık bir romanın iki karakteriymişiz gibi bakmak istemiyordu. Kollarımı kavuşturdum. Umutlanmamalıyım.

"Sorun ne?" diye sordu, dövme makinesini mürekkebe batırmadan önce. Gideon'un yaptığı şeyle ilgilendiğim için dövme yapmayı araştırmıştım.

Gideon'un yaptığı işe ilgi duyduğum için dövme hakkında araştırma yapmıştım. Önceden, bunun bir tabanca olduğunu düşünmüştüm, ama

makine terimini tercih ettim.

Belki benim erkek arkadaşım olmak istersin diye düşündüm?

"Hiçbir şey. İşime dönmeliyim." Sandalyemi yerine koyup dışarı çıktım.

Kitapçıya girer *girmez*, "Gideon beni yemek istemiyor." dedim.

Autumn bir kahve fincanını düşürdü ve fincan yere düşerek parçalandı. Oops. Etrafımda kimlerin

ve ne kadar yüksek sesle konuştuğuma daha dikkat etmeliyim. Neyse ki, yakınlarda sadece o ve Rachel vardı.

Süpürgeyi ve farası aldım, ama Autumn kendisinin yapabileceğini söyledi. Rachel'ın dediği gibi, tezgahın üzerine eğildim

"Ve bana özel bir şekilde bakmadı." "Başını geriye attı,

sanki onu yoruyormuşum gibi."

Sanki onu yoruyormuşum gibi başını geriye attı. Ben de yorgundum.

bunu başlatmıştı. "Onunla konuş Milo. Tanıdığım en dürüst kişi sensin. Gideon'la konuş ve ona nasıl hissettiğini

hissettiğini söyle."

Haklıydı. Bunu yapabilirdim, değil mi? Ama ya denersem ve tek yaptığım Gideon'u uzaklaşırsa?

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

Gideon

Bütün gün randevularım vardı. Milo'yu bir daha görmedim, ama aklımdan çıkmadı. Bir şeyler ters gidiyordu.

daha önce uğradığında. Ne olduğunu bilmemek beni delirtiyordu. Zamanlama şüpheliydi

, çünkü daha önce Kris'e ondan bahsetmiştim. Milo'ya bir şey söylememişti

ama biri duymuş olabilir miydi? Biri açılış gecesinden bahsetmiş miydi ya da ikimizden bahsetmiş miydi

Milo'ya bir şey söylememiş olabilirdi, ama biri duymuş olabilir miydi? Bunu anlamaya çalışırken kendimi delirtiyordum.

Dükkândan çıktığımda saat dokuzdu. Freddy hâlâ oradaydı, bir parça üzerinde çalışıyordu. "Yarın görüşürüz

görüşürüz." Çıkarken el salladım. "Sen

de," diye seslendi.

Önce yan dükkana gittim. Milo'nun saat dokuzda kapattığından emin değildim, ya da Rachel

içeri girdiğini bilmiyordum. Onu içeride gördüm ama Autumn'u ya da başka birini görmedim. Kapıyı denedim ve

kilitli değildi, ben de içeri girdim, tam da o süpürmeyi bitirirken. "Hey, sen." Ellerimi ceplerime soktum

ve tezgaha yaslandım, ona yakın bir şekilde.

"Ger g insin ya da bir şey düşünüyorsun. Ellerini

"

Siktir, b e n bile bunu bilmiyordum, ama Milo'nun bilmesi beni şaşırtmadı. "Bütün gün

senin için endişelendim." Etrafıma baktım. "Yalnız mıyız?" Sanki bana önemli bir şey

ve kafamdaki o aptal, lanet olası olumsuz ses bunun bittiği anlamına geldiğini söyleyip duruyordu.

O başını salladı, sonra birdenbire, "Rachel, beni canlı canlı yemek istermiş gibi baktığını söyledi. Bunun

bunun sadece seks yüzünden olabileceğini d ü ş ü n d ü m, ama sonra benim çevremde olduğun için şanslı olduğunu ve

ve bir odadan çıktığımda, tüm iyi şeyler benimle birlikte gidermiş gibi bir şey söyledi ki bu çok saçma

. Benim o kadar özel olabileceğimi bilmiyorum, ama sonra merak ettim ve görmek istedim, ama sen sadece

bana normal geldi. Sonra üzıldüm çünkü... çünkü senin etrafında olduğum her an kendimi şanslı hissediyorum

senin yanında olduğumda kendimi şanslı hissediyorum ve seninle birlikte olmadığım zamanlarda bazen kendimi eksik hissediyorum.

Duyduğuma inanamayıp tezgahdan uzaklaştım .

Milo devam etti. "Beynim bunun dünyadaki en saçma şey olduğunu biliyor. Sensiz nasıl

sen olmadan nasıl eksik olabilirim? Biz ayrı insanlarız. Birbirimize ihtiyacımız yok. Hayatım boyunca

iyi geçirdim, ama şimdi her şey farklı. Senin erkek arkadaşın olmak ve her gece benim yatağında uyumanı istiyorum

her gece benim yatağında uyumasını istiyorum — artık seninki değil, ama bu konuda daha iyi davranıyorsun. Ama biz en iyi arkadaşız ve ben

Seni kaybetmek istemiyorum, ama sen benimle aynı şeyleri isteyemezsin. Ben... ben olduğum sürece olmaz.

Ona birkaç adım yaklaştım. Tekrar konuşmaya çalışırken parmağımı dudaklarına koydum.

"Şşş." Kendi mi tutabildiğime inanamıyordum. Bunu beklemiyordum... Onu istememi ya da

beni istemesini beklemiyordum.

"Ellerini yıkadın mı?" diye sordu ve ben kolumu indirdim.

"Son dövmemden sonra yıkadım, ama temizlendikten sonra

yıkamadım. Üzgünüm." "Önemli değil."

Elimi yanağına koydum, sonra elimi ensesine kaydırdım, böylece onu öne çekip yumuşak bir öpücük kondurmak için

dudaklarına. "Seni canlı canlı yemek istiyorum. Seni ne kadar istediğim beni öldürüyor, ama bu sadece seks değil, Lo.

Sen, ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir şekilde beni mutlu ediyorsun. Senin dünyanda olduğum için kendimi şanslı hissediyorum. Bazen

bu beni korkutuyor." "Orbit."

"Yaklaştın. Sana erkek arkadaşım olmanı istediğimi söylüyorum ve senin odaklandığın şey bu mu?"

Gülümsemesi tüm adayı aydınlattı. "Gerçekten mi?" "Evet."

"Peki ya arkadaşlığımız ne olacak?"

"Belki bu bizi daha da iyi bir çift yapar," diye cevap verdim, onun bunu kastetmediğini bilmeme rağmen

. Bu geçerli bir endişeydi.

"Eğer ayrılırsak, artık benimle arkadaş olmak istemediğine karar vermeni istemem."

O belki de dünyadaki en tatlı adamdı ve bunun farkında değildi. "Umarım ayrılmayız

ayrılmayız, ama ayrılmayacağımıza dair söz veremem. İlişkiler böyle yürümüyor."

bunu sona erdirmek isteyen kişi olabilirdi. "Ama sana söz verebileceğim tek şey, her zaman seninle arkadaş kalmak isteyeceğimdir

olmak istediğimi söz verebilirim."

"*Kris'le* olduğun gibi," dedi, ismi abartılı bir şekilde vurgulayarak.

"Milo Copeland... diğer en iyi arkadaşımı mı kıskanıyorsun?"

"Evet," diye itiraf etti. "Açılış gecesini kendimi garip hissetmemin bir nedeni de buydu, ama sana söylemek istemedim."

Elinden süpürgeyi aldım ve tezgaha dayadım, sonra onu kendime doğru çektim.

Boynunu öptüm. Milo başını geriye attı ve inledi. "Kıskanmana gerek yok.

Onu istemiyorum."

"Benim," diye cevapladı.

"Çok fazla."

Ağzımız birbirine yapıştı. Dilini doğrudan dudaklarımın arasına soktu ve ben de ona izin verdim. Milo'nun

penisi benimkine sertçe bastırıyordu, kollarımız birbirine sıkıca sarılmıştı, vücutlarımız birbirine sürtünüyordu,

. Ne yazık ki çıkarmadık, çünkü kitapçının ortasındaydık.

beni durduran şey buydu.

"Seninle sevişmek istiyorum, erkek arkadaşım," dedi Milo ve lanet olsun, tüm vücudum

ihtiyaçla titredi.

"Yukarı ıkalım."

"Beklemek istemiyorum. Sadece kendimi bırakıp yapmak istiyorum, sanki birbirimizi o kadar çok istiyoruz ki,

yukarı çıkmaya vaktimiz yokmuş gibi."

"Sen ve lanet olası pornoların," dedim, ama sikim bu fikri kesinlikle beğenmişti.

Milo cevap vermedi. Bileğimi tutup beni kendisiyle birlikte çekti, kasada durup

Çantayı aldı. Beni mağazanın ana bölümünün hemen yanındaki tuvalete götürdü.

"Gerçekten mi?" Penisim seğirdi. Ben buna çok hevesliydim, ama onun da öyle olacağını sanmıyordum.

"Tuvaletlerden uzak dur." İçeri girerken öpüştük.

Sırtı duvara çarptı ve ben onu duvara bastırdım. Bu onu daha da tahrik etmiş gibiydi.

bacaklarımın arasına kaydırdım ve Milo iğdsel olarak onu sürerken, dilim onun ağzına daldı. "

antada malzeme var mı?" diye sordum.

"Evet. Seks yapacağımıza göre, her zaman hazırlıklı olmam gerektiğine karar verdim. Ayrıca, bana

benim sana yaptığım gibi bir öpücük izi bırakır mısın?"

Omzuna doğru homurdandım. "Tabii ki evet." Ona her şeyi vermek istedim. Orayı öptüm, sonra

boynunu yaladım ve sonra derisini ağzıma aldım.

"Gid. Aman Tanrım." Tırnakları omzuma batmadan önce eli yukarı kayarak saçlarıma girdi.

Keşke çoktan çıplak olsaydık, onun sıcak teni benimkine değseydi. Nefes nefese, hala sürtünerek

Uyluklarımin üzerinde, sanki bu şekilde boşalabilecekmiş gibi. Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen boşalabilirdi.

Daha sert emdim, kanın yüzeye hücum ettiğini hissedip hissetmediğini merak ettim, izimi gururla taşımasını istedim.

izimi gururla taşımasını istedim.

Elleri kıcıma doğru kayıp kot pantolonumun altına girmeye çalıştığında geri çekildim. "Her yerin

morarmışsın." Dudaklarım yara izine yumuşak bir öpücük

kondurdu. "Güzel. Şimdi seni sikebilir miyim?"

"Tabii ki."

Ondan sonra çılgınca giysilerimizi yırtıp attık. Benimkini yere atmak için eğildiğimde

Milo onları yakaladı. "Sakin yapma!" Onları, tuvalet kağıdı ve diğer malzemeler için koyduğu rafların üstüne koydu.

tuvalet kağıdı ve diğer malzemeler için koyduğu rafların üstüne koydu.

Milo, orada duran çantasını açtı ve küçük bir kayganlaştırıcı ve prezervatif çıkardı.

"Buraya gel." Lavabonun önünde durdum, kıcıımı dışarı çıkardım, soğuk porselene tutunarak aynaya baktım.

.

"Harika bir fikir. Bu şekilde birbirimizi izleyebiliriz, ama ben aşağıya bakıp senin kıkında benim sikimi görebilirim

. Bu en sevdiğim şey." "Asla değişme."

Bakışlarımız buluştu, onun bakışı o kadar yumuşak, o kadar açıktı ki, neredeyse nefesimi kesiyordu. "Teşekkür ederim." Milo omzumu öptü

omzuma öptü. Bacaklarımı açtım, deliğime kayganlaştırıcı sürülmüş parmağını hissettim. Etrafında daireler çizdi, sonra

ucunu içeri bastırdı. "Bunu sana yapmama izin verdiğine hala inanamıyorum."

Önce bir, sonra iki parmağıyla beni becerdi, gözlerimiz tüm bu süre boyunca aynada kilitli kaldı.

Öne eğilip omzumu veya boynumu öper, kolunu bana dolayarak meme piercinglerimle oynar veya

ağrıyan ereksiyonumu okşardı.

"Bana sikini ver. Kıkımda senin sikin varken boşalmak istiyorum," dedim ona. Milo titredi.

Parmakları gittiğinde, i ç imdeki hissini özledim. Milo prezervatifle uğraşırken

ve kayganlaştırıcıyı karıştırdı, alnını omzuma dayadı ve kıkıma bastırdı.

"Bana bak. İçime girdiğinde gözlerime bakmanı istiyorum."

O da tereddüt etmeden, utanmadan bunu yaptı ve gülümsedi.

Milo yavaşça içime girdi, deliğimi ona uyacak şekilde genişletti. Bu yanma hissini, onun hissini sevdim

Onu seviyordum. Daha önce hiç yaşamadığım şekillerde sikilmeyi seviyordum, çünkü bu oydu.

Kasıkları kıcıma değdiğinde, birlikte nefes verdik. Ondan

sonra her şey bitti.

O benim içimde kendini kaybetti, geri çekilip kalçalarını tekrar tekrar ileri doğru itti.

Sessiz değıldik, Milo benim adımını söyleyip kıcımın ne kadar iyi hissettirdiğini söylüyordu. Ona beni daha sert sikmesini söyledim.

ve seks konuşmalarını ne kadar sevdiğini mırıldandı.

Ellerim terlemişti, lavabodan kayıp düşüyordum. Tekrar uzandım ve

sabun kabını yere düşürdüm. Biraz sendeledik, rafa çarptık, bir şişe oda spreyi

çınlayarak yere *düştü*.

"Tanrım. Bu çok iyi," diye inledi ve dişlerini omzuma geçirdi.

"Siktir!"

"Üzgünüm."

"Özür dileme. İyi oldu. Tekrar yap."

Milo yaptı, ben hızlı ve sıkı vuruşlarla sikimi elime alırken beni ısırdı.

"Boşalmalısın, Gid. Kıcın benim etrafımda kasılınca çok hoşuma gidiyor... taşaklarımın içine boşalmanı sağladığında

içine boşalttığın zaman."

Ve bu çok seksi bir şeydi. O bu işte çok iyiydi. Görüşüm bulanıklaştı, elim hala mastürbasyon yapıyordu.

Milo meme ucumu çimdiklediğinde, her şey bitti, taşaklarım gerildi, spermim lavabo

lavaboya sıçradı.

Saniyeler sonra, o da orgazmına yenik düştü. "Gideon, Gideon, Gideon," dudaklarından döküldü

. "Senin erkek arkadaşın olmayı seviyorum," dedi nefes nefese.

"Ben de seviyorum."

Tekrar öpüştük, gülerek ve birbirimize dokunarak bir şekilde tökezleyip daha fazla şeyi devirdik.

Birbirimizi temizledik, sonra ortalığı temizledik, giyindik ve ellerimizi yıkadık. Kapıyı açtım

Milo'ya önce çıkması için işaret ettim, o da çıktı ve mağazaya doğru yöneldi, ama birdenbire durdu.

arkasından ona çarptım, sonra düşmemesi için onu tuttum.

"Anne?" diye sordu.

Gözlerim yukarı kaydı ve evet, kitapçının ortasında bir kadın duruyordu.

"Kapalı tabelasını asmayı ve kapıyı kilitlemeyi unutmuşsun," dedi ve saniyeler sonra bana dik dik bakmaya başladı.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Milo

Banyo kapısına, sonra anneme baktım ve yüzüm alev aldı, utanç duygusu

yüzümden etlerim yanıyormuş gibi hissettim.

Az önce seks yapmıştım... banyoda... annem benim kitapçımda, kapıyı kilitlemeyi unuttuğumuz için herkesin girebileceği

girebileceği bir dükkânda, kapıyı kilitlemeyi unutmuşuz.

Biliyor muydu? Seks kokuyor muyduk, yoksa bizi duymuş muydu? Çünkü sessiz davranmamıştık. Şimdi

Seks yapmanın nasıl bir şey olduğunu bildiğim için, insanların bu konuda neden bu kadar gürültü yaptığını anlıyordum.

"Merhaba Bayan Copeland. Ben Gideon. Sonunda sizinle tanıştığıma çok memnun oldum." Bir adım öne çıktı ve anneme elini uzattı.

elini uzattı. Annem eline baktı ama kıpırdamadı, bu da muhtemelen bizim orada ne yaptığımızı bildiğini doğruladı

yaptığımızı bildiğini doğruladı.

"Aman Tanrım. Ellerimizi yıkadık anne." Çok utanç vericiydi, ama bunu saklamaya çalışmanın ne anlamı vardı ki?

"Milo!" Annem Gideon'la aynı anda "Ah, lanet olsun" diye bağ

"Milo!" Annem, Gideon'la aynı anda "Ah, lanet olsun" diye haykırdı.

"Evet, yaptık. Seks yapıp sonra buraya kirli bir şekilde çıkacağımızı düşünmeni istemedim. Ayrıca,

Gideon parmaklarını sokmadı..."

"Bunun olduğu için çok üzgünüz!" Gideon sözümü kesti.

"Bu çok kaba bir davranıştı Milo."

"Dürüsttü. Benim her zaman dürüst olduğumu bilirsin." Neden benim şimdi farklı olmamı beklediğini bilmiyordum

farklı davranmamı beklediğini anlamadım. Sırf seksle ilgili olduğu için mi? "Burada ne yapıyorsun?"

O irkildi ve bazen diğer insanları anlamakta zorlansam da, annem söz konusu olduğunda

.

"Seni gördüğüme sevinmediğim anlamına gelmesini istemedim, çünkü seviniyorum. Sadece şaşırdım, hepsi

bu."

"Belli ki," diye cevapladı. "Sen ve Bay..."

"Barlow," diye tamamladı Gideon. "Ama lütfen bana Gideon de."

"Sen ve Bay Barlow'un sadece arkadaş olduğunuzu söylemiştin," diye bitirdi.

"Bunu bilerek yaptın. İnsanların bana olduğumdan farklı bir şey demesinden hoşlanmadığımı biliyorsun.

rahatsız edici. Neden Gideon'a bunu yaparsın?" Ona sebepsiz yere kaba davranıyordu. O

Bunu hak etmiyordu.

"Sorun değil, Lo," dedi Gideon yatıştırıcı bir sesle.

"Hayır." Kafamı salladım. "Önemli." Anneme döndüm ve gözlerinde pişmanlık gördüm.

aynı zamanda onun kontrolü ele geçirmeye çalışan çelik gibi iradesini de görebiliyordum. "Biz sadece arkadaştık, ama şimdi hem arkadaş hem de

erkek arkadaşız - *arkadaş* kelimesi çok kullanılmış, ama ikisi de biziz. Biz böyle karar verdik."

Uzanıp Gideon'un elini tuttum, ama kolu biraz gergindi. Kaşlarımı çattım. Ona baktım.

"Fikrini mi değiştirdin?" Sadece iki saniye bir erkek arkadaş edinmek bana kalmış.

"Ne? Hayır. Seninle birlikte olmak istiyorum. Sadece hassas bir durumda dikkatli davranmaya çalışıyorum."

Gideon dikkatini anneme verdi. "Ben, şey... Bu şekilde tanışmak zorunda kaldığımız için üzgünüm, ama oğlunuz benim için

benim için çok önemli ve..."

"O zaman belki de onunla herkesin içinde seks yapmamalısın." Annem, daha önce birçok insanı korkutan bir bakış attı

bir bakış attı.

"Onu tuvalete götüren benim," dedim.

"Endişenizi anlıyorum, ama açıkçası, Milo ve benim ne yapacağımızı seçmemizin sizinle hiçbir ilgisi yok

seninle hiçbir ilgisi yok."

Kahretsin. Gideon'un ona boyun eğmeyeceğini bilmeliydim. O böyle bir adamdı.

"Milo benim oğlum."

"Milo yetişkin bir adam," diye karşılık verdi Gideon.

"Milo burada ve kendisi hakkında, sanki o burada değilmiş ya da konuşacak bir şeyi yokmuş gibi konuşulmasından hoşlanmıyor," diye ekledim.

"Ben onunla yalnız konuşmak istiyorum," dedi bana, ama ben başımı salladım.

"Seninle yalnız konuşmak istiyorum," dedi bana, ama ben başımı salladım.

"Gideon ile ilgiliyse olmaz. O benim erkek arkadaşım. Bunun senin için sürpriz olduğunu ve

muhtemelen benim böyle bir şeye sahip olacağımı hiç düşünmemiştin, ama..."

"Öyle düşünmedim. Senin mutluluğundan daha çok istediğim bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?"

Annemin sesi her zamankinden daha yumuşak, daha kırılgan çıkıyordu.

"Hayır, benim mutlu olmamı istediğini biliyorum." Ama yine de benim birini bulacağımı düşünmüyordu. *Ben* de

ben de birini bulacağımı düşünmüyordum.

"Sorun değil," dedi Gideon. "Ben yürüyüşe çıkacağım. Eminim ikinizin konuşacak çok şeyi vardır.

yap."

Saat geç olmuştu ve ben sadece yukarı çıkıp onunla yatağa girmek istiyordum, ama onun haklı olduğunu biliyordum.

Gideon eğildi, yanağıma öpücük kondurdu, sonra ağzını kulağıma yaklaştırdı. Sesi alçaktı

"İstersen bizimle kalabilir. Seçim senin." Başımı salladım, beni bıraktığında dokunuşunu özleyecektim

Bana dokunmadığında onu özleyeceğimi hissettim. "Anahtarım var.

Arkamdan kapıyı kilitleyeceğim." O gittikten sonra annem, "Ah,

Milo," dedi.

"Çok tatlı, değil mi?"

Küçük bir gülümsemeyi zorlukla bastırdı. Annem çok sert bir kadındı. Kimseyi korkutmazdı ve insanlar

ondan korkuyordum, ama ben korkmuyordum.

Küçük kafe masalarından birine doğru yürüdü ve ben de onun karşısındaki koltuğa oturdum. "

güzel bir dükkanınız var. İyi iş çıkarmışsınız."

Little Beach Books'a duyduğum gurur yeniden yüzeye çıktı. "Teşekkür ederim. Bu benim için çok anlamlı.

Burayı seviyorum. Hayatımda ilk kez kendime ait bir şeyim olduğunu hissediyorum."

Annem içini çekti. Bakışları, masanın üzerinde birbirine kenetlenmiş ellerine kaydı. "Ben

sadece senin için endişeleniyorlar. Bu normal, biliyorsun değil mi? Ebeveynlerin çocukları için endişelenmesi. Bunun sadece

sen otizm spektrumunda olduğun için olduğunu sanıyorsun, ama öyle değil."

"Evet, ama bunu *daha çok* benim nörolojik farklılığım yüzünden yapıyorsun. Ve ben farklı olduğumu biliyorum. Bununla

Beni sevmekten hoşlanıyorum. Her şeyin bana mantıklı

gelmesinden hoşlanıyorum." "Senin incinmeni istemiyorum."

"Herkes incinir. Herkesin kalbi kırılır. Gideon'un benim kalbimi kırabileceğini biliyorum.

bunu yapacağı ihtimali yüksek. Sevimli bulduğu şeylerin can sıkıcı hale geldiği bir noktaya gelebilir."

"O zaman o seni hak etmiyor."

Omuz silktim. "Mesele o değil. Hala o deneyimi hak ediyorum. Yirmi dört yaşımdayım ve hiç

Hiç kalbim kırılmadı. Gideon'dan önce hiç seks yapmadım ve..."

Elini kaldırdı. "Detaylara ihtiyacım yok."

"Anlatmayacaktım zaten." Bir an sessizlik bizi içine çekti, sonra dedim ki, "Geleceği bilseydim

Gideon'un dünyamı paramparça edeceğini ve bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını bilseydim,

hala onunla birlikte o l urdum. Acı çekmeyi sevdiğim için değil, hayatımın

"Ve bu benim için zor. Beynim, mantığım bana bunun aptala olduğunu söylüyor, ama bazen mantık galip geliyor."

bunun aptala olduğunu söylüyor, ama bazen *içimdeki ses* galip geliyor." Elimi göğsüme götürdüm. "Ve bununla

kazanmasını istiyorum."

Başparmağını gözünün altından geçirerek tek bir gözyaşı damlasını sildi. "Sen her zaman benden daha cesurdun.

Babanıza güvenmem yıllarımı aldı, sonunda güvendim ama o beni terk etti. O deneyim için minnettar olmama

senin varlığın. Bir daha asla bu riski almam ve senin geldiğin yeri anlasam da

senin ne demek istediğini anlıyorum, senin için bunu istemiyorum. Seni korumak

benim görevim." "Hayır, değil. Beni korumak benim görevim."

"Bu adamı gerçekten tanımıyorsun, Milo. Seninle hemen arkadaşlık kurması

seni hemen arkadaş olarak kabul etmesi ilginç değil mi? Seni yanına taşınmaya davet etmesi? Oh, ve işini devam ettirebilmek için sana ihtiyacı var

işini sürdürebilmek için sana ihtiyacı var."

"Sence biri beni sırf ben olduğum için sevmeyebilir mi? Yeterince iyi değil miyim?
Bunu hak etmiyor muyum

hak etmiyor muyum?

"Hayır. Asla öyle demek istemedim. Sen benim hayatımın ışığıydın. Tanıdığım en iyi insansın ve

hayatta her türlü mutluluğu hak ediyorsun, ama aynı zamanda dikkatli olmalısın.
Etrafında çok fazla kötü insan var.

dünyada, başkalarını kullanan insanlar. Gideon'un seninle birlikte olmakla
kazanacağı şeyler olduğu için sana dikkatli olmanı söylüyorum.

kazanç elde etmek istiyor. Eğer biriyle çıkmaya karar versem, aynı şeye dikkat
etmem gerekir:

paramı ya da kurduğum işi isteyen insanlara dikkat etmem gerekirdi."

Geri çekildim, gözlerimi kapattım. Mantığım bana onun haklı olduğunu söylüyordu.
Gideon'a güvenmediğimden değil,

dünyada kötü insanlar *vardı*, başkalarını kullanan insanlar; ama kalbim onun
onlardan biri olmadığını biliyordu

. "Gideon ve ben uzun süre birlikte olmayabiliriz, ama o böyle bir şey yapmaz. Beni
bu şekilde kullanmaz."

"Umarım haklısındır."

Ben de öyle umuyordum. "Seni özledim," itiraf ettim.

"Ben de seni özledim, o kadar çok ki canım yandı." Annem gerçek duygularını bu şekilde ifade eden bir tip değildi,

başkalarına karşı zayıflıklarını itiraf ederdi, ama ben her zaman onun güvendiği kişilerden biri olduğumu biliyordum.

"Burada olduğun için mutluyum."

"Ben de." Masadan uzanıp elimi sıktı. "Öpücük izi biraz fazla, sence de

sence de öyle değil mi?"

Onu örtmeye

çalıştım. "Yanlış

taraf."

Bana bunu onun yaptığını tamamen unutmuştum.

Gülümsedim. "Ah Milo, seninle ne yapacağım ben?"

"Gerçekten çok seksi bir erkek arkadaşım olduğu hakkında konuşabilir miyiz?"

"Hayır, ben çok yaşlıyım ve bu çok tuhaf. Ayrıca, dövmelerini ve piercinglerini de sevmiyorum. Açıkçası,

neden yüzüne öyle bir şey yaptırmış

ki?" "Ben onun yüzünü seviyorum."

"Eminim seversin. Bana söz ver, kendi vücuduna bunu yapmayacağına."

"Öyle bir şey yapmayacağım" diye alay ettim, ancak dövme ya da piercing yaptırmayı hiç düşünmüyordum...

düşünmedim.

"Onu sevmemi istediğini sanıyordum?"

"Öyle istiyorum." Ve benim için deneyeceğini biliyordum. Ama annemi yeterince iyi tanıyordum, bunun

kolay olmayacağını biliyordum. İçindeki bir düğmeyi öylece çeviremezdi. Gideon'dan şüpheleniyordu ve

bunu değiştirmek çok zor olacaktı. "O beni mutlu ediyor. Onu seviyor olabilirim. Nasıl bilebilirsin ki? Babamı

sevdin mi?"

Ellerini birbirine sıktı.

"Seni rahatsız etmek istemedim."

"Biliyorum, ama evet, rahatsız oldum. Muhtemelen ona güvenmeden önce, kesinlikle onunla çıkmadan önce onu seviyordum.

Bunu anlamamanın tek bir yolu yok. Bir gün farklı hissedeceksin... ya da ona bakıp, onun olmadan dünyanın eksik kalacağını anlarsın. Zamanı geldiğinde bunu anlarsın."

Bazen öyle hissediyordum, sanki dünyam onsuz tamamlanmamış gibi. Ona da öyle söylemiştim. "

babanın seni incitmesine üzüldüm. Bunun benim yüzümden olmasına

üzüldüm ve..." "Hayır. Senin yüzünden değildi. *Onun* yüzündendi."

Belki de öyleydi, belki de babam benim yüzümden onu terk ettiği için Gideon'un da beni terk edeceğini düşünmüştü.

Bütün gün bana bunun benim yüzümden olmadığını söyleyebilirdi, ama ikimiz de bunun benim yüzümden olduğunu biliyorduk.

Oğlunun, benim asla olamayacağım türden bir insan olmasını istiyordu.

benim asla olamayacağım türden bir insan olmasını istiyordu.

"Onu hala seviyor musun?" Ona bu soruyu hiç sormamıştım, ama hep merak etmiştim.

Beni seçtiği için pişman mıydı? Sevdiği tek erkeği kaybettiği için bir daha hiç kimseyle çıkmadı mı?

"O daha iyi bir adam olsaydı, bizim olabileceğimiz şeyi seviyorum."

Sol elimdeki tırnaklarımdan birini kemirdim. "Gerçekten bir daha kimseyi sevmeye

"Hayır," diye dürüstçe cevapladı. "Ben öyle biri değilim."

"Hayır," diye dürüstçe cevapladı. "Ben öyle biri değilim."

Öyle olmadığını tahmin etmiştim ve sormadan önce de biliyordum.

"Wilma..." "Onun hakkında konuşmak istemiyorum."

"Ama senin düşündüğün gibi değildi."

"Yapamam Milo. Şu anda olmaz, tamam mı? Belki de hiç olmaz. Ne anlamı var ki? Hepsi geçmişte kaldı. O

gitti, bunu irdelemek hiçbir şeyi değiştirmez."

Bunu aşmanın, onu zorlamanın bir yolu yoktu. Bu sadece onu daha da uzaklaştırırdı.
"

ne kadar burada

kalacaksın?"

"Bilmiyorum."

"Bu gece benimle ve Gideon'la kalmak ister misin? Ama her gün değil. Seni seviyorum ama...

biliyorsun."

Gözlerini devirdi, ama dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Evet, biliyorum. Duydum. Ve sana

asla sormayacağını düşündüm."

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Gideon

BEVERLY COPELAND benim yavaş ve acı verici bir şekilde ölmemi istiyordu. Bunu açıkça söylemedi, ama söylemesine de gerek yoktu.

Bana karşı kaba bile davranmadı. Muhtemelen Milo'nun hatırı için, fazlasıyla nazik davranmaya çalıştı, ama ben, benim baktığımı bilmeden gözlerindeki kin dolu bakışları gördüm.

gözlerindeki bıçakları gördüm. Benden nefret ediyordu.

Milo'ya zarar vereceğimi düşündüğü için benden nefret ediyordu.

Bir yanım ona bunun için kızamıyordu bile. Onu seviyordu ve onun için en iyisini istiyordu.

Dışarıdan bakıldığında, onu kullandığım izlenimi verebilirdi. Onu kullanmak için nedenlerim vardı.

Yani evet, anlıyorum. Yine de, bir hafta sonra, ölümcül bakışları

biraz fazla olmaya başlamıştı. En azından o gece sadece bir gece apartmanda kalmış ve şimdi bir

oteldeydi. Milo ona, *"Yapamayacağını söylediğimi biliyorum, ama kalabilirsin anne. Sadece*

çok seks yaptığımızı bil" demişti, bu da muhtemelen beni ateşe atıp yanmamı izlemek istemesinin bir başka nedeniydi

.

Milo'dan daha geç uyandım, ki bunu sık sık yapardım. İkimiz de o gün izinliydik. Bir süre yatakta uzanıp

Beverly ve Milo'yu düşünüyordum ki, sonunda o da gelip yatağa atladı. "Bugün

"Bugün ailenle tanışacağım için çok heyecanlıyım."

"Neden?" Saçının bir tutamını parmaklarımla okşadım. O... Tanrım, o çok güzeldi. Benimle

benimle ne yapıyordu.

"Yanlış bir şey söylemek ya da yanlış bir şey yapmak istemiyorum, özellikle de artık sevgili olduğumuz için.

Geçen sefer zaten kendimi rezil ettim." "Hayır, etmedin."

"Ben de oradaydım."

Kıkırdadım. "Ben de oradaydım."

"Gideon... rol yapmanın ikimize de faydası olmaz. Her zaman herkes gibi davranmadığımı biliyorum

. Bunu inkar etmek gerçeği değiştirmez. Ayrıca, bu beni aç olmaktan daha çok sinirlendiriyor ve

seninle orgazm olamadığımda daha fazla sinirleniyorum."

Bu sefer dudaklarımdan yüksek, içten gelen bir kahkaha çıktı. "Sonuncusu yeni."

"Seks yeni. Konuyu değiştirme."

Ben iç geçirdim. "Ne olursa olsun, birlikte üstesinden geliriz. Ne dersin?"

Gülümsedi ve onun mutluluğu beni de mutlu etmiş gibi hissettim. "Sen mükemmelsin

—tamam, her yönünle değil, ama sen mükemmel bir erkeksin."

"Seninle olmak, asla fazla kibirli olmaktan endişelenmemem gerektiği anlamına geliyor."

beni hem kızdırıp hem de iltifat edebiliyordu.

"Kahretsin, özür dilerim. Bu senin duygularını incitti mi? Sadece gerçeği söylüyordum."

"Hayır, şaka yapıyorum." Sabah dişlerini fırçalamadan önce öpüşmeyi sevmediğini bildiğim için dudaklarına öpücük kondurmadım

. Bu yüzden dudaklarımı alnına bastırdım ve yataktan kalktım.

Birlikte duş aldık, sonra ailemin evinde geçireceğimiz gün için giyindik. Dürüst olmak gerekirse, ben de

b i raz endişeliydim. Milo'nun yanlış bir şey yapacağını düşündüğümünden değil,

ailemin yanında hiç erkek arkadaşım olmamıştı. Erkeklerle hiç şansım olmamıştı. Aptalca bir şey yapıp Milo'yu kaybedeceğimden ve sonra sevdiğim diğer insanların da bu duruma karışacağından korkuyordum.

aptalca bir şey yapıp Milo'yu kaybedeceğimden ve sonra sevdiğim diğer insanlar da bu duruma karışacaklarından korkuyordum.

En azından Kris'le olan ilişkimizi bilmiyorlardı ve pislik eski erkek arkadaşımınla hiç tanışmamışlardı.

Milo bir çantaya plaj havluları ve başka bazı eşyaları koydu. Kapıda durduk,

ayakkabılarını giymesi için kapıda durduk. Artık yanında bir bornoz asılıydı, annesi geldiğinde iç çamaşırının üzerine giydiği şey buydu

annesini geldiğinde iç çamaşırının üzerine giydiği bornoz asılıydı.

Annesinden bahsetmişken, onu almaya gidiyorduk, böylece bizimle birlikte ailemi tanıyabilecekti.

Her şey birdenbire ışık hızında gelişmeye başladı.

Otele vardığımızda Beverly dışarıda bekliyordu. Milo yolcu koltuğundan inmeye çalıştı.

koltuğ a oturdu, ama ona yerinde kalmasını söyledi ve arka koltuğa tırmandı. Bu deneyimin nasıl

Düşündüğüm gibi, annem benim Milo için yeterince iyi olmadığını açıkça belli ederse

delirirdi. Bazı yönlerden, annem ailemden daha farklı olamazdı — şehirli ve

zengindi ve bunu belli ediyordu — ama diğer yandan, benden çok onlara

benziyordu. "Otel yatakları berbat değil mi?" diye sordu Milo.

"Fena değiller. Daha kötülerinde de uyudum."

"Annem okuldaki yurtlara taşınmadan önce bir hostelde kalıyordu. Bir iş buldu, kendi başına üniversiteyi bitirmeye çalışıyordu." Gülümsemesi gururla parlıyordu.

"Vay canına, bu kolay olmamıştır." Arka aynadan ona baktım, ama o

bakmıyordu.

"Yapılması gerekeni yaptım, hepsi bu," diye cevapladı Beverly.

Little Beach Island'da bir yere varmak uzun sürmüyordu, ama Milo'nun gerginliği belliydi.

Her geçen dakika daha da huzursuz oluyordu. Ailemin evinin önüne geldiğimizde, elimi ensesine koyup onu kendime yaklaştırdım, alnımı alnına dayadım. "Her şey yoluna girecek, Lo. Söz veriyorum,"

dedi.

"Tamam," diye cevapladı ve ben de burnunun ucuna hızlıca bir öpücük kondurdum. Ayrıldığıımızda, ben

Beverly'ye hızlıca bir bakış atmaktan kendimi alamadım. O da bizi izliyordu, başını hafifçe eğmiş, gözleri

inceleyen Beverly'ye hızlıca bir bakış atmaktan kendimi alam

"Rach birkaç dakika geç kalacak," dedi Milo, arabadan inip çantayı omzuna asarken.

Üçümüz kamyonun onların tarafında buluştuk.

"Onlar geldiğinde arkaya gelebileceğini söyle ona."

Milo bir mesaj attıktan sonra otomatik olarak elimi tutup parmaklarımızı birbirine doladı.

Daha önce hiç erkek arkadaşı olmamış biri için, bu ilişkiye kolayca girmişti.

Evin yan tarafına doğru yürüdük. Ailem, luau temasıyla dekorasyon yapmıştı, bu da

Annem eğlenceli şeyler yapmayı çok severdi.

Tiki meşaleleri, ananasların içinde içecekler, masanın üzerinde ve kumda uzun bir kancaya asılı

kuma saplanmış çiçekler vardı. İkinci piknik masasını da çıkarmışlardı.

Henüz kimse bizi görmemişti ve Milo standdan sarı bir çiçek kolye koparıp başıma taktı.

"Ne renk giymeliyim?" diye sordu ve bu kadar basit bir soru karşısında kalbim gülünç bir şekilde hızla çarpmaya başladı

sorudan dolayı kalbim deli gibi çarpmaya başladı. Her şeyi nasıl bu kadar taze ve yeni hissettirebildiğini anlamıyordum. "Yeşil."

Kaşlarını çattı.

"Mavi?"

"Anlaştık."

Gülümsedim, çünkü elbette bana hangi rengi giyeceğini soracaktı, ama hangi rengi giymeyeceğini

.

"Sen de ister misin?" diye Beverly'ye sordum, içimden onun beni reddetmemesini umarak.

"Olur..."

"Evet, lütfen. Teşekkür ederim."

"Evet, lütfen. Teşekkür ederim."

Hâlâ benden nefret ediyordu. Ona da mavi bir tane aldım ve uzattım. Tıpkı Milo gibi, onu giydi, ama sadece

Milo için takmıştı; bu çok açıktı.

"Milo!" diye bağırdı Cammy, ona doğru koşarak. Onun gelişi ailemin dikkatini çekti.

"Hey, atıştırmalıklar geldi!" diye bağırdı Orlando. Kardeşimden nefret ediyordum.

Cammy, Milo'nun önünde durdu. "Enerji

seviyesi?" diye sordu.

"Annem altı dedi."

"Bu da iş görür."

"Bak, her ihtimale karşı bunları getirdik." Cammy, üzerinde "Çocuk Gürültü Engelleyiciler" yazan bir paket kulak tıkacı uzattı.

"*Çocuk Gürültü Engelleyiciler*" yazan bir paket kulak tıkacı uzattı.

Milo sırttı. "Harika. Bunları hep yanımda taşıyacağım." Ona zaten cebinde bir çift olduğunu söylememesi hoşuma gitti.

cebinde bir çift olduğunu söylememesi hoşuma gitti.

"Milo'nun annesi misiniz?" Cammy, mağazada Rachel ile tanışmış olan Beverly'ye sordu.

"Evet, öyleyim. Adın ne?"

"Camilla, ama herkes bana Cammy der. Milo çok eğlenceli biridir. Onunla evlenmek istedim, ama annem

o erkeklerden hoşlanıyor ve benim için çok yaşlı olduğunu söyledi."

"Hey, benim erkeğimi çalmaya çalışma," diye şaka yaptım ve kolumu onun omuzlarına doladım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sahilde el ele tutuştüğünüzda anlamıştım!"

"Onu her gördüğümde Milo ve Gideon'un ağaçta oturduklarını söylüyor." Milo bana sırt çantasını uzattı

sonra Cammy'nin üzerine atlayabilmesi için diz çöktü. Cammy kollarını Milo'nun boynuna, bacaklarını da bacaklarına doladı.

bizim grup ailemin yanına gitmeden önce belini tuttu.

Beverly, oğlunun Cammy'yi kucağına alıp Rachel ile konuşmaya gitmesini izlerken gözlerini ondan ayırmadı.

Rachel ile konuşmaya giderken, gözlerinde hayranlığa yakın bir ifade vardı.

Herkesi Beverly ile tanıştırdık ve selamlaşmalar bittiğinde Milo yine

"Merhaba, bebek Jacob," dedi.

Milo, annem Beverly'ye "Sen de vejeteryan mısın?" diye sorarken Cammy'yi yere indirdi.

"Oh, hayır. Her şeyi yiyebilirim. Teşekkürler."

Annem dikkatini Milo'ya çevirdi. "Gideon sana ne alabileceğimiz konusunda bize bazı fikirler verdi. Ben de tarifleri araştırdım

. Sebze kebablarımız var ve mısır salatası,

siyah fasulye burgerleri ve ızgara çiftlik patatesleri var." Annem çaba gösteriyordu ve ben onu bunun için seviyordum.

"Benim için bu kadar zahmete girmenize gerek yoktu," dedi Milo.

"Tabii ki yapardık. Sen Gideon'un arkadaşıydın, bu yüzden kendini evinde hissetmeni istiyoruz." "Onun erkek arkadaşı," diye cevapladı Milo gururla.

"Evet, erkek arkadaşı. Onu çok mutlu ettin." "Anne."

Gözlerimi devirdim.

"İğrenç. Bu adamda ne buluyorsun?" Orlando beni işaret etti.

"Oh, pek çok şey. Komik, nazik ve gerçekten yetenekli. Sevmeyeceğini bildiği yemekleri bile deniyor.

beğenmeyeceğini düşünse bile. Bazen dükkana uğrayıp, benim seveceğimi düşündüğü bir şeyler getiriyor.

beni düşündüren bir nar çayı ya da dışarıda çalışırken güneşten yüzümün çok kızardığını görünce bir şapka gibi.

ve güneşten yüzüm çok kızardığında. Her pazartesi yumurta, tost ve yulaf ezmesi yediğim

daha iyi sandaletler aldım ve o da giyiyor,

onlar rahatsız etmese de giyiyor. Ayrıca, o çok seksi.

"Kahretsin, sanırım ben de Gideon'a aşık oldum," diye alay etti Heather.

"Evet, ben de," diye ekledi Meg. "Bana nar çayı getirmiyorsun." Şakacı bir şekilde Kris'e vurdu.

Kris'e şakacı bir şekilde vurdu.

"Sizler benden bir iki şey öğrenebilirsiniz," diye Orlando ve Kris'e şaka yaptım, sonra

Milo'ya sarıldım ve başının üstüne öptüm. Bu erkek arkadaş işini sevdim. Hem de çok. "Sen

daha seksisin," diye Milo'nun kulağına fısıldadım.

Ondan sonra bir süre piknik masalarında takıldık. Meg yine kendini iyi hissetmiyordu.

ve içeri girip uzanmak zorunda kaldı. Beverly sessizdi. Konuşulduğunda cevap verdi ve burada

ama bizim hakkımızda, tüm bu durum hakkında ne düşündüğünü anlamaya çalıştığını anlayabiliyordum

durum hakkında ne düşündüğünü anlamaya çalıştığını anlayabiliyordum. Ona her baktığımda, o da beni, Milo'yu, Milo'yu benimle, Cammy'yi veya

Rachel'ı izliyordu.

"Hadi yüzmeye gidelim," dedi Orlando bir süre sonra.

Milo'ya baktım, o da başını salladı. Beverly, Heather, annem ve babamla birlikte kıyıda kaldı, ama geri kalan

biz denize girdik. Beverly'nin burada büyüdüğünü unutmuştum, ama o benim anne babamdan daha büyüktü ve

Milo'yu daha sonra doğurduğu için, birbirlerini pek tanımıyorlardı.

Su oyunları oynadık, birbirimize su sıçrattık, Milo özellikle Kris'le çok eğlendi.

Bir kez. Onun kıskançlığını Cammy'den çıkardığından oldukça emindim.

Rachel, Cammy'yi sürekli elinde tuttu, ama ara sıra küçük kız, onunla yüzebilmek için

Milo'nun sırtına binip onunla birlikte yüzüyordu.

Ama sonra bana geldi, kollarını boynuma doladı ve yüzdü. Belini tuttum,

gözlerinin maviliğini ve kirpiklerine yapışan su damlacıklarını içime çekerek ona baktım, bazıları

burnundaki ve yanağındaki çillerle uyumluydu. "Bu

hayatımın en güzel günlerinden biri," dedi.

Sanki bana dünyadaki tüm mutluluğu vermiş gibi hissettim. "Benim de."

Sonra onu öptüm... ve kardeşim ile Kris bize sürpriz bir saldırı düzenleyerek, ayrılana kadar bize su sıçrattılar.

ayrılana kadar su sıçrattılar.

"Sizden nefret ediyorum," dedim onlara.

Gülerek karşılık verdiler. Milo ve Kris tekrar kavga etmeye başladığında, Orlando sadece bana dönerek, "Senin adına mutluyum,

küçük

kardeşim."

Ben de

mutluydum

.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

Milo

"Annemi benimle birlikte gelmesi için ikna etmeye çalıştım, ama o hayır dedi," diye Gene'e söyledim, o beni eve aldığı anda.

Little Beach'te bir ay geçirmeyi kararlaştırmıştım, ki buna inanamıyordum. Sözlükte

"İşkolik" kelimesini sözlükte ararsanız, annemin fotoğrafı da olmalı; o hiç izin almazdı.

Sekreteri, annemin iyi olup olmadığını öğrenmek için beni aramıştı. Sanırım kaçırılmış olabileceğini

kaçırıldığını ve benimle birlikte olmadığını düşündüler, ama ben ondan hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştım. Kalsaydım,

seyahat etmek için daha fazla nedeni olurdu.

İyi olan şey, bazı sorumluluklarını uzaktan yerine getirebilmesiydi. Bu,

birlikte olmadığımız zamanlarda sık sık yaptığı şeydi.

Nasıl ilerleyeceği mi zihnim merak ediyordum. Little Beach'ten ayrılmayacaktım; burayı seviyordum.

Gideon'la ayrılacak bile, burada kalmak isterdim. O benim erkek arkadaşım olmasaydı, yıkılır ve mutsuz olurum

ama Gideon her zaman arkadaş kalacağımıza söz vermişti ve ben ona inanıyordum. Biz

en iyi arkadaş hedeflerimize ulaşmıştık. Ve Little Beach benim evimdi. *Benim* evim, ve bu benim hiç

.

"Onu zorlayamazsın, Milo." Gene kapıyı kapattı ve ikimiz mutfığa girdik.

"O beni zorluyor." "Ve

bunu seviyor musun?"

"Hayır, ama yine de yapıyor."

O gülümsedi. "Wilma hakkında bir şeyler duymak istemesi ve bunu kendi zamanında yapması gerekiyor."

"Eh, onun zamanı berbat."

Arka kapıdan bahçeye çıktık, Gideon daha önce malzemelerimi oraya getirmişti. Bahçe

tonlarca çiçek, çalı ve aralarında dolanan parke taşlı yürüyüş yolları ile çok güzel bir peyzaja sahipti.

O gün izinliydim ve Gene'e, güneşin onu kavurmadan Wilma'nın bahçesinin tadını çıkarabilmesi için

Wilma'nın bahçesinin tadını güneşin onu kavurmadan çıkarabilecekti.

Ağacın gölgesinde bir sandalye vardı ve Gene oraya oturdu. Ben oraya gittiğimde bana yakın olmayı seviyordu

ziyaret ettiğimde bana yakın olmayı sevdiğini fark etmiştim. Bu işe yarıyordu çünkü onunla vakit geçirmekten ve Wilma hakkındaki hikayelerini dinlemekten hoşlanıyordum.

.

"Peki... sen ve Gideon," diye başladı Gene.

Gülümsedim. "Oh, erkek arkadaşım Gideon'u mu kastediyorsun?" Gözlüklerimi ve baretimi taktım ve

yedek gözlüklerimi ve baretimi Gene'e uzattım. O da itiraz etmeden taktı. Rachel ve Gid, Gene gibi olmalılar

Gene gibi olmalılar.

"Kasabada duyduğum bu."

"Bu tür dedikoduları destekleyebilirim. Herkes benim seksi bir erkek arkadaşım olduğunu konuşuyor."

Çantamdan çizdiğim planları çıkarırken iç geçirdim. "Ama bu sadece bundan ibaret değil, biliyor musun?"

Wilma'yı sevdiğini nasıl anladın? Anneme sordum ve o da bana tavsiyede bulundu, ama Gideon'a hislerimi açıklamadan önce

Gideon'a hislerimi söylemeden önce mümkün olduğunca fazla bilgi almalıyım." Sık sık ağzımdan laflar kaçırıyordu, ama

bu konuda böyle davranmamaya kararlıyım. Her şeyi mahvetmek istemiyordum. Ya Gideon'u

uzaklaştırırsam? Ya beni seviyorsa ama aşık değilse ve ben her şeyi mahvedersem? Ya da ya

Onu sevdim ve ona söyledim ama sonra sevmediğimi mi anladım? Emin olmak istedim.

"Bence bu yavaş yavaş olan bir şey. Bir gün, onunla birlikteyken

"Oh, bunu kesinlikle anlıyorum." "Başkalarının önünde beni utandırabilecek veya aptal hissettirebilecek şeyler artık o kadar da önemli gelmiyor."

"Beni utandırabilecek veya başkalarının önünde aptal gibi hissettirebilecek şeyler, onun yanında

çünkü beni olduğum gibi sevdiğini biliyordum."

"Bence Gideon da... beni öyle seviyor. Öyle olduğunu söylüyor ve beni asla yetersiz hissettirmiyor ya da benden utanmıyor." Orlando ile bir kez olmuştu, ama o bir

yanlış anlaşılmalıydı ve o zamandan beri böyle bir şey olmadı. Gid'in yanında kendimi hep güvende hissettim.

"Onun gülümsemesini görmek, onu mutlu etmek, ihtiyacı olduğunda yanında olmak

"

"Gideon'un gülümsemeleri dünyadaki en sevdiğim şeylerden biri. Birlikteyken gülümsemeleri daha da güzel oluyor.

benim yüzümden. Sanki, birçok şeyi mahvetsem bile, en azından bunu doğru yapmışım gibi.

Gene başını salladı. "Bana öyle geliyor ki, henüz o noktaya gelmemiş olsan da, o yoldasın. O sana çok hayran

seninle, daha önce geldiğinde senden bahsetmekten kendini alamadı."

Elimi uzatıp verandanın korkuluğuna tutundum, sanki bunu duymak beni

sanki bu aşk olmasa bile, bu çok harikaydı. "Hepsi Wilma sayesinde, çünkü

Beni tanımadığı halde beni sevdi. Ve bana dükkânını bıraktı, ben de buraya taşındım ve

hiç olmadığım kadar mutluyum. Keşke ona teşekkür edebilseydim."

"Teşekkür edebilirsin," dedi Gene. "Öbür dünya hakkında neye inandığımı veya öldüğümüzde nereye gittiğimizi bilmiyorum,

ama onunla konuşuyorum ve beni duyduğuna inanıyorum. Ama sen inanmasan bile, bence o biliyor.

seni izlemesinin bir yolu varsa, izlediğini biliyorum."

"Ona evde pantolon giymediğimi söyle. Görmemesi gereken şeyleri görmesini istemem," dedim.

Gene'i güldürerek alay etti. "Onu çok özleyor olmalısın."

"Her günün her saniyesinde." Rüzgâr çiçeklerin arasından esip geçerken dışarıya baktı. "Ama

sen burada olduğun için daha iyi."

Buna ne cevap vereceğimi bilemedim. Bu çok anlamlıydı, ama iyi anlamda, bu yüzden bana tekrar baktığında

gülümsedim ve işe koyuldum. Annem ve Wilma hakkında konuştuk ve görünüşe göre ikisi de

inatçıydı. Bana daha fazla hikaye anlattı ve benim için bir fotoğraf albümü hazırladığını söyledi.

Düşünmeye devam ettim

Ancak, benim orada olmamın şimdi daha iyi olduğunu söylediği şey. Gene'i çok severdim; o benim için ailem gibiydi

. Annem ve babamdan başka hiç kimsem yoktu. Artık Gid, annem, Gene, Rach,

Cammy ve Gideon'un ailesi vardı.

Ama Gene, o özel biriydi.

Saatler sonra, salıncağını neredeyse bitirmişken, "Gene?" diye sordum.

"Evet?"

"Sana büyükbaba diyebilir miyim? Daha önce hiç büyükbabam olmadı, ama şimdi Wilma var, benim

büyükanne, sadece ruhen olsa bile, ve sen."

Yüzündeki gözyaşlarını silerken elleri titriyordu. "Milo, sana büyükbabanım dersem onur duyarım.

bana büyükbaban dersin."

"Teşekkürler... Büyükbaba." Ve bunu söylemek hiç de garip gelmedi. Eve gidip Gideon'a anlatmak için sabırsızlanıyordum.

Gideon'a anlatmak için sabırsızlanıyordum.

* *

GIDEON'UN geç saatlere kadar randevuları vardı ve dövme salonunda saat dokuz veya on'a kadar işinin bitmeyeceğini söyledi.

Onun uzun geceler geçirmesi hiç hoşuma gitmiyordu, ama şikayet etmemeye çalışıyordum. Onunla evde olmak, onunla akşam yemeği yemek ve geceyi paylaşmadan önce kanepede

, onunla akşam yemeği yemek ve gece rutinimizi paylaşmadan önce kanepede birbirimize sarılarak

rutinimizi paylaşıp birlikte yatmaya gitmeden önce kanepede birbirimize sarılarak oturmayı seviyordum.

Rach kitapçıda olduğu için Gene'in dükkanındaki işimi bitirince oraya doğru yürüdüm.

Vardığımda çok kalabalık değildi, ama kafede oturan, kahve içen,

okuyan ya da dizüstü bilgisayarlarında çalışan insanlar vardı.

"Tahmin et, kimin yeni bir büyükbabası

oldu?" diye sordum. "Bilmiyorum.

Vazgeçiyorum," diye cevapladı Rachel.

"Ben, velet! Gene. Gideon'a söyleme. Ben söylemek istiyorum."

"Cesaret edemem." Rachel gülümsedi. "Bu hem senin hem de Gene için beni mutlu ediyor."

Bir süre onunla takıldım, aklımdaki diğer şeyi ona söylemenin bir yolunu bulmaya çalışarak.

Gideon'a söylemeden önce bu tür şeyleri konuşabileceğim arkadaşlarımın olması çok güzeldi. Orada

Mağazada sadece iki kişi kalmıştı, ben de sessizce, "Sanırım Gideon'la seks yapmaya hazırım" dedim.

O kaşlarını çatı. "Tatlım, sen ve Gid bunu bir süredir yapıyorsunuz."

Gözlerimi devirdim. "Biliyorum. Ben başka bir şeyi kastettim. Onun beni sikmesini. Ben onu siktiğimde çok hoşuna gidiyor gibi görünüyor

ama hala oraya bir penis girmesinden emin değilim. Hiç yaptın mı?"

Yanakları hafifçe içe çekildi ve gülmemeye çalıştığı belliydi. "Vajinasında değil, kıkırda."

"Tanrım, seni seviyorum." Tezgahın üzerine eğildi, böylece birbirimize daha yakın olduk. "Hayır, hiç anal seks yapmadım.

Oraya başka bir şey soktun mu hiç? Gid parmaklarıyla falan oynadı mı?"

"Hayır. Ve o umursamadığını, beni sikmek zorunda olmadığını söylüyor, ama ben onun yapmasını istiyorum. Onun içimde olduğunu

"O zaman yapmalısın. Ve bunu önceden Gideon'la konuşmalısın. Sizler bu konuda ilerleme kaydedebilirsiniz."

"O zaman yapmalısın. Ve önceden Gideon'la bu konuyu konuş. Sizler yavaş yavaş ilerleyebilirsiniz

. O sana parmaklayabilir ve..."

"Lütfen bir daha bana parmakla dokunmaktan bahsetme. Senden duyunca çok garip geliyor."

Elimi itti. "Hey, bu konuyu başlatan sensin. Ayrıca, az önce bana

"Arkadaşlar böyle yapar!"

"Ama parmaklamayı söyleyemezler,

değil mi?" Haklıydı.

Rachel ciddileşti. "Hazırsan, yapmalısın. Emin değilsen, beklemelisin.

Her halükarda, Gideon'la konuşmalısın. Kararını kabul edecek ve her halükarda destekleyecektir."

Biliyordum, ama bazen onun için işlerin daha kolay olmasını istiyordum, böylece buna gerek *kalmazdı*. "

önce kendim deneyeceğim, bakalım hoşuma gidecek mi..."

"Bir erkekle olduğumdan çok kendimle daha çok eğleniyorum; belki Gideon'a artık ihtiyacın kalmaz

"

Onun sözleri şakacı bir tondaydı, ama yine de kendimi şöyle cevap vermekten alıkoyamadım: "Ama ben onu seviyorum.

onu isterdim." Oh. Artık ona olan hislerimle ilgili cevabı biliyordum.

"Biliyorum." Yanağıma öpücük kondurdu. İyi arkadaşlara sahip olmak en güzel şeydi.

YİRMİ ALTI.

Gideon

"Milo ile aranız nasıl?" diye sordu Orlando. Onun evindeydik,

beşik, alt değiştirme masası ve Jacob doğduğunda bebek odasında ihtiyaç duyacakları her türlü şeyi bir araya getiriyorduk.

. Heather giderek daha fazla endişeleniyordu ve kardeşim de öyle olduğunu anlayabiliyordum, ancak

"Gerçekten çok iyi," diye cevapladım. "Onu çok

seviyorum." "Bunu görebiliyorum."

"Beverly hala benden nefret ediyor."

"Onunla çıkmaman iyi olmuş."

Bu doğrudu, onun ne demek istediğini anlıyordum, ama... "Heather'ın ailesi seni seviyor

ailesi seni seviyorsa bunu söylemek çok kolay. Milo ve annesi çok yakındır. Annesi onun için çok önemlidir." Milo

çok bağımsızdı. O, başkalarının fikirlerinin, birine karşı hissettiklerini değiştirmesine izin vermeyen türden bir adamdı

duygularını değiştirmesine izin vermeyen türden bir adamdı. Bu her zaman kolay değildi, ama o başardı. Bu, benim

Beverly'nin beni sevmesi için her şeyi yapma takımında olmadığım anlamına gelmezdi.

"Neden seni sevmesin ki? Neredeyse benim kadar havalısın ve çoğu insan bana bile yakın bile gelmez."

Dünyanın en büyük aptalı ödülü olsaydı, kardeşim onu kazanırdı. "Lütfen benim senin gibi." Beşiğin arkasını yanlardan birine vidalamaya çalıştım. "Bana güvenmiyor,"

itiraf ettim. "Dükkan yüzünden onu kullandığımı düşünüyor ve..." "O zaman siktir et onu. Sen asla böyle bir şey yapmazsın."

Hayır, yapmazdım. "Bunu gerçekten mi düşünüyor, yoksa sadece Milo için endişelendiği için mi

bu yüzden Milo için endişeleniyor ve bu da ona tutunabileceği bir bahane. Onu başka biriyle görmek onun için yeni bir şey ve o

annesi; onu korumak istiyor. Anlıyorum, ama..." Yüzümü ovuşturdum, acaba

Bunu gerçekten itiraf edecek miyim, etmez miyim? "Sanırım ona aşığım."

"Bunu yeniden ifade etmelisin ve gerçekte ne demek istediğini söylemelisin: ona aşıksın;

bunu düşünmene gerek yok." Hayır, gerek yoktu. "İkiniz birbirinize çok yaklaşıyorsunuz.

kitapçının açılış gecesine kadar anlamamıştım, sonra anne ve babamın evinde anladım. Birbirinize çok yaklaşıyorsunuz

uyuyorsunuz ve dediğim gibi, sizin için gerçekten mutluyum."

Orlando'ya bakmadım, yeğenim için beşiği yapmaya devam ettim. "Onunla uyumlu olduğumu hissediyorum..."

ve bunu daha önce hiç yaşamadım, Kris'le bile. Onu seviyorum. O benim en iyi arkadaşım ve beni sevdiğini biliyorum, ama

ona uymuyorum, eğer bu mantıklı geliyorsa. Her zaman kendimi bir yabancı gibi hissettim."

Oda bir an için sessiz kaldı, o kadar uzun bir süre ki sessizlik göğsüme ağır bir yük gibi çöktü. Kendimi zorlayarak

yukarı bakmaya zorladığımda, Orlando beni izliyordu. "Benimle mi?"

"Herkesle." Omuz silktim. "Senin suçun değil. Bence insanlar her şeyin nedenini aramakla çok fazla zaman harcıyor

nedenini aramakla çok fazla zaman harcıyorlar ve bazen bizler farklı yaratılmışız; ben böyle yaratılmışım."

ona bunu söylediğime inanamıyordum, Milo olmasaydı bunu yapmayacağımı düşünüyordum. O, bunun

beni ne kadar değiştirdiğini. O kadar açık, dürüst ve gerçekçiydi ki. Milo'nun bu yönünü çok sevdim ve onun gibi olmaya çalıştım.

daha çok onun gibi olmaya çalıştım.

"Tanrım, Gid. Neden hiç bir şey söylemedin? Sen bu dünyada en sevdiğim insansın.

Benden daha genç olabilirsin, ama ben sana her zaman hayranlık duydum. Sen tamamen kendin gibisin ve

kimsenin seni etkilemesine izin vermiyorsun. Asla babam gibi olmak, senin için çizilen yolu takip etmek

"Sen yaptın mı?"

"Evet ve hayır. Hayatımı seviyorum. Avukatlığı seviyorum. Çoğu zaman, tam da yapmam gereken

ve olmam gereken kişi olduğumu hissediyorum, ama bazen başka bir şey olabileceğini düşündüğüm zamanlar da oldu

başka bir şey olup olmadığını merak ettiğim zamanlar oldu. Kendime başka seçenekleri düşünme izni verseydim - o zaman değil

Heather'a gelince, tabii ki. Ama sadece... adada kalmak, hukuk fakültesi, anne ve babamın izlediği yolun aynısını izlemek

aynı yolu izlemek."

"Babam bu yüzden seni daha çok seviyor."

"Hayır, sevmiyor. Babam bizi farklı şekilde seviyor... Babamla benim daha çok ortak noktamız var ve bu yüzden daha çok konuşuyoruz

. O seni olduğun gibi seviyor, Gid. Sana çok saygı duyuyor. Bence sen kendini

belki ben görmedim, ama gören var mıydı?

"Her zaman seninle ne kadar gurur duyduğunu söylüyor. Dükkânı veya parayı konuştuğunda,

hayal kırıklığına uğradığı için değil, senin için en iyisini istediği için."

"Belki de bana bunları anlatmalı."

"Muhtemelen, ama sen de onunla konuşabilirsin."

Haklıydı. Babamdan daha fazla çaba göstermedim. Onun nasıl hissettiğine karar verdim ve kabul ettim.

"Belki de konuşurum."

"*Belki de öyle yaparım*," dedi Orlando alaycı bir şekilde alay ederek beni kucaklamadan önce. "Seni seviyorum, küçük kardeşim.

Umarım bunu biliyorsundur."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi çekil üstümden, kokuyorsun." Şakacı bir şekilde geri çekilmeye çalıştım, ama o beni

ben onu kendimden uzaklaştırmayı başarana kadar beni daha sıkı sarıldı. Güldük ve çocuk odasında biraz daha iş yaptık.

Milo'nun dün gece eve gelip bana

Gene ile olan konuşmamız — ona dedesi olarak hitap edip edemeyeceğini sorduğumda

—ve bugün Orlando ile konuşmamı sağlayan gücün

gücüydü.

Orlando, "Önümüzdeki cuma, doğum günüm için

Lighthouse'da erkekler gecesi yapacağız. Bu muhtemelen böyle bir şey yapacağım son zamanlardan biri olacak

. Kris de gelecek, babam da, diğer bazı arkadaşlarım ve

iş arkadaşlarım da gelecek. Bil diye söylüyorum, sarhoş olacağım. Sanki sonum gelmiş gibi

Olgun ve sorumlu bir baba olmadan önce son bir kez üniversiteye gitmek istiyorum. Sence Milo da seninle gelebilir mi?

? Onu hoş karşılamak istiyorum ama ona baskı yapmak da istemiyorum."

Siktir. Kendi kardeşimin doğum gününün yaklaştığını unutmuşum. Parti gerçekten eğlenceli olurdu.

Uzun zamandır böyle bir şey yapmamıştık ve Orlando haklıydı; bebek doğduktan sonra bu daha da zor olacaktı.

.

Milo'yu düşündüm, partileri, kalabalıkları ve gürültülü sesleri sevmediğini,

Little Beach Books'un açılış gecesi onun için ne kadar zor geçmişti ve rahatsızlık omurgasının dibine yerleşmişti

omurgamın dibine yerleşmişti. Ondan sonra mahvolmuştu ve kendini berbat hissetmişti. Ya benim için denerse ve

daha da kötü sonuçlanırsa? Onu asla böyle bir duruma sokmak istemedim. Ailemin onu

onun gitmesini görebiliyordum, istemese de. Özellikle de

Çok fazla içki içilecek. Kardeşimi ve Kris'i seviyordum, ama bazen biraz çılgınlaşıyorlardı. Ben de

bunu yapabilirdim. Arada bir böyle rahatlamak eğlenceliydi. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum."

"Ona sor ve ne diyeceğini gör. Hoş karşılanmadığını düşünmesini istemiyorum." Başımı salladım ve o

devam etti. "Saat sekizde gelmelisin. Önce akşam yemeği yiyeceğiz. Ben

En son erkeklerle parti yaptığım zamanı hatırla. Farklı bir şey yapmak eğlenceli olacak.

Jacob geldikten sonra Heather'ın da böyle bir kızlar gecesi yapmasını istiyorum. Böylece istediği kadar eğlenebilir

istediği kadar eğlenebilir.

Orlando güldü, ben de ona katıldım, ama kitapçının açılış gecesini

Milo'nun bu kadar üzgün olduğunu görünce ne kadar çaresiz hissettiğimi hatırlamadan edemedim. Kardeşim ve arkadaşlarımla vakit geçirmek istesem de

ve arkadaşlarımla takılmak istesem de, Milo'nun bir daha böyle bir şey yaşamaması için her şeyi yapardım. Asla.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Milo

BU GECE O GECE idi. Gideon'un beni sikmesine izin vermeye hazırdım. Ya da, denemeye ve ona izin vermeye hazırdım.

Kendime parmaklarımı kullanarak birkaç beceriksiz deneme yaptım, ama çok garip ve tuhaftı.

Gideon'un kıkına bir şey sokmak bir şeydi, ama kendi kıkıma bir şey sokmak hoşuma gitmiyordu.

belki bir kez alıştığımda

buna alıştığımda işler farklı olabilirdi, ama şu anda pek hoşlanmıyordum.

Gideon ile bu bağı paylaşmak istedim. Onun beni hissettiği gibi

Onun beni hissettiği gibi onu hissetmenin nasıl bir şey olacağını bilmek istedim.

Cuma gecesi idi ve ona saat sekizde eve gelmesi gerektiğini, daha erken gelmemesi gerektiğini söylemişim.

En güzel yanı neydi? Tartışmadı, soru sormadı bile. Sadece bana baktı ve başını salladı, beni

olduğum gibi kabul etti. Erkek arkadaşım mükemmeldi.

Ona eve gelmeden önce akşam yemeğini yemesini söyledim ve ben de aynısını yaptım. Sonra son birkaç dakikayı

kendimi temizlerken ve duş alırken, bu yüzden sanırım her zaman içimde bir şeyler saklamak zorunda kaldım

bir şeyler koymamın bir yolu vardı — orayı tamamen temiz tutmam gerekiyordu, aksi takdirde

Öyle bir hata yapsaydım ölürdüm.

Şimdi saat yedi elli dokuzdu ve ben *çıplak bir şekilde* yatağımda yatmış, erkek arkadaşımın

beni sikmesini isteyebilmek için bekliyordum.

Bu hayat neydi?

Tek bildiğim, *harika* olduğu idi.

Tam saat sekizde, ön kapının açıldığını duydum ve gülümsemeden edemedim. Eminim dışarıda durmuş

beklemişti.

"Lo?" diye seslendi Gideon.

"Yatak odasındayım!" Vay canına. Sesim titriyordu. Bu yeni bir şeydi.

Gideon'un ayak sesleri bana doğru yaklaştı, odaya girene kadar kaşları çatılmıştı

beni görene kadar kaşları çatılmıştı. Yüzü hemen gevşedi, dudaklarında bir gülümseme belirdi ve gözleri

hala benim için olduğuna inanmadığım bir arzu ile parladı. "Bu

ne hoş bir sürpriz!"

"Umarım öyledir," diye cevapladım.

Spor ayakkabılarını çıkardı, sonra pantolonunu çıkarmaya başladı. Pantolonunu çıkarırken Gideon sordu,

"Hemen duşa girmemi ister misin?"

Başımı salladım, kelimeleri ağzımdan çıkarmak için bir yol ararken, sonra... kendimi bırakmaya karar verdim.

Kendim. "Buna gerek yok. Ben de tam tersini yapabiliriz diye düşünüyordum. Yani, sen

beni sikiyorsun. Söz veremem ama denemek istiyorum. Duş alıp temizlendim,

ve filmlerde gördüğün gibi etrafa çiçek yaprakları serpecektim, ama bu aptalca geldi ve...

neden bana öyle bakıyorsun?" Sanki ona kıcıımı değil de dünyayı sunmuşum gibi.

"Çünkü senden hoşlanıyorum ve sana böyle bakmaktan kendimi alamıyorum," diye yumuşak bir sesle cevap verdi, sözleri

beni titretmişti. Titretmek! Sadece benimle konuşarak bunu nasıl başarmıştı?

"Ben de seni seviyorum." Seni seviyorum. Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum.

Gideon yanıma geldi ve dudaklarıma nazikçe bir öpücük kondurdu. "Hemen dönerim. Kıpırdama."

O odadan çıktı ama ben kıpırdadım. Oturdum ve dinledim. Banyo kapısının kapandığını duydum,

Gideon'un geri dönmesini üç buçuk dakika bekleyip sayarken kalbim göğsümde çarpıyordu.

dönmesini beklerken kalbim göğsümde çarp

Yatağa yanıma uzandığında çıplak ve sertleşmişti, nane ve sabun kokusu geliyordu.

dişlerini fırçalamış ve belki de dünyanın en hızlı yüzünü yıkamış, bu da onu daha da sevmemi

daha da sevmemi sağladı.

Yaklaşp bacaklarımin üzerine oturdu, kucağıma oturup bana o kadar

korkusuz bir arzu ile baktı ki, nefesim kesildi.

"Sana hiçbir söz veremem, Gid. Hoşuma gitmezse sana söylerim ve durmamız gerekir. Bu

Bu, bunu asla yapamayacağımız anlamına gelmez, sadece daha yavaş ilerlememiz gerekebileceği anlamına gelir."

Gideon titrek eliyle yanağımı okşadı. O da gergindi, ki bu garipti çünkü bunu

"Her zaman dururum. Yüz kez yapsak ve sonra sen

istemezsen bile, ben dururum. Ve eğer işe yaramazsa, o da sorun değil. Seni domine etmem gerekmiyor, Lo.

Sadece sana ihtiyacım var."

Güm. Güm. Güm. "Aman Tanrım." Elimi göğsüme bastırdım. "Kalp krizi geçiriyormuşum gibi hissediyorum,

sanki kalbim göğsümden çıkıp senin göğsüne girmeye çalışıyor gibi." İnsanlar hayatım boyunca kafamı karıştırdı.

Bazı yönlerden Gideon çok mantıklıydı, bazı yönlerden ise beni daha da karıştıırıyordu. Bana nasıl

Beni nasıl bu kadar çok isteyebilirdi? Beni ve tüm tuhaflıklarımı nasıl bu kadar çok isteyebilirdi?

"Bunu yapma." Eğilip ağzımın köşesine öpücük kondurdu. "Lütfen bunu yapmama izin ver."

Aferin sana."

Ben başımı salladım, o da diğer yanağı öptü, sonra dilini dudaklarıma değdirdi. Dudaklarımı açtım

Gideon bu fırsatı değerlendirip içime daldı ve sanki beni tatmazsa ölecekmiş gibi tüm açlığıyla beni öptü.

beni tatmazsa ölecekmiş gibi.

Öyle öpüştük, öpüşüp ısırarak, dillerimiz birbirini kovalayıp ağızlarımızda

. İki eli de tüm bu süre boyunca yüzümü kavradı, sonra biri enseme kaydı ve

orada dinlendi.

Ayrıldığımızda, göğsüne eğildim, meme piercinglerini yaladım ve Gideon'un keskin nefes alıp verişinin sesini

Gideon'un keskin nefesini içime çektim. Penislerimiz sert ve dik bir şekilde aramızda duruyordu, uçlarında ön sıvı vardı.

Bir meme ucundan diğerine geçtim, soğuk metali tattım, sonra geriye yaslanıp ona baktım.

"Merhaba."

Gideon burnumun ucunu öptü. "Merhaba." Benden indiğinde, onun ağırlığını hemen özledim

. "Karnının üstüne yat. Bir şey denemek istiyorum. Beğenmezsen, bana söyle."

Tereddüt etmeden tam olarak dediğini yaptım. Ondan daha fazla güvendiğim kimse yoktu.

"Bacaklarını aç," diye ekledi.

Ben de öyle yaptım ve o bacaklarımın arasına geçti.

"Tanrım," dedim, o benim kışımı ayırıp eğilip deliğimi diliyle yaladığında.

Lezzetli bir zevk içimi kapladı. "İyi mi?"

"Harika. Tekrar yap."

Omzumun üzerinden ona baktım ve gülümsediğini gördüm, sonra yüzünü indirdi ve

Bunu tekrar tekrar yaptı, beni yaladı, kış deliğimin etrafında daireler çizdi ve lanet olsun, bu neden bu kadar iyi hissettiriyordu?

Neden bu, başıma gelen en güzel şeydi?

"Gideon... Gid," dedim nefes nefese, popomu ona yaklaştırarak, o da daha derine gömüldü,

neredeyse beni *yiyip* bitirircesine. "Bunu yaptığına inanamıyorum... yani... dilini nereye koyuyorsun...

... Sana bunu yapabilir miyim bilmiyorum, ama sonra sana en inanılmaz seks biçimlerinden birini

inanılmaz seks türlerinden birini senden çalıyordur gibi hissediyordum."

O, dilini kıcıma koyarak güldü, bu da yepyeni bir his oldu.

Yastığı ısırdım. Ellerimi battaniyeye yumrukladım. Kıcıımı ona doğru itmeye devam ettim.

Onun beni sikmesine izin veremezdim, bana bunu yapmaya devam eder miydi? Her gün, tüm gün, hayatımızın geri kalanında

?

Sanki dili bir şekilde kaslarımı eritmiş ve vücudumu gevşetmişti. Sinirlerim

beni yalarken ve dilini içime sokarken, ben de yatakla sevişirken boşalmamaya çalışıyordum.

boşalmamaya çalıştım. Yalanmak *en*

iyisiydi.

"Bu harika... gerçekten çok iyi... inanılmaz... Gideon... boşalabilirim..."

O geri çekildi ve ben ona söylediğim için sessizce kendime lanet ettim. Bir yanağımı öptü, sonra diğerini,

parmağıyla ya da başparmağıyla kıcımlı okşadı — kim bilir? Ben sadece bunun harika olduğunu düşündüm.

"Bunu yapamayız. Henüz değil. Uzanıp bana kayganlaştırıcıyı ve prezervatifi uzatır mısın?"

"Evet. Şimdi beni becerecek misin?"

"Henüz değil. Önce parmaklarımızla deneme yapacağız."

"Eğer senin dilini içimde hissetmek gibi bir şeyse, bağımlısı olabilirim." Uzanıp, çektim

komodin çekmecesini açtı ve malzemeleri aldı.

Gideon ikisini de aldı. Yalamış, sonra deliğimi tekrar öpmüş ve parmaklarına biraz kayganlaştırıcı sürmüştü.

parmaklarına biraz kayganlaştırıcı sürdü.

Hemen kasılmaya başladım. "Lo?"

"Üzgünüm. Kendim denedim ve hoşuma

gitmedi." "Durmamı ister misin?"

"Hayır." Başımı salladım.

"Dön." Döndüm, o da bir yastık alıp kalçalarımın altına koydu, sonra bacaklarımın arasına diz çöktü.

bacaklarımın arasına diz çöktü. Gideon, parmağıyla kıcımlı okşarken, ereksiyonumun başını ağzına aldı.

"Bu yardımcı oluyor. Bu hoş." Aşağı baktım ve benim penisimin etrafında gülümsediğini gördüm.

Gideon beni emmeye devam etti. Biraz yumuşamıştım, ama zaten tekrar sertleşmeye başlamıştım. Beni tekrar emmeden önce, parmağıyla daireler çizerek, sonra içeri iterek ve... "Oh."

toplarımı sevdiğim şekilde yaladı, sonra tekrar üfledi, parmağıyla daireler çizdi, sonra içeri itti ve... "Oh. "

"İyi *mi*, kötü mü?"

"İyi. Lütfen sikimi tekrar ağzına al." "Çok emir veriyorsun."

"Lütfen dedim!"

O da öyle yaptı, kafasını benim üzerimde sallarken parmağıyla kıkırmı okşadı. Gideon yapınca çok daha iyi hissettim

bunu yaparken çok daha iyi hissettim.

Onu izledim çünkü çok tahrik ediciydi. Sikimin onun ağzında olduğunu ve

Gideon *içimdeydi*; onun değil

henüz sik yok, ama yine de.

"Şimdi bir tane daha deneyebilirsin."

O da başını salladı ve denedi. Bu seferki ilkinden daha kolay girdi, vücudum zaten açılmayı ve

kabul etmeyi öğrenmişti. Bir süre bu ikisini kullandı, sonra daha fazla baskı hissettim ve üçüncü parmağını da sokmaya çalıştığını anladım.

üçüncü parmağını da sokmaya çalıştığını anladım. Ağzına doğru ittim, parmaklarımı saçlarına geçirdim, tutunmaya çalıştım

ama çok kısaydı, tutunacak yer yoktu.

"İyi misin?" diye sordu, testislerimi okşayarak. "İçine üç parmağımı soktum."

"Evet... farklı. Kendimi gerçekten dolu hissediyorum, ama alışmaya başlıyorum."

"Güzel." Testislerimi öptü, önce birini, sonra diğerini, sonra tekrar sikime döndü. Beni emdi,

beni zevkle yaladı, bana sanki onun için dünyadaki en değerli şeymişim gibi davrandı, sanki benim için

Gideon bunu hayatının misyonu haline getirmişti.

Parmaklarının her itişi daha kolay hale geliyordu. Hala baskı ve dolgunluk vardı, ama kötü değildi,

sadece alıştığım bir şeydi.

"Tanrım, Lo. Bunu yapabildiğime inanamıyorum. Sen çok seksisin, çok *benimsin*."

"Evet. O. Şimdi beni becerecek misin?" Yani, adam az önce benim olduğunu söylemişti ve ben de

çünkü Gideon benimmiş gibi hissediyordum.

Kıkırdadı. "Evet, hadi yapalım."

Parmaklarını çıkardığında garip oldu. Boş hissettim, bu normal olmalıydı ama değildi.

Gideon ambalajı yırttı, sonra prezervatifi ereksiyonuna geçirdi. Eline biraz kayganlaştırıcı sıktı

ve kendini kayganlaştırdı. "Böyle mi

yapmak istiyorsun?"

"Evet. İstedğim zaman oldukça esnek olabilirim. Sana bakmazsam rahatlayabileceğimi sanmıyorum

" Ve henüz onu binmeye hazır değildim.

"Tamam. Hallederiz." Yastığı daha iyi yerleştirdi. Bacaklarımı daha fazla açtım, geriye doğru kaldırdım

, o da orada diz çöküp ereksiyonunun tabanını tutarken, sonra kıcıma dokundu.

"Yavaş ol."

"Öyle yapacağım. Sana iyi bakacağım." Çoğu zaman bundan nefret ederdim; bana iyi bakılmasını istemezdim, ama

Gideon'la bunu yapmanın nasıl bir his olduğunu hatırladım ve bu durumda, seks konusunda, ondan bunu istiyordum.

Gideon içeri girmeye başladığında bakışlarını benden ayırmadı. Gerilme hissi biraz biraz rahatsız ediciydi, ama bunu istiyordum. Onu istiyordum. O yavaşça ilerlerken kendimi okşadım

... baskı, dolgunluk, gerginlik. "Seninle konuşabilir miyim? Her zaman bundan hoşlanmadığını biliyorum."

"Evet, lütfen konuş," diye cevap verdim.

"Çok mükemmelsin. Sıcak ve sıkı. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım, Lo. Hiç bu kadar

lanet olası şanslı hissetmedim. Beni seçtiğine hala inanamıyorum. Sen gördüğüm en seksi şeysin."

Bunu bilmiyordum, ama duymak iyi geldi. Gideon konuşmaya devam etti, bana ne hissettiğini

, bana dokunarak, yavaşça girerek, beni izleyerek, sonra gülümsedi. "Aldın. Tamamen içindesin. Nasıl

?

Hissettim... Bu... Aşağı baktım, vücutlarımızı gördüm, onun içimde olduğunu, birbirimizin

ve penisim seğirdi. Evet, bunu sevecektim. "Dolu hissediyorum,

ama iyi hissediyorum. Sana bağlı hissediyorum, ama sadece bariz bir şekilde değil. Sanki göğsümde de hissediyorum." Dudakları

daha da genişledi. "Şimdi hareket etsen iyi olur

mu?" "Etmemek beni öldürüyor."

"Lütfen ölme."

"Ölmeyeceğim."

Gideon geri çekildi, sonra tekrar içeri girdi ve... "Oh! Yine." Yaptı, tekrar tekrar ve tekrar.

"Tanrım, Gideon. Beni sik. Lütfen beni sik." İnsanlar bunu istediği için. Bu yüzden insanlar

partnerlerine zaten yaptıkları şeyi yapmalarını söylüyorlardı; çünkü bu mükemmel ve harikaydı ve

her seferinde onun penisi içimde hareket ettiğinde, zevk omurgamdan

aşağıya doğru yayılıyordu. Kendimi daha hızlı okşadım, gözlerimi

kapattım.

"Bana bak. Seni sikerken bana bakmanı istiyorum."

Bu çok sinir bozucu olmalıydı, ama değildi. Gözlerimi açtım ve onu izledim, bakışlarımız

Gideon kalçalarını pompalarken kilitlendi, beni sikti, sevdi ve beni daha da onun gibi hissettirdi.

Onun olmak. Üstte olmak harikaydı, ama vücudunda birinin olması, onunla dolmak ve onun tarafından gerilmek

bu tarif edilemez bir duyguydu. Bunun sadece Gideon olduğu için böyle olduğunu hissediyordum.

Beni öpecekmiş gibi öne eğildi ve ben bunu istedim, çok istedim, ama sonra

bana ne yaptığını, ağzının ve dilinin nerede olduğunu hatırladım.
Sanki benim

Düşüncelerini toparlayan Gideon durdu, sonra yanağını benim yanağıma sürttü.

Bu mükemmeldi. Her şeydi. Bunu tekrar yapmak için ne kadar beklememiz gerektiğini merak ettim.

"Siktir, dayanamayacağım," diye itiraf etti Gideon.

"Ben de."

Vücutlarımızın birbirine çarpma sesi odayı doldurdu, ara sıra çıkan kelimeler ve keskin nefeslerle dans ediyordu.

Sanki bir saniye önce iyiyken, bir saniye sonra bedenim

en iyi şekilde parçalanıyormuşum gibi. Sanki o anda, o ana kadar zevk aldığım her şeyi hissediyormuşum gibi

. Sperm karnıma ve göğsüme sıçradı, bir başkası

Gideon kalçalarını her ileri itişinde, testislerim boşalana kadar nabız gibi atıyordu.

"Siktir!" diye homurdandı, penisi kasılmaya başladı, çenesi sıkılaştı ve kasları benim içime boşalırken gerildi

. Tam da öyle hissettim, sanki aramızda prezervatif yokmuş ve vücudum derinlerde tutmak için orgazmını sağlamışım gibi.

Görüşüm bulanıklaşmış, vücudum gevşemiş ve o kadar rahatlamıştım ki, yatakta bir su birikintisine dönüşecekmişim gibi hissettim.

Gideon alnımı, dudaklarımı, boynumu öptü, göğsümün derinliklerinden kahkahalar fişkırdı, dudaklarımdan döküldü

dudaklarımdan dökülüyordu. Çok mutlu, doymuş ve aşıktım. "Bunu çok sevdim. Seni seviyorum. Bunu

. Bu gece değil, çünkü ağrım olacak, ama yakında. Gideon... sen *içimde*ydin."

O gülümsedi. "Biliyorum. Ben de beğendim."

Onu kendime doğru çektim, aramızdaki meni umursamadan. Sadece ona dokunmak, her yerine dokunmak istedim.

her yerine dokunmak istiyordum. Onu sıkıca sarıp sarmaladım, bu heyecandan asla kurtulmak istemiyordum.

Yarı uykuluydum ki telefonunun çaldığını duydum. "Kim o?" diye sordum.

"Sadece kardeşim. Önemli bir şey değil." Gideon telefonu kapattı ve ben karanlığa daldım.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gideon

Dün geceyi unutamadım.

On sekiz yaşında bekaretimi kaybetmişim ve o zamandan beri birçok erkekle birlikte oldum, ama hiçbir

hiçbiri böyle hissettirmemişti. Mesele seks değildi, Milo'nun bana güvendiği, bana kendinden bir parça verdiği gerçeği idi; gergin olmasına ve bunun kendisine uygun olup olmadığından emin olmamasına rağmen;

eğer başlarsak ve hoşuna gitmezse ya da rahatsız olursa, soru sormadan durup onu asla kötü hissettirmeyeceğimi biliyordu.

Ama tüm bunlarla birlikte, Orlando'nun partisine gitmediğim ve

Milo'ya bundan bahsetmemiştim. Yani, sadece kardeşimi ekmekle kalmamış, onun doğum günü partisini de

erkek arkadaşından. Kabul etmeliyim ki, bu hiç hoş bir durum değildi.

Dün gece Milo'ya söylemek istemişim, ama seks sonrası doğru gelmemişti. Milo'yu yeterince tanıyordum

öncesinde o geceyi iyice düşünmüş olduğunu biliyordum ve ben de ... *Şey, kardeşim*

kardeşim Lighthouse'da sarhoş oluyor. Orada takılmak ister misin, ikimiz de senin

ama ona daha önce söylememek için ne gibi bir mazeretim vardı ki? Ve dürüst olmak gerekirse

dürüst olursam, birlikte olduktan sonra da bir şey söyleyebilirdim. Geç saatte gidebilirdik. Orlando

nerede olduğumu sormak için mesaj atmıştı. Bu mükemmel bir fırsat olabilirdi.

Orlando'nun anlayacağını kendime söylemeye çalıştım. İnsanlar her zaman partilere gelmezlerdi, ama

yine de bu durumdan rahatsızlık duyuyordum ve bundan nefret ediyordum. Uyandığımızda ona söylemeyi planlamıştım, ama sonra

Beverly bize donut, kendisine kahve getirmişti, çünkü ne Milo ne de ben kahve içiyorduk.

Milo bana her baktığında kızarıyordu. Beverly'nin bir şeyler olduğunu anladığımı düşündüm.

ama o hiçbir şey söylemedi ve neyse ki Milo da söylemedi. Beni sevmemek için daha fazla nedene ihtiyacı yoktu

.

Kahvaltıdan sonra Beverly, Milo ile birlikte kitapçıya gitti. Bunu sık sık yapardı. Orada

sadece ona yakın olmak için. Milo'nun onun için ne kadar önemli olduğu belliydi, bu yüzden

ona kızamazdım. Oğlu için en iyisini istiyordu ve ben

Onu seviyordu ve onun için her şeyi yapardı, buna inanmak için hiçbir nedeni yoktu.

İlk randevum saat ikideydi, bu yüzden daireyi temizledim ve muhtemelen akşamdan kalma ve hala uyuyan kardeşime mesaj attım.

muhtemelen akşamdan kalma ve hala uyuyordu. Dün gece için özür dilerim. Telafi edeceğim.

Milo'nun gitmek istemeyeceğini düşündüğüm için gitmediğimi ona söylemedim. Bu benim seçimimdi

kendi tercihimdi. Onsuz da gidebilirdim. Gitmemeyi seçmiştim.

On ikiyi birkaç dakika geçtikten sonra, telefonum bir mesajla titredi. Orlando'dan olmasını bekliyordum, ama

Milo'dan gelmişti. Annem bizimle ögle yemeğine çıkmak istiyor!

Onun Milo ile ögle yemeğine çıkmak istediğinden oldukça emindim, benimle değil.

Sen de! dedi. O da çabalıyor, sanki endişelerimi ona söylemişim gibi ekledi.

Hemen aşağı iniyorum.

Kapıyı kilitleyip kitapçıya gittim. Beverly ve Milo dışarıda bekliyorlardı. Elimi tuttu

elim tuttu, parmaklarımızı birbirine doladı ve yanağıma

öptü. "Selam," dedim ona.

"Seni özledim."

"Ben de seni özledim."

Gözlerim Beverly'ye kaydı, o da bizi izliyordu.

"Gitmeliyiz. Deniz fenerine gidebiliriz diye düşündüm," dedi ve biz de kolayca kabul ettik.

Oraya giderken pek konuşmadı, ama benim yanımda hiç konuşmazdı. Milo'dan çok farklıydı

çok daha kapalıydı, kendini korumak için yüksek duvarlar örmüştü. "İşleri uzaktan halletmek

"Yapamayacağım bazı şeyler var, ama yapabileceğim çok

şey var." "Evet, eminim öyledir.

"Evet, eminim öyledir. Buraya gelip bu kadar uzun süre kalma özgürlüğüne sahip olman çok güzel. Belki

Milo ve ben de bir ara San Diego'ya gelebiliriz."

Durdu ve beni de yanında çekti. Milo'nun bakışları benimkilere saplandı, sanki az önce

ben ise o bakışa neden olan sözlerimi anlamaya çalışıyordum.

"Gitmek zorunda değilim," dedim ona. "Sen de her zaman tek başına gidebilirsin." Onun annesini görmeye gitme planını baltalıyor gibi

"Gitmeni istiyorum. Sadece gitmek isteyeceğini bilmiyordum. Bu ciddi bir şey."

"Gitmeni istiyorum. Sadece senin de gitmek isteyeceğini bilmiyordum. Bu ciddi bir şey."

Siktir, o kadar sevimliydi ki. "Lo... biz sevgiliyiz ve birlikte yaşıyoruz. Bu oldukça ciddi bir şey."

"Sanırım öyleyiz."

"Aynı fikirde olduğuna

sevindim."

"İkiniz de çok saçmasınız," diye ekledi Beverly, ama sesinde bir eğlence olduğunu yemin edebilirim.

"Öğle yemeğine mi gidiyoruz yoksa bütün gün kaldırımda mı bekleyeceğiz?"

"Öğle yemeğine gidiyoruz." Milo tekrar yürümeye başladı.

The Lighthouse'da her zamanki öğle yemeği telaşı vardı, bu yüzden içerisi oldukça gürültülü ve kalabalıktı. Milo'ya bir bakış attım

Milo'ya bir göz attım, ama o iyi görünüyordu, bu yüzden bir şey söylemedim. Sonra gözüm Beverly'ye takıldığında,

aynı şeyi yaptığından oldukça emindim.

Menüleri istakoz pençelerinden alıp, garsonumuz Drea gelmeden hemen önce

gelmeden önce menüleri inceledik.

"Herkes bugün nasıl ve ne içmek istersiniz?" Milo ve Beverly sadece su aldı, ben ise Sprite istedim.

"Burada neyi seversin?" diye sordu Beverly.

Milo beni dürtünce menüyü okumaya devam ettim ve onun bana sorduğunu fark ettim. Ne zaman

konuştığında, genellikle konuşmayı başlatan bendim.

"Oh, şey, hemen hemen her şey güzel. Genellikle hamburger veya biftek yerim, ama istakozları

ve yengeçleri de harika. Karidesli makarnaları da bu civardaki en iyisi."

Bacağım Milo'nun bacağına çarptı ve o elini uyluklarımın üzerine koydu. *Kahretsin, annen az önce*

bana bir soru sordu, ona söylemek istedim, ama kendimi tuttum.

"O zaman karidesli makarnayı deneyeceğim," dedi Beverly. "Çocukken en sevdiğim yemek oydu

büyürken en sevdiğim yemekti."

Drea geri geldiğinde ilk siparişi o verdi. Ben balık ve patates kızartması aldım, Milo ise domates, mozzarella salatası

ve fırında patates sipariş etti.

"Adadaki dövme işi nasıl gidiyor?" diye sordu bana.

"En iyi olduğunu söyleyemem ama daha kötüsü de olabilirdi. Bazı zamanlar diğerlerinden daha yoğun geçiyor.

Asla zengin bir adam olamayacağım, ama bu umurumda değil. Sadece mutlu olmak istiyorum." Biraz daha

para daha fazla olsa fena olmazdı.

"Ben de," diye cevapladı Milo. "Mağazayı kârlı tutabildiğim sürece sorun yok."

B u , Milo'ya kirayı artırmak konusunda konuşmak istediğimi hatırlattı. Bina ama yine de vergiler ve diğer masraflar vardı. Onu sömürdüğümü hissettirmemek benim için önemliydi.

onu sömürdüğümü hissetmemesi benim için önemliydi. Ama şimdi bunun zamanı değildi.

"Siz çocuklar geleceğinizi düşünmelisiniz. Milo için biriktirdiğim para olsa bile, ne olacağını asla

ne olacağını bilemezsiniz," dedi Beverly.

"O zaman ben de ek olarak vergi işleri yaparım," diye cevapladı, ama ben "*çocuklar geleceğinizi düşünmelisiniz*" kısmında takılıp kalmıştım.

geleceğini düşün. Sanki Milo'nun hayatının bir parçası olacağımı ve bunun bununla bir sorunun yokmuş gibi söylemişti.

"Evet, efendim," diye cevap verdim. "Zaten başka bir yarı zamanlı iş bulmayı düşünüyordum."

"

"Ne? Neden?" diye sordu Milo.

"Çünkü ikimiz de biliyoruz ki kirayı piyasa fiyatından daha ucuza ödüyorum." "Umurumda değil." Milo elini salladı.

"Ama benim umurumda."

"Oh," dedi ve ne demek istediğimi anladığını biliyordum. Milo daha önce bana ihtiyaç duymak istemediğini

ve ben de ona ihtiyaç duymak istemiyordum. Evet, biz bir bütünüz, ama ben de üzerime düşen payı üstlenmek istiyordum.

"Tamam."

Drea yemeğimizi getirene kadar birkaç dakika daha k o n u ş t u k . Beverly

bir ısırık almasını bekledim ve o, "Hatırladığım kadar güzel,"

dedi. "Beğendiğine sevindim," dedim ona.

"Beverly! Şu haline bak. Gerçekten geri döndüğüne inanamıyorum," dedi Gillian Withrow, bize yaklaşarak.

masa. Beverly'den birkaç yaş küçüktü ve hayatı boyunca adada yaşamıştı.

Beverly dışarı çıktığında daha fazla insanın ona yaklaşmaması beni şaşırttı.

Tabii ki bazıları yaklaşıyordu, ama daha kötüsü de olabilirdi. Belki de herkes Beverly ile uğraşılmayacağını biliyordu

—Gillian hariç herkesin biliyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Beverly.

"Fena de ğ i l . Wilma vefat ettiğinde gerçekten çok üzıldüm. Senin

Senin onun kızı olduğunu öğrendiğimizde hepimiz şok olmuştuk."

İnsanlara söylenmemesi gereken bazı şeyler v a r d ır ve Gillian'ın sözleri kesinlikle bu

"Gillian," diye başladım, tam da Beverly'nin "Şey, ben öyle değildim ve gerçekten de bu, benim ve Wilma'nın dışında kimseyi ilgilendirmez

ama sen her zaman burnunu sokmaman gereken yerlere sokma alışkanlığın var

"

"Oh... Özür dilerim. Seni kırmak istemedim." Gillian masum gibi davrandı, ama açıkça

dedikodu yapmak ve Beverly'nin tepkisini görmek istediği belliydi.

"Tabii ki istememiştin canım," diye cevapladı Beverly ve ben o anda ona biraz aşık oldum.

. Dudaklarımdan küçük bir kahkaha kaçtı.

"Alfred'im dün gece arkadaşlarıyla barda idi," dedi Gillian, bana bakarak. "Herkes

senin kardeşinin doğum günü partisine gelmene şaşırmıştı. Orlando, duyduğum kadarıyla oldukça hayal kırıklığına uğramıştı

duyduğum kadarıyla Orlando oldukça hayal kırıklığına uğ

Yanımda Milo'nun gerginleştğini hissettim. Kahretsin. Bana döndü ve o an,

her şeyi mahvettim — ve büyük bir hata yaptım. Gözlerindeki yıkım, sanki göğsümü yumruklamış

göğsümü delip kalbimi sökmüş gibi hissettim; hayır, sanki kendi

kalbimi sökmüşüm gibi. "Orlando'nun doğum günü partisi vardı ve

sen gitmedin mi?"

"Önemli değil. Canım istemedi."

Milo başını salladı, sonra da büyük açılış gecesinde gördüğüm gibi sallanmaya başladı. "Bunu

yapma. Bana yalan söyleme. Parti vardı ve sen sadece gitmedin, bana da söylemedin...

bana söylemedin çünkü..." Başını eğdi. "Benim gitmemi istemedin mi?"

Endişe, utanç ve suçluluk içimde bir fırtına yarattı, dünyamı paramparça edecek kadar güçlü bir fırtına.

"Ne? Hayır. Öyle değil." Hafifçe titriyordu, benden uzaklaşıyordu. "Hadi eve gidelim.

Orada konuşuruz."

"Hayır." Tekrar başını salladı ve "Hayır, hayır, hayır" diye tekrarladı.

"Bizi mazur görürsen Gillian, çok minnettar oluruz," dedi Beverly, ama ben Milo'dan gözlerimi ayırmadım

Milo'dan ayırmadım.

Kalbim artık sökülmiş gibi hissetmiyordu; oradaydı, göğsüme çarpıyordu.

Midem burkuldu, kendime duyduğum rahatsızlık ve öfke düğümleri gittikçe daha da sıkılaşıyordu. "Üzgünüm.

Her şeyi mahvettim. Sadece istemiyordum..."

"Geçen seferki gibi çıldırmamı istemedin. Bunu kaldırabileceğimi düşünmedin, ama bunu yapabileceğimi ya da denemek isteyip istemediğimi asla bilemeyeceksin, çünkü bana bir seçenek sunmadın,

Gideon. Bu adil değil. Erkek arkadaşlarına bunu yapmazsın, *arkadaşlarına* da yapmazsın.

bana bir *seçenek* sunmalıydın."

Başka bir şey söylemeden ayağı kalktı ve Deniz Feneri'nden çıktı. Gillian gitmişti.

ama umurumda değildi. Sadece bunu düzeltmek istedim, ilk başta böyle aptalca bir şey yapmamış olmak istedim

neden ona söylememiştim ki? "Siktir." Dirseklerimi masaya dayadım ve yüzümü ellerimin arasına gömdüm

. Bacaklarım yerinde duramadan sallanıyordu. "Onunla konuşmam lazım."

"Ona biraz zaman ver," dedi Beverly. "Kızgın ve incinmiş. Böyle olduğunda,

duygularını sindirmek için biraz zamana ihtiyacı vardır. Sonra

sen düzeltirsin." Ellerimi indirdim ve ona baktım.

"Onu seviyorsun," dedi. Bu bir soru değildi çünkü cevabı biliyordu. "Evet."

Başını salladı ve sonra aşağı baktı. "Güzel. Bu çok iyi. O bunu hak ediyor. Sana ilk başta adil bir

fırsat vermedim, ama şimdi anlıyorum. Sen onun için iyisin."

"O da benim için iyi."

"Birbirinize uygunsunuz," diye cevapladı Beverly.

"Evet, öyleyiz." Neden beni seçtiğini bilmiyordum, ama hayatımın her gününü onunla geçirecektim.

doğru karar olduğundan emin olmak için. "Onun başa çıkamayacağını düşündüğümünden değil,

utandırmayacağını düşündüğümünden

değildi. Ben sadece..." "Onun incinmesini

istemedim."

"Evet." Ama bunun yerine, bunu ben yaptım. Onu inciten bendim.

"Onu dünyadan koruyamayız. Milo bunu kendisi yapabilir. Bazen bunu unutuyorum

belki de bazen daha fazla—ama o bunu kabul etmez, bununla uğraşmak zorunda da kalmamalı." Beverly

ayağa kalktı. "İkiniz bunu halledeceksiniz." Çantasına uzandı.

"Hayır, ben hallederim," dedim. Masada neredeyse hiç dokunulmamış üç öğün yemek vardı.

"Bir dahaki sefere ben ısmarlıyorum." Beverly gülümsedi, uzanıp elimi sıktı ve dışarı çıktı.

Umarım haklıdır.

* *

Dükkana geri döndüm ama yolda kitapçıya bakmadım. Beverly

ona zaman tanımam gerektiğini söyledi. O, kendine alan açmak için uzaklaşmıştı ve ona saygı duymayı hak ediyordu

. İş yerinde ona yaklaşmak çok adice bir hareket olurdu. Kendimi

ona bir mesaj göndermekten kendimi alamadım, sadece iletişim kurmak için. Özür dilerim. Her şeyi mahvettim. Sonra konuşabilir miyiz?

Gerçekten çok üzgünüm. Sakinleştüğimde sana haber veririm. Bu gece otelde kalabilirim. Duygularımı toparlamam lazım.

Sen dairede kalabilirsin. Ben Orlando'da kalacağım. Kendi yatağın olmadan uyuyamazsın. Bu düşünce beni gülümsetti.

Bu düşünce beni gülümsetti. Onu ilk sabah aldığımı ve ne kadar huysuz olduğunu hatırladım

... Tanrım, o zamanlar bile ona deli oluyordum. Onunla tanıştığım ilk andan itibaren öyleydim.

Halledebilirim, Gideon. Şimdi işe dönüyorum.

Tamam, dedim ve telefonumu kaldırdım. Israr etmeyecektim. Milo'nun benden istediğini saygıyla karşılayacaktım.

O gün birkaç parça işim vardı ve saat altıya kadar çalıştım. İşimi bitirdiğimde, Orlando veya Milo'dan

Orlando *ya da* Milo'dan mesaj gelmemiştir. İkisini de kızdırmayı başarmıştım.

Doğruca eve gitmedim. Kamyonetime binip, ailemin evine varana kadar dolaştım

. Orada ne yaptığımı bilmiyordum. Bir yanım hemen geri dönüp

oradan ayrılmak istiyordu ama yapmadım. Bunun yerine arabadan indim, kapıyı çaldım ve içeri girdim. Annem akşam yemeği pişiriyordu. "Gideon,

ne sürpriz," dedi, sonra kaşlarını çatı. "Ne oldu?"

Onun karşısındaki ada mutfağındaki tabureye oturdum. "Milo'yla işleri batırdım. Kavga ettik çünkü ben

Orlando'nun partisini ona söylemedim. Ve Orlando gitmediğim için bana kızgın. İkisiyle de

her ikisiyle de ilişkiyi mahvettim." Bunu onunla paylaştığıma inanamıyordum. Bu benim tipik davranışım değildi, ama

çok yorgundum. Ve kendime kızgındım ve üzgündüm.

"Sanırım ikisi de sana gerçekten kızgın değil, ama incinmişler."

"Biliyorum." Ve gerçekten biliyordum. Neden kızdıklarını da anlayabiliyordum.

"Benim farklı olmamı mı istiyorsun?"

farklı olmamı ister miydin?" diye sorarken buldum kendimi.

Ocağı kapattı. "Ne? Hayır, kesinlikle hayır. Neden öyle isteyeyim ki?"

"Bilmiyorum. Bazen babamın, benim heteroseksüel olmamı ya da onun ve Orlando gibi hukuk fakültesine gitmemi

gitsem, ya da en azından üniversiteye gitsem. Orlando'ya davrandığı gibi bana davranmıyor.

konuşmuyor. O..."

"Gerçekten sana böyle hissettiriyor muyum?" Babam arkamdan sordu. Orada olduğunu fark etmemiştim.

Dönüp kapıda durduğunu gördüm. Pantolon, düğmeli gömlek ve kravat giymişti, muhtemelen

Cumartesi olmasına rağmen anakaradaki ofisine gitmişti.

"Asla böyle düşünmeni istemedim. Sanırım bazen... bazen belki de seninle

Orlando ile konuştuğum gibi seninle nasıl konuşacağımı bilmiyorum. Ortak noktamız çok fazla değil ve belki de

bazı yönlerden *benim* farklı olmamı dilerdin. Sen çok bağımsız ve korkusuzsun. Sen kendin gibisin

ve bundan asla çekinmedin. Ben her zaman kurallara uymuşken, sen kendi

kendi kurallarını oluşturdun. Bazen, kendi ritmine göre hareket etme yeteneğini kısıkanıyorum,       ben

ama hayır, senin olduğu kişiden başka biri olmanı istemem. Açıkçası,

bunu sana her zaman iyi bir şekilde gösteremiyorum."

Ağzımı açtım ama ne söyleyeceğimi bilemedim. Buna nasıl cevap verilir ki? Bütün hayatımı

Hayatı kendi standartlarına uygun değilmiş gibi hissediyor ve sonra böyle mi diyor? "Sence ben korkusuz muyum?"

"Evet, ama belki de bu doğru kelime değil. Hepimiz bir şeylerden korkarız, değil mi? Ama sen bunun seni asla

seni engellemesine izin vermiyorsun. Babam gibi avukat olmak için okula gittim       bu güvenliydi ve tek bildiğim şeydi.

dükkanın nasıl gittiğini soruyorum       her şeyi olduğu gibi bırakıp her şeyin yoluna gireceğine güvenemiyorum

Bu bir yetenek, Gideon, ve seninle gurur duyuyorum."

"Ben de bazı şeyler için endişeleniyorum. Dükkanın devam edip etmeyeceği, Milo ve benim başımıza ne geleceği. Eğer

doğru seçimler."

"Biliyorum, ama sen yine de devam ediyorsun. Hayallerinin peşinden gidiyorsun ve risk alıyorsun. Bu

Gideon, bununla gurur duyabilirsin," dedi babam ve ben de bunu görebiliyordum, benimle gurur duyduğunu, benimle konuşurken

Orlando haklıydı; bu iki yönlü bir yoldu. "Seni seviyorum, oğlum," diye

ekledi babam ve gözlerim yaşardı.

"Ben de seni seviyorum."

Annem ağlıyordu, ben de ayağa kalkıp ona sarıldım, sonra babama gidip ona da sarıldım.

Sık sık görüşüyorduk, ama ona en son ne zaman sarıldığımı hatırlayamıyordum. Öylece kaldık

uzun bir süre, sonra oturup konuştuk.

Ailemle, sadece üçümüz, akşam yemeği yedik. Bu da en son ne zaman yaptığımızı hatırlayamadığım bir başka şeydi

Orlando ve Heather her zaman oradaydı, Meg ve Kris de sık sık gelirdi.

Yemeğimizi yedikten sonra, babam ve ben daha fazla zaman geçirmek ve birbirimizle daha fazla şey paylaşmak için söz verdik

daha fazla zaman geçireceğimize ve birbirimizle daha fazla şey paylaşacağımıza

Kamyonetime geri döndüğümde, kardeşim aradım. "Ben bir pisliğim," dedim, merhaba demek yerine.

"Elbette." "Özür

dilerim."

"Öyle olmalı."

"Gelmeyerek hata ettim ve mesajını görmezden gelmek çok adice bir davranıştı."

"Hayır," diye cevapladı Orlando. "Beni terk etmemeliydin. Milo'da kalacağını

Milo'nun yanında kalacağını söyleyebilirdin. Anlardım."

"Evet, Şimdi anlıyorum. Bütün bu durumu mahvettim. Milo'ya partiden bahsetmedim bile ve

Şimdi bana kızgın."

"Öyle olması da normal," diye tekrarladı Orlando. "Bunu düzeltecek misin?"

"Düzelteirim." Çünkü artık Milo vardı ve onsuz bir hayat düşünemiyordum.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Milo

"MILO... Bütün gece otel odasında ayaklarını yere vurmanın hiçbir Şeyi çözmeyeceğini biliyorsun,

değil mi?" dedi annem. Ben de durup kollarımı

kavuşturdum. "Hiç bilmiyordum. Söylediğın için

teşekkürler."

Annem içini çekti. "Otur." Yanındaki yatağı okşadı. Yatağın ucuna oturmuş,

beni izliyordu.

"Oturmak istemiyorum."

"Lütfen, Milo."

İnledim ama yanına gidip oturdum. "Bunu kaldıramayacağımı düşündü ve haklı olabileceğini

haklı olabileceğinden nefret ediyorum," itiraf ettim. "Engellenmek istemiyorum ve onu engellemek de istemiyorum.

erkek arkadaşım, kardeşi ve arkadaşlarıyla dışarı çıkmak istiyorum."

"Hiç durup, belki de Gideon'un sana söylememesinin nedeninin bu olduğunu düşündün mü?" Ağzımı açıp

tartışmak için ağzımı açtım ama o devam etti. "Onun haklı olduğunu söylemiyorum, hiç de değil. Senin onların seni sevmesini ne kadar istediğini

seni sevmelerini ve onun hayatının bir parçası olmayı ne kadar çok istediğini biliyordu, bu yüzden senin düşünemediğini biliyordu

cevap verdiğinizde açıkça. Şüpheleriniz olsa bile, yine de devam edip evet der miydiniz?

"

Cevabın evet olacağını bildiğim için hoşuma gitmediğinden başımı eğdim. "Yine de bana seçim şansı vermesi gerekirdi.

Ya da kendisi gitmeliydi. En kötüsü de bu: bilmediğim için değil, Gideon'u

geri tuttum. Bazı durumlar benim için zor olduğu için kardeşi ile önemli bir günü kaçırdı. Onu seviyorum

Onu seviyorum ve benim yüzümden hayatın bazı kısımlarını kaçırmasını asla istemiyorum."

Bu adil değildi. Sonunda bir erkek arkadaşım olmuştu, ama o benim sorunlarım yüzünden evde kalmayı ve dışarı çıkıp

. Gideon bunun yorgunluğunu ne kadar süre sonra hissedecekti? Bu durum

benden ayrılması ne kadar sürerdi?

"Bu anlaşılabilir bir durum çünkü onu seviyorsun ve onun yapamadığı şeylerin sebebi olmak istemiyorsun.

bazı şeyler. Ama öncelikle, Gideon bu kararı kendisi verdi; senin bununla hiçbir ilgin yok. İkincisi, tüm

çiftler bazen birbirleri için fedakarlık yapar. Bu sadece sen ve Gideon için geçerli değil,

sevdiğin kişileri korumak istemek gibi. Ne kadar bağımsız ve yetenekli olduğunu biliyorum.

Gideon da biliyor. Bilmiyor olsaydı, onu sevmezdin. Herkesin ilk içgüdüğü,

önlemek herkesin ilk içgüdüğüdür. Bana zarar verebilecek bir şey olduğunu bilseydin, bunun

engellemeye çalışmaz mıydın?"

Oh, onun nereye varmak istediğini anladım. Başımı salladım.

"Gideon, Rachel veya Cammy için endişelenirsen, onları da korumaya çalışmaz mısın?"

Aşkın bir parçası da budur... ve Gideon seni seviyor. Hayır, partiyi senden saklamamalıydı

ve evet, kendi kararlarını verme hakkını kesinlikle hak ediyorsun. İkinizin

konuşmanız gereken sınırlar var, ama bu sınırlar sadece sizin ilişkinizde değil, her ilişkide vardır.

Sen her zaman

normal bir hayat yaşamak istedin, senin normal tanımın ne olursa olsun. Bu kelimeyi hiç sevmiyorum, ama sen

istediğin ve sahip olduğun şey bu. Çiftler kavga eder, insanlar hata yapar ve bazen sevdiğimiz insanlar

bizi incitir, ama bu bizi sevmedikleri anlamına gelmez ya da... *oh*."

O son sözle, annemin Wilma ve Gene ile kendi durumunu gördüğünü anladım. Wilma

onu incitmişti, ama bu onu sevmediği anlamına gelmiyordu. Wilma artık yoktu, evet, ama annem hala

onunla barışabilir ve hikayesini dinleyebilirdi.

"Yetişkin olmak berbat," dedim ve o güldü.

"Evet, öyle."

"Ama aynı zamanda biraz da harika, değil mi?"

Annem gülümsedi. "Evet, öyle. Sen de öylesin." Elini uzattı ve elimi tuttu.

"Gideon'un beni sevdiğini gerçekten düşünüyor musun? Hiç söylemedi."

"Evet, ama belki de bu konuyu onunla konuşmalısın. Onu sevdiğini söyledin mi?"
Kafamı salladım.

"Bu, sevmediğin anlamına gelmez, o yüzden neşelen. Git sevgilinle konuş ve ona hislerini anlat."

O... Tanrım, o kesinlikle en iyisiydi. "Seni seviyorum." Yaklaştım ve annemi kucakladım

sarılmak için yaklaştım.

"Ben de seni seviyorum Milo. Bu dünyadaki her şeyden daha çok. Ve senin adına çok mutluyum.

burada güzel bir hayat kurdun. Beni hep boğduğunu hissettiğim yer, senin özgür olmana yardımcı oldu."

Öyleydi. Hayat bazen bu şekilde komikti. Kim olduğumu veya ne istediğimi tam olarak bildiğimi hiç düşünmemiştim

ve Wilma, anneme olan sevgisiyle, bir kitapçıda, bir adada, dövme sanatçım ve en iyi arkadaşım Rachel, onun kızı Cammy, Gene ve Gideon'la birlikte kendimi bulmama yardım etmişti.

bir adada, dövmecim ve en iyi arkadaşım Rachel, onun kızı Cammy, Gene ve Gideon'un

ailesi de oradaydı. Wilma sayesinde bu insanlara sahiptim.

"Sen ve ben çok benziyoruz. Kimseye ihtiyaç duymak istemiyoruz, ama bu inatçılığın

hayatı kaçırmama neden olmasın." "Değişmek için

asla geç değildir, anne."

"Sanırım değil." Birkaç damla gözyaşını sildi. "Senden cesur olmanı ve

insanlara güvenmeni bekliyorsam, ben de öyle yapmalıyım. Belki yarın ikimiz Gene'i görmeye gidebiliriz. İkiniz

bana Wilma'dan bahsedebilirsiniz."

Gülümsedim. "Bu hoşuma gider. O da hoşlanır."

Annem başını salladı, sırtını düzeltti ve onun için duygusal kısmın bittiğini anladım. "Şimdi

belki de eve gidip erkek arkadaşınla konuşmalısın."

"Gideceğim." Neredeyse zıplayarak ayağa kalktım. "Teşekkür ederim. Sen dünyanın en iyi annesisin ve seni seviyorum,

bazen beni sinirlendirsen de."

Annem güldü. "Ben de seni seviyorum, bazen beni sinirlendirsen de." "Araba

çağırمام لازم. Eve gidiyorum... Gideon'a onu sevdiğimi söylemeye."

Yine de ona fikrimi söyleyecektim. OTUZUNCU BÖLÜM

Gideon

Elimde cep telefonumla kanepede oturup Milo'dan bir mesaj gelmesini beklemek

Çünkü tam da bunu yapıyordum.

Seni görmeye gelebilir miyim, lütfen? Bir saat önce gönderdim ama hala cevap yok. Ondan haber almamak beni

delirtiyordu.

Ona üzgün olduğumu ve onu sevdiğimi söylemek istedim.

Babam ve Orlando ile konuştuğumu ona anlatmak istedim.

Kısacası, onu istedim.

Kilitli kapıda anahtar sesi duyduğumda gözlerim kapıya kaydı. Ben ayağa kalkarken kapı açıldı ve

orada duruyordu, saçları gerginlikten ya da sinirden parmaklarıyla karıştırmış gibi dağınıktı.

"Merhaba," dedim.

"Bunun için pantolonumu çıkarmam gerekiyor."

Gülümsedim, göğsüm o k a d a r şişti ki nefes almakta zorlandım. "Dinle, ben..."

"Gideon! Henüz konuşma! Bırak da bitireyim."

Tanrım, o çok komik ve sevimliydi, onu çok seviyordum.

O ayakkabılarını, sonra çoraplarını ve sonunda pantolonunu çıkarırken bekledim. Düz durdu ve

dramatik bir omuz silkme hareketiyle omuzlarını kaldırıp indirdi. "Daha önce hiç erkek arkadaşımla kavga etmemiştim

"

"Daha önce erkek arkadaş olarak bu kadar aptalca bir şey yapmamıştım."

"Gid," dedi yumuşak bir sesle, bana doğru yürürken. "Neden öyle davrandığını anlıyorum. Ben senin en iyi

arkadaşın ve erkek arkadaşınım, benim incinmemi istemedin. Ben de elimden geldiğince seni korumak istiyorum

ama birbirimizi koruyamayacağımız bazı şeyler var. Her sosyal

etkileşimini seçemezsin. Beni her türlü rahatsız edici durumdan koruyamazsın. Bu benim

hayatım. Ben buyum. Ve eğer birlikte olacaksak - ve ben gerçekten, gerçekten birlikte olmamızı istiyorum -

bunu kabul etmelisin. Bana bir *seçim şansı* vermelisin."

"Biliyorum. Lanet olsun, biliyorum, ve bunu tamamen bencil nedenlerle yaptım. Seni böyle görmek zor

." Birini sevdiğinde, ona zarar veren şeyleri düzeltmek istersin, ama ben Milo için bunu yapamadım

yapamadım.

"Çok mu zor?" diye sordu.

Kalbim hızla atmaya başladı. "Hayır, hayır, tabii ki değil."

"Çünkü bu geçici bir şey değil. Her zaman kendine özgü özelliklerim olacak ve bazen bunlar

değişebilir. Ve bazen ne olduğunu, gerçekleşene kadar bilemeyiz. Bazen beni dışarı

Bazen beni dışarı davet edeceksin ve sorun olmayacak, bazen bundan nefret edeceğim ve bazen sana bunu söyleyeceğim.

hatta gitmek bile istemiyorum. Her zaman işleri kolaylaştırmadığını biliyorum, ama kim olduğumdan dolayı pişman değilim. Kendimi seviyorum.

.

"Tanrım, Lo." Ona yaklaştım, elimi uzatıp yanağını okşamayı göze aldım ve o da bana izin verdi. "Ben de

kim olduğun için üzgün değilim. Sana deli gibi aşığım. Bunu bilmiyor musun?" Bana baktı

bana baktı. O bakış, içimdeki her şeyi açığa çıkaran anahtardı. "Sana aşığım

."

Göz bebekleri büyüdü, ama sonra geri çekildi. "Hayır. Bunu söylememeliydin."

İçim dondu. Kalbim durdu. Kahretsin. O da aynı şeyi hissetmiyordu. Her gün

Bir erkeğe kalbini açtığın ve onun "*Hayır, ben iyiyim*" diye cevap verdiği her gün olmaz. "Henüz hazır değilsen sorun değil.

. Ben sadece, şey... bilmeni istedim?" Hayatım mahvoldu.

"Ne? Oh! Hayır. Öyle demek istemedim. Sadece sana ilk önce söylemek istedim. Her şeyi planlamıştım!

Annem senin beni sevdiğini söyledi, ama ona inanmadım. Yine de sana söyleyecektim çünkü bu doğru ve

aynı şeyi hissedip hissetmediğine bakılmaksızın cesur olup sana söylemek istedim."

Sözleri beni hayata döndürdü, sanki kalbime elektrik akımı veren bir defibrilatör gibi.

"Ne dedin?"

"Seni seviyorum."

"Sadece bu kelimeleri duymak istedim. Sen aslında bunları kullanmadın." "Ama yine de bunu ilk sen söylediğin için hala kızgıyım."

"Milo, erkek arkadaşın sana deli gibi aşık olduğunu itiraf etti ve sen bunu senden önce söylediği için kızgınsın.

sinirlendin?"

"Evet, evet, sinirliyim."

Gülerek, "Tanrım, seni seviyorum," dedim.

Yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. "Ben de seni seviyorum. Beni, ihtiyacım olduğunu bilmediğim şekillerde mutlu ediyorsun

Akıllısın, nazıksın, komiksin ve yeteneklisin. İnsanları oldukları gibi kabul ediyorsun. Beni kabul ediyorsun ve

beni seviyorsun, diğer insanların garip bulduğu tüm yanlarımla. Sen..."

Yine yaklaştım ve kollarımı beline doladım. "Bütün dünyada en sevdiğim insan...
...hatalar yapsan bile."

"Neyse ki, benim hatalarımdan bağımsız. Eğer eve daha erken gelseydin,

Alışveriş listesine domates eklemeyi unuttuğumu fark ederdin. Merak etme, hallettim."

"Gideon! Bir şeyi kullandığında unutmamak için hemen yapmalısın."

“Öğreniyorum.” Kollarımı ona doladım. “Sen de benim en sevdiğim insansın. Beni istendiğimi hissettiriyorsun ve bu, ihtiyaç duyulduğunu hissetmekten bile daha iyi. Senden önce bunu hiç yaşamamıştım.

İstenmediğimi ya da ait olduğumu hissetmedim. Başkalarına mantıklı gelmese de, farklı olsak da, biz birbirimize

uyumluyuz, Lo.” Elimin tersiyle yanağını okşadım. “Seni incittiğim için özür dilerim. Asla

senin kararlarına güvenmediğimi ya da olabileceklerden utandığımı hissetmeni istemem. Ama

benim mükemmel olmadığımı, hatalar yapacağımı ve senin de yapacağını anlamalısın.”

“Biliyorum.” Başını eğdi. “Sanırım seni bir pedestal üzerine koymuşum. Bana karşı her zaman diğerlerinden farklı davrandın

diğer insanlara göre farklı davrandın. Bu yüzden bu beni çok etkiledi.”

“İkimiz de buna alışmak zorundayız. Yol boyunca bazı tökezlemeler olabilir, ama

Bunu yapabiliriz. Seninle birlikte olmak istiyorum.”

O başını salladı. “Ayrıca şunu da söylemek istedim, bazen istemesen de sorun değil... Mesela, birinin

sen riske girmek istemiyorsan ya da benim için endişeleniyorsan, bana söylemen yeter. En kötüsü

kısım, gitmek yerine evde kalman oldu. Orlando o gece sana mesaj attı, ama yine de

. Bunu yapamazsın, Gideon. Asla. Bana gitmek isteyip istemediğimi sorabilir ya da gitmeyi tercih ettiğini söyleyebilirsin.

Yalnız kal, ama bunu kendine saklayıp evde kalma. Seni bu fırsatı kaçırmaya zorlayan kişi ben olmayacağım.

"Bir durumdan emin değilsen bana karşı dürüst olmalısın," dedim. O da kabul edince

"Sen varken her şey daha güzel" diye ekledim.

"Beni yatağa atmaya mı çalışıyorsun? Çünkü evet, bunu kesinlikle yapabilirsin. Seni gerçekten öpmek istiyorum

."

"Seni her zaman öpmek isterim."

"Ben de. Bu hoşuma gitti. Cevabımı değiştiriyorum."

Ağzımı ağzına yaklaştırdım ve o hemen dilimi içeri aldı. Buna asla alışamayacağım.

Bana karşı eriyişi, içinden geçen ve adımı söylüyor gibi görünen arzusu.

Kanepeye kadar öpüşerek gittik, sonra uzandım ve onu üstüme çektim. Bir süre öpüştük

bir süre öpüştük, sonra Milo kıyafetlerimizi çıkardı, dizlerinin üzerine çöktü, ben boşalmak üzereyken beni emdi

sonra eliyle beni boşalttı, yüküm göğsünü boyadı.

Bizi temizledi. Bazen bunu yapardı, bazen yapmazdı. İşini bitirdiğinde, onu

tekrar yanıma yatması için çektim. "Babamla konuştum," dedim ve tüm konuşmayı ona aktardım.

Dudaklarını benim dudaklarıma bastırdı. "Seninle gurur duyuyorum... Sen değerli, arzu edilen ve seks konusunda harikasın

."

Ben güldüm. "Şükürler olsun."

"Annem Gene ile konuşmak istiyor," diye ekledi. "Yarın onu oraya götüreceğim. Artık senden

artık senden nefret etmiyor."

"Ben de öyle düşünüyorum."

Birkaç dakika sessizce uzandık, parmaklarım omurgasında yukarı aşağı dans ediyordu, Milo'nun yanağı

göğsümdeydi. "Gid?"

"Evet?"

"Bizim en iyi arkadaşlar olduğumuzdan bahsettiğimi hatırlıyor musun? Diğer tüm en iyi arkadaşlar bizim gibi olmak istemelidir

olmak istemeliler gibi?"

"Biliyorum ve haklısın."

Onun gülümsemesini görmeme gerek yoktu, hissedebiliyordum. "Artık biz erkek arkadaşların hayalîyiz. Biz temelde gelmiş

geçmiş en iyi erkek

arkadaşlarız." "Oh,

elbette."

"Herkes bizim gibi olmak istemelidir."

"Katılıyorum." Vücudumuz kahkahalarla titredi. Onunla birlikte olmak, onunla eğlenmek gibisi yoktu.

"Seni seviyorum, Gid."

"Ben de seni seviyorum."

"Bu sefer ilk ben söyledim. Ben

kazandım." "Saçmalıyorsun."

"Hey, tekrar ereksiyon olabileceğini düşünüyor musun? Biraz seks yapmak istiyorum." Bir kez daha güldüm. "Seninle ne yapacağım ben?"

"Beni sev, benimle gül, benimle seks yap." "Tam bir erkek arkadaş hedefi."

Bana mükemmel geldi. SON

Milo

Üç yıl sonra

"Affedersiniz? Bay Tabelacı? Düz değil," dedim, şu anda binamızın önündeki merdivende duran adama.

"Bunu kendimiz yapmalıydık. Sana söylemiştim Gid, bunu

."

"Henüz bitmedi," diye cevapladı Gideon, tam da tabelacı adamlardan biri "Henüz bitmedi" derken.

Başka bir tadilatı daha bitirmiştik, bu sefer Çatışan

Ink ve Little Beach Books. Cam kapılar taktırdık. Her zaman açık olmasını istemezdik ve belki

bazı insanlar için kitapçı ve dövme salonu kombinasyonu garipti, ama biz bu fikri sevmıştık

ve biz bizdik, başkalarının ne düşündüğü kimin umurundaydı ki?

"Aman Tanrım. Ne yapıyorlar? Doğru yapmıyorlar." "Lo... sorun yok.

Rahatla."

"*Rahat ol* demek işe yaramıyor, bunu sana kaç kez söylemem gerekiyor?"

"Seni seviyorum? Seks yapmak ister misin?"

"Hileci!" diye alay ettim. "Gerçekten çok sevimli bir tabela." Büyük harflerle şöyle yazıyordu: INK & INK. Sol tarafta

küçük harflerle *Conflicting Ink* yazıyordu ve bir elin dövme makinesini tuttuğu bir resim vardı; sağ tarafta

kitaplar ve mağazamın adıydı.

Neredeyse mükemmeldi.

Tıpkı bizim gibi.

İlginç bir üç yıl olmuştu. Gideon bir süre part-time bir işe girmiş,

Daha fazla para kazanmak için kararlıydı. Bana daha fazla para ödemek istiyordu, ama bu çok saçmaydı. Biz birbirimizi seviyorduk ve

binanın sahibiydim. Daire veya dövme salonu için kira ödemesini istemiyordum. O da parayı biriktirip

bu tadilatı yaptırdı ve artık her yıl vergileri bölüşecegiz. İşe yaradı.

"Buradan gidelim," dedi Gideon.

"Kesinlikle olmaz."

"Lo..."

"Ugh. Peki. Bazen senden nefret ediyorum."

"Zaten annemle babamın evine ögle yemeğine gitmemiz gerekiyor."

O haklıydı, biz de öyle yaptık ve ben oraya gitmeyi çok seviyordum, bu yüzden fazla surat asmadım.

Rachel üniversiteden mezun olmuştu, bu yüzden artık benimle çalışmıyordu, ama yine de her zaman birlikte takılıyorduk

. Gideon'un yanı sıra, o hala en iyi arkadaşımdı. Yeni bir erkek arkadaşı vardı ve ben bunun nasıl gideceği konusunda biraz

endişeleniyordum. Ben herkese uygun biri değildim ve ya Rach beni sevmeyen birine aşık olursa

beni sevmeyen birine aşık olursa ne olurdu? Böyle bir durumda onu terk edeceğini söylemişti, ama ben asla

Bunu bekliyordum.

Neyse ki Dontrell gerçekten harikaydı. Rachel'a hak ettiği gibi davrandı, Cammy'yi sevdi ve

benimle ve Gid'le iyi geçindi. Cammy de hala en sevdiğim insanlardan biriydi. Bazen, sadece

benimle ve Gideon'la takılırdı.

Serena adında bir kadın benimle çalışıyordu ve onu da çok seviyordum. Bizden yaşlıydı,

okumayı seviyordu ve okulunu bitirene kadar zamanını doldurmak için bir şeyler aramıyordu

, bu yüzden mükemmel biriydi.

Gideon'un kamyonetine doğru yola çıktık. Onun ailesinin evine kadar olan yol boyunca, tabelayı düşünerek stres yaptım.

"Mikro yönetim neden bu kadar kötü bir şey?"

"İnsanlar sana bunu yaptığında hoşuna gidiyor mu?" diye sordu

Gideon. "Benim hakkımda konuşmuyoruz."

Gülerek, "Haklısın. Harika bir iş çıkaracaklar. Bir sorun olursa, tekrar yaparlar." dedi.

Biz geldiğimizde herkes arka bahçedeydi. Jacob artık üç yaşındaydı. O ve ben birbirimizden emin değildik, ama ilişkimizi yürütmeye çalışıyorduk. Aile böyle yapardı.

Heather yine hamileydi. Kimsenin bize onlar hakkında soru sormaması için sorulmasın diye.

Kris ve Orlando, Jacob ve Kris ile Megan'ın küçük kızı Aria ile kumdan kale yapıyordu.

"Atıştırmalıklar!" Orlando el salladı.

"Erkek arkadaşına nazık davran," dedim ona.

"Evet, Milo'nun erkek arkadaşına iyi davran," diye ekledi Gideon.

"Gid amca! Lo amca!" Jacob ayağa kalktı ve bize doğru koştu. Görünüşe göre bugün bizim için iyi bir

gündü. O benden bile daha titizdi.

"Naber, ufaklık?" Gideon onu kucağına aldı. Bu çok sevimli bir hareketti ama

kendi çocuklarımızı evlat edinmek istemem için yeterli değildi. Onlarla vakit geçirmeyi ve sonra

geri vermek hoşuma gidiyordu. Bu iyi bir şeydi.

"Merhaba, Jacob." Elini sıktım. Bu bizim geleneğimizdi. Onu, itiraf etmek istediğimden daha çok seviyordum

. Sonuçta ona merhaba diyen ilk kişi bendim.

"Milo, yeni bir vejetaryen tarif yaptım. Gel, tat," dedi Annemarie. Her zaman benim için

yeni şeyler yapmaya çalışıyordu, bu çok tatlıydı.

Gideon'un babası yanımıza geldiğinde onun yanağına öptüm. Son birkaç yılda birbirlerine daha da yakınlaşmışlardı

sadece ikisi birlikte zaman geçirmeyi önemsiyorlardı.

Ona merhaba dedikten sonra Annemarie'nin yeni yaratıcılığını tatmaya gittim. Baharatlı bir dokunuşla

baharatlı bir tadı vardı. "Onaylıyorum."

O güldü. "Sevindim. Annen nasıl?"

"İyi. Gelecek ay buraya gelecek." Adada küçük, tek yatak odalı bir ev satın almıştı.

Hala Kaliforniya'da yaşarken, yılda üç kez, yaklaşık üç hafta burada kalıyordu. Gideon ve ben

onu görmek için Kaliforniya'ya gitti.

Dedesi Gene ona kendisinde kalabileceğini söylemişti, ama annem bu tür konularda tuhaftı.

Yine de her ziyaretlerinde birlikte çok zaman geçiriyorlardı ve annem San Diego'da olduğunda bile

en az haftada bir kez telefonla konuşuyorlardı.

Daha ne kadar kendi başına yaşayabileceğini bilmiyordum, bu yüzden Gid ya da ben her gün onu kontrol etmeye uğruyorduk.

onu kontrol etmek için uğradık. Onun bir bakımevine gitmesini istemiyordum ve aslında taşınmayı da konuşmuştuk.

ona bakmak için evine taşınmıştı, ancak henüz kesin bir karar verilmemişti.

Ayrıca annem büyükannemi affetmişti. Ona hala öyle seslenmeyi seviyordum. Wilma, Gene'in büyükbabası olduğu gün benim için büyükannem olmuştu.

Gene dede olduğu gün benim için büyükanne olmuştu. Ne zaman biri beni kızdırsa ve ona kızgın kalmak istesem,

büyükanneyi ve onu tanıma fırsatı bulamadan nasıl öldüğünü düşünürdüm. Hayat, kin tutmak için

kısa.

Öğle yemeği güzeldi, bol bol kahkaha ve titiz davranışlar vardı, ama çok geçmeden biraz

. Ben bunu söyleme fırsatı bulamadan, Gideon, "Çıkalım artık.

Gene'i görmemiz ve sonra dükkanı kontrol etmemiz gerekiyor." Onu davet etmiştik, ama kendini pek iyi hissetmiyordu.

Kimsenin neden bu kadar erken ayrıldığımızı sorgulamaması ya da tartışmaması hoşuma gitti. Megan ve Heather'a sarıldım

ve çocuklara veda ettim, tabii ki Heather'ın karnındaki bebek Penelope'ye de.

Gene'in evine arabayla kısa sürede vardık. Kapıyı çaldık, sonra kapıyı açtık. "Dede?" diye seslendim.

bazen hayatımın bu kadar değiştiğine inanamıyordum. Bir büyükbabam, bir erkek arkadaşım ve

daha fazla ailem vardı.

"Arkada," diye cevapladı Gene.

Büyükannemin bahçesinde ona yaptığım salıncakta oturuyordu. "Bugün nasılsın?"

Büyükbaba bana gülümsedi. "Biraz daha iyiyim. Hayat güzel. Keşke o da burada olsaydı da bizimle birlikte

"

"Ben de," diye cevapladım ve Gideon destek olmak için elimi sıktı.

Eve dönmeden önce onunla yaklaşık bir saat geçirdik. Mağazada her şey yolundaydı ve tabela da doğruydı, bu da rahatlamama yardımcı oldu.

O gece geç saatlerde, Gideon beni becerdikten sonra, evde, yatakta çıplak bir şekilde yatıyorduk.

O zaman prezervatif kullanmıyorduk

ve hala yutamıyordum, ama ikimizin de çok sevdiği şekilde kıcıma boşalmasına izin verdim

çok hoşlanıyorduk. Gerçekten çok ateşliydi.

"Evlenmeliyiz," dedim. Bunu düşünmüştüm, ama ona bunu söylemeyi planlamamıştım

. Ama pişman değildim. Bu kelimeleri yüksek sesle söylemek, bunu ne kadar istediğimi bana gösterdi.

"Ne?" Gideon lambayı açmak için el yordamıyla

aradı. "Evlenmeliyiz," diye tekrarlardım.

"Ciddi misin?"

"Eğer istersen. İstemiyorsan da sorun değil, ama ben sadece düşündüm

ki..." "Evet," diye sözümü kesti Gideon. "Evet, seninle evlenmeyi çok

isterim."

"Gerçekten mi? Aman Tanrım. Az önce sana evlenme teklif ettim. Rachel'a söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Senin kocan olmak için sabırsızlanıyorum."

Gülümsedim. "Ben de sabırsızlanıyorum."

Beni öptü ve belki de yine birbirimizi tatmin ettik.

Bunun onun için hiç de garip olmaması hoşuma gitti. Henüz yüzüklerimiz olmaması

ve kimse diz çökmemiş olması önemli değildi. Bu sadece oldu ve tam da doğrudu, tıpkı

Gid ve benimle ilgili her şey gibi.

Chester adında tanımadığım bir adamın telefonunun hayatımı değiştireceğini kim bilebilirdi? Bunun için

Bunu büyükanneme borçluyum — Wilma, beni hiç tanımamasına rağmen beni her zaman sevdi.

"Gid?"

"Evet?"

"Koca olduğumuzda da erkek arkadaş hedefleri diyebilir miyiz? Yani, koca hedefleri diyebiliriz

ama buna alışmam biraz zaman alacak."

"Biz biziz, Lo. İstedığımız her şeyi söyleyebilir ve yapabiliriz. Biz böyleyiz."

Evet, öyleydi ve ikimiz de mükemmel olmasak da, bir şekilde birlikteydik.

Riley'i bulun:

[Haber Bülteni](#)

[Okuyucu Grubu](#)

[Facebook Twitter](#)

[Goodreads](#)

[Instagram](#)

[BookBub](#)

Teşekkürler

Her gün, sevdiğim şeyi yapabildiğim için, hikayeler anlatabildiğim için,

mutlu sonlar yazabildiğim ve bunları okumaktan keyif alan insanlar olduğu için minnettarım.

Her zamanki gibi, kitaplarımı eline alan

kitaplarımı eline alan herkese teşekkür ederim. Sizler olmasaydınız bunu başaramazdım.

Bu kitap... Milo ve Gideon'un hikayesini anlatmaktan ne kadar keyif aldığımı kelimelerle ifade edemem.

bütün kitabı yüzümde kocaman bir gülümsemeyle yazdım. Bu yolculuğa bizimle çıktığınız için teşekkür ederim. Umarım

Little Beach Island'da ekiple vakit geçirmekten keyif aldınız. Size bir sır vereyim...
Muhtemelen

favori karakterlerimiz olmaması gerekiyor, ama Milo şimdiye kadar yazdığım en sevdiğim karakterlerden biri.

ona hak ettiği değeri vermek istedim ve umarım başarmışımdır.

Vaktiniz varsa, Amazon, Goodreads veya BookBub gibi favori inceleme sitenizde Boyfriend Goals için bir inceleme yazarsanız çok sevinirim.

Goodreads veya BookBub gibi favori yorum sitenize bir yorum yazarsanız çok sevinirim. Bu, yazarlara çok yardımcı oluyor. Ayrıca, iletişimde kalmak ve

gelecek sürümler, hediyeler ve yaklaşan haberler hakkında güncellemeler i ç i n ,
her zaman haber bültenime

ve okuyucu grubuma

katılabilirsiniz.

Okuduğunuz için

teşekkürler! Riley

Riley Hart'ın Serisi

[Saklanan Sırlar](#)

[Briar County](#) .

[Atlanta Yıldırım](#)

[Blackcreek](#)

[Christina Lee ile Makyajlı Erkekler Kırık](#)

[Parçalar](#)

[Kavşak](#)

[Devon McCormack ile Ateşli Düşüşler](#)

Finding

[Christina Lee ile Yasak Aşk Havenwood](#)

[Jared ve Kieran Son](#)

[Şans](#)

[Metropolis, Devon McCormack ile Kaya](#)

[Gibi Sağlam Yapı](#)

[Saint ve Lucky Aşka](#)

[Tesadüfen Vahşi Taraf](#)

Tek başına okunabilen kitaplar:

[Bağlılık](#)

[Güzel ve Korkunç Şeyler Aşk](#)

[Her Zaman](#)

[Sonsuz Mavi Ufuk Sorun](#)

[Arayışında](#)

[Onun Gerçeği](#)

Devon McCormack ile birlikte yazdığı bağımsız kitaplar:

[No Good Mitchell](#)

[Güzel Kaos](#)

Dünyanın Ağırlığı Zorlu

Görev

Christina Lee ile birlikte yazdığı bağımsız kitaplar:

Bilim ve Sporcu Külotları

Güneş Işığı ve Yıldız Tozu

Hakkında Yazar

Riley Hart, duygularını açıkça gösteren bir kızdır. Her ne kadar esas olarak

erkek/erkek romantizmine odaklanmasına rağmen, çeşitli takma adları altında her konuda biraz yazmıştır.

alt türden bağımsız olarak, her zaman ortak bir tema vardır ve o da... romantizmdir! Kendisi de umutsuz bir romantik olduğu için bu hiç de şaşırtıcı değil.

umutsuz bir romantik olduğu için bu hiç de şaşırtıcı değil. Riley, karakter odaklı olay örgülerini ve kusurlu karakterleri sever ve her zaman

insanların kendilerini özdeşleştirebilecekleri hikayeler ve karakterler yazmaya çalışır. Herkesin okuduğu kitaplarda

kendilerini görmeyi hak ettiğine inanıyor. Yazmadığı zamanlarda onu okurken, seyahat ederken veya

seyahat hayalleri kurarken bulabilirsiniz. İki mükemmel sarkastik çocuğu ve hala onu

bayılmasını sağlayan bir kocası var.

Riley Hart, Dystel, Goderich & Bourret Literary Management ajansında Jane Dystel tarafından temsil edilmektedir.

Of Sunlight and Stardust adlı eseriyle 2019 Lambda Edebiyat Ödülü finalist olmuştur.

Takma adıyla yazdığı

genç yetişkin romanı *The History of Us*, ALA Rainbow Booklist tarafından önerilen kitaplar listesine girmiştir ve *Turn the*

World Upside Down, Florida Yazarlar ve Yayıncılar Başkanı Kitap Ödülü'nü kazanmıştır.

Belge Özeti

- [Başlık Sayfası](#)
- [Telif Hakkı Sayfası](#)
- [Kitap Hakkında](#)
- [İthaf](#)
- [İçinde](#)
- [Özel Teşekkür](#)
- [Birinci Bölüm](#)
- [İkinci Bölüm](#)
- [Üçüncü Bölüm](#)
- [Dördüncü Bölüm](#)
- [Beşinci Bölüm](#)
- [Altıncı Bölüm](#)
- [Yedinci Bölüm](#)
- [Sekizinci Bölüm](#)
- [Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Onuncu Bölüm](#)
- [On birinci bölüm](#)
- [Onikinci Bölüm](#)
- [On Üçüncü Bölüm](#)
- [On Dördüncü Bölüm](#)
- [On Beşinci Bölüm](#)
- [On altıncı bölüm](#)
- [On Yedinci Bölüm](#)
- [On sekizinci bölüm](#)
- [On Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Yirminci Bölüm](#)
- [Yirmi Birinci Bölüm](#)
- [Yirmi İkinci Bölüm](#)
- [Yirmi Üçüncü Bölüm](#)
- [Yirmi Dördüncü Bölüm](#)
- [Yirmi Beşinci Bölüm](#)
- [Yirmi Altıncı Bölüm](#)
- [Yirmi Yedinci Bölüm](#)

- [Yirmi Sekizinci Bölüm](#)
- [Yirmi Dokuzuncu Bölüm](#)
- [Otuzuncu Bölüm](#)
- [Epilog](#)
- [Teşekkürler](#)
- [Riley Hart'ın Serisi](#)
- [Yazar Hakkında](#)

İçinde

[Başlık Sayfası Telif](#)
[Hakkı Sayfası Kitap](#)
[Hakkında Adanma](#)
[Özel Teşekkürler](#)
[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Dokuzuncu Bölüm](#)
[Onuncu Bölüm On](#)
[Birinci Bölüm On](#)
[İkinci Bölüm On](#)
[Üçüncü Bölüm On](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[On Beşinci Bölüm](#)
[On Altıncı Bölüm](#)
[On Yedinci Bölüm](#)
[On Sekizinci Bölüm](#)
[On Dokuzuncu](#)
[Bölüm Yirminci Böl](#)
[Yirmi Birinci Bölüm](#)
[Yirmi İkinci Bölüm](#)
[Yirmi Üçüncü Bölüm](#)
[Yirmi Dördüncü Bölüm](#)
[Yirmi Beşinci Bölüm](#)
[Yirmi Altıncı Bölüm](#)
[Yirmi Yedinci Bölüm](#)
[Yirmi Sekizinci Bölüm](#)
[Yirmi Dokuzuncu Bölüm](#)

[Otuzuncu](#)
[Bölüm Epilog](#)
[Teşekkürler](#)
[Riley Hart'ın Serisi](#)
[Yazar Hakkında](#)
[İçindekiler](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

